

() -
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம் தவசனபூஷணம்.

சித்தாந்தசாரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

~~சிவமயம்~~

பண்டிதமித்திரயந்திரசாலை.

(இரண்டாம்பதிப்பு)

பிலவங்க (ஸ்) - ஆவணிமீ. 1997

[புட்டர்காப்பிரைட்.]

[இதன்விலை அரை - 8.]

சுத்தாத்துலிதசித்தாந்தகுருமூர்த்தி.

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

“வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுநெய்—போதமிரு
நெய்யி னுநுசுவையாநீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம்:”

அநாதிமுத்தனாகிய முதல்வன் அநாத்'பெத்தர்க
ளாகிய ஆன்மாக்களின் பொருட்டு அநாதியில் திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய வேதத்தினை மூலமாகவுடையசிவா
கம பூதசாரமான பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையுடைய
ஞானசாஸ்திரஞ் சிவஞானபோதமேயாம். இது வட
மொழியிலுந் தென்மொழியிலு முள்ளது. திருவருட்
பெருஞ்செல்வர்களாகிய சமயகுரவர்கள் நால்வர்கள்
அனுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளே
யாம். விவேகாதி சர்வசாதன சம்பந்நரான மற்றைய
நாயன்மார்கள் அனுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப்

பொருளேயாம். நிஷ்காமாதிகாரிகளாகிய ஒன்பதின் நாயன்மார் அனுபவித்த பெரும்பயனும் இஞ்ஞான சாஸ்திரப் பொருளேயாம். :ஞானதான வள்ளல்களாகிய சந்தானகுரவர்கள் அனுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். திருவொற்றியூரின் கண்ணே ஞானசமாதி தந்து திருக்கொலு வீற்றிருந்தருளுந் தவராஜசிங்கமாகிய பட்டினத்துச் சுவாமிகளாகிய துறவறசிகரமணி பெற்றபயனும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். நின்மல நிஷ்டானுபூதிச் செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் அனுபவித்ததும் இஞ்ஞான சாஸ்திரப் பொருளேயாம். திருநெறித் தமிழ்முறை பன்னிரண்டின் கருத்தும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப்பொருளேயாம். இஞ்ஞானசாஸ்திரத்தினுக்கு மேலுமொரு ஞான சாஸ்திரங் காலத் திரயத்து மில்லை யென்பது மெய்ஞ்ஞானிகள் துணிபு. மனிதப் பிறப்பினை யெடுத்ததின லடையவேண்டிய முக்கிய பிரயோசனம் இச்சாஸ்திரத்தா லல்லது வேறு சாஸ்திரத்தாற் கூடா தென்பது சத்தியம்.

இத்தகைய மூதனூலாகிய ஞானசாஸ்திரநதமிழி லிருந்தும், இச்சாஸ்திரத்தினுக்கு வழிநூல் சார்பு

நூல்கள் பலவேற்பட்டும், இவையாவும் பத்திய ரூபங்
களா யிருத்தலினாலேயும், இவைகட்கு ஏற்பட்டுள்ள
வுரைகள் விஸ்தாரமான பரிபாஷைக் கலப்பா யிருத்
தலினாலேயும், இலக்கியவிலக்கண நன்குகற்ற விதது
வாண்களிற் சிலரேயன்றி மற்றையா பலரும் இச்சாஸ்
திரங்களிற் பழகாது வாணனை வீணாகக் கழித்து
வருகின்றன ரென்பது யாருமறிந்ததே. ஆகையால்
எத்தகையரு மெளிதிலுணர்ந்து உண்மைதேர்ந்து
உய்வதற் கெளிய செந்தமிழ் வசன நடையில ஏது
திருட்டாநத பூவகமாயும், ஆட்சேப சமாதானநக
ளுடனும் பரபட்ச சுபட்சமாய்ச் சித்தாந்த வசனபூஷ
ணம் என்னுஞ் சாஸ்திரத்தினை யியற்றித் தமிழ்நாடு
முழுவதும் சுத்தாத்துவித் சித்தாந்த வைதிகசைவ
மனம் பரிமாறிக்கும்படி வெளியிடலாயிற்று.

சென்னை }
சென்னை

மணவமசு

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுக்கிரமணிகை.

எண்.	இலக்கணம்.	பக்கம்
க	பதியிலக்கணம்.	க
உ	பசுவிலக்கணம்.	திரு
ந	பாசவிலக்கணம்.	க0உ
ச	சத்தசத்திலக்கணம்.	உகநி
நி	தசகாரியவிலக்கணம்.	உகக
க	அவத்தையிலக்கணம்.	உஉஎ
எ	உணர்த்துமுறையிலக்கணம்.	உந.எ
அ	தீக்கையிலக்கணம்.	உசந
க	சாதனவிலக்கணம்.	உநிந
க0	ஞானவிலக்கணம்.	உஅஉ
கக	ஞானவிலக்கணம்.	உஅநி
கஉ	அத்தத்தமுத்தியிலக்கணம்.	உகக

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பதிநிலக்கணம்.

தேய்வவணச்சம்.

சுத்தாந்தத்தினிதோங்குந் தூயனருட முனைவாய்வி
பித்தாந்தப் புலக்கமயப் பினைகொரீஇ உதவி,
முத்தாந்த மிதுவெனன் முடிபொருகு காட்டரு
சித்தாந்த வசனபூஷணப்பனுவலுதையவையெ.

சித்தாந்தம்.

வனவளது என்னு
மாய்காரிய நுபப்பிரபஞ்
முபகாசக

* சித்தாந்தம் - முடிந்த முடிபு.

உ

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தினின்னுந் தோன்று முறையிற்றேன்மி, நிற்குமுறையினின்னு, ஓங்குமுறையிலொடுங்குவரக்காண்கையாலிவ்வுலகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதி†யொருவனுளன்.

உலகாயதன் மதம்.

பிரகஸ்பதி பகவான் முதலியோ ரிப்பிரபஞ்சமநாதியே நிலைபெற்றுளதென்று சொல்லுகையாலொருபதியாற்றேன்மி நின்றொடுங்கு மென்பதடாது.

மறுப்பு.

நித்திய மென்கிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டிடற் கனுமான முதலிய பிரமாணங்களாற்றா பிக்கவேண்டுவதில்லை. என்னை? பூதகாரியமா யிவ்வுலகிற் பொருந்திய பொருள்களெல்லாம் பூமியின் கண்ணே கன்மமுறையின் முதல்வன் சந்தற்பத்தினுற்பத்தி ப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாகுச்சிறுசத்திதென்கிறேன். நெத்திரங்களாற் காண்டலின்.

† பதி - காந்தியார் காத்தல், தி - வினைமுதற் பொருள் விருதி.

பதியிலக்கணம்.

௩

உலகாயதன் மதம்.

பிரபஞ்சந் தானேதோனறி நின்றழித வதற்கி
யல்பாகவி னோர பதி வேண்டுவதிலலை.

மறுப்பு.

இயல்பாயிருக்கும் பொருட்து ஒருபேர்தான்
டாகி யொருபேர்தின் றுகக் காரியப்படுந் தனமை
யிலலை.

உலகாயதன் மதம்.

அந்நாளை தோனறிந் தறிதலே யியற்கை.

மறுப்பு.

ஓர் ரியப்படுமொக லப்பொழு தஃதியலன்றும்.

உலகாயதன் மதம்.

பூதகாரியமே தொழில், பூதங்களியல்பாகையா
லெப்பொழுது மொரு சுபாவமாயிருக்கதக்க பூதங்
கள் தாமே தொழிலகலையெல்லா முண்டாக்கா நிற
ஞம்.

மறுப்பு.

அப்பூதங்கள் சடமானவற்ற றுமே தொழிற்
படா; தொழிலை யுண்டாக்குவா னொருபதிவேண்
டும்.

சு

சித்தாந்தவசன! நுண்ணு

உலகாயதன் மதம்.

பிருகிவி அப்புத தேய வாயுடுவனு நான்கு பூகங்
களுங்கூடின சமவாயத்திற 9 கலமுந தேதானறி நின்
றழி புமாக லானவைகட் கந சியமாக வேவர் பதிவேன்
டா ம.

மறுப்பு.*

நான்கு பூகங்களுமொப்ப முக்கொழிற் படு
தலி னிவறயிற தொவறினைக காரியப்படுத் மாற்ற
லிலை. இவைபோன்று, முகதொழிற படுகினறி
மேமபாடுடைய பொருவனை யிவறறைக பொயிற
படுகதவேண்டும்.

சௌத்திராந்திசன்மதம்.

பஞ்சகந்தங்களுங் ி கூடின சமவாயத்திற உரு
வம ி அநவம வீடு வழகொன்று சொல்லுநான
கின ராபிற பிரபஞ்சக தேதானறா.

1. இத்தன மீமாஞ்சகரு ம உகப்பபட்டனா

1. பஞ்சகந்தமாவன:—உருவகநாம பூதாபிபா
தாய நான்குமாம, குறிப்புக்கந்தம கோதமாந் மைந்த
மொளையாம, விஞ்ஞானகந்தம அந்தக கருவிகளையுமா
றறிபுமாம. வேதஞ்சுந்தம குசலாவதனை, அஞ்சுந்தமனை,

மறுப்பு.

தோற்ற மில்பொருட்கோ வுன்பொருட்கோ
முயலிற் றோடுபொல வில்லாத தொருகாலு முண்டா

குசலாகுசலவேதனை யென மூன்றாம், அவற்றள குசலாவே
தனை ஈகவறிவு, அகுசலாவேதனை தக்கவறிவு, குசலாகுசல
வேதனை ஈகநுகவறிவு. பாவனக்கம் புண்ணியம் பததும்
பாவம் பத்தமாம் புண்ணியம் பததாவன அருள், அராவின்
மை, விருப்பமென மனத்தானிகழ்வனவும், இனியவை கூறல்,
மெய்மைகூறல், பயனளகூறல், அருமுறைத்தலென வாக்கா
னிகழ்வனவும், வணக்கம், ஈகை, சுவருசெய்தலெனக் காயத்
தானிகழ்வனவுமாம். பாவம் பத்தாவன தீயன சித்தித்தல்,
ஆகை, கோபமென மனத்தானிகழ்வனவும், கஞ்சொல்,
பொய்கூறல், பயனில்சொல், கோட்சொல்லுதலென வாக்கா
னிகழ்வனவும், களவு, கொல்லுதல், வீண்செய்கை யெனக்
காயத்தானிகழ்வனவுமாம். ஆகப் பஞ்சகந்தவிரிவு பதினெட்டு.

‡ உருவமாவது பிருதியி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனப்
பூதவுரு நான்காயும், வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமென உபா
தாயவுரு நான்காயு மிருவகைப்படும். அருவமாவது புலன்கள்
பொறிவழியோடி யறிய வதனைக்கண்டது சிததவருவென்
றும், அங்ஙனங்கண்ட பொருளை நன்றென்றும் தீதென்றங்
காண்டல் கனமவருவென்று மிருவிதமாம். வீடாவது இரா
காதி குணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்ப மடையாது

காது. எப்போது முண்டாயிருப்ப கொன்று புதிதா
கத் தோன்றவேண்டுமெனில். வியததிரூப மென்கிற
காரியரூபத்தினாலுளது மின்னிச சததிரூப மென்கிற
காரணரூபத்திலிவது மின்னியிருப்பதொரு பதார்த்த
முண்டாகி லச சத்தாயுள்ள காரணத்தை யுபாதான
மாகக்கொண்டு காரியரூபமாகிற பிரபஞ்சம முதல்
வனு லுண்டாக்கல கூடும். உவாப்பூமியிலு வித்து
ண்டா யிருந்ததாயினு மகனிடத் தங்குரோற்பத்திக
குக் காரணமின்மையினில்லை. பசுவின கொம்பி லங்கு
ரோற்பத்திக்குக காரணமுண்மையிற காரியமாகிய
நாணலவ்விட த்துண்டாம. எதுபோலெனின்? பூமியிற்
படத்திற்குங் கடந்திறகுங் காரணமான தந்துவு மிரு
ததுவு முண்டாயிருக்கவுந தாமே படமுங் கடமுமா
காமல் முறையே தந்துவாயலுலகு குலாலனு உ மப்

சேட்டைகெட முசதியடையு மென்றது குற்றவீடெனறும்,
பஞ்சகந்தக்கொஞ் சநதானத்துப் பொன்றக் கெட்டடைவது
கந்தவீடென்று மிருவகைப்படும. வழக்கென்பது உள்வழக்
கிவ்வழக்கென் றிருவகைப்பட்டித தொகையுண்மை வழக்கு,
தொகையின்மைவழக்கு, தொடர்ச்சியுண்மைவழக்கு, தொ
டர்ச்சியின்மைவழக்கு, மிகுததுளையுண்மைவழக்கு, மிகுத்
துளையின்மை வழக்கென வாறும்.

பதியிலக்கணம்.

எ

படமுங் கடமுமாமாறு உபாதான காரணமாயினி
ன்றும் பிரபஞ்சம் பதியாலுண்டாம்.

மாத்திமிசன் மதம்.

ஒரு காரணத்தினின்றும் பிரபஞ்சகாரியமானது
தேதான்று மிடத்துத் தானேதேதான்றித் தானேயழி
யும்:

மறுப்பு.

என்றுமுள்ள காரணப்பொருட்டு நாசமில்லை,
நாசத்தையடையின் மீளவு முண்டாகாது.

சமணன் மதம்.

காரிய மழிந்துபோம், காரணமழியாமற்கிடக்
கும்.

மறுப்பு.

காரண முன்பொருளாகக் காரியமு மதன்கட்
ருக்கும ரூபமாகவுள்ளதாய்ப் பின்னர் தூலரூபமாய்
விளங்கித் தேதான்றும். இவையொரு பதியாலாம்.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

தேகங்களின் றேற்றமுநாசமுங்கண்டோமன்றி
யுலகிற்றுத்தேதாற்றமுநாசமுங் கண்டோமில்லை.

அ) சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

பிரபஞ்சமானது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு' ஆகாயமாதியாயிருக்கும். பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதிகளொன்றிலே யொன்று தோன்றி யழிகையாற் பிரபஞ்சத்தினுக் கழிவுண்டாமென அத்தேகாதிகளே யறிவிக்கும்.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

பிரபஞ்சத்திலொருதேசமழியாமனிற்ும். முற்றுமழியக் கண்டதில்லை.

மறுப்பு.

பூமியிற் சொரியும் விதைகள் கார்காலத்தில் முற்றுந் தோன்றி வேனிற்காலத்தில் முற்றுமழியு மதுபோற் சிருட்டிகாலத்திற் பிரபஞ்சமுற்றுந் தோன்றிச் சங்காரகாலத்தின் முற்றுமழிந்து காலத்தான் மாறும்.

காலவாதி மதம்.

காலமே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கித் திதித்துச் சங்காரத்தைச் செய்யும். பின் அதுவே நித்தியமாவீருக்கு மாகலின் காலமே பதி.

மறுப்பு.

காலஞ் சடமாகையினுற் பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குவதற்கேயார் பிரஞ்ஞையில்கை. நிமித்த காரணனாகிய பதியினேவலாற் காலந் துணைக்காரண மேயாம்.

தார்க்கிகன் மதம். *

அனுப்பரினாமமான பிரபஞ்ச மழிந்தபின்ன ரும் பரமானுக்களாய்ச் சூக்குமத்தினின்றுங் கன் மங்களுக் கிடாகவொவ்வொரு காலங்களிற் பிரபஞ்ச மாகத் தோன்றி நின்று ஒவ்வொரு காலங்களி லழியாநிற்கும்.

மறுப்பு.

கன்மமும் பரமானுவஞ் சடமாகலின் விதியை யறிந்து பிரபஞ்சகாரியத்தைத் தாமாகத் தோற்று விக்கா. அன்றியும் பரமானுக்கள் சங்காரகாலத்துச் சேரவழியும்.

* இவ்வனுக்காரண வாதஞ் சொத்திராந்திகன், வைபாடி கன், ஆதிவகன் முதலியவர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைப் பறித் தார்க்கிகன்மேல் வைத்துக் கூறியது.

க0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

காரணமான பரமாணுக்கள் பிரளயகாலத்து நரச
மடையிற் காரியப்பிரபஞ்ச முண்டாவதற் கேது
வில்லை.

மறுப்பு.

காரணமாகிய மாயை நித்தியமாகலிற் காரிய
மாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகலாம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் மாயையன்று. பர
மாணுவேயாம்.

மறுப்பு.

காரியமாகிய வருவமும் ஏகதேசமும் பரமாணு
ளிற் காண்டலா லிவை யல்லாத மாயையே காரண
மாம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

பரமாணுக்களைக் காரியமென்று சொல்லவே
ண்டுவிதில்லை.

மறுப்பு.

காரியவருவமான வெல்லாம், மண்குட முதலிய
போல வறியுமென்னு மேதுவினற் பரமாணுக்களவ

யவத்தாகக் காணப்படுகையால் பிரளயகாலத்து நாசமாம். தனக்கொரு காரணமின்றி யவ்யவப்படாத மாயையிலேயே பிரபஞ்ச காரியங்களுண்டாம். எது போல வெனில், சூக்குமவுருவமாகிய வித்தினின்றும் தூலமாகிய சாகோபசாலைகள் பத்திரபுட்பங்கள் ஆதிரிசியமாகவுந் திரிசியமாகவுந் காணப்படுதல், ஆணுக்கவிடத்துக்காணப்பெறுது திரிசியமொன்றே காணப்படுகையால் ணுவிலுண்டாகா. சத்திரூபமாய் முன் சூக்குமத்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திரூபமாய் மீண்டுஞ் சத்திரூபமாய் மாயையிற்றேன்றி யொடுங்கும்.

நியாயவைசேடிகள் மதம்.

மரங்களினின்றும் முதிர்ந்த விலைகள் மீண்டு மரங்களிலேயே சென்றொடுங்குமேல் மாயையிற் பிரபஞ்சம் வருவது மொடுங்குவதாகும்.

மறுப்பு.

காரியரூபமானவையெல்லாஞ் சூக்கும ரூபமாகக் காரணத்தினின்றும் மீளவுண்டாம். மரங்களிலுதிர்ந்த விலைகள் சத்திரூப காரணமாய் மரத்திற்றானே நிலைபெறுடைமையெனலாம். காரியப்பட்ட மரங்களுக்குக் காரணமாக விருக்கிற பிருதியியிலொடுங்கித்

தாமீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்கடாகிய கன்மங் கால் முதலிய கூடியவழியனந்தபத்திரசத்திரூபமாகிய மரத்தில் வேறு வேறிலையாகத்தோன்றும் அன்றியும் கடலின்கண் வாயுவினற்றோன்றும் அலை திராகுமிழி முதலியன மீண்டு மக்கடலினிடத்தே லயித்து வருமாறு முதல்வனது சத்தியான் மாயையி னின்றும் பிரபஞ்சம் தோன்றி லயித்துவருகலே யுண்மை.

பிரபாகரன் வினா.

மாயையிற்றோன்றுமென்ற பிரபஞ்சமாதியோ அநாதியோ?

விடை.

காலத்திரயத்துமுள்ள மாயையின் காரியஞ் சத்திரூபத்தினாலும் வியத்திரூபத்தினாலு நிலைபெற்றுச் சத்திரூபம் விரிந்து வியத்திரூபமாக வருதலாற் பிரவாகவநாதி, முதல்வனாற் சடமாகிய மாயையின் சத்திரூபம் வியத்திரூபமாக வெருகாலத்திற் காரியப்படுகையா லாதியுமாம்.

நிர்ச்சுரசாங்கியன் மதம்.

உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையி னெடுங்குவதன்மி நிமித்தகாரண னெருவ னுண்

டென்று மவன்மாட் டொடுங்குமென்றுங் கூறுத
லடாது, யாது யாண்டொடுங்கு மஃதனி லுற்பத்
தியாடுமென்னு மவிநாபாவத்தான் மாயையி னெடுங்
கிய வுலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும்.

மறுப்பு.

மாயையு முலகமும் வித்துமங்குரமும்பேரலு
மாகலின் வித்துக்காதாரமாகிய நிலங்குளிர்த்தவழி
யதன்கண் வித்துள்ளதாக வதினினு மங்குரக்
தோன்றியவாறுபேரல மாயை தனக்காதாரமாய்
நின்று தோற்றுவிக்கு முதல்வனது சத்தியின்க ணுள்
ளதாய் நின்றலா லஃதச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி யவ
ரவர் வினைக்கிடாக வவ்வக்காரியங்களை யவ்வவ்வியல்
பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுரப்பாடுடைத்தாம்.
அல்லுழியுடைத்தன்று. நிலங்குளிர்த்தவழி யதன்
கட் கிடந்தன்றி வித்து முனையத் தோற்றுவாறு
பேரலும். ஆகலின் மாயையி னெடுங்கித்தோன்றிய
வுலக மதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வன் சத்தியினெ
டுங்கித் தோன்றியதேயாம்.

நிரிச்சுரசாங்கியன் வினா.

முதல்வன் பிரபஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமி
டத்துத்தானே யுண்டாக்குவானோ? ஒருகாரணத்தி
லுண்டாக்குவானோ?

கசு சித்தாந்தவசனபுரணம்.

விடை.

பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்து மிடத்துமுதல்
வன்காரணத்திலின்றுங் காரியங்களை யுண்டாக்குவன்
அக்காரணம் முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்
தகாரணமென மூவகைப்படும். ஒருகுடத் தினுக்கு
மண் முதற்காரணம், திரிகை துணைக்காரணம், குல்ல
னிமித்தகாரணம் அவைபோற் பிரபஞ்சத்திற்கு மா
பை முதற்காரணம், சத்தி துணைக்காரணம், முதல்வ
னிமித்தகாரணம்.

பாஸ்கரியன் மதம்.

அருவத்தி லுருவம் வராது, அவிகாரத்தில் வி்கா
ரம் வராது ஆகலின் மாயையிற் பிரபஞ்சம்வராது.

மறுப்பு.

அருவமான வாகாயத்தில் வாயுமுதலிய பேதங்
களும், மேகங்களும், மின்னல்களும், இடிகளுக் தோ
ன்றுமாறுபோற் றேன்றும்.

புத்தன் வினா.

மாயையினின்று பிரபஞ்சமுண்டாம்வகை யெவ்
வாறு ?

விடை.

பூமியின்கண் மண்ணின் விகாரமாகிய கடாதிகர்
ரியங்கள் குலாலஹ,* லுண்டாக்கப் படுமாறுபோல,
தான்கருதிய சகத்திலுண்டாய காரியமெல்லாந் தத்
தங் காரணங்களிலே யுதிப்பிப்பன்.

புத்தன் வினா.

அந்நவமாய பதி யொருதொழிலை யெவ்வாறியற்
றுவன் ?

விடை.

அமுர்க்கமாய் அப்பிரக்திபட்டமாய் பிராதர
மாய் நிரசுவ காலமானது தாத்லுன்க சகல பி பஞ்
சங்களை யுந் தீதாற்றுவித்து நிரிசுவப் போக்குவிசு
குமாறு பதியியறுவன்.

சூசீவகன் வினா

நீர்னிகாரியாய பதி முத்தொழிலைப் புரியு மிடத்
தவனுக்கவை பாரமாகாதோ ?

* முதல்வன் பிரயோசக (ஏவுகிற) கர்த்தா, குலாலன் பிர
யோச்சிய (ஏவப்படுகிற) கர்த்தா ஆகலிற் பிரதிஞ்ஞாவ்ரோத
மின்று.

ககூ

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

யாவனொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாக்கம்மங்களின் சத்தம்அத்தமாய விரண்டுங் கற்றவனறிவிலையிருந்து வருத்தமற வவனிடத்திற்றேன்றி யொடுங்குமுறை போலவும், சாக்கிர முதலியவவத்தைகளேந்தும்ஆன் மாவினிடத்துப் பிரயாசமற வொடுங்கித் தோன்று முறைமைபோலவு முதல்வனிடத்துப் பராமணிக் தோன்றும்.

புத்தன் வினா.

சங்காரகாலத்துப் பதிபினிடத் தொடுங்கின வான்மா ினவுந் தோன்றுவானேன் ?

விடை.

மலநீங்காது தனுமுதலிய வுபசம்மாரப்படுக்க யாற் றுருந்பத்தியாகவேண்டி யதாயிற்று.

புத்தன் வினா.

ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கு மழிவிலையா யின் சங்காரகாலத்திற் சங்காரப்பட்டவையாவை ?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கநாதியிலே மறைப்பையுண்டாக் கிமயக்கிக்கொண்டு நிற்கிற ஆணவமலத்தின் சத்திகளை

அற்புகை நீக்குகிற மாயையிற் காரியமாகு முப்பத்
தொருதத்துவங்களு மழியும்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சிருட்டிக்குப் ப் பிரமணு திதிக்கு விண்டுவுளு
சங்காரததிற்ரு உருத்திரனுமாக, முசகாலத்திற்ரு
முதல்காழிதகுஞ் சங்காரகாததாலை யுளனென
லெவ்வாறு ? பிரம விண்டுகள் தவகள் பீலததினு
னிலைபெற்றிராறா ?

விடை.

சிருட்டி திதி சிமித்த முண்டானவர் நிலைபெற்று
நிற்கிற பிரபஞ்சஞ் சங்காரப்படாது அகலினவாகளு
பசம்மாசப்படுவர்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சிருட்டி திதிக்கர்க்கு ஞாங்காரப்படி ன் சிரு
ட்டி யாகிகி நக்திய மொழிக்குரியபஞ் சஞ் ஸ்வமாய
விடாக்கா ?

— —
† இரணிய கருப்பமததசையு மறத்தூர்டொட்டெட் டுட
ப்புக் கடவுளாயு முடன் கூறப்பட்டது.

கஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

தனக்கீழில்லாத முதல்வன்சிருட்டிதிதி கர்த்தர்
களையும் பிரபஞ்சத்திணையுஞ் சங்கரித்து நிற்கையா
லும், புனருற்பவ முண்டென்று கேட்கப் படுகையா
லும், பாரிசேடப் பிரமானத்தால் அம்முதல்வனே
குக்கும சிருட்டி யுண்டாக்கித் தூலகிருத்தியங்சுடீப்
பண்ணுவன்; ஆகையாற் றடையற்ற இசராநானக்கிரி
யைகளை யுடையமுதல்வனு லான்மாக்களியாரு முற்
பத்தியாதி தருமங்களைப்பெறுவர். அல்லதூயம் சங்
கார காலத்திலேனையிருவருந் தங்களாற்றலுடனிலை
பெறாநிருப்பாரே லுலகஞ் சங்காரப்படுதலில்லையாம்.
சங்காரக்கடவுளெனப் படுவோன் சிலவற்றைநீக்கிச்
சங்கரிப்பானல்லன். அத்தன்மையான சங்காரக்கட
வுளை வேறு சங்கரிப்பாருமில்லை. ஆகலின் முழுதுஞ்
சங்கரித்த பின்ன ரவ னெருவனை யெஞ்ஞ சிறறலா
லொடுங்கிய வுலகங்கட்கு அச்சங்கரனே பெரிய வா
தரவாம்; அவனே யொடுங்கிய வுலகத்தைமீளத்தோ
ற்றுவிப்பதற்கும் நிறுத்துவிப்பதற்கு முரியனும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

“லகிற் கு முதற்காரணமான மூலப்பருதி வாக
தேவனுருவாகலா னுலகமவன்மாட் டொடுங்குமென்

னலே உமைவுடைத்து, முதற்காரணத்தின் வேறாய்
நின்ற நிமித்தகாரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத்.
தாவின்மாட் டொடுங்கு மென்றல் பொருந்தாது.

மறுப்பு.

அங்ஙனங் கொள்ளின் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள
தாய் புலனங்க ளதனால் வியாபிக்கப் படாமையிற்
கீழுள்ள வேகதேச மாத்திரையே யாண்டொடுங்குவ
தன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுது மாண்டொடுங்
காது.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்க
ரித்துமவருகிற கிருத்தியங்கள்மூன்றும், முதல்வனுக்
கநாதியே யுண்டாயிருக்கின் ஆன்மாக்களைப்போல
வவனும் விகாரமடையானோ ?

விடை.

ஆதித்தன் சந்திதியிற்றாமரையானதலரும் ; சூரி
யகார்த்தக்கல் லக்கினியை யுமிழும் ; சலஞ்சுவறும் ;
இவையாதித்தனாற் செய்யப்பட்டு மவனுக்கு விகார
மில்லாததுபோல முதல்வனும் விகாரமற்று நிற்பன்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சூரியன் சங்கற்ப மில்லாமற் றுனேயுலகசேட்
டைநடப்பதுபோலச் சிவசங்கற்ப மில்லாமற்றானே
பஞ்சகிருத்திய நடக்குமெனின் முதல்வனுக்குச்
சர்வஞ்ஞத்துவ பங்கம் வாராதே ?

மறுப்பு.

பிரயத்தின மில்லாமலு மாயாச மில்லாமலுஞ்
சங்கற்ப சகித மரசன் சந்நிதான மாத்திரத்து ஆஞ்
ஞாசக்கரம், மந்திரியாதிகளிடத்தி னடக்கின்றற்
போல முதல்வன் சங்கற்ப மாத்திரத்தாற் பஞ்சகிரு
த்திய நடக்கும்.

அநேகேசுவரவாதி மதம்.

தேர்முதலாயின பலர்கூடிச் செய்யக்காண்டனி
னவற்றினு மதிக ளிகத்திரமான வுலகத்திற்கு முதற்
கடவுளர் பலருண்டு.

மறுப்பு.

தேர்முதலாயின பலரற் செய்யப்படினு மப்
பலரு மொருவனேவல்வழிகின்றே செய்பவராகலா
னும், வேதத்துட்காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்

வினராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன்
அக்கினி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது
சூயவன் டேபால வவாந்தரகாரணம் பற்றிய யாகவி
னைவெபல்லா மாகுபெயரற் சங்காரகாரணனாகிய
முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்கு மாகலானுஞ் செய்
துஞ் செய்வீத்து மெல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுத
லாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகர்த்தா வெருவ
னையாம்.

புத்தன் வினா.

செருட்டி யாகி கிருத்தியங்களை யென்ன பயன் கரு
திப் பதி செய்கின்றனன் ?

விடை.

பதியினுடைய திருவினையாட்டென்று * சொல்
லலாம்.

புத்தன் வினா.

திருவினையாட்டென்னின் பதி பாலரைப்போற்
பயனற்ற காரியஞ் செய்பவனாகானே ?

* பத்துப்பாறஞ் சுமக்குஞ் சாத்தனுக்கு ஐங்கலப்பாறஞ்
சுமத்தல். வினையாட்டென்பதுபோலும்.

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற போகமோட்சங்களைக் கொடுப்பதற்கும், அனாதியே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப்போக்குதற்கும் காரணமாகச் செய்தா னென்றும் அனுக்கிரகத்தின் பொருட் டென்றுஞ் சொல்லலாம்.

புத்தன் வினா.

பதியனுக்கிரகமுடையனேல் சங்கரிப்பானேன் ?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு இருவினை நுகர்ச்சியாலுற்ற வினைப்பை யொழித்தற்பொருட்டுக் காரியங்களை முதற்காரணத்தி லடக்கிக் தேகங்களைப் பிரித்து அறிவு இச்சை தொழில்களை மறைத்தலாம்.

புத்தன் வினா.

அவ்வாறினைப்பாற்றிவிடாம லான்மாக்கள் துக் கத்தினை யனுபவிக்க மீளவுஞ் சிருட்டிப்பானேன் ?

விடை.

மலரீங்குகைக்குக் காரணமாக ஆன்மாக்களுக் குத் தனுகரண புலன போகங்களைக் கொடுத்துக் கன்

மத்தைத் தொலைப்பித்தல்; அதாவது, முதற்காரணத் திலிருந்து காரியத்தை வெளிப்படுத்தலுந் தேகங் களைக்கூட்டி மறைந்திருந்த அறிவு இச்சை தொழில் களை வெளிப்படுத்தலுமாம்.

புத்தன் வினா.

சிருட்டித்தபின் மலத்தைப்பாகப்படுத்திக் தன துதிருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளாது நெடுங்காலந்திதி யென்று நிறுத்துவானேன் ?

விடை.

ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மமிகுதியா றிருக்கையினு லந்தக் கன்மம் புசித்துத் தொலைப்பிக்கவேண் டியேயாம்.

புத்தன் வினா

இங்ஙனஞ் செய்யின் முதல்வன் மறைப்பிப்பா னேன் ?

விடை.

போகங்கள் வழுவாமற் புசித்துத் தொலைத்துக் கன்மவொப்பில் மலககளெல்லாம் போக.

புத்தன் வினா.

அனுக்கிரக மென்றதென்னை ?

உசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

குற்றத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற பாசபந்தங்களைப் போக்கி ஆன்மாவை முக்தி நெறியிற் சேர்க்குதல்.

புத்தன் வினா.

முன்சொன்ன நான்கு மனுக்கிரகமல்லவோ ?

விடை.

அந்நான்கு மனுக்கிரகமேயாம், அனுக்கிரகமோட்சத்திற்குக் காரணம். எனையநான்கு மனுக்கிரக நிமித்தமாக மலபாகத்திற்குங் கன்ம நாசத்திற்கும்போகத்திற்குங் காரணம். இவற்றுள் சங்காரங் கருமபாகத்திற்கும், மாயாசாமர்த்திய வற்பத்திற்கும், உயிர்க ளினைப்பாறுகற்குமாம். சிருட்டிபோக சாகஸம்பத்திற்காம். திதிபக்குவ போககருமபோகத்திற்கும், கருமராச்சனத்திற்குமாம், திரோபவம் போகத்தி லமிழ்தற்குங் கருமராசத்திற்கு மலபாகத்திற்குங் காரணமாம்.

மாணவசன் வினா.

இப்பஞ்சகிருத்தியங்களிற் பேதமுண்டோ?

விடை.

பஞ்ச கிருத்திய மிருபத்தைந்து வகைப்படும், பரனிடத்திற் பராசத்தி தோன்றி இதில் அதிசத்தி

தோன்றி இதில் இச்சாசத்திதோன்றி இதில் ஞானசத்திதோன்றி இதில்கிரியா சத்தி தோன்றி இவற்றிற் சத்தி, விந்நுசத்தி, மனோன்மணி, மகேசை, உமை, திரு, வாணி, மனோன்மணி பேதங்கள், மகேசுவரி பேதங்கள் ஆகிய சத்திபேதங்களின் படைப்பொருவகையாகவும், மூவகையுயிர்களு மவற்றின் பேதமாகிய வுயி ர்த்தோற்ற மொருவகையாகவும், ஆணவமாயைகாமி யம் வைந்தவம் திரோதாயி யென்னும் பாசங்களின் பேதங்கள் படைப்பொருவகையாகவும், மந்திரம்பதம் வன்னம்புளவ மாகிய விவற்றின் பேதங்களின் படைப்பொருவகையாகவும், நால்வகைத் தோற்றமும் எழு வகைப் பிறப்பும் என்பது நான்கு நூறுபிரம் யோ னிபேதங்களுமாகிய நாடோறுஞ் செய்யும் படைப் பொரு பேதமாகவும் படைப்பைபந்து வகையாம். திதியுஞ் சங்காரமு முன்சொன்ன வைவகையையும் வளர்ப்பது மொடுக்குவதுமாம். திரோதானம் பிரபஞ் சத்தி, த மெய்யாக்கல் பதியைப்பொய்யாக்கல் தத்துவங்களிற் செலுத்தல் அத்தத்துவங்க ளோடே கூடியறியச் செய்தே அறிவிக்கும் பொருளைக் காட்டாமல் மறைத்தல் கன்மத்தையே ருசிப்பித்தலாக வைந்துவகையாம். அனுக்கிரகம் விஞ்ஞானகலர் முதலாயி

னார்க்குப்பிராணனாய் நிற்கிற முறைமையிலேநின்ற தன்னைப்பிராணர்த்துதல், பிரளயாகலர் முதலாயினார்க்குமானுமழவும சதுர்ப்புயமும் திரிநேத்திரமு மாகியதன் வடிவுகொண்டு முன்னின் றிரட்சித்தல், சகலருக்குச் சித்தசித்தெதங்கும் பூரணமானவ னானபடியால்தன் வடிவெல்லாங் கரந்துமானிடனாக வெளிப்படவந்திரட்சித்தல், தேவார்மானிடர் முதலாயினார்க்குப்பக்துவ மிசுதியால் வேடமாறித் தோன்றி மெய்யறிவித்தல், மந்திரஞ்செபதவ மிசுதிகளினால் ஆங்குத் தோன்றி யனுக்கிரகித்த லென வைந்தாம். இவ்விருபத்தைந்நும் பதி*தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னுமுறைமையிலே நடத்துவான.

புத்தன் வினா.

முதல்வன் அருவமோ உருவமோ அருவருவமோ?

விடை.

முன்றும் முதல்வனுக்கநாதியே யுள்ளனவாம்.

* தன்மையாவது பஞ்ச மூர்த்திகளாயும், அக்கரங்களாயுடத்துகை. முன்னிலையாவது அவனவளதுவென்னும் பிரபஞ்ச முன்னிலையாக நடத்துகை. படர்க்கையாவது பூரணவகையில் அசரீரியாய்த்திருமேனி வியாபித்து நடத்துகை.

புத்தன் வினா

புதியினுக் குருவமுளதெனி னமச்சுண்டான
வடிவுபாலவனுக்கு முருவத்தினை யொருவனுண்
டாக்க வேண்டு மன்றோ

விடை.

புதி சுவச்சா விககிரகனாகலி னவனுக் கொருவர்
வடிவு கொடுக்க வேண்டிவதில்லை. கன்னுடைய திரு
வுளத் தினுக்குப் பொருந்தின திருமேனி தானே
கொள்ளுவன்.

புத்தன் வினா.

சர்வானமாக்களு மந்நனமே தங்கள் தங்களிச்
சைவனுல் வடிவங்களை யுண்டாக்கிக் கொள்ளாரா ?

விடை.

ஆன்மாக்கள் தாங்கண்ணினைத்த வடிவங்களை யுண்
டாக்கிக் கொள்ளாராகள் சிறு தொழிலுடையவராக
லின்.

புத்தன் வினா.

ஆனால் பதிவடிவு கொள்வ தெங்நனம் ?

உஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

யோக சித்தர்கள் தங்கட்கு வேண்டிய ஸ்தினைவ
யொருவர் கொடாமலே தாங்களே யெடுத்துக்கொள்
வது போலாம்.

புத்தன் வினா.

அங்ஙனமாயின் பதி யவ்வியோக சித்தர்களி
லொருவனாகி விடாநீன?

விடை.

யோக சித்தர்கள் பதியினுடைய வருவினில்
வேண்டினவடிவங் கொள்வ ரவை மாயையேயாம்.

புத்தன் வினா.

பதியின் நேகமு மாயாவடிவ மாகாதோ?

விடை.

யோகிகளும் நம்மனோரும் மலத்தைப்பற்றிக்
கிடக்கும் பசுக்களாதலின் ஒன்றையே யறிதலு
மொன்றையே செய்கலு மொன்றிலே முதன்மையா
தலுமாகிய வற்ப ஞானத்தொழின் முதன்மை யுடை
யார், அதற்கேற்ப மலத்தைப் பற்றிய பசுக்களுக்கு
அதனோடியையுடைத்து யேகதேசவறிவைச் செய்யு
மாயையேயுருவாம். முதல்வன் மல நீங்கிய வறிவிற

றங்கி நின்ற னு னு ித் துவோனும்; பசுபதியெல்லா வறிவு
மெல்லாத தொழிலு மெல்லா முதன்மையுமுடையன்.
அதற்கேற்ப முதல்வனுக்கு மலரீங்கிய வுயிர்கட்டு
வியாபகவறிவை செய்புஞ் சத்திரியபுருவம்.

புத்தன் மதம்.

பதிக்குச் சத்திரிய வடிவென்னில பரிணாம
மென்னங் குறறமுண்டாகி நித்தியதனுவங் கெடும்,
அதனு ளருவமெனி னத்துவா முாததி யென்பது
பொய்யாகி விடும்.

மறுப்பு.

உலகிற காணப்படும பதார்த்தம் யாவும் ஁ரு
வம் அருவம் அருவுருவமாகி காணப்பட்டு நிற்கும்,
ஆகாயமுதலிய வருவப்பொரு ளருவத்தினியல்புடை
யதாகாது, சத்திரன் முதலிய வரு வுருவப்பொரு ளிர
ண்டியல்பு முடையதாகாது. இங்ஙன மாறத்துவாவிற
பட்ட பொருளனைத்து மொன்று பிரிதொன்றி னியல்
பையுடையதாகாது. ஆகலின் முதல்வனை றின்னானெ
னின் பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களரி லொன்றாவன்.

மாணவகன் வினா.

வியாபியாய் நின்று பிரேரிக்கு முதல்வ னறியப் படுவனே வறியப்படாதவனே ?

விடை.

முதற்பொரு ளளவைகளா னறியப்படு மியல் பிற்றெனின், அங்குன மறியப்படும் பிரபஞ்சம் பாலழிபொருளாகிய அசத்தாம். எல்லாவற்றாலு மறியப்படாத வியல்பிற்றெனின், அங்குன மறியப்படாத முயற்கோடுபொலர் ஞுனியப்பொருளாம். ஆகலா னிவ்விரு பகுதியுமின்றி * ஒருவாற்றானறியப் படாமையு மொருவாற்றா னறியப்படுதலுமாகிய விரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாம்.

மாயாவாதி மதம்.

முதல்வ னன்மாவா லறியப்படு. லாததாம், அறியப்படாதுகில் ஞுனியமாம் அதனாற் சதசத்தெ ன்னி விரண்டு தருமமொன்றுக்குக்கூடாது.

* ஒருவாற்றா னறியப்படாமை பாசஞானம் பசுஞானங் களா லறியப்படாமை, ஒருவாற்றா னறியப்படுதல் பதிஞான மொன்றுனே பறியப்படுதல், பாசஞான பசுஞானங்களாலறி யப்படாமையிற் சிவமாதலும், பதிஞானத்தாலறியப் படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்பட்டுச் சிவசத்தாம், சிவசத்தென்பது சித்து சத்தென்னும்பொருட்டு.

மறுப்பு.

மனோவாக்குக் காயங்களை நீங்கி நின்றறியப்படு
பவன் முதல்வனாகிய சத்தாம், மனமுதலான காரண
ங்களினு லறிவதெல்லாஞ் சடமு மறித்தியமுமாம்.

மாயாவாதி மதம்.

ஆன்ம போதத்தாற் சுட்டி யிர்திரியங்களாற்
கண்டதனைப் புத்தியினுலறியப்படு மவை யெல்லாஞ்
சத்தென்றும் இவ்வான்மாவிற்கு வேறாய் அறியப்
படாதபொரு ளசத்தென்றுஞ் சொல்லில், எல்லா
வற்றையு மறிந்து பிரயோசனங்கொள்ளத்தக்க வா
ன்மா சத்தாகிய பொருளை யறியாதிருப்பானாகி லந
தப் பொருளென்பதொன்று மில்லையாய்ப் போய்
விடும்.

மறுப்பு.

அறியத்தக்க பகுதியையுடைய வான்மா முதல்
வனுடைய வருளினுலே முதல்வனை வேறறக் காணு
கிற்பன். இவ்வாறறியத்தக்க பொருளானது இவனுக்
கறிவுமாய் இவனுக்கு வேறுமாய் விடயங்களைக்
காணுமிடத்து முதல்வனுடைய ஞானசத்தியினுலே
யறியாதயினு லந்த ஞானத்திற்கு வேறற வந்த ஞான
மேவடிவாய் நிற்பன்.

பாஞ்சலன் வினா.

முகல்வனது பாவனையாவது கருவிகளுடன் கூடி
உன்று செய்வதென்ற சகலமாய்ப் போகலானும்,
கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொ
ழுது தேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டு
மின்றிப் பாவிப்பதென்னில் நிர்வாகியமெனப் பட்
டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப்
பாவனைக் கெய்தாத பொருளை யெய்தியதாக வைத்
துப் பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல்
வைத்துப் பாவிப்பதெனில் அகளுலாவதேதார் பயனி
ல்லை யாகலானும் பாவனையாவது நாடகமாத்திரை
யாய் முடியுமன்றோ?

விடை.

முகல்வனுடைய வருளை தாரகமாய் நின்று
சுவானுபூதிமா லறிதலே பாவனை யென்னப்படும்,

சமவாத சைவர் மதம்.

அருளாற் பாவித்தல் வெண்டாம், உயிர் புகுத்
துவ நீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்று முணர்
தல் முகலிய வெண்குணங்களு முடையதென்றாக
மங்களுட் கூறுதலினால், ஆண்டான்மநாஷஞ் சிவ

ஞானத்தோ டொப்பதன்றிப் பக்ஞானமெனப்படா
மையால் அவ்வறிவா னறியப்படு மகோசரப்பொரு
ளென்றலே யமைவுடைத்து.

மறுப்பு.

முதல்வ னான்மாவிற் கன்னிய மில்லாமையா
லும், ஆன்மா ஞானவியாப்திக்குள்ளே வியாப்பிய
னாகி நிற்கையாலும், ஆன்மா நினைப்ப தெல்லாவந்
தையும் முதல்வ னந்தரியாமியாய் நின்று நினைப்பிப்
பனாகையாலும், முதல்வனுக் கன்னியமாக னொரு
பதார்த்தமு மில்லாதபடியாலும், எனது யானென்கிற
மமகார வசங்கார சகிதனாகையாலும், ஆன்மாவை
முதல்வன் பிரிவறக் கலந்திருக்கையினாலும் வேறாக
ஆன்மா ஞானத்தினுற் றரிசிக்கப்படுவ னல்லன்.

சமவாத சைவர் வினா.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் முதல்வ னான்மாக்க
ளுட னென்றாகியும் வேறாகியு முடனாகியும் நிற்ப
தெவ்வாறு ?

விடை.

முதல்வனு முயிரு மொன்றென்ன வங்ஙன மறி
வதொரு பொருளுண்டென்பது பற்றி வேறாய், முதல்

வனு முயிரும் வேறென்ன வறியிற் கறிவு பிரிந்து
தேன்றோமைபற்றி வேறென்னு மறிவிற்கெட்டாது
உடனாய், அவ்வறிவினுள்ளாக நீர் நிழல் போல
வொற்றித்து நின்றல்பற்றி யுயிரே முதல்வனெனும்
படி யொன்றாயிருப்பதை யறியலாம். அத்தகைய
வத்துவித நிலையை யருளினு லந்நியமாகக் காண்டலே
தக்கதாகும்.

புத்தன் வினா.

அங்ஙனமாயி னப்பதியினுண்மைதா னெங்ஙனம் ?

விடை.

தனக்கொரு முதலு முடிவு மில்லாதவனாய், ஒரு
வராலு மின்னபடியென் றளந்தறியப் படாதவனு
யிருக்கையில், முதல்வனின்னா னென்றும், இன்னா
னாகானென்றும், இன்னதா மென்றும், இன்ன தாகா
தென்றும், இன்னதாகி வருவனென்றும், இன்னதாகி
வாரானென்றும் சொல்லுகைக் குண்மையாக யா
தொரு வழக்குமில்லை. அன்றியும் ளிகாரப் படுதற்
குக்காரணம் பரதந்திரம், ஏகதேசமாகுதற்குக் கார
ணஞ் சிற்றுணர்வுஞ்சிறு செயல்களும், தொடக்குறு
தற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமாம். அனாதி

முத்தசித்துருவனாகியமுதல்வனிடத்தவ்வுபாதிசுவின்
மையானும், ஆன்மபேரத்தா லதுவிதுவென்று சுட்
டியறியப்படாத குறைவற்று நிறைந்த ஞானமேதன
க்குத் திருமேனியுடையவ னாகையானும், எப்பொ
ழுது மொரு தன்மையாயிருக்கிற சருவஞ்ஞத்துவத்
தையும், சருவகருத்தியத்தையுந்தனக்குள்ளவ னாக
யானும், பிரியாப் பிரியங்கள் தன்னிடத்துப் பொருந்
தப் படாதவனாகையானும், தனக்கு வேண்டின வடிவு
தானே யெடுத்துக்கொள்ளுவன். சீவன் முத்தர் தேக
த்தைக் கிருபையினாலே தனது திருமேனியாக வதிட்
டித்துக் கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன்.
ஆசாரிய மூர்த்திகளை யதிட்டித்துக்கொண்டு அனுக்
கரகம் பண்ணுவன்.

புத்தன் வினா.

பதி சுகரீகரித்தே கிருத்தியங்களைச் செய்ய
வேண்டுமோ; நித்களமாய் நின்று செய்ய வொண்
ணதோ?

விடை.

பரமகாரண னாகிய பதி கிருபையினற் றிருமேனி
கொண்டு தேவர்கட்கும், *தேவ கிருடிகட்கும்,

* தேவவிருடிகள் சனற்குமாராதிபர், மானிட விருடி
கள் வசிட்டாதிபர்.

மானிட விருடிகட்கும்; ஏனையோர்க்கும் வேதாசமங்
களைப்பதேசியாதிருக்கிற் சொல்லுவாருமறிவாருமின்
மித் தர்மார்த்த காமமோட்சமென்னுஞ் சதுர்வித
புருடார்த்தங்க ளற்றுப்போம்.

புத்தன் வினா.

பதியின் வடிவுதா னெத்தன்மை யானது ?

பதியினுடைய * அங்கமுமான்மாக்களி னனுக்கிர
கார்த்தமாகச் சிற்சத்தி சொருபமே, கரசரணாதி
யான பிரத்தியங்கமுங் கிருபையினுலான ஞர்னசொரு
பமே, சாங்கமும் ஞானசொருபமே, உபாங்கமும்
ஞானசொருபமே. இங்ஙனமான திருமேனிக்கு மா

* அங்கமாவன, — சிரசு, முகம், இருதயம். பிரத்தியங்க
மாவன, — வட்சசு, கண்டம், தனம், தோள், நாபி, உதரம்,
சூர்யம், நேத்திரம், நாசி, சுரோத்திரம், மத்தகம், பாசம், அங்
குலிகம், தொடை, முழந்தாள், கணைக்கால். சாங்கமாவன —
ஆரணியாதி குணத்திரயம் - நிரிருலம், சத்தியம் - பரசு,
பீரதாபம் - கட்கம், துரபேத்தியம் - வர்சிரம், அனுக்கிரகம் -
பயமுத்தினை, ருத்யாதி சுத்தமாயை - நாசம், அநேதாணியை -
பாசம், விவரணம் - அங்குசம், சுத்தநாதம் - கண்டை, பாச
சங்காரம் - ஆக்கினி. உபாங்கமாவன, — வஸ்திரம், உபவீதம்,
மாலை, கந்தம், ஆபரணம், ஆசனம், ஆவரணம்.

யோபாதியுமில் ஆன்மாக்களின் போகமோட்சார்த்த மாசப்பண்ணுந் தியான பூசையின் பொருட்டுக் கிருபையினாலுண்டாகிய பாவனாரூபசைதன்ய விக்சிபகமேயது.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு மூன்று சரீரமென்ப தென்னை ?

விடை.

முதல்வன் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியுங்களைப் பண்ணுவதும், சத்தியுடனே கூடியிருந்து ஆன்மாக்களுக் கெப்போதும் விடய சுகங்களைச் சேர்ப்பதும், பத்திமுத்தியைக் கொடுக்கு மியோசமும், அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கு மனுக்கிரகமாகிய கிருத்தியமுமாகிய இவை யாவஞ் சீகண்டன் ஸிருமேனியை யதிட்டித்து நடத்துவன். அவ்வாறதிஷ்டியாதபோ திங் கொன்று நடவாது. முதல்வன் சுகளத் திருமேனியெடுத்துக்கொண்டானென்றபோதே நிட்களத் திருமேனியுண்டெனப் பெறப்பட்டுச் * சுகள நிட்கள

*. ஒரு பொருட் கிரண்டு தன்மையுண்டென்ற அநாகூர்திகமென்னுங் குற்றமுண்டாமெனின் உருவமாயிருக்கிற புட்பத்து அருவமாயிருக்கிற கந்த மாசிரயமாயிருத்தல்போலுமாகலின் குற்றமில்லை.

௩௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மூர்த்தியெனவேற்பட்டது. இம்மூன்று திருமேனிகளு நமக்குள்ளனவாய கருப்பாசயத்தின் றொந்தனையாகி யநாதியாய் வருந் தேகாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த காருண்ணியத் திருமேனியாம். சட்சராதி தீக்கை பண்ணுதற்குச் சகளமான குருமூர்த்தித் திருமேனி யும், தியான பூசார்த்தமாகச் சகள நிட்களத் திருமேனியும், அஞ்ஞானத்தைப் போக்க நிட்களத் திருமேனியுங் கொள்வன். நிட்களம் பரமெனவும், சகளம் அபரமெனவும், சகளநிட்களம் பராப்ரமெனவும் பேர் பெறும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு அத்துவாக்களே திருமேனி யென்றதென்னை ?

விடை.

முதல்வ னொருகாலத்து மழிவின்றி யிருப்பவனுமாய், எங்கும் பூரணனுமாய், சித்தசித்தாகிய விரண்டினையு மனாகியே யுள்ளபடி யறிந்ததனைச் சேட்டிப் பித்துக் கொண்டு நிற்கையானும், வேதாகமங்கள் முதல்வனுக்கு மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலைகளென்னு மாறத்துவாக்களே தேகமென்று கூறும். எங்ஙனமெனின் ? சாந்தியாதீதகலை திருமுடி, சாந்தி

பதியிலக்கணம்.

௩௯

கலை திருமுகம், வித்தை மார்பு, பிரதிட்டை குய்யம், நிவர்த்தி முழந்தாளும் பாதமும், புலனங்கள் ரேர்மம், வர்ணங்கள் தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்க னைம்பு, தத்துவங்களென்புந் தசையுமாம்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு மந்திராத்துவாவையே திருமேனி யென்று வேதாசுமங்கள் கூறுவதென்னை?

விடை.

பிரபஞ்சோற்பத்திக்கு உபாதானகாரணங்கள் குண்டலியென்றும், அகத்தமாயை யென்றும், பிரகிருதியென்று மூன்றும். இம்மூன்றனுள் சுத்தமாயை யைப் பராசுத்தி யதிட்டித்தேபோது வாக்குண்டாக வதிற்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாம். சுத்த மாயையினின்று சிவசங்கற்பத்தாற் றோன்றிய காரணத்தாலும், அந்தச் சிவசுத்திதான் தனதுசங்கற்பத்தி லுண்டாகச் சுத்தவித்தை யிலிருக்கும் அந்த ஆதிதை வீகதில்வியாக்கினி சமமந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந் திரிகனுச்சரிக்குஞ்சாட்சிபூகமான ஆத்தியான்மிகமந் திரங்களாலே செலுத்திப் பற்றுவித்து அவைகளினுற் சூனித்தியமாய் மந்திரங்களினுற் செபித்துப்பூசிக்க

சு0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

அதனாற் சித்திமோட்சங்களைக் கொடுத்தலான் முதல்
வனுக்கு மந்திரங்களைச் சரீரமாம்.

மாணவகன் வினா.

மந்திராத்துவாவினும் பஞ்சமந்திரமே திருமேனி
பென்றதென்னை?

விடை.

சிவசத்தியானது சுத்தமாயையிலே நின்று மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அந்த மந்திரங்களை யதிட்டித்து அவை தானா விருந்து அவற்று லான்மாக்கட்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுத்து வருகையின் மந்திரங்களை திருமேனியாம்; அன்றியும் பராசத்தி முதலிய பஞ்சசத்திகளாற் சுத்தமாயையிற் பஞ்சமந்திரங்கள் தோன்றுகையானும், நின்ற சத்தகோடி மகாமந்திரங்கட் கெல்லாமைந்து மந்திரங்கள் காரணமாயிருத்தலினாலும், பஞ்ச சத்திகளின் விக்கிரகத்திற்கு காரியாய சதாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக் கூடி நிற்கையானும், பஞ்ச மந்திரங்களை முதல்வனுக்குத் தனுவாம். பஞ்சமந்திரங்கள் அனுக்கிரக திரோதான, சங்கார திதி சிருட்டியார்த்தமாக, ஈசானம் தற்புருடம் அகேசாரம் வாமதேவம் சத்யோசாதம் ஐர்த்தி

பதியிலக்கணம்.

சுக

வக்திர விருதய துரியமூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டன.

மாணவகன் வினா.

இவ்வாறு முதல்வனுக்கு மந்திரமே சரீரமாயின் சத்திருப னென்பானேன்?

விடை.

முதல்வன் சர்வோத்திருஷ்டமாயுள்ள பூதத்தை ஆன்மாக்கட்குக் கொடுக்கையின் ஈசான மூர்த்தியென்றும், விந்துநாதவிருத்தியான சத்தசாலங்களைச் சகத்தினிப்பூரிக்கையின் தத்புருட வக்த்ர மென்றும், ஆகோரமாகிய ஞான மிருதய பரியாய மாகையின் ஆகோரவிருதயமென்றும், சர்வான்மாக்களுக்கும் விந்து விருத்தியாகிய விஞ்ஞானதிகளை யுற்பவிக்கையினாலும் இது சூக்கும கிருத்திய மாகையினாலும் வாமதேவ குய்யமென்றும், விஞ்ஞானந்த கோசமாகிய காரணதேகம் ஆன்மாக்களுக்கு முதலுண்டாய் மனோமயாதி கோசத்திரயமான சூட்சும தூல சரீரங்களைத் தன்னுடைய விச்சாமாத்மிரத்தினாலே மந்திரேகவர மந்திரங்களை யதிட்டித்துடனே யுண்டாக்குகையின் சத்தியோசாத மூர்த்தி யென்றும்

சுஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சொல்லப்படும். இம்மந்திரங்களைந்துஞ் சத்திகள். ஆரணி, ச்னனி, திரோதாயி யென்னு மூன்றும் பரிக் கிரக சத்திகள். சனனிக்குச் சிருட்டியும், ஆரணிக்குச் சங்காரமும் அனுக்கிரகமும், திரோதாயிக்குத் திதியுந் திரோபவமுமாகிய சத்திசரீர கற்பனையினால் முதல்வனுக்குச் சூக்கும தேகம். ஈசானி, பூரணி ஆர்த்தி, வாமை, மூர்த்தி யென்னும் பஞ்சசத்திகள் அனுக்கிரகமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்கடையு மடைவிற்பண்ணு நின்ற சத்தி சரீரகற்பனையின் முதல்வனுக்குத் தூலசரீரம்.

மாணவகன் வினா.

சத்தி யனைகமாகில் சத்திமானு மனைக மாகா னே ?

விடை.

ஞானக் கிரியை யிச்சாசத்தி மூன்றனுள் கிரியா சத்தி ஈசானியாதி யைந்தும் ஆரணியாதி மூன்றுமாகச் சத்தி யெட்டாகி, முதல்வனிடத்து அக்கினிக்குஷ்ணம் போல சமவேதமாயிருக்கிற சத்தியொன்று தானே காரிய பேதத்தா லவனதுகிருபையினுற் பலபெயரைப் பெறும்; ஒன்று பலவாகக் காரி

யப்படல் ஆரசனதாஞ்ஞா சத்தியொன்று யிருந்து
மந்திரி முதலியோரிடத்துப் பலவாகக் காரியப் படு
வது போலும்.

மாணவகன் வினா.

சத்தி ஞானக் கிரியா சொரூபியெனின் தடத்
தம் பலசொரூபமாகோ?

விடை.

சத்தியின் சொரூபம் உயிர்கட்கனுக்கிரக மாத்தி
ரங்குறித்துப் பொதுவகையானறிந்து மறிவித்துநிற்
பதாகிய ஞான மொன்றேயாம். அதுவே பராசத்தி
யாம்; அந்தஞானமுயிர்கட்கு மலபாகம் வருவித்தற்
பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்
புவகையான் வியாபிக்குங்காலொரு கூற்றானேதிரோ
தான சத்தியென்றும், இச்சாஞானக்கிரியை மென
முத்திறப்பட்டும் வியாபரிக்கு மாகலான், இச்சை
கிரியை மென்கிற இவைகள் முறையே ஞானத்தின்
மேனிலையாகவும், கீழ்நிலையாகவும் கொளவிருப்பன
வாகலின், காரியத்தாலநேகமாய் சனனி முதலிய
வியாபாரசத்தியாவு முற்கூறப்பட்ட பராசத்திருபமா
கிய ஞானமொன்றுணை வாவன வேயாம், முதல்வ
மொன்றுணை வாவன வேயாம், முதல்வ

னிடத்து அவினாபாவ மாயிருக்கிற சமுவேத சத்தி முதற்கண் பராசத்தி யொன்றாய் அது இச்சா ஞானக் கிரியைகளென மூலிதப்பட்டுநிற்கும். இச்சையாவது முதல்வன் சர்வான்மாக்களையு மோட்சத்திற் சேர்ப் பிக்கவேண்டுமென்று அவர்களிடத்து வைத்த கிரு பையாகும். ஞானசத்தியாவது ஆன்மாக்கள் செய்த விருவினைப் பலன்களெல்லா வற்றையுமவர்கள் புசித் துத் தொலைக்கும் பொருட்டு விரும்புவது, கிரியா சத்தியாவது முதல்வன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த காருண்யத்தினுற் சகசிருட்டி முதலியகாரியங்க ளெ ல்லாவற்றையு நடத்திவரல், அதாவது இச்சாசத்தியா ற் சர்வான் மாக்களிடத்துமனுக்கிரகத்தினைச் செய்தும், ஞானசத்தியா லான்மாக்கள் செய்தகன்மங்களைப்பறிந் தும், கிரியாசத்தியினு லான்மாக்கள் செய்த கன்மத் திற் கிடாகத்தேதகாதி பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்கியும் வருவன். இம்முச்சத்திகளு முதல்வனுக்குக் கருவி யேயாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவு மிச்சா ஞானக்கிரியாவானாகி முதல்வ னுக் கொப்பாகி விடாநீன?

விடை.

ஆன்மாவின்னுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் முதல்வனுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைப்போலல்ல, எங்ஙன மெனின்? ஆன்மாவுள்ள வன்றே யநாதியர யுள்ள வாணவமல மிவனுடைய விச்சா ஞானக் கிரியைகளை யக்கிரியைக் காட்டமறைத்தாற் போல மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். முதல்வனுனவன் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்திற் கீடாகத்தன்னுடையவிச்சா ஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டே யாணவத்தினை யொதுக்கி மிவனுடைய விச்சா ஞானக் கிரியைகளை யெழுப்ப ஆன்மா வெல்லாவற்றையு மறித்து பொருந்தித் தனக்கு முறைமையான போகங்களைப் புசிப்பன். மோட்சத்திலுள்ள பிரயோசனம் கொள்ளுமுறைமையு மித்தன்மையே யாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆகமங்களில் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகார சிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின், பதிமுதலென்று ஒரு பொருண்மேல்வைத் தோதுத லெங்ஙனம்?

விடை.

முதல்வன் கேவலம் ஞான ரூபமாயிருக்கையிற் சிவத்துவம், கிரியையே யானவவதரம் சத்தித்து

வம், ஞானமுகிரியையு * மொத்தவவதரஞ் சாதாக்
கிய தத்துவம், ஞானங் குறைந்து கிரியை யேறின
வவதரம் மகேச்சரதத்துவம், கிரியையேறி ஞானங்
குறைந்த வவதரஞ் சுத்தவித்தை. முதல்வனுக்குச்
சிவமுஞ் சத்தியு நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, மகேச்
சரமும் சுத்தவித்தையுங் கரசரணங்களுடனே கூடிய
சுகளத் திருமேனி. ஞானப் பிரகாசமே திருமேனி
யாகவுடைய முதல்வன் இலயியெனவும், போகியென
வும், அதிகாரியெனவு முறையேசிவன் சதாசிவன்மகே
சரனுக்கிருத்தியங்கட் டோனபெயர் பெற்றுக்கிருத்
தியங்களை நடத்துவன். இலயியென்பதிற் சிவதத்து
வமும் சத்திதத்துவமு மடங்கும். போகியென்பதிற்
சதாசிவதத்துவ மடங்கும், அதிகாரி யென்பதிற் சுத்
தவித்தையு மீச்சரமு மடங்கும். ஆகவைந்து மூன்றி
லடங்க இவற்றைச்சத்தர், உத்புத்தர், பிரவர்த்தரெ
னவும், ஈசர், சதாசிவர், சாந்த ரெனவுங் கூறுவர்.

மாணவகன் வினா.

அவ்விவைய போகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய்கின்ற
அதிகரணங்களியாவை ? அவற்றியல் பென்னை ?

* ஞானக்கிரியையுள்ள விடத்து இச்சையிருப்ப துண்
மையின் இதனை விரித்திலம்.

விடை.

சுத்தவித்தை ஈச்சுரம்சாதாக்கியம் சத்தி சிவ
மெனு மைந்திலு முதல்வன் ஞானக் கிரியைக ளதிட்
டிக் கையா லிவற்றினுக்குச் சுத்ததத்துவ மெனப்பே
ராம். இவை முதல்வனுக்குத் திருமேனி. இவை கா
லத்திற் படாதாகலின், இவை நித்தியம். இவற்றுள்
முன்பின் தோற்றமில்லை, கிருத்திய நோக்கி முறை
யேற்படும். கூத்தாடி யொருவனே பலவுருவத்தை
யும் பலவபிரயத்தையும் பிறருக்குக் காட்டித்தான்
றன்னுடைய சொரூபத்தின் மாறுபடான். முதல்
வன் றிருமேனி சத்தியே. அச்சத்தி மரமும் வயிரமும்
போலப் பிரிக்கப்படாததாக விருக்கும், பொன்மை
யாதி பஞ்சவன்னங்கள் படிக்கத்திற்சென்று பிரதிநிம்
பஞ்செய்ய, அப்படிசும் வன்னங்களைத் தன்னிடத்தில்
வலித்து அதுவதுவாய் நிற்கு முறைமைபோன்றுசத்
தியினுடைய வேறுபாடுகளெல்லா நின்மலனாகிய மு
தல்வனாகவேதோன்மீமற்காட்டிய கூத்தாடிபோலு
ந் தன்னுண்மை மாறாது நிற்பன். சத்தி சிவத்தினிடந்
தோன்றும்; சிவஞ்சத்தியினிடந் தோன்றாது. இப்பிர
பஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியினது வடிவமுஞ் சிவத்தினது

சுஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வடிவமூமாயிருக்கும். ஒன்றைவிட்டொன்றுதனித்து
நில்லாது,

மாணவகன் வினா.

பதி வியாபகனாகலின் வியாபகப்பொருட்டு ஒன்
றாய் நின்றல் கூடாது. அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய்
நிற்பனென்னின் வியாபகனாகல் கூடாது. வியாபியல்
லவெனில் பசு பாசங்க ளவனையின்றி யநமதல்
கூடாது. ஆகலான் முதல்வன் தாதான்மியமாய் நிற
குமா நெங்ஙனம் ?

விடை.

ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குகை
யிற் கதிரெனவும் தாதான்மியத்தா லிருதிதப்பட்டி
யைந்து நின்றல்போல, பேரறிவாய சைதன்யமொன்
றே யங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்கு நிலையிற்
சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்கா தறிவுமாத்
திராயாய் நிற்கு நிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மிய
த்தா லிருதிதப்பட்டியைந்து நிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்குக் குணமாமா நெங்ஙனம் ?

விடை.

முதல்வனுக்குச் சடசித்துக்க ளனைத்தையு மொ
ருங்கே யோரியல்பாக வறியு மறியு இலாதவழி யர்

சடசித்துக்களைத் தொழிற் படுத்தல் கூடாமையிற்
 சருவஞ்ஞத்துவமென்னு முற்றயிலும், அஞ்ஞான ம
 றைப்பினு லொன்றோடொன் றொவ்வாத வயிவிச்
 சை தொழில்களையுடைய வளவிறந்த வுயிர்கள் பொ
 ருட்டுப் பல வேறுவகைப்பட நின்று தொழிற் செய்
 யவேண்டுமாதலாற் பூரண சத்தியெனப்படு மளவி
 லாற்றிலும், சிற்றயிவினையுடைய வுயிர்களைப்பற்றிய
 வஞ்ஞானப்பிணியை யொழித்து ஆனந்தப் பெருஞ்
 செல்வ வாழ்வை யவைகளுக்கருளுதல் பேரீயிவாள
 னுக்குக் கடப்பாடாதலால் அலுப்தசத்தி யெனப்
 படும் பேரருளுடைமையும், எண்ணியதை யிடைபூ
 யின்றி முடிக்கவேண்டுமாதலாற் சதந்திர மெனப்ப
 டுந் தன்வயந்தனாதலும், இயல்பாகவே யஞ்ஞானத்
 தினின்று நீங்கி விளங்கு மயிவு தனக்கில்லையாயி னு
 யிர்கட்குள்ள வஞ்ஞானத்தை நீங்குதல் செல்லாமை
 யால் அனுதிபேதமெனப்படும் இயல்பாகவே பாச
 ன்களி னீங்குதலும், தன்னிடத்துக் குறையுள் வழி
 யுயிர்கட்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தல் கூடாமையின்
 பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுகின்யியமையாத
 குணங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்குஞ் சத்திகட்கு முருவமாதி *யிலக்
கணமாகமத்திற் கூறுவதின் விவரமென்னை?

விடை.

முதல்வனுக்கு உருவம்-ஆனந்தம், சொரூபம்-இச்சா
ஞானக்கிரியைகள் கூடியவை, சுபாவம்-அசைவற்று
நிற்குமுறைமை, விசேடம்-தோற்றுதலு மீறுமற்றி
ருக்கை, வியாத்தி-எவ்விடமு நிறைந்து நிற்கை, வியா
பகம்-கமரிற்கல்லிற் றோன்றல், குணம்-கருணை, நிறம்-
யாதொருவர் யாதொன்றாகக்குறித்தா ரந்தந்த நிற
மாயிருக்கை.

பராசத்திக்குருவமாதி.

பராசத்திக்கு உருவமானது சுத்தமாயை அசுத்த
மாயைகளில் நிறைந்து பரளளவுவுண்டாகை, சொரு

* பதி பசு பாசங்கட்கு உருவம், சொரூபம், சுபாவம்,
விசேடம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், நிறம், தரிசனம்,
சுத்தியாகிய பத்தும் ஆங்காங்குவருதலைக்காண்க. இவை தச
காரியமெனவும்கூடும். பதிக் கீண்டு எட்டுக்குணங்களே கூறப்
பட்டன. மற்றிரண்டும் தூல்களிற் காணப்படவில்லை.

பமாவது ஒருக்காலங் கேடுபடாதுநின்று பிரகாசிக்
கும் பிரகாசம். சுபாவமாவது தன் முதலாகியபர
னுக்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்களைக்
கொடுப்பது. விசேடமாவது அந்தப்பரனெந்தக்கரு
மத்தினை யெந்தவடிவை யுன்னுவனோ அவையவை
யாய்நிற்பது. குணமாவது அஞ்ஞானக்கூடாமலிருப்
பது. வியாத்தி அந்தப்பரனெவ்வளவுவுண் டவ்வளவு
நிறைதல். வியாபகமாவது பரை ஆகி இச்சை ஞான
ம் கிரியையெனத் தொழில்வேற்றுமைபடத்தரிவது.
நிறமாவது சிவந்தவொளியாய் விளங்கல். தரிசனமா
வது 'ஒளியாகவெங்கும் விரிதல். சுத்தியாவது' இந்
தப் பரையை விட்டு முதல்வனோடுயிர் கூடுதலாம்.

இச்சாசத்திக்குருவமாதி.

இச்சாசத்திக்கு உருவமாவது சர்வான்மாக்களுந்
தன்செயலிலசையத் தான்வயிந்தவத்தை யாட்டுகிக்
து நின்றல். சொரூபமாவது முதல்வன்கொண்ட வடி
வுகளுக்கெல்லாம் அவற்றிற்கேற்பச் சத்தியாயிருப்
பது. சுபாவமாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபைசெய்
வது. விசேடமாவது உருவுக்குருவாய் அருவுக்கரு
வாய் உருவாரூபமுமாகை. வியாத்தியாவது திரோ

தானசத்தியளவு. வியாபகமாவது சாம்பவியாகியகுரு வடிவாதல். குணமாவது முதல்வனை யறியவேண்டு மென்னு மாயசையை ஆன்மாக்களுக் குண்டாக்ருவது. நிறமாவது பிராசாதம். தரிசனமாவது முன்னெண் ணியவெட்டு நிலைமையு முடையதொரு சத்தியென வறிகை. சத்தியாவது பராகிறைவிலொடுங்கு முறை மையறிதல்.

ஞானசத்திக்குருவமாதி.

ஞானசத்திக்கு உருவமாவது சர்வான்மாக்களுஞ் செய்தவற்றையறிவது. சொரூபமாவது எல்லாவான் மாக்களுக்கு மறிவுக்கறிவார் நின்றல். சபாவமாவது விஞ்ஞானகலருக்கு மிக்க வறிவாயும், பிரளயகலர் க்கு ஒப்பறிவாயும், சகலர்க்குத் தாழ்ந்த வறிவாயுஞ் செய்வது. வீசேடமாவது தான் கூடிநின்றும் ஆஞ் ஞானமு மாயையுந் தன்னுடன் கூடாமலிற்பது. வியா த்தியாவது இச்சாசத்தியளவாம். வியாபகமாவது முதல்வன் கொண்டவடிவுகட்குக் கரணங்கள் குணங் களாகை. நிறமாவது முதல்வன்கொண்ட வடிவுகளுக் கானநிறமாகை. குணமாவது தானுயிராயிருந்துந் தான் தோன்றா மனிதந்ல். தரிசனமாவது தன்செய

லற்றவிடத்துப் பிரகாசம். சுத்தியாவது பரையுடனே கூடுதல்.

கிரியாசத்திக்குருவமாதி.

கிரியாசத்திக்கு உருவமாவது பிரபஞ்சத்திற் குத் தற்சொருபவடிவாயும், பிரபஞ்ச னடத்துவார்க் குக் காரணமாகியுமிருத்தல். சொருபமாவது ஆன்மா ககளுக்கும் கிரியையை யெழுப்புவது. கபாவமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களுநடத்துவது. விசேடமானது நான் முதல்வனை யறியாததாய் அம்முதல்வனை நோக்கித்த வம்பண்ணி இந்நெறிசெய்யுமெனக் காட்டல். குண மாவது ஆன்மாக்களுடைய குணத்திரயங்களை நடத்த ல். வியாத்தியாவது சுகளமேனியுண்டானவளவாம், வியாபகமாவது அநேக வடிவமாதல். தரிசனமாவது இம்முறை யெல்லாமறிதல். நிறமாவது வடிவுதா றும் பேதித்தல். சுத்தியாவது பரையுடனே கலத் தல்.

நிருபணம்.

அனந்தேசசுக்ர சீகண்ட பரமேசுக்ர காலருத்திர விண்டு பிரமாதிமூர்த்திகளைத் தனது சமவாய சத்தி மூலமா யகூட்டித்துக் கொண்டிருத்தலின் முதல்வ னொழியுமல்லன்; சித்தாகிய வீச்சுக்ர சமவாய சத்தி

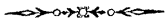
யானது தத்துவமும் அசித்தாகிய விந்து மூர்த்தியு
மாகிக்கூடினவிடத்திலே பிரபாவ ரூபமாயிருத்தலின்
ரூபியுமல்லன்; பிரம விண்டு உருத்திர மகேச்சுர சதா
சிவாதிமர்களிலே வேறற அபிவிநயக்தியாக நின்று
அவர்கள் இயற்றுகுஞ் சிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ
அனுக்கிரகங்களை நடத்தலின் கிரியாவானு மல்லன்;
தவமாகிய அணிமாதி யட்டாங்கயோக சாதனைகளை
முனிவர்கள் பொருட்டுச் செய்து காட்டிய சேகண்ட
பரமேச்சுரனில்வேறற நின்றலின் ஐசவரியப் பிரபாவ
வியல்புடையவனுமல்லன்; சங்காரத்தைப் பண்ணுங்
கால உருத்திரனில் வேறற நின்றலின் பகிர்முக தாமத
குணத்தையு மந்தர்முகசத்துவ குணத்தையுமுடைய
வனுமல்லன்; ஆனால் தனது சந்திரிதிமாத்திரத்தால் ஆ
ன்மாக்களுடைய போக மோட்சார்த்தமான சிருட்டி
யாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பொருந்துந் தொழில்
குண மிச்சைவெறுப்பு விகாரமொன்றுமில்லாதசுத்த
சைதன்னிய சொரூபமே பாவமாகவுடையவன். இங்
வனமுள்ள பரமசிவனே பதி.

பதியிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பசுவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

காரியமாகிய வுலகமசேதனமாகலின்றனக்கும், வரம்பி லின்பமுடையனாதலின் பதிக்கும், குடமுத லியனபோல பரிணாமமுடைமையா யனுபோகிக்கப் படுதலாற் சடமேயாதலின் சரீரத்திற்கும் பயன் படுவதன்று; பயனற்றதுமன்று. ஆகலின் பிறர்க்கே பயன்படுவது ஆதலாற் காரியமாகிய வுலகத்தினுற் படும்பயனைக் கொள்வோராகிய பசுக்களுள். *உடல் பொறி விடய முதலிய வனைத்தினு மதுவது தானாக நின்று முறையே யிதுநானன்று இது நானன்றென வொரோவொன்று கக்கண்டு நீங்கியவழியறிந்துவந்த தோரறிவு நிலைபெற்றுளது; அவ்வறிவுதானே பசுவா கிய வான்மாவெனப்படும்.

*ஆன்மாக்கள் அநாதிபாசபந்தமுடைமையிற் பசுக்களை னப்படுவர். பச்=பந்தித்தல், உ=செயப்படுபொருள் விசுதி. பசு, உயிர், சேதனன், புற்கலன், சீவன், அணு, வியாபகன், ஆன்மாவென்பன வொருபொருட்களவி.

நிகு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சூன்யவாதிமதம்.

ஆன்மாவென்பதொன்றுகிடையேவிகிடையாது.

மறுப்பு.

இல்லையென்பதொரு ஞான முண்டாகலி னந்த ஞானமேயான்மா. உண்டானதாகவொரு வெதிரிலே யேலில்லையென்பது கூடாது ஆகலினுன்மாவுண்டு.

சார்வாகன் மதம்.

அறிவுவுடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணுமையா னும், நான்சிறுத்தேன்பருத்தேனென வுடம்பினையே நானென வழங்கக்காண்டலானும் ஆன்மாவென்பது தேகமேயன்றி யிதற்கன்னியமாக வான்மாவென்ப தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

நான்பருத்தேன், சிறுத்தேன், கரியேன், மனி தன், பார்ப்பானென வுடம்பின்குண விசேடங்களை யுபசாரத்தாலுயிருக்கேற்றி வழங்கினும், யானுடம்பு, யான்கை, யான்காலென வுடம்பை யவ்வாறு வழங் குவாரின்றி என்கை, என்கால், என்செவி, என்பொ ரு, என்பிராணன், என்னறிவு எனப் பலவாற்றாறு

ம் பெரும்பாலுமூலகத்து வழங்கக் காண்டலினவ்வ
 முக்கமிசூதிப்பாடு பிறிதின் கிழமைப்பொருட்கணன்
 மி வாராமையானங்நனங்குறிக்கொண்டுநிற்கும் பொ
 ருள் வேறென் றுண்டென்பதைப் பெறப்படுதலினது
 வேயான்மா.

உலகாயதன் மதம்.

இந்தத்தேகத்திற் கன்யமாகவொரு வான்மா
 தேகத்தைப் பொருந்தி யறியுமென லிஸ்னை. தேகந்
 தானே யறியும்.

மறுப்பு.

சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரேரிக்கிற சித்
 தாகிய வான்மா பிராரத்த கன்மந் தொலைத்தவாறே
 யிர்தத்தேகத்தைவிட்டு நீங்க விர்தத்தேகம் பிணமா
 யிருந்தபோது மறிவுண்டாகவேண்டும், அதுகாணாத
 படியால் தேகமறிவல்ல.

உலகாயதன் மதம்.

பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு இந்நான்கு பூதங்க
 ளுடைய சம்யோகங்களினால் மாவும் வெல்லமுங்
 கூடிப்பாகம்பண்ண அபூப*மென்றொரு ரூபமுண்டா

* அபூபம்=பணியாரம்.

௫௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாறுபோலத் தேகமுண்டாம், சிறிது திரவியத்தின்
சம்யோகத்தாலுண்டான கள்ளிலே மதசக்தி யுண்
டானாற்போலத் தேகத்திலறிவு வுண்டாம். வாயுபிரி
யின் நேகம் பிரேதமானதாகலி னுடலுக்கறிவில்லை.

மறுப்பு.

உடலில் வாயுபோகாமலுசவாசநிசவாசங்களைச்
செய்துகொண்டிருக்கிற சுழுத்தி யவத்தையி லறி
வில்லை. ஆகலினித்தேகத்திற் கன்யமாக வான்மா
வுண்டு.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

இன்பதூன்பங்களை யான்மா அறிவிக்குமென்கை
யாலந்தச் சுகதுக்கங்களை யறிவதிந்திரியங்க ளாகலி
னவையே யான்மா.

மறுப்பு.

நித்தியையி லீந்திரியங்கள் சத்தாதி விடயங்களை
யறியாமலிருக்கின்றன வாகலின், அவையனுபவிப்ப
தல்ல, ஆகலானவை யான்மாவல்ல.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

ஐம்பொறிகளு மைம்புலன்களை யறியுமென்ற
தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமைபானும், அவை

யுடல்போற்சடமின்மை பெறப்படுதலானு மவற்றை
யெனதெனும் வழக்கம் பெரும்பான்மை யன்றாக
லானுமவையேயான்மா.

மறுப்பு.

செவி மெய் வாய் கண் மூக்காகிய பொறிகளுட
விலேயோரிந்திரியமறிந்ததனை யோரிந்திரிய மறியா
தாகி வேறுபடும் ; ஐம்பொறிகட்கும் விடயமாகிய
சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களைந்தையு மறிந்த தொ
ன்றுண்டாமதுவே யான்மா.

இந்திரியான்மவாதி வினா.

அங்ஙனமாயின் பொறிகளன்றோவறிந்தன?

விடை.

பொறிகளைந்துந்தத்தமக்குவிடயமானவைந்தை
யுந்தனித்தனியே கண்டித்துச் செவிக்கு விடயமிது,
கண்ணுக்கு விடயமிது, மெய்க்கு விடயமிது, வாக்
குக்கு விடயமிது என்று நினைத்தலாலவற்றிலொன்
றல்ல வான்மா.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

ஒவ்வோரிந்திரிய மொவ்வொரு விடயங்களை
யிதரஸகாயமாகவறியும்.

கூ0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

அதற்கைந்தும் பிரதானமன்றி யொன்றுக்கது
பிரதானங்கூடாது. அன்றியுமொரு விர்த்திரியங்கெட்ட
பேர்தான்மாவுங் கெடுமாயைநற் சமட்டி யான்மா
வல்ல.

இந்திரியான்மைகதேசவாதி மதம்.

ஐந்து மைந்தான்மாவே யொருமரத்திலேநக
பறவைகளிருந்துபயணைப்புகிக்கின்ற ற்பேரல வொரு
தேகத்திலிருந்தறியும்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவெனின் ஞாதாவாகலி னெல்லா
வற்றையு மறியவேண்டும், ஓரிந்திரிய விடயத்தை
யோரிந்திரிய மறியாதாகலினாலும், ஓரிந்திரியத்தை
மற்றோரிந்திரியமறியாதாகலினாலும் வியட்டி யான்மா
வல்ல, அன்றியுந்தன் கண் தெரியாது, தன் செவி
களாது, என்மிந்திரியபிமானிபாகச் சொல்லுகிற
வொருத்தனுண்டாகலின், பஞ்சேந்திரியங்கள் விட
யானுபவிகளல்ல, இவ்வைந்திறையுங் கரணங்களாக்
கொண்டு சுகல விடயங்களையு மறிவதொன்றுண் டது
வேயான்மா.

சூக்குமதேகான்மவாதி மதம்.

இந்திரியங்களின் வேறுபாடுகளால் வந்து புரிய
ட்டகவுடம்பாம், அது புறத்து நிகழாதாயினுமகத்தே
நின்றிருந்திரியங்களைப்புறத்திற் செலுத்தியபுயம்.

மறுப்பு.

தூலவுடம்பினின் றுயிர்ப்பனவாகிய எவம்பொ
றிகள் சேட்டையின்றிக் கிடப்பப் புறத்து நிகழ்ந்
தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி யவ்வுடம்பினுள் வருத்த
மின்றிச் சென்று அது தூலவுடம்புபோல ததனின்
வேறிய தோருடம்பை யெடுத்துக்கொண்டு வேறே
ராற்றலகண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்று விளையாடி மீள
வதனை மாமிரேறலா னான்மா சூக்குமதேகமல்ல.

விஞ்ஞானன்ம வாதி.

பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போகாத சடப்பொ
ருள்கள் போலன்றிச் சீறித்தாகலா னதுவே யான்மா
வாதலமையும்.

மறுப்பு.

தொழிற்படுங் கருவிகளொன்று மின்றிக்கேதவல்லமா
யதே வவந்தையினின்றுழி யபியுமாயின்மிப் பின்ன

சு.2 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ரிக்கலை முதலிய கருவிகளொன்றறிவிக்க வறிந்து
வருதலுண்மையின், எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்
தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்குது
தகாது.

சமுகான்மவாதி.

உடம்பு முதலியவற்று ளொரோவொன்றே
யான்மாவாத லின்றென்ற தொக்கும். அவற்றுளொ
ன்று குறைந்தவழியு மறிவு நிகழாமையானு மெல்
லாங்கூடிய வழி யது நிகழ்தலானுமனைத்துங் கூடிய
சமுதாயமேயான்மா.

மறுப்பு.

மாயாகாரியங்களா லாக்கப்பட்டியன்ற சூத்தி
ரப்பாவைபோலு முடம்பின் கண்ணே யவற்றிற்கு
வேறுயான்மாவுண்டு.

சமுகான்மவாதி பிற்தம்.

சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாய வகச்சமுதாய
மைந்து மாயாகாரிய மென்ப தெம்மனோர்க் குடம்
பாடன்மையி னதுபற்றி யான்மா வேறுண்டெனச்
சாதித்தல் கூடாது.

லிடை.

சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்றனைவ
களானமியப்புகிற் கலைமுத னிலமீரூய தத்துவங் க
ளையாம், அவையனைத்துமாயையின் காரியங்களாகலி
னிலையுதலின்மிச் சிலகால நின்றழிவனவாம். அவை
தொக்து சமுதாயத்தின் விளங்கித்தேதான்றுவ தாய
ஞானசத்தியினியல்பை யசையாமற்கருத்தை யொரு
க்கி முன்னுணர்ந்து பின்னரச்சமுதாயத்தை யாதொ
ன்றராயி ன்ச்சமுதாயங் கண்ணிற்கு விளக்குபேரல
வுயிர்க்குத்தூல ருக்கும் பரங்களாகிய வுடம்பாமாக
லரற் கண் விளக்கின் வேறுபிறப்பேரல வுயிருடம்
பின்வேறும்.

பிராணன்மவாதி மதம்.

பிராணவாயு வுசவாச நிகவாசங்களைச்செய்து
கொண்டு நிற்ககாலத்திந்திரியங்களாகிற காரணங்
களைக்கொண்டு விஷயங்களையறியும்.

மறுப்பு.*

இத்தேகத்திலான்மா சமுத்தி யவத்தையை
யடைந்தபேரது பிராணவாயு வுசவாசநிகவாசங்க

* இதனால் கௌள கன்மயோகியும், சங்கிராந்தவாதியு
மறுக்கப்பட்டனர்.

சூசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஹே ப்பண்ணி! கொண்டு நிற்கையிலுமறியில்லை. ஆக
லின் பிராணவாயு வான்மாவல்ல.

பிராணன்மவாதி மதம்.

சுழுத்தியவத்தையிற் பிராணவாயு விடயங்களை
யறிபாமலிருந்தது இந்நிரியங்களாகிற் கரணங்களினை
மையால்.

மறுப்பு.

பிராணவாயு வே யறிகிறதாகி லது சேவித்து நிற்க
கையிற் கரணங்க ணிங்கா து. எங்ஙனமெனின், ஆரக்ஷ
கொலுமண்டபத்திலிருக்கையிற் பிரத்தியரில்லாமலி
ராததுபோல வாகலின், பிராணவாயுவினைக் குமாறித்து
மிரேசத்தும் பூரித்தது தனவயமபண்ணிகொண்டு
சகல விடயங்களை யுமறிகிறதான்மா.

பிராணன்மவாதி வினா.

சகல விடயத்தையுமறிகிற தான்மாவே யாகை
யாடுலக்நாலத்து மறியவேண்டும், அறியாதகால
முண்டாவானேன்?

விடை.

அதை பிராமிக்கின் கன்ராண குணமாக நித்தி
கோக்கேதுவான வாணவமலத்துடன் சீதாந்நுபமயா

கிற சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியா
திதமென்னு மைந்தவத்தைகளை யடையும்.

பிராணன்மவாதி வினா.

ஆகி லேந்தவத்தைகட்குள்ளே சகசமேது ஆகந்
துகமேது?

விடை.

சாக்ராதி நாலவத்தைகளு மாயோபாதி யினு
ண்டான வந்திதாவத்தை சகசம், இதனாலான் மாவ்லை
யென்று சொல்லுவதொன்று ண்டாகையினு லீல்லை
யென்றதற்சூப், பிரதிபேயாகி யுள்ளதென்றொன்று ண்
டாக லேண்டுகையா லான்மா வுண்டென்றும், நானி
னோத்தேன் நான் பருத்தே மென்ற பேதோபசார
மாகச்சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், என்சரீரம்,
என்கால், என்கை என்ற மமத்துவ மதிகமாகை
யினுலே தேககான்ய ணன்மாவென்றும், பஞ்சேந்திரி
யங்களுடைய வுபரதியான சொப்பனாவத்தையிலு
மறிவுண்டாயிருக்கையினுலும், அந்தச் சொப்பனத்
திலே பாகேந்திரியங்கட்கு விடபமன்மியிலே யிருக்
கையினுலும், இந்திரியங்கட்கன்யணன்மாவென்றும்,
சுழுத்தியிலான்ம நாரமு மறுபடி யெழுந்திருத்தல்

கூசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஆன்மோற்பத்தியுமென்று சொல்லுகிறவனைக் குறித்து விழித்தபோது சுகமாக நித்திரை பண்ணினேனென்று சுழுத்தியவத்தையிலே யனுபவந்தோன்றுகையினாலும், அப்பூர்வானுபவப் பிரத்ய பிரஞ்ஞையுண்டாகையினாலும் பஞ்சாவத்தையிலு ர்னுபவனாகியிருந்துள்ளவனென்மா,

நையாயிகள் மதம்.

இந்திரியங்களின் மூலமாக விடயங்களையறிவது மனோவாங்கார புத்தி சித்தங்களை யாகையாலந்தக்கரணவருக்கமே யான்மா,

மறுப்பு,

அந்தக்கரணச்சமட்டி யான்மாவாகிற் றீ பாங்கவத்துகள் பிரகாசமான வெருகிரியையைப்பண்ணுவது போலக் கரணநான்குங்கூடி யொருகிருத்தியத்தைச் செய்தல்வேண்டும், அங்கனமின்றி மனது சம்சயத்தைப்பண்ணுகிறதன்றி நிச்சாயகமல்ல,புத்தி நிச்சாயகமதொழிந்து சம்சயத்தைப்பண்ணாது,அகங்காரம் கிரகிக்கிறதொழிந்து சம்சய நிச்சயங்களைப் பண்ணாது, சித்தம் சிந்தனை பண்ணுவதொழிந்து சம்சய நிச்சய கிராகங்களைப்பண்ணாது. இவ்வாறு பின்னக்

கிரியைகளான வந்தக்கரண சமட்டி யான்மா வல்ல
வாம்.

நையாயிகன் மதம்.

வியட்டியாக நாலும் நாலு தொழில்களையே பண்
ணுமாகலின் வியட்டியான்மா.

மறுப்பு.

வியட்டியான்மாவே யென்னில் மனது ஒரு
பதார்த்தத்தைச் சம்சயித்துப் பற்றப் புத்திவேறே
யொன்றை நிச்சயிக்கவேண்டும், புத்தி நிச்சயித்ததல்
லாமல் அகங்காரம் வேறையொன்றை நானறிந்தே
னென்று கிரகிக்கவேண்டும், அகங்காரங்கிரகித்ததல்
லாமல் சித்தம் வேறையொன்றைச் சிந்திக்கவேண்டு
ம், அப்படியல்லாது மனதுசம்சயமாகப் பற்றினதைப்
புத்தி நிச்சயிக்க அகங்காரமதையே நானறிந்தேனெ
ன்று கிரகிக்க, சித்தமதையே சிந்திக்க இப்படி கிரம
மாய் வருகையினாலும், என்னுடைய புத்திக்கு இந்த
வேளை யொன்றுந்தோன்றியில்லை யென்றும், என்
மனங்கலங்கியிருக்கிற தென்றுஞ்சொல்லுகையினாலி
ந்த நான்கையுங்கரணமாகவுடைய தென்னுன்மா.
அந்நான்கு கரணங்களையுந்தானறிந்து இவற்றால்

சுஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விஷயங்களைப் பற்றவும், நிச்சயிக்கவும், கிரகிக்கவும், சிந்திக்கவு மொட்டாமலடக்கித் தியான சமாதிகளைப் பண்ணி, தனக்கந்தரங்க சம்யோக கரணமாக்கிக் கொண்டு, சுரோத்திராதிபாகேந்திரிய மூலத்தாலுஞ் செலுத்தி இந்த வந்தக்கரணங்களுக்கு அன்னியமாயிருந்து இவைகளுடனே கூடினதினாலியானென்றும், என்னதென்று மகங்கார மமகாரங்களைப் பண்ணிநிற்பதே யான்மா.

மனமுதலிய வுட்கருவி நான்கு மான்மபோதத் தைப் புசிக்குமிடத்துக் கருவியாநிற்கும், அந்தக்கரண மமைச்சரைப்போலும், அரைய னந்தக்கரணமாள்வா னெனவு முவமிக்கையாலவை யான்மாவை தேற்றப் பொருந்திகின்ற வைக்கியத்தா லான்மாவென்றேயத னைச் சொல்லநிற்கும். பதார்த்தங்களை யறிகிறதற்கு விளக்கு காரணமானாற்போல அவற்றையு மான்மா போகம் புசிச்சிற்போதிவை கரணமெனக் கருதியவற் றையும் விட்டு நீங்கி யந்தக்கரணமுமான்மாவும் வேற நின்று காரியப்படுத்துமுறைமையை யறிந்தவர்களை யான்மாவி னுண்மையையறிந்தவர்கள்.

பௌத்தன் மதம்.

ஞானசந்ததியாகிய விஞ்ஞானகந்தம், வாசனாசமூகமாகிய சமஸ்காரகந்தம், சுகபுத்தி, துக்கபுத்தி, உபேட்சாபுத்திகளாகிய வேதனாகந்தம், சத்த சமூகமாகிய சம்ஞாகந்தம், மூர்த்தபூதசமூகமாகிய ரூபகந்தம், என்னு மிவ்வைந்நுகொத்தினு ம், அக்கொத்துக் கபின்னமாகிவரும் ஞானசமுதாய புத்தியே யான்மா.

மறுப்பு.

உருவாதிதரிடத்திற்சென்று பார்க்கிற் சட்கவிற் கன்னியமாயிருந்து வத்துவை நிரூபிக்கிற புத்தியும், நிரூபிதமானவத்துவைநானறிந்தேதனைன்பதும்வெவ்வேறுகையாலிந்தப் பஞ்சகந்த சமஷ்டியான்மா வல்ல. இதுற் கன்னியமாய் நித்ய சைதன்ய சுவரூபியான்மா.

பரிணாமவாதி மதம்.

சீவான்மாக்கள் பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாகத் தோன்றி யறிவிச்சைசெயல்களை யடைந்து தீயஞ்ஞமும்போல பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும்.

எடு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

இங்ஙனமாயின் பெரறிதரணமுதலிய கருவிகளை யன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா வவ்வாறுதல் கூடாது.

சாங்கியன் மதம்.

ஞானவிச்சை பிரயத்தினமாதிரி குணங்களின்றி ஞானைக சொரூப னன்மா.

மறுப்பு.

அறிந்து இச்சித்துச்செய்கிற கிரமத்திற்குஞான விச்சாப்பிரயத்தின குணங்களில்லையாகையால் போ கமே கூடாது.

சாங்கியன் மதம்.

இந்தஞான விச்சாப்பிரயத்தனங்க ளான்மாவின் டைய சந்நிதிமாத் திரத்திற் றேகத்தின்கண்ணே யுண் டாய்க்கலகித்துக்கொண்டுநிற்கும்.

மறுப்பு.

தேகம் பிரேதமானபோது மான்மாகமுத்தியை யடைந்தபோதும் ஞானவிச்சாப் பிரயத்தினங்கள் கண்டோமில்லை.

சாங்கியன் மதம்.

ஞானம் புத்தியினாலும், இச்சைமனத்தினாலும், பிரயத்தின மகங்காரத்தினாலுஞ் சீவிப்பது, இதற்குக் காரணங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்காரங்கள் மூன்று முறங்கின, தாகையால் ஞானாதிகளில்லை.

மறுப்பு.

ஆன்மாவின்னுடைய சந்திதியிற் றேகத்தின்கண் ணே சீவிக்குமெனச்சொன்ன பிரதிக்கினை கெட்டது.

சாங்கியன் மதம்.

கார்த்தத்தின் சந்திதியிலிரும்பூசி சேட்டிக்குமாறு போல வான்மாவின் சந்திதியிற் குணவியத்தமரான பிரகிருதியினின்றுஞ் சர்வமுமுண்டாகிச் சேட்டை களையுடைத்தாம்.

மறுப்பு.

கார்த்தத்தினுக் கூசியைவலிக்குந் தன்மையொழிந்து நீங்குந் தன்மையில்கூ, ஊசிக்குக் கார்த்தத்தின் சந்தி தியிற் சேட்டிக்குந் தன்மையொழிந்து நிற்குஞ்சேட் டையான தன்மையில்கூ. ஆகலின் சுழுத்தியவத்தைக ளுங்கூடாது. இவற்றை நீக்கி மோட்சமடையவேண்டு

மென்பதுங் கூடாது. இஃதன் மிமனதுடன் கூடியொன்
 றைநினைக்கிறதும் அந்த மனத்தை நிறுத்துகிறதும்,
 பாதத்தைப் பொருந்தி வாயுவசத்தினாலேடல் நடத்
 தல்செய்வதும், சுகாசனமாயிருப்பதும், நிற்பதும், சய
 னிப்பது மிவைமுதலானகன்மேந்திரிய கிருத்தியங்க
 ளும், ஞானேந்திரியங்களைப்பொருந்தி விடயங்களைக்
 கிரகிப்பதும், அகங்காரத்தைப் பொருந்தி விடயங்
 களைக் கிரகிப்பதும், நான்சுகி, நான் னுக்கி, என்று
 நிற்பதும், புத்தியைப்பொருந்தி நானறிவே னென்
 பது மான்மா.

பாஞ்சராத்திரி மதம். *

ஆன்மா லனுமாத்திரமென்று வேதாதிகளிற்
 சொல்லுகையா லனுபரிணாமமேயான்மா.

மறுப்பு.

ஆன்மா வந்தக்கரணங்கூடின விருதயத்திலே
 நின்று கண்ணதிமூலம் விடயங்களைக் கிரகிக்கும்போ
 து நெல்லின்வாலினூற்றிலொருபங்காயிருக்கிறநாடி
 வழித்தாகச் செல்லுகையாலந்த வுபாதியினு லந்த
 வவத்தையி லான்மாவை யனுமென்றதே யொழிய

* இம்மதம் ஆசீவகனுக்கொள்ளுவன்.

வுண்மையல்ல, அன்றியுந்தேகத்தினவத்துவார முண்டாயிருக்கையா லொருத்தர் தேகத்தைப்பந்தனாதிபாதகளைப் பண்ணும்போதும், பாரமான சமைகளைப் பெடுக்கும்போது மந்தத் துவாரங்களினாற் போய்விடும். இஃதன்றியு நாசத்தையடையுஞ் சடமுமாய்ப்பிருதீவியாதி பூதானுக்களுட னுன்மாவு மோரனு வென்று சொல்லும் பெளத்தமதமாய்விடும். அணுரூப மவயவத்தாகிய வியல்புடைத்தாகையால் சாவ யவமெல்லா நாசத்தையடையும.

பாஞ்சராத்திரி மதம். *

ஆன்மா வணுமாத்திரமா யோருருவங்கொண்டு விளங்கியிருப்பன்.

மறுப்பு.

அங்ஙனமாயி னிவ்வுடலினுள்ளே சேவொருவடிவங்காணவேண்டும், உருவமானபோதே பால்யகௌமாரயௌவனவார்த்திபமுதலையபரிணாமத்தை யடைந்து அறித்தியமாய்விடும். கர்ப்பத்திற் பதிகிறபோது மாதாபிதாக்களினாற் காணப்படவேண்டும்.

* இதுபௌராணிகனுக்குமுடன்பாடாம்.

எசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவுருவாயினுங்கண்ணுக்குப்புலப்படாது.

மறுப்பு.

காணப்பட்டதற்கே யுருவமென்றுபெயர், காணப்படாதென்கையாலருபமேயாகவேண்டும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவதிசூக்குமரூபமாகையாற்காணப்படாது.

மறுப்பு.

அந்தச்சூக்குமரூபமென்றது தூலரூபத்தினையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய் மனோபுத்தியகங்கார பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் சடமு மநேகமுமாகையாலுற்பத்தி நாசத்தையுடையது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவல்லவென்று நிராகரித்த சூக்குமரூபத்திலே சூக்குமரூபமாகநிற்பது ஆன்மா.

மறுப்பு.

சூக்குமரூபத்தி னிற்குமென்ற ரூபங் கலாதி பஞ்சதத்துவங்களினுண்டானபுருடதத்துவம். உருவ

மானவையெல்லா மொருத்தராலுண்டாக்கப் பட்ட
தேயாகலின் உருவங்களெல்லாஞ் சடமா யழிவது
மாம்.

சைவைகதேசி மதம்.

ஆன்மா வர்த்தநாரிச்சுரன்போல சித்தசித்ருப
மாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவுருவமல்லாத திரவியமாய் விபுவாமா
கையாற் சித்தொருபுறமு மசித்தொருபுறமுமாகாது.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மா எஞ்ஞானத்தைப் பொருந்தாத சுத்த
சைதன்னியமாம்.

மறுப்பு.

அசித்தாகிய கலாதினைப்பொருந்தி யபியாமற்
ருன யபிகிறசத்தியின்மையிலதுவுமாகாது.

மிருதிநூலான் மதம்.

உயிராவது உடலினிடத்துப் புன்னுனித்துளி
போலேகதேசமாயிருதயத்தானத்து நிற்பவன்வுயிரி
னறிவுவிளக்கொளியேபல யாங்கனும் வியாபிக்கும்.

எசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.*

உயிரேகதேசமாயின் மேலே யுரு வுயிரென்றார்க்
கோதிய குற்றமனைத்துமெய்தும். அன்றியுங் குணங்
குணியளவினன்றி மேற்செல்லாமையா இவ்விடத்
தும் வியாபரித்தல் செல்லாது. விளக்கினொளியாவது
விளக்கின் சூக்குமவடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலா
னீண்டிவமையாகாது, கொள்ளினும் விளக்கின் சுடர்
தொட்டாலன்றிச் சுடாதாகையா விருந்தவிடத்தறி
ந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசுத்தானு மபியமாட்டா
து. எவ்விடத்திற் பரிசுத்தானுமறிதலானும், விளக்
கோரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடயங்களையும் விளக்
குதல்போலுயிரி நறிவுநெருங்கிய வைம்புலனிடத்
து மொருங்கேயறிதல் வேண்டுமெவ்வாறின்மையினத
னோடிதனிடை வேற்றுமைபெரிது.

சமணன் மதம். §

ஆன்மா தேகபரிமாணமாக நிறைந்து நின்று
விஷயங்களையறியும்.

* உயிரனுபவன்பார்க்கு பொருந்துமிது.

§ ஜைனனுக்கு மிது வங்கீகாரமாம்.

மறுப்பு.

முத்தியாதிபவத்தைதனைப்பொருந்தாது ஞான பிரதிபலனத்தில்லாத சாககிராவத்தையிற் பஞ்சேந்திரியங்களுமேககாலத்தில் சமமாக விடயங்களைக் கிரகிக்கவேண்டும். அனநியமபெருந்தேகத்திற்குப்பெரிய வறிவுஞ் சிறியதேகத்திற்குச் சிறியவறிவுமாக வேண்டும். தேகத்திலோரங்கங் குறையி ஷயிவுகுறைந்து தேகசமானமாகச்சுருங்குதல் விரிதல்செய்து தேகத்திற்கு நாசம்வருகையி லான்மாவிற்கு நாசம்வரல் வேண்டும்.

ஐக்கியவாதி மதம்

ஆன்மா வெவ்விடத்தும் விபராயம்மறைப்பற்று விரிந்து விளங்கியவறிவுடையவனாய்விவன்.

மறுப்பு

ஆன்மாவிற்கறிவுகுன்றிக்குன் றிப்போய்மறையுஞ் சாக்கிரமுதலிய பஞ்சாவத்தைப்படுவானேன்? ஓரிடத்தையிருந்தறியுநதன்மை பண்ணுநதன்மை இருக்கப்போதல் வருதல் புரிவானேன்? கேடுகிறைந்த சத்தப்பரிசு ரூபரச கந்தங்களை யொருமிக்க வாயாம

* பாட்டாசாரியன் மதமுமிது.

எனது சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லொவ்வொன்றாய்க் காண்பதென் ? இத்தேகாதிப்
பிரபஞ்சமெல்லா மழிந்தாலு நிற்கு மிடமெங்கே?

கேளளசன் மதம்.

ஆன்மாவருவமாயிருந்து தூலரூபமாகப்பரிண
மித்து மீளவுமுருவமாக வுபசங்காரத்தை யடைபு
மாகலினுனமாவருவருவம்.

மறுப்பு.

அருவமுருவமாகாது; உருவமருவமாகாது; ஆகாய
முருவமும் நிருதிவியருவமுமாகாதது போலும்.

கேளளசன் மதம்.

காணப்படுங்காட்டத்திற் காணப்படாமலக்கினி
ன்றதுபோல லானமாவ முருவாருவமாய் நிற்கும்.

மறுப்பு.

காட்டமககினியல்ல வககினிகாட்டமல்ல. அன்றி
யுட்காட்டத்திதனுடைய வருவத்தைதகண்டது போல
வானமாயி னுருவத்தையுங் காணவேண்டும்; காணி
லானமா நிரதியென்றதுபோல யதித்தியமாம்.

கேளளசன் மதம்.

சந்திரனபவாசை நாள காணப்படாதிருந்து
மேலகினிமொருகலையாய் வாத்தித்துப் பூரணசந்திர
னனுபோல வானமாவருவாருவமாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவிற்கு நம்முடைய கண்ணிலே காண்பதாயோருருவ முண்டாகவேண்டும் அவ்வாறு காணப்படாமை யின் உருவாருவமாகாது.

கௌளிகன் மதம்.

ஆன்மாவினுருவங் காணப்படாது மாதாவினு தாத்திலுருப மாகப்பதிந்து தினந்தோறும் விருத்தியையடைந்தருவமாப்திறந்து மாமகாதிமபமாய் விருத்தியாக்காணப்பட்ட வருவமானமாவாம்.

மறுப்பு.

இத்தூலதேகம பூககாரியமுமாய் சடமுமாயான்மாவைப் பந்திப்பதுமாயிருப்ப தொழிந்தான் மாவல்ல.

பாதஞ்சலன் மதம்.*

ஆன்மாவாகாயமலபால வுட்பியுமாயவிகாரியுமாயிருப்பன்.

மறுப்பு.

தேகத்தை வேறறப்பொருந்தி யநேக வபிநயங்களைப் பண்ணுவததுப் போக்கு வரவு சஞ்சார

* இதனால் தேகவரசாங்கமானும், பரிணாமவாதியுமுத்குபிபட்டனர்

அ0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

நிற்றலிருத்தல் கிடத்தல் புரளலிவை முகலானவச
நாதிக்கிரியைகளை யெல்லாமிகவுஞ் செயலிகளெவன்
விகாரனாவன், அன்றியுங் காயஞ் சடமாகலின் விகார
ததுவங்கூடும். ஆன்மா ஞானக்கிரிய வுருவனாகியா
லது கூடாது.

மீமாம்சகன் மதம்.

ஆன்மா சித்துரூபனல்ல சித்துக்கிடமாய் உத்த
னனாம்.

மறுப்பு.

அங்கனமாயி னான்மா வென்றையு மறியாது
கடகுட்டியங்கள் போல சடமாம்.

வைசேஷன் மதம்.

ஆன்மா வாணவத்தைப் பிரிவற நின்றபோது
அசித்தமாம், ரசகர சிற்சத்தி யோகமானபோது சித்
தமாம்.

மறுப்பு.

சடமானதொருபொதும ஞானசொரூபமாகாது.
ஞானசொரூபமொருக்காலுஞ் சடமாகாது.

மாயாவாதி மதம்.

பரப்பிரமத்தின் சந்திரியுடல் காரியப்படுவ
தொழிந்து வேறோரான்மா வென்பதில்லை.

மறுப்பு.

சகலாவத்தையில் ஞானேந்திரியங்களினுற் சத்
தாதி விடயங்களைக்கண்டு இஃதிவ்வா றென்றறிந்த
புருடனே யிந்த விந்திரியங்களை வேறுகச்சொற்பனா
வத்தையிற் பஞ்சவிடயங்களையுமனுபவித்துச் சொப்
பனாவத்தைக் கருவிகளெல்லா முபாதிபாகச்சமுத்
தியவத்தையடைந்து பிராணவாயு வுசுவாச நிசுவா
சத்தைப்பண்ணத் தேகமானது பிறேதம் போலக்
கிடக்க ஞானேந்திரியங்களும் பிராணவாயுக்களும்
போகமுந் தேகத்திற்குச்சேட்டையு மற்றுக்கிடக்
கும், விழித்தெழுந்திருந்து சொப்பனாவத்தையிற்
றான் கண்டதெல்லாஞ்சொல்லிச் சுழுத்தியிற் கச
மாக நித்திரை பண்ணினேனென்று சொல்லிப்போ
கத்தையும் புதித்துச்சரீர சேட்டைகளையும்பண்ணும்.
சகலாவத்தையில் முதல்வனது சிற்சத்திபானது கன்
மானு குணமாக சுகனுக்கங்களையெல்லாம் புசிப்பித்
துச் சொப்பனாவத்தையிற் சூக்குமதேகபோக வேறு
வானசன்மபரிபாகானு குணமாக ஞானத்தைப்பிரகா
சிப்பிக்கும். இவைகளாலான்மா பிரமத்தின் வேறு
யெண்ணப்படும்.

௮௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாயாவாதி வினா.

பிரமத்திற்கன்னியமாக வான்மாகாணப்படாத
தற்குக்காரணமென்னை?

விடை.

மேற் பதியிலக்கணத்துள் குறித்துப் போந்த
முதல்வன் புனருற்பவஞ்செய்யுங்காலையிற் கீலப்பி
னாலுடலுயிர் போல வவ்வுயிர்களே யாவன். எங்ஙன
மெனின்? உயிர் நரம்பு முதலியவற்றும் பிணிக்கப்
பட்டு உடம்பினைபுமைம்பொழி முதலிய கருவிகளை
புங்கைக்கொண்டு நின்று சாத்தாகொற்றுவென
வுடம்பிற்கிட்ட பெயரால் பிறரழைத்தவழி தா
னென்னை யெனவந்து நின்றல் கண்டோம். இருவர்
கைகோத்து நின்றுழியு மவருளழைக்கப்பட்டோ
னையன்றி யேனையோனென்னை யெனலுலகத்தின்
மையினவ்வாறன்றி யுடம்பின் பெயரானழைத்தவழி
யுயிரென்னென்ற தற்குக் காரணம் பிரிதோராற்றல்
பெறப்படாமையின், அருத்தாபத்தியளவை யானே
யவ்வுடலெனத்தானென வேற்றுமையின்றி யபேத
மாய் நின்றல்பெற்றும். அதுபோல முதல்வனுயிர்களி
டத் தபேதமாயொட்டி நிற்போன மவ்வாறொட்டிய

வழியுயிருயிரே யுடம்புடம்பே உயிருடம் பாகாது
உடம்புயிராகமாட்டாது. அவ்வாறுயினும் உயிருடம்பா
யு முதனின் வேறாய் நிற்கும். உடம்பங்ஙன நில்லாதது
போல முதல்வன் முதல்வனே, யுயிருயிரே, முதல்வ
னுயிராகான், உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது. அவ்வாறு
யினு முதல்வனுயிராய் முதனின் வேறாய் தீர்பன் உயி
ரங்கன நில்லாது.

மாயாவாதி விஞ்.

பரப்பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று வேதங்
கள் சொல்ல வேறன்மா வுண்டென்று சொல்வா
னேன்?

விடை.

முதல்வன் பொருட்டன்மையால் கண்ணினருக்
கன்போல வேறுமாவான்; ஆங்கன மாயினென்றென்
பதற்குப்பொருளுென்னை யெனின், பதியொன்றே
யிரண்டல்ல வென்பதாம், இத்தேயிப்ப தென்றென்று
சொல்லுகிற நியப்பதிப்பொருளின் சீஞ்ஞய பகலென்
றழிவாயாக; பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதன
மாகவென்னைப் பசுவென்றதென்கையெனின், நீமலத
னுடன் கட்டுற்று நின்றாயாகலின் பசுவென்னப்பட்

அச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

டனை, இவ்வாறு வேற்றுமை கூறிற்பிரமயில்லையாகி
லொருபொருளில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத்
தாற்பரியமென்னை யெனின் அகரவ்யிரில்லையாயினுக்
கரங்களில்லையாமென்னு மிம்முறைமைபற்றி வேதம்
பிரமப்பொரு ளில்லையாயி னொருபொருளில்லை
யென்னு முறைமைபோலும்.

மாயாவாதி வினா.

ஆவ்வாறாயினிருக்காதி வேதங்களெல்லாம் பர
ப்பிரமத்தை யத்தவைதமென்று சொல்லுவானேன் ?
விடை.

முதல்வனுயிருக் குயிராதற்றன்மையாற் கண்
டுணுளியான்மபோதம் போலவுடனாவான், எங்ஙன
மெனின் ? பண்ணுமதனின் வேறன்றெயண்ணப்படு
மிசையும் போலவும், பழுழுமதனின் வேறன்றெயண்
ணப்படுஞ் சவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபக
மாய் முதல்வன்யிருவரு ளுயிர்களில் வேற்றுமை
யின்றி நிற்பதாகலான் வேதங்க ளொன்றென்று
சொல்லாமலிரண்டல்லவென்றுசொல்லும், ஒன்றென்
னுஞ் சொல்லில்லாமல் இரண்டல்லவென்ற தெவர்
வாறென்னில், இரண்டல்ல வென்ற சொல்லாலே

யொன்றென்னில் அப்படிச் சொல்லுகின்ற தொன்
றுண்டாகையாலே யொன்றல்ல, ஆனாலிரண்டல்ல
வென்றசொல்லானே பிரண்டுமல்ல வெனவே ஒன்று
மல்லவாய் வேறறக்கலந்து நின்றதே அத்துவித
முறைமையாம். அரக்கையுருக்கியதனோடு சேர்த்தனை
த்தகற்பொடி. அவ்வரக்கினோடொன்றுயொருங்கியை
ந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் பிரபஞ்
சத்தைச்சேர்த்துப்பித்து வேறறக்கலந்து நிறைந்து
நின்றதானே பிரபஞ்சமென்னும் படியாயிருப்பன்.
அன்றியும்வெறுமையின் வழி நிற்பதாகிய சத்திபு
மாயும், தனதானையான் வருமிருவினைக்கேற்பவெண்
ணிறந்த வுயிர்களைத்தொழிற்பட்டுச் சொல்லுங்கால
வ்வைந்தொழினடத்துவ தாகிய பதிபுமமாகியும்,
அத்தன்மைகளின் வேறுபாடுற்றுடன் றுதான்மியமா
யெவ்விடத்துந்தானே சுயம் பிரகாசபுமா மியல்
புடையவனாய் நிற்பன்.

மாயாவாதி மதம்.

எல்லாம் பரப்பிரமத்தின் பரிணாமமாயிருத்தலின்
புண்ணிய பாலங்கள் பரப்பிரமத்திற்கு வேண்டிய
தில்லை.

அகா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

முன் செனைத்தின் புண்யபாவங்களுக்கீடான சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தற்கு ஆன்மாக்கள் சனை மரணப்பட்டுச் சொர்க்க நரகங்களிலே போவதும் பூலோகத்திலே வருவதுமாயிருக்கும், இந்தச் சுகதுக்கங்களிவனுக்கு வந்து கூடுகிற விதமெவ்வாறெனில், ஆன்மாக்களுக்கநாதியே நிலை பெற்றுள்ள புண்ணிய பாவங்களின் முறைமைக்கீடான சுகதுக்கங்களை மருத்துவனும் வேந்தனும்போல முதல்வன் கொடாநித்பன், சனைத்துக் குண்டான சரீரமும் புண்ணிய பாவங்களுக்குண்டான இன்ப துன்பங்களுஞ் சேதனமானகயினுலே தாமேவந்து பொருந்த மாட்டா. ஆன்மாக்கள் தமக்கென வயிவில்லாதது கொண்டு தாஞ்செய்த கன்மங்கலையறிந்து கூடமாட்டா; உழவர் செயுந்தொழிற்குத்தக்க பயனை விளைநிலம் விளைப்பதன்மியத்தொழில் தானே விளைவிக்காததுபோல, உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகவனுதியாய் வரும் அவ்வினைகளை முதல்வனே யுயிர்கட் கூட்டுவன்.

மாணவகன் வினா.

உருவம், அருவம், உருவாருவம், அசித்து,சித்து, சித்தசித்து, கிஞ்சிஞ்ஞன், ஏகதேசி, அணுபரிமாணம், மத்தியபரிமாணம், அலிகாரி, அகர்த்தா,அபேபாக்தா, சுத்தசைதன்யமுதலான முறைமைகளெல்லா மான் மாவி னுண்மையல்ல வெனினுயிரி நிலக்கணந்தா னென்னை ?

விடை.

அசேதனமான வாகாயம்பேரல வருபமல்ல தாய், எங்கும் வியாத்நமுமல்லதாய், இங்ஙனமல் லாதவான்மா விபுவாகையினுலே தானொரு தேசத் திலே யிருக்கையிலவன் புசிக்கத்தக்க பலம் வே ரோர் வேறோர் தேசத்திலே யிருந்தாலுமந்தப்பொ ருளை வசிகரித்தவ்விடத்து வந்திவனுக்குப் பேசு மாகையால் வியாபியென்னும் வழக்கையுடையது. யாதோர் யாதோரிடத்திலே வியஞ்சகமுண்டாமவ் விடத்திலே சரீரமுண்டாமவ்விடத்திலே பேசுமுண் டாம்,அதினாலும் வியாபகத்துவமுண்டெனப்பெறும், இங்ஙனமாயினு மான்மாவினிடத் தெப்போதுங் கெடாதிருக்கிற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யனாதியே மறைத்துக் கொண்டிருக்கப்பட்ட பசுத்துவமென்

அஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஊம் பெயரையுடைய வாணவமலத்தைப் பொருந்தியம்மலத்தின் பெயராகிப் பசுவென்னும் காரணத்தால்பெயரைப்பெற்று நிற்கும். அங்கனம் பசுத்துவமாத்கிரையற் கேவலப்பட்டு நின்ற வான்மா அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராத் கலக்குண்டபாகமாகிய காரணசரீரத்தைப்பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையாற்சமட்டி ரூபமாய் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங்கலாதிகளாகிய கஞ்சகசரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டி ரூபமாகப் பிரிந்து தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப் பெறும், அதன்பின் அந்தக்கரண முதலியவற்றைத்தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப்பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் முன்னர்க்குறப்படும் இருசரீரங்களிடமாகவரும் விடயங்களில் வியாபரிக்கப்பெறும்.

மாணவகன்விஞ்.

ஆன்மா கன்மத்துக்கீடாகமாயயிலுண்டான தத்துவங்களுடனே கூடிய துவதுவாய்நிற்குமென்ற தெவ்வாறு?

விடை.

சூக்ருமஸரீரியாய்த் தூலசரீரத்தினிலேபெற்றுப் பிரபஞ்ச வியாபாரகதையு மறிந்தனுபவித்துநீன்று மதுவொழிந்தும், சாக்கிரமுதலாயுள்ள பஞ்சாவத் தைகளிலே பட்டு மீளவுமவற்றை விட்டுத் தூல தேகத்தில் வந்து எவ்விடத்தும் போக்குவரவுகளில் லாவதையும் பொருந்திக் தன்மாதன்மங்களைச் செய்து மிவற்றின் பிரயோசனமாகிய சுகதுக்கடக னைப் பொருநிசிற்றும்.

முறையே பொருந்திய ஆனந்தமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், மனோமயகோசம், பிராணமயகோசம், அன்னமயகோசமென்னு மிவ்வவந்து மூன்றுவகையான வருவமுடையவாம், அன்னமய முதலாயவொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாகிவரும், இவற்றிற்கு முன்காரணமாயையாம். அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலதேகத்திற்கும் மனோமயமாகிய சூக்குமதேகத்திற்கும் அசுத்தமாயை காரணம், விஞ்ஞானானந்த மயமாகியகாரண சரீரத்திற்குச் சுத்தமாயை காரணம், இவ்வாறு வடிவறுதியான ஆன்மாவிர்தப் பஞ்சகோசத்தினுந் கட்டுபட்டுக் கொண்டவற்றினுக்குள்ளும் புறம்புமாம்.

பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசமுதலிய வைந் தினுமான்மா வேற்றுமையின்றி நின்று செலுத்து மாறு இவைமுறையே அன்னமயகோசத்திற் சிறப் புடைய தேரைப்பாரிற் செலுத்துவார்போலும், பி ரானமயகோசத்தில் மரப்பாவையினை யியக்குவோர் போலும், மனோமயகோசத்திற் தோற்பாவையை யாட்டுவார்போலும், விஞ்ஞானமயகோசத்திற் பர காயப் பிரவேசஞ்செய்வார்போலும், ஆனந்தமய கோசத்திற் பலவேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசுபோலு மாம்.

மாணவகன் வினா.

இத்தேகேந்திரியங்களல்ல வென்பதை யறிந் தேன். இப்படியறிந்த அறிவேநான் ; இது நானல்ல வானமுறைமை யெவ்வாறு ?

விடை.

அந்தக்கரணதிகுளெல்லாக் கண்ட தென்னறி வென்கையா னுன்னுடையதென்ற னுனக்குவேறும். என்னுடையவான்மாவென்றபோது ஆன்மாவேறே யாமோவெனின் சாட்சாத்காரமாக ஆன்மதரிசனப் படாதேபர்க ளிவ்வாறுசொல்வது.

* புத்தியைமனமென்றும், மனதைப் புத்தியென்றும், சித்தத்தையான்மாவென்றும், ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும், பரமான்வையான்மாவென்றும், ஆன்மாவைப் பரான்மாவென்றும், || அவசரப்பெயர்களுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். என்னுடைய வான்மா

* காரியத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு புத்தியை மனமென்றது காரணலட்சணை, காரணத்தைக்காரியமாகக்கொண்டு மனதைப்புத்தி யென்றது காரியலட்சணை, கங்கைக்கரையிலுள்ளாரைக் கங்கையிலிருக்கிற ரென்பதுபோலச் சிந்தையைச் சீலனென்றது சமீபலட்சணை, ஆணவத்தைச் செலுத்துகையால் ஆகிப்புத்தியைப் பாசமென்றதுபோலச் சீவனைச் சிந்தையென்றது தர்மாஹுருதிலட்சணை, பரமான்மாவையான்மா வென்றது ருங்காஹுட்சணை, கட்டில் கூப்பிட்டதென்றதுபோல ஆன்மாவைப்பரமான்மா வென்றது ஆதாரலட்சணை.

|| அவசரப்பெயர்களாவன—தற்காலோசிதமான பொருளைக் கிரகிக்கிறவழியைப் புத்தியென்றும், மேல்வரப்பெற்ற பொருள்களை யறிநிறவுறிய மதியென்றும், யாதாமொருவன் முன்னொன்ன காரியங்கலையறியு மறிவையிருதியென்றும், முற்காலத்திலுண்டாய வியாபாரத்தை யறியுமறிவு பிரஞ்ஞையென்றும், பீரஞ்ஞானே முக்காலததமறிவுமிகுந்திருந்தாலந்தவறிவு பிரதிபலயென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வென்றது ஏகனாகியேனகவான்மாக்களுக்கும் பிராணபூய்சின்ற பரமான்மரீவையேயாகும். இருதயத்தைக்கொட்டு நானென்னுமீபோது அந்த விருதயவாசியாயிருக்கிற சீவான்மான்மரீவையேபோல வென்னுடையவான்மாவானது சீவான்மரீவிலே அந்தர்யாமியாய்நின்ற பரமான்மாவையேயாகும்.

விஞ்ஞானநந்தமயமாகிய நானாணசரீரத்தையும், மனோமயமாகிய சூக்குமசரீரத்தையும், ஆன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலசரீரத்தையும், ஆன்மாபோருந்தியிருக்கையால் அவைகளை யு மான்மா வென்பர். அஃதெவ்வாறென்னில் ? மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய விளக்கிருக்குந்தகவிறைய விளக்கென்றும் போல, விஷயங்களும் ஞானேரதிரியங்களும் அந்தககரணங்களும், விஞ்ஞானேச்சரீரப் பிரயத்தினங்களு மான்மாவுக்கனயமாகவே விடயீகரிக்கப்படும். அன்னியமாகவறிந்த பொருளெல்லாம் ஆன்மாவிற்கு கன்னியமே யொழிய சொருபமல்ல. அங்ஙனமாகில் முதல்வன் ஞேயமும் ஆன்மாஞாதாவுமென்னும் போது முதல்வனுக்கு மான்மாவிற்கு மன்னியமே யென்னில் ஆன்மாமுதல்வனைப் பிறிவறவேயறியும்.

எவ்வாறெனில் நாவானது தன்னிடத்துள்ள சுவை
யைத்தாதான்மியமாகவே யனுபவிப்பது போலாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களில் மோக்கத்தையடைந்தோர்க்
குத் தொகையுண்டோ?

விடை.

உயிர்கள் தோற்றியகாலத்தினது தொகையும்,
மேற்றீறென்றுங் காலத்தினது தொகையும், இறைவ
னது திருவடிவையடைந்தாறது தொகையும், மேல
டைந்தார்க்குரியார் தொகையுந்தம்மிலொகுகும்.

மாணவரன் வினா.

ஆன்மாக்களைவரு மொரேபடித்தீதா?

விடை.

ஆணவங் கன்ம மாயை யென்னுமலங்கள் மூன்
றுடையவராகியும், இம்மூன்றில் மாயை நீக்கி யேனைய
விரண்டுமுடையவராகியும், அவ்விருவகையுமல்லாது
ஆணவமென்றினை யுடையவராகியும் ஆக மூன்று
திறத்தினைவிடையவரான்மாக்கள்.

சூசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

இவர்களொருவர்க்கொருவர்திகமோ?

விடை.

மூன்றுதிறத்தான்மாக்களு மூலமாகிய வாண்
வத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள் மாயை
யென்னுந்துணையிணையுடைய சகலர் தாங்கட்டுற்றவ
ரென்னுந்தன்மை தமக்குத்தெரிந்திலர். எனையிருவ
ருக்குந் தெரியும்.

மாணவகன் வினா.

அடிமையல்லாத வான்மாக்களுக்குச் செயலு
ண்டா?

விடை.

பலகாலஞ்சகலாவத்தையிற் றுங்கண்டறிந்த
பொருள்களைச் சொப்பனாவத்தையிற் றிரிபுபடக்கா
ணுந்திணிந்த பெற்றியிணையுடைய வுயிர்கட்குச் செய
லுடைத் தென்பதேது.

மாணவகன் வினா.

சொப்பனத்தில் மறந்ததேயாயினுஞ் சாக்கிரத்
திற்றுனையறியாதோ?

விடை.

செவிமுதலிய கருவிகள் கூடாமல் யாதொரு விடயமுமெய்த மாட்டாதவுணர் வினையுடைய வுயிர் சாக்கிரத்துமறியாது.

மாணவகன் வினா.

இத்திரியங்களைக் கொண்டன் றியான் மாவிற்கறி வில்லையோ?

விடை.

விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அக்கினி யென்னுஞ் சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யுமந்தகார மும், பலவகைப்பொருளுடன் சிறந்தவுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்துச் சோதியில்லையா யின்யாதொரு பயனையுஞ் செய்யாததுபோல, முதல் வனுடைய ஞானமும் இருளாகியவாவமும் கலைமுத னிலமீறான தத்துவங்களும் நித்தியமாகிய வான்மாக் களிடத்துணர்வில்லையாயின் யாதொரு பயனையுஞ் செய்யாது.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களறியாமையை நீங்கியருளைப் பெறு வது எக்காலம்?

கூக

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

அநாதியே தொடங்கியிற்றைவரையு மெண்ணி
றந்ததுன்பங்களைத்தாங்கி நிற்கும் ஆன்மாக்கள் திரு
வருளாகிய ஞானத்தினைக் கண்டவுடன் தம்மிடும்பை
தீர்ந்து பேரின்பத்தை யெய்தும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களெத்தனை வகைப்படுவர்?

விடை.

எண்ணிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஆன்ம
வர்க்கமுன்னுவகை; அவர்விஞ்ஞானகலரென்று ம், பிர
ளயாகலரென்று ம், சகலரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர்.
இம்மூவரில் விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலத்தாரென்
றும், பிரளயாகலர் ஆணவமும் கர்மமுமென்னுமிரு
மலத்தாரென்று ம், சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயை
யென்னு மும்மலத்தாரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர் ;
மாமாயைதிரோதாயியென்னு மிரண்டுமலமும் மூவ
கையான்மாக்களுஞ்சுமுள, அவை கூட்டியெண்ணு
மிடத்து விஞ்ஞானகலர் மும்மலத்தார், பிரளயாக
லர்நான்குமலத்தார், சகலர் மும்மலத்தாராவர்.

விஞ்ஞானகலர்.

ஆசாரியனால் தீக்கையிற் கலாதத்துவமளவாகக் கன்மங்களைச் சோதிக்கப்படுகையால், தான் மாயையினுடையவு மான்மாவினுடையவும் வியாபாரங்களைப் பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலும், தானந்தவாதாரயோகத்தியானாதிபியில் மிகுந்த தவத்தினுடைய சித்தியினால் கன்மானுருணமாகத் தனுடைமெடுத்துக் கன்மங்கள் புசித்துத் தொலைந்தகாலத்தில் வைராக்கியத்தாலும், சந்தியாசியனுட்டானத்தாலும், எல்லாக் கன்மங்களுநசிக்க அதற்காதினமாயிருக்கிறமாயையுமின்றியானவமலமொன்று சேட்டித்து நிற்கையிலுண்டானது விஞ்ஞானகலப்பெயர்.

விஞ்ஞானகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென விருவகையார். பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியால் முதல்வனனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியந்தையடைவர். அபக்குவமலராவார் மலபரிபாகமந்தியத்தில் முதல்வனவர்களுடையஞானக்கிரியைகளைவிளக்கியனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கையினுஞ், சுத்தாத்துவாவுக்கதிகாரிகளாகையா லதிகாரமலத்தைப் பொருந்தியிருப்பர். இவ்வாறு அபரமுத்திபெற்றவர்கள்

௯௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பிரணவர், சுதாக்கியர், சிவர், தீர்த்தர், காரணர், ரஜீ
வர், சூட்சுமர், காலா, தேசசர், அங்சு எனக்கூறிய
அணுசதாசிவர் பதினமரு மதோ மாயாபுவனத்துள்
ளார்க்குப் பக்குவம்வந்தவிடத்து அணுக்கிரகஞ்
செய்து சதாசிவத்துவத்திற் பேராகங்களைப் புசித்து
அந்தமூர்த்தியைச் சூழச்சேவித்துக் கொண்டிருப்
பார்கள். இவர்கட்குப்பேராகத்தில் வைராக்கியப் பிறந்
தாலப்பொழுது முதல்வன் பிரசன்னராக மேலான
பதத்தையடைவார்கள்.

பிரளயாகலர்.

பிரளயாகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென
விருவகைப்படுவர். பக்குவமலராவார் மலபரிபாக
மிகுதியால் சிலர்க்கெல்லாக் கன்மமும் பக்குவமா
யுள்ளனவில்துதல்வன் தீவிர, தீவிரதரமென்னுஞ் சத்
தியைப்பதித்து நிரதிகாரதீக்கையாற்றிருக்கண் சாத்
தியவர்கள் பாசத்தைசசேதித்து அவாகள் ஞானகிரி
யைமேலேப் பிரகாசிப்பித்து மேலாத்தையடைவிப்
பன். மற்றபக்குவரைக்கன்மானு குணமாகப்பேர
கத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப்
புரியட்டகத்தைப் புவனசதேகமாகிய யோனிகடோ

றும் பிறந்துமுன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாக
மானவாறே முதல்வன் சத்தியைப்பதித்தவர்களறி
வைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

சகலர்.

சகலராவார் தேவர்கள், இருடிகள், மானுடர்
முதலாயினோர். இவர்களிலதிபக்குவர் மந்தபக்குவர்,
அபக்குவரென மூவகையர். அதிபக்குவராகிய தே
வர்கள் தானவர்கள் முதலாயினுரை முதல்வன் தீவிர
முதலிய நால்வகைச் சத்தியைப் பதித்துத் திவ்
வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக்கொண்டவர்
கள் பாசத்தைச் சேதித் தவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை
விளக்கித்திகால முடியுமளவும் சுத்தாத்துவாவிற்
போகங்களைப் புசித்திருந்து மகா சங்காரத்தில்
மோட்சத்தையடைவார்கள்.

முதல்வன் மந்தமல பாகராயுள்ள வைநயிகர்
முதலாயினுரை மந்த, மந்ததரமெனச் சொல்லப்
பட்ட சத்தியைப்பதித் தாசிரியனை யதிட்டித்தவர்க
ளுக்கனுகுணமாகத் தீட்சையைச் செய்தவரவர்கள்
யாதொரு பதத்திலே யிருந்து போகம் புசிக்க
விரும்பினார்க ளந்தப்பதத்திலே, தோசியர தீர்ப்பன்.

மலபரிபாகம் வாராத வபக்குவரை யவரவர்கள்
செய்த கன்மத்திற்கீடாகப்பெளதிக சரீரங்களை யெ
டுப்பித்துப் போகங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைந்த
வாறே மலபாகம் பிறந்தாசாரியன் தீட்சையைப்
பண்ணி மோட்சத்திற் கருகனுக்குவன்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களுக்குருவமாதிய வெவை?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு வடிவாவது மாயையிற்றேன்
றிய இச்சாளுனக்கிரியையாம், சொருபமாவது உரு
வத்தின்மேலிட்ட யானெனதென்பது விஞ்சுகை,
சுபாவமாவது கூடினகருவியுடனே பற்றுக்கை, குண
மாவது அறிவித்தாலறிவது, விசேடமாவது கூடின
கருவியுடன் மேலிட்டறிகை, வியாத்தியாவது பரி
சமுள்ளளவு நிறைதல், வியாபகமாவதுசாதனைளல்
* அணிமாதி அட்டசித்திகளா னிறைதல், நிறமாவது

* அணிமா - கதிரெழுதுகளினுஞ் சிறுகல், மகிமா -
அண்டகோளகையினும் பெருத்தல், லகிமா - பஞ்சினுநொய்
தாதல், கிரிமா - இரும்புமலையினுங் கனத்தல், ஈசத்துவம் -
எவற்றிற்குந் தலைமையாதல், வசித்துவம் - யாவரும்வணங்

கிஞ்சிஞ்ஞனென்பது, தரிசனமாவது பசுத்துவநீங்கித் தனக்கெனவோர் செயலற்றுச் சிவன் செயலாற்றனக்கொரு செயலில்லை யெனக்காண்பது, சுத்தியாவது தற்போதமழுந்தச் சிவபோத மேலிகையாகிய நிட்டையாம்.

நிருபணம்.

அனாதிபெத்தர்களாய், இலக்கத்திலளவுபடுத்தற்கரியராய், நித்தராய், மலபத்தராய், அஞ்ஞானமாகிய வாணவமலத்தின் மறைப்புண்டுகிடந்து தத்தமக்குண்டான, புண்யபாவங்களுக்கிடானதோ ருடலை முதல்வன் காருண்யத்தினுற்பொருந்தி அவனவளது வாகியவுடம்பென்னத் தானென்னத் தோன்றுமற் பிறிவற்றுநின்று, அவ்வுடம்புடன் கூடுசையிலெண்ணி றந்த போகங்களை முயற்சியாற்புசித்து, அந்தந்தப் புசிப்பாலுண்டாகிய விதாகுதங்களினால் மீளவும்புண்ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துக்கொண்டவற்றாலிறந்து பிறந்துவருவார்க்கு, இருவினையொப்பு மலபரிபாக முண்டாகச்சத்திநிபாதம் வினைந்தவழி, ஆசிரியனால் தீட்சையுற்று மும்மலங்களை நீக்க அழிந்தார்களு

நிற்றல், பிராப்தி - நினைத்தவிடத்தே செல்லுதல் பிராகாமி யம் - தானிருந்தவிடத்திலே யெவற்றையுழைத்தல்.

க0௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மில்லையாய், முதல்வனானருமில்லையாய், முதல்வ
னன்றிக்காரியப்பட்டார்களு மில்லையாய், அம்முதல்
வனுக்கு வேறாயிருந்தார்களுமில்லையாய், அம்முதல்
வனுடன் சத்தாத்துவித நிலையினையடைவர்.

பசுவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பாசவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

பசுக்கள் தடுக்கப்பட்ட வறிவாற்றலுடையரா
கித் தம்வசமின்றிக் குற்றமுடையனவாகிய நானாவிக
போகம்பற்றி யுழத்தலினதற்குக் காரணமாகிய
*பாசமுளது. இப்பாசமைந்து வகைப்படுமவையா
வன : அறியாமையின்குண்டாம்படியான்மாக்கடோறு
ஞ்சகசமாயனாதியா யிருக்குமானவ மலமொன்று, இ
ந்த வாணவமலத்துடன் கூடிநின்று அது பக்குவமா
மளவு மான்மாவைமறைத்து அந்த மலத்தைப்பாகம்

* பசு - பந்தித்தல், அ - கருவிப்பொருள் விசுவாசம்.

வருவிக்கின்ற திரோதமலமொன்று, ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிசனைக்கொடுத்து மயக்கத்தைச் செய்யுமாயாகாரணமலமொன்று, ஆன்மாக்கடோறும்விரிந்தனுவலமாய் நிற்குங்கன்மமலமொன்று, ஆன்மாக்களின் சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாமிடமாய் நின்று அவற்றினறிவிச்சை செயல்களை யேகதேசப்படுத்துமாயாகாரியமாகிய மாயேயமலமொன்று.

ஆணவமலம்.

ஆணவ *மலமான தெண்ணிறந்தவான்மாக்களுடன்கூடி நின்று மறைந்துதானொன்றா யிருப்பதாய், ஆன்மாக்களுடைய பக்குவாபக்குவங்கட்குத் தக்கதாக வவரவரிடங்களிலேமறைந்துநின்று அந்தவான்மபேராதங்களின் மீட்சியினீங்குவதாயிருக்கின்ற தன்காரியமான வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய், செறிந்த விருளென்னும்படி நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்க மறைப்புச்செய்வதாய், செம்பிணுடன்

* ஆன்மாக்களை யணுத்தன்மை செய்தலின் ஆணவமெனப்பெயர்பெறும். பசுத்துவம், பசுநீகாரம், மிருத்தியு, மூர்ச்சை, மலம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, ஆவிருதி, ருக்கு, கிலாணிபாவம், மூலம், கூடியம், பாசம், அசுத்தி, பெர்தனம், வியாதம், களங்கம், மோகம், கேவலம், ஆவரணம், தமசு, சடம், பலம், நிரோதம், ஆச்சாதானம் இவை மூதற்பிறவும்பெறும்.

க0ச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கூடிய காளிதமான தந்தச்செம்புள்ளவன்றே யதனை
மறைத்துள்ளும் புறம்புங் கவர்ந்து வெட்டுவாய்
தோறுநின்றாற்போல ஆன்மபோதத்துடன் கலந்து
மறைந்து கேவலத்தில் ஆவாரகசத்தியானும், சகலத்
தில் அதோநியாமிக சத்தியானுமஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்
குக்காரணமாய் நின்றஅநாதிமலமாய் ஆன்மாவினிச்
சாஞானக்கிரியைகள் சற்றுஞ் சீவியாதபடி ம்ணியை
யடக்கிய பாம்புபோலவும், பொன்னையடக்கிய செம்
பிற்களிம்புபோலவும், நீரையடக்கியவுப்புப் போல
வும், நெருப்பையடக்கிய விறகுபோலவும் அரிசியை
மறைத்த தவிடுபோலவும், கண்ணைமறைத்த விருள்
போலவும் மறைந்து நிற்கும்.

ஐக்கியவாதி மதம்.

ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை, மாயாகாரிய
மாகிய அவைராக்கியமான இராக்ரீயயான்மஞ்ஞான
வாரகமாம்.

மறுப்பு. *

இராகமானது நின்மலஞ்ஞாநிருக்கிற வான்மாவை
யாவரிக்கமாட்டாது, ஆவரிக்குமென்னில், முத்தான்

* இதனால் பாசபதிமதமு மறுக்கப்பட்டது.

மாக்களையு மாவரிக்கவேண்டும், அன்றியும் பிரகிருதி சன்யமாகியபுத்தி தர்மமானது இராகமாகையாலநித் தியம், அநித்தியவத்துவானது நித்தியவத்துவானசிற் சத்தியை யாவரிக்கமாட்டாது, ஆன்மாக்களினிச்சா ஞானகிரியைகளை மாயாகாரியமானது ஆணவமலத் தைச் சிறிதுநீக்கி விஷயோன்முதத்தைப் பண்ணுவிக் கும், ஆணவமலமானது இச்சாஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிக்க வெட்டாமல் வேறறநின்று தடுக்கும். அந்தமாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக் கத்தியந் தம் பின்னமாகவசிக்கிற வுலகங்களுந் தூலதேகங்க ளும், அந்தர் பாகிய கரணங்களுமாக சிருட்டிகாலத் திலுதித்துப் பிரளயகாலத்தி லயத்தையடைவதா கையால் மாயாகாரியமான் ம ஞானாவரகமல்லவாம்.

ஐக்கியவாதி மதம்.

பருதியை மேகம்வேறு நின்று மறைத்தாற் போல மாயையையுலகுடல் காரணமாய் வேறுநிந் றான்மாவி நிச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைத்தலமையு மும், அம்மேகநீங்கப் பருதிவெளிப்பட்டுத் தோன்று மாறுபோல, காயமாகிய மாயை நீங்க வான்மாவி நிச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்தலமையுமும்.

க௦௬ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

சூரியனை மேகமானது மறைத்ததுபாலச் சூக்
கும தூலசரீரங்களானவை யான்ம ஞானத்தை
மறைக்குமாகி லான்மஞானக்கிரியைகள் பிரகாசியா
மலப்பிரகாசமாய்விடும், சூக்கும தூல சரீரமுண்டா
னற் சிற்சத்திகாரியமாகப்படு மிச்சாஞானக்கிரியை
கள் பிரகாசமாய் விடயங்களிலே பொருந்தும். மாயா
காரியமாகியதனு வுண்டாகாதாகில் விடயதரிசனங்
கூடாது. அகாவது மாயாதேகமுண்டாகி லான்மாக்
களுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும்,
மாயாதேகமில்லையாகி விச்சாஞானக்கிரியைகள் பிர
காசியாவென்னு மன்னுவைய வியதிரேகங்களினால் மா
யை யான்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளைத்
தடுப்பதல்ல.

சொருபஞானகாரியமாகிய விச்சாஞானக்கிரி
யைகளைத் தடுத்து நின்றது ஆணவமலமே, அநாதியே
யான்மாக்களுக்குப் பற்றன்றியே பொருந்தி யிருக்
கையாற் சாத்துவிதாதி குணங்கள் கன்மானுகுண
மாக வெரருத்தனையொரு குணம்பொருந்தினகாலத்
திலவனுக்கது அன்யமா யிருக்கவும், அதவனுடைய

குணமென்று சொல்வதுபோல விவ்வாணவத்தையு
மான்மாவிற்குக் குணமென்று உபசாரமாகவுஞ்
சொல்லலாம். முதல்வனுடைய விச்சையை யனுச
ரிக்கிறமாயையானது ஆன்மவாரகமாகிய வாணவம்
நீங்கும்படிக்குக் கலையாதிதத்துவங்களைத் தன்னிடத்
திலே யுதிப்பிக்குமாகையினாலே, ஆன்மாநூனாவா
ரகமான வாணவமுமாயையு மிருளும் வெளியும்
போலபேதமேயாகையாலாவரண நிவர்த்தியார்த்த
மாகக் கலாதினையுதிப்பிக்கிற மாயையுமாவரண
நிவர்த்திபண்ணுவதே யொழிந்தாவரணமாகாது.

அதெந்நுனமெனில், காரணத்தின் குணங்களே
காரியத்திலுண்டாம், தீபத்திற்குக் காரணமானவக்
கினியந்தகாரமாகாததுபோலாம். ஆகில் மாயையே
சிற்சத்தியபிவியஞ்சகமாகப் போகும்கலாதி சிருட்டி
யேனென்னில், மிருத்துபிண்டமானது கடருபமாய்ச்
சலாகரணக்கிரியைகளைப் பண்ணுவதுபோலும், தந்
துவானது படருபமாய்ச் சிதநீவாரணம் பண்ணுவது
போலும், மாயையுங் கலாதிருபமாய்ச் சைதன்யவ
பிவிதத்தையைப் பண்ணுமாகையால் மாயையுங்
மாயாகாரிய ரூபமான குக்குமதுலசரீரமுஞ்சைதன்

க0௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யமறைப்பல்ல. ஆணவமே சைதன்யமறைப்பென்
பது நிச்சயம்.

ஐக்கியவாதி வினா.

ஆணவமலம் ஞானத்தைத் தடுக்குமெனல்
வேண்டாது ஆன்மகுணமே யஞ்ஞான மென்னப்
படாதோ?

விடை.

ஆன்மகுணமே யஞ்ஞானமென்னி லஞ்ஞான
மான்ம குணமா யான்மாசடமாம். அங்ஙனமாயின்
போகமோட்ச மியாருக்கு? ஆகலின் ஆன்மா சடமா
காது.

ஐக்கியவாதி மதம்..

ஆன்மாசடனாகாது சைதன்ய சொரூபனையா
கில், பதிசர்வஞ்ஞன் பாசஞ்சடம், அஞ்ஞானந்திர
வியமாகாமல் குணம் பாரிசேடத்தா லஞ்ஞானமான்
மாவின் குணமாம்.

மறுப்பு.

புருடனுடைய கண்ணில் காச காமாலாதி தோ
டங்கண்ணுக்குக் குணமோ? கண்ணுக்குக் காண்கி
றது குணம், காணாமல் மறைக்கிறது. காச காமலாதி,
அதுபோல வான்மாவிற்கு ஞானவிச்சைப் பிரயத்தி

னங்குணம். அதைமறைக்கிறது ஆணவமலம், அஞ்ஞானந்தனக்குக் குணமாய் ஆணவமலமானது சட்டத்தின் திரவியமாய் ஆன்மஞானத்தைத் தடுத்திருக்கும். ஞானவிச்சைப் பிரயத்தினங்கள் குணமாயதனால் மாசித்தென்று பேராய் நிற்கும், அன்மியுமஞ்ஞானமான்மகுணமென்னின் அந்த வஞ்ஞானம் ஞானவிரோதியோ? ஞானபாவமோ? அன்யதாஞானமோ? ஞானவிரோதகமோ?

ஞானவிரோதியென்னில் ஞானமேயில்லையாம், ஞானமுண்டென்னில் அஞ்ஞானமே யில்லையாம், தேசஸ்திமிரங்கள்போல ஞானபாவமென்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒருகிரியையுஞ் செய்யமாட்டாது,

கடாபாவம்போல வாகுது மெனின் பிராகபாவமோ? பிரதித்துவம்சா பாவமோ? அநயந்தாபாவமோ? அந்யோன்யாபாவமோ?

பிராகபாவமென்னில் பூர்வம்ஞானமில்லாமல் காலாந்தரத்திலே ஞானமுண்டாக வேண்டும், பிரதித்வம்சாபாவமென்னில் முன்னுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்து மேல் ஞானமில்லாமல் போகவேண்டும், அந்யந்தா பாவமென்னில் ஆன்மாவிற்குக் கொருக்கா

கக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லும் ஞானமில்லாமல்கடகுட்டியம் போலேயாம், அந்
யோந்யபாவமென்னில் பிரத்யோகிக்கரண மில்
லாதபடியினால் யுக்தியீனம், அந்யதாஞானமென்னில்
தோடமில்லாமல் விபரீதஞான முண்டாகாது.

ஆகுமெனில், அது ஆகந்துகமோ? சுபாவ
மோ? ஆகந்துகமாகில் நித்திய சைதன்னியத்தைப்
பாதிக்கமாட்டாது, சுபாவமென்னில் ஒருக்காலு
மான்மாக்கட்கு யதார்த்தஞானமில்லையாம். கிளிஞ்
சலை வெள்ளியென்றறியும் அந்யதாஞானமானது சுபா
வரசிதஞானத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது, ஞானதிரோ
தகமென்னில் நாம்சொன்ன ஆணவமொன்று சித்
தம். இந்த மலத்திரவியமே அநேக சத்தியுடைத்தா
கையினாலக்கனியைப்போல இந்த மலங்குணங்குணி
யாநிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தின் குணங்களெவை யவற்றின்
விவரமென்ன?

விடை.

ஆணவமலம் சகலரென்னப்பட்ட வான்மாக்க
ளுக்குக் கருவிகூடிய சகலாவத்தையிலே அராகமுத

லிய கருவிகளிலே யாவேசித்து மோகம், மதம், விஷா
தம், அராகம், சோஷம், வைச்சித்திரியம், அரிஷம்,
என்னு மேழுவிதங்களையுஞ் செய்விக்கும். இவற்
றுள் மோகமாவது அதிபாதகமுதலிய பஞ்சபாதங்
களை ஆசிரியனாலுணர்ந்திருப்பினும் அவ்வுணர்ச்சிகள்
சிறிதும் விளங்காதபடி யிழப்பித்து அவற்றை நன்
றென்று செய்விப்பது. மதமாவது தான்மோகித்
துப் புணர்ந்தவராவின் மகளிரை ய்ருவருக்காமற்
பார்த்து இவள் திவ்வியஸ்திரீ யென்றும் இவளின்
அரியபேறெமக்கில்லையென்று மதிப்பிப்பது. விஷாத
மாவது ஒருவன் வாஞ்சித்துப் புணர்ந்த மகளிரைப்
பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தியமும்படி. மனோதுக்
கஞ்செய்விப்பது. அராகமாவது ஆசிரியனாலே தரும
நூல்களைக் கேளாதாருவனுக்குச் சிவத்திரவிய
முதலியவற்றை வவ்வுதற்குவாஞ்சையைச் செய்விப்
பது, சோஷமாவது அந்தமனோதுக்கத்தாலே யுடம்
புலரும்படி ஆகாரத்திலே கருத்தின்மிச் செய்விப்
பது, வைசித்திரியமாவது நமக்குப் பரமசிவனான
விதமான விருவினைப்பயனையுந் தெய்வீகமுதலிய
மூவகையாலே தருவனென்னுமுணர்வையிழப்பித்து
இவனென்னைத் தாழ்வித்தான், வாழ்வித்தான், யானி

ககஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வணைத்தாழ்வித்தேன், வாழ்வித்தே நென்பிப்பது.
அரிஷ்மாவது மனைமுதலிய வளங்களைக்கண்டுகளித்து
எமக்கு இனியென்னகுறை யென்கை.

ஐக்கியவாதி மதம்.

திருக்கிரியாரூபம் ஆன்மசிற் சத்தியென்று முத
லிற் சொல்லப்பட்டது அது அறியப்படுகிறதும்
பண்ணப்படுகிறது மில்லாத பொழுதில்லை. இந்த
ஞாதிருகர்த்திருத்துவ ரூபத்திற்கு அன்னியமாகக்
காரியமேயில்லை. ஆகையால் சிற்சத்திக்குக் காரி
யத்திற் பிரவீர்த்திவாராமல் ஆணவமலந்தடுக்கு
மென்பது எங்ஙனங்கூடும், காரியமென்று சொன்ன
ஞானக்கிரியைகள் வியதிரித்தமாகச் சிற்சத்தியென்ப
தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

ஞானக்கிரியாசத்திகளே யான்மசொரூப சிற்
சத்தியல்ல சவரூபசிற்சத்தியும், ஞானக்கிரியாசத்தி
யும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிதல்சொல்லும் உபாயமா
வது, ஞானக்கிரியையாவது பின்னவிடயம், விடயம்
பிரதிபின்னம், இது அந்தச் சவரூப சிற்சத்தியினு
டையகாரியம், யாதொன்று பரமார்த்த மாதிரும்

சுவரூபமாயிருக்கிறதேதா அது ஆன்ம சுவரூப சிற்
சத்தி, அந்தச்சிற்சத்தி அவினாபூதமாகவே ஞானக்
கிரியைகள் ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது.
ஆகையால் விடயசிற்சத்திகாரியமாகிய இச்சாஞா
னக்கிரியைகளே யாவனவ மலத்தினாலே தடுக்கப்
பட்டது.

ஐக்கியவாதி மதம்.

ஆணவமலமானதான்மான்னிடைய விச்சாஞா
னக்கிரியைகளேயே தடுக்கும். சொரூபஞானமானது
தன்னிடத்திருக்கு மென்றால் தடையற்றுச் சுவதிஷ்ட
மாயிருந்த சித்துக்குத் தன்னேத்தானழிகை, தன்
னாலே தானழியப்படுகையாகிய சொரூபஞானத்தை
யேயாவணவமலமாவசரித்ததென்ன வேண்டும்.

மறுப்பு.

ஆன்மாநித்தியமும் விபுவுமாகிய சிற்சத்தி சொ
ரூபனாகிலும், சட்சு பிரகாச சொரூபமாயிருந்தும்
ஞரியன்முகலான பிரகாசத்தால் பதாரத்ததரிசனம்
பண்ணுவதுபோலே ஆன்மாவும் விஷயதரிசனங்க
ளிலே மாயாகாரியமாகிய கலாதிகளை யபேட்சித்துச்
சொரூபமான சந்தானத்தில் முதல்வனுடைய பரா

ககசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சத்தியோகத்தை யபேட்சித்துண்டாமதல்ல துண்டாகாது. ஆகையாற்பராசத்தியோக மில்லாதபடியால் சொரூபசந்தானமுங் கூடாமல் மாயாகாரியமாகிய கலாதியோகமில்லாதபடியினால் விடயானுபவ மில்லாமல் சுவநிஷ்டனாக விருட்டிலே விழித்த கண்ணுக்கும் பிரகாசமும் கொடாமல் விடயகரணமு மில்லாமலிருந்தது போலவிரூப்பன்.

சர்வவிடயமாகவிருக்கிற வாஸ் மாவின்னுடைய ஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்துக்கொண்டு நின்றவாண வமானது நெல்லினுடைய நுணிக்கழுத்து அங்குரத் துக்கிடங்கொடுத்துச் சற்றுவிட்டு நீங்கினாற்போலக் கலாதியோகத்தினாலே தேசப்பிரதேசத்தி லாண வம் நீங்குகிறபோது ஞானக்கிரியாபலம் அப்பிர காசமாம். அற்பபலமானது கொண்டு ஆன்மாவனு லென்றுபெயர்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவையாணவம் பொருந்தியிடர் செய்வ தெவ்வாறு?

விடை.

ஆணவஞ்சனன மரணதுக்கத்தையும் பேரின்ப மாகிய வீட்டையும், எல்லாவற்றிற்குந்தாரகமாகிய திருவருளையுமில்லையெனச் செய்யும்.

மாணவகன் வினா.

எல்லாப்பதார்த்தங்களையுங் காட்டாமல் மறைத்
துத்தானொரு பொருளாகி நிற்கும் பூகவிருள் போலு
மோவாணவம் ?

விடை.

பூகவிருளானதெல்லாப் பதார்த்தங்களை யு மறை
துத் தன்னைக்காட்டி நிற்கும் ; ஆணவமலமானது
தன்னையுங்காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிறவான்
மாவையுங் காட்டாது.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலமானது காட்டாமல் வைப்பது பதியி
னுக்குமோ ?

விடை.

அகவிளக்காகிய ஞானத்தினுடன் றுனுமனாகி
யேகலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின் மேற்பட
ராது ஆன்மாவளவிலேயே யமைவுற்று நீங்காது
நிற்குமாணவமலம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவினிடத்தி லடங்கியிருக்கப்பட்ட வாண
வமலமான்மாவினு லறியப்படாதோ ?

ககசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

ஆணவமலமெண்ணிலராகிய வான் மாக்களோப்
பேதமறக்கலந்து இடையறாது நின்றாலு மான் மாக்க
ளுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோர்கியமமுண்டு.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தை யறியும்வழிதானெங்கனம் ?

விடை.

நித்தியவனித்தியத்தை யறியப்படாதமுறைமை
யாணவமலத்தால் வந்ததென்றறிய வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலமொன்றில்லையெனில் தோடமென்னை ?

விடை.

இந்திரியங்கட் கேவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம்
படற்குக் காரணமென்னை ?

மாணவகன் வினா.

கறுப்பும் வெளுப்பும் கரிக்கும்பாறுக்கு மியற்
கையானாற்போல வான்மா வியற்கையென்று கொள்
ளப்படாதோ ?

விடை.

சுபாவமாயினெப்போது நீங்காது, நீக்குஞ் சிவ
ஞானமுண்டாயி னதனுட னுயிருக்கெட்டுப்போ மா
தலாற் பிறவித்துன்பத்திற்கு நிமித்தமாணவமே.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தினுருவமாகி யென்னை ?

விடை.

ஆணவமலத்தி னுருவமாவது அஞ்ஞானம்,
சொருபமாவது அஞ்ஞானத்தினைச் செய்தலாம்,
சுபாவமாவது அவத்தைகளை யுண்டாக்கல், குணமா
வது மறக்கப்பண்ணுதல், விசேடமாவது பாகப்
பட்டபோது தனதுசத்தி மீளுதல், வியாத்தியாவது
மூவகை ஆன்மாக்களையு நின்றல், வியாபகமாவது
தன்னையுமுதல்வணையு முயிரியாமற்கூட தின்று
மறைத்தல், நிறமாவது கருமையாம், தரிசனமா
வது இம்முறைமையெல்லா முடையது ஆணவமல
மென்றறிதல், சுத்தியாவது ஆன்மாபாசத்தியுட
னே சேர்ந்தவவதரமாம்.

ககஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

நிருபணம்.

அகண்ட நித்திய வியாபகசத்தும், சடமும், அழர்த்தமும், பரதந்திரமும், சுழிவாகப் பரிணமித் தற்கேற்ற சத்திகளையுடையதும், அஞ்ஞானகாரண மும், திரவிய ரூபியும், ஆன்மசிற்சத்திப் பிரகாசத் தைமறைத்து நிற்பதுமாகிய வாணவமலமே பிர தானபாசமாம்.

மாயாமலம்.

சித்தாந்தம்.

மலகன்மங்களுடன் விரவாது சுத்தகாரியப் பிர பஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாயிருப்பதுசுத்தமாயை, இம்மாயையின் கீழா யடங்கி, மலகன்மங்களோடு விரவிச் சுத்தாகுத்த காரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாயிருப்பது அசுத்தமாயை, இவ்வசுத்தமா யையின் தூலபரிணாமமாயிருப்பது பிரகிருதிமாயை. ஆகமூன்றும் இவற்றிற்கு முறையே வந்து,மோகினி மாடுனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயை.

சுத்தமாயை நின்மலவடிவாய், மூவகையான் மாக்களிடத்துஞ் சேரநிறைவுண்டாய், ஓங்காரமுதல்

முப்பத்தொரு * பேதமாக விரிந்து, அட்டவித்தே சரிருப்பளவுமாகிச் சதாசிவர்கள் நூற்றெட்டு உருத் திரர்கள் புவனேசர் முதலாகிய பதமூர்த்திகளாகிய விவர்கட்கெல்லாம் மதிவாயும், தனுக்ரண புவன போக விடுமுகலானவைபாயும், மெய்ஞ்ஞான மிக் குங் குறைந்தும் அருளுக்கிடமாய் நிற்கும்.

சுத்தமாயையின் றேற்றம்.

சுத்தமாயையிலே யொருநாதமுண்டாம், ி நாதத்தில் விந்துதோன்றும், இவ் விந்துநாத பிரண்டிற் குஞ் சிவஞ்சத்தியென்று பெயராம். விந்து விற் சாதாக்கியந் தோன்றும், சாதாக்கியத்தில் மகேச்சு ரந்தோன்றும், மகேச்சுரத்தில் சுத்தவித்தை தோன்றும், முன்சொன்ன சத்திதத்துவத்திற் பஞ்சகலைகளும், நாலுவாக்குகளும், லீம்பத்தீதாரக்கரங்க

* முப்பத்தொரு பேதமாவை-குடிலை, குண்டலி, பரம், பிரமம், வைந்தவம், மாயேயம், மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி, சுத்தவித்தையாதி ி. தனுவாகி-ச. மகாமாயை, குக்குமையாதிவாக்கு-ச. நீவர்த்தாதி-கலை-ரு.

ி தத்துவங்களுக்குக் காலமில்லை யாதலால் தோற்றமீறில்லை யானாலும் முன்பின்வரு முறைநோக்கித் தோற்றமொடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

கஉ௦ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ளும், சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், வேதமுதற்
சகல சாத்திரங்களுமுண்டாம்.

சுத்தமாயைக் குருவமாதி.

சுத்தமாயைக் குருவமாவது பிரணவம் பேர
லெல்லாவற்றையுமடக்கி நிற்பது, சொரூபமாவது
படம்பேபால வெங்குங் கோடிபேதமாக விரிசை,
சுபாவமாவது ஒருகாலத்து மொடுங்காது நிற்பல்,
வியாத்தியாவது கிரியாசத்தியளவாம், வியாபகமா
வது வாக்குகளாயும், அக்கரங்களாயும், கலைகளாயு
மான்மாவிற்கறிவிப்பது, குணமாவது உயிர்க்குச்
சிவதத்துவமுதலியவற்றால் ஞானமாயும், கிரியையா
யும், ஞானமுங்கிரியையு மொத்தும், ஞானமேழிக்
கிரியை குறைந்தும், ஞானங்குறைந்து கிரியையேழி
யும் வருவிப்பதாம், விசேடமாவது சுகளம், நிஷ்க
ளம், சுகளநிஷ்களமாகிய சத்திவடிவுக்குஞ் சிவவடி
வுக்கு மிடமாகை, நிறமாவது படிகம்பேபால நல்
லொளியும் மந்திரத்துவங்கூடு நிறமுமாம், தரிசனமா
வது இதற்கு முதலான காட்சிகளைக் காண்டல்,சுத்தி
யாவது ஆன்மாவானதருளுடன் சேரநிற்பது.

அசுத்தமாயை.

உலகமுண்டாதற்கேகார் *வித்தாகியும், உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படு நித்தமாகியும், அருவமாகியும், எவ்விடத்தனம் வியாபியாகியும், ஒன்றாகியும், முதல்வனுக்கேகார் பரிக்கிரகசத்தியாகியும், சடமாகியும், புவனமும் போகமும் தனுஷ் கரணமுமாக வுயிர்களின் பொருட்டு விரிந்ததேகார் மலமாகியுமயக் கத்தினையுஞ் செய்தலாகிய விலக்கணங்களை யுடையது அசுத்தமாயை.

மாணவகன் வினா.

மாயையினை யொன்றேயெனக்கொள்வானேன்?

விடை.

கடபடாதி காரியங்களனைகமாயசேதனமாயிருத்தவினா லுற்பத்தி நாசமுடைத்து, இம்மாயை

* வித்தென்றதனால் ஆத்துமிகளும், நித்தமென்றதனால் ணிககவாதிகளும், அருவென்றதனால் உலகாயதரும், வியாபியென்றதனால் வையசேடிகளும், ஒன்றாயென்றதனால் சாங்கியரும், சத்தியென்றதனால் பாற்கரியரும், சடமென்றதனால் சிவாத்துவிதரும், மலமென்றதனால் மாயாவாதிகளும், மயக்கத்தினைச்செய்யு மென்றதனால் சைவருளொரு சாராரு மறுக்கப்பட்டனர்.

கஉஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சேதனமாய்ப் பிறப்பிற்றப்பில்லாம லுபாதானகாரணமாயிருத்தலி னென்றெனவே கொள்வேண்டும். அசேதன மனைகமானுலனித்தியம்.

மாணவகன் வினா.

நூற்களாகிய வுபாதான காரணங்களிலிருந்து படமாகிய காரியம் பிறக்கக்காண்டும், அங்ஙனமே யுலகமனைத்துமநேக வுபாதான காரணத்திலிருந்து பிறந்தாலென்னை?

விடை.

படத்தில் உபாதானகாரணமாகிய நூல்களீடுக மாயிருக்கினு நூற்சாதியா லொன்றாகும், அவை யொருபஞ்சிலிருந்துண்டான திரவியமாதலா லங்ஙன மேமாயையாகிய லொரே வுபாதான காரணத்திலிருந்து சகத்துண்டாகு மென்பது சித்தம்.

மாணவகன் வினா.

மாயை *சர்வசங்காரகாலத்து மழியாது நித்திய மாயிருக்குமோ?

*மா - சத்தி, யா வியந்தி. சக்தியாகிய காரணபேதத் தால் மோகிப்பித்து, வியத்தியாகிய காரியரூபத்தால் பயன்படும். நூல்தானாகப் பயன்படாது. காரியமான படத்தாற் பயன்படுவது போலும்.

விடை.

மாயையறித்திய மாயினுலகம்பிறக்கமாட்டாது; மகாசங்காரத்தி லழிபுமெனின், சிருட்டி யாரம்பத்தி னுலகத்திற் குபாதனம் வேறு வேண்டிய, வேறுவி தமாயுலகமுற்பனியாது; ஆகலான்சங்காரகாலத்தில் ஆப்பந்தாமாய்ச் சூக்குமரூபமா யடங்கிச் சிருட்டி காலத்திற் கலாதிதத்துவங்களி லிருக்கும் புவனாதி ரூபமாகப் பாகியமாய் வெளிவரும்.

மாணவகன் வினா.

மாயையினை யசேதன மென்பானேன் ?

விடை.

கடமுதலான வசேதனங்களுக்குபாதானகாரண மான மண்ணுமசேதனமாகக் காணப்படுவது போ ல வசேதனமானபுவனாதி கட் குபாதானமாகிய மா யை யசேதனமே.

மாணவகன் வினா.

மாயை ஞானத்தினைப் பிரகாசிக்கு மென்று கூறிட மயக்கத்தினைச் செய்யுமென்பானேன் ?

கட்சி சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

மாயையாலுண்டான ஞானங் கிஞ்சித்தவிடயமாயினுமா வானசரீராதியி லான்மபாவணையை யுண்டாக்குவதால் மோகமெனப்படும் ; அந்தகாரத்தில் தீபம் பிரகாசித்தபோதிலுங் கருநெய்தல் முதலானவற்றிற் செங்கழுநீரென்னும் விபரீத ஞானமுண்டாம். அங்குனமே மாயையில் ஞானம்பிரகாசிக்குமென மனம் மாவான சரீராதியி லான்மாவென்னும் விபரீத முண்டாக்குகிற தன்மையால் மோகமென்பது சித்தமே.

மாணவகன் வினா.

பிரத்தியட்சமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப்போற் புத்திராதிகளின் சரீராதி ஞாண்டாகக் காண்கையால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாதாபிதா தேகாதியென்னுறு மாயையென்று கொள்வானேன்.

விடை.

சர்வசங்காரமானபின் சிருட்டியாதி காலத்தில் தேகாதிக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதியிருந்தன?

மாணவகன் வினா.

ஏககாலத்திற் சர்வசங்காரமென்னாது தனித் தனியே சங்காரமாகக் கொள்ளப்படாதோ?

விடை.

வேதாதமங்களிற் கூறிய சர்வசங்காரமாகிய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞான முதல்வனும் பொய்யனாக வேண்டியவரும்,

மாணவகன் வினா.

மாயையின் குணங்களெவை?

விடை.

பொல்லாங்கு செய்தலும், பொய்சொல்லுதலும், கண்டதைமறந்து மயங்கி வருகிறதும், காமவாசையால் மூர்ச்சிக்கிறதும், ஆசையுண்டாயதனை யில்லையாக வெளித்தலும், உயிருக்கிறதிவருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையு முதலியவாம்.

மாணவகன் வினா.

மாயாகாரணத்தின் காரியமான தத்துவங்களினது தோற்றமு மவை காரியப்படு முறைமையுமெவ்வாறு?

க௨௬ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

வாயுவானது சமுத்திரத்தினொரு பிரதேசத்தை விகாரப்படுத்துமாறுபோல, கிரியாசத்தியால் மாயையினொரு பிரதேசத்தை விகாரப்படுத்த வதினின்றங் காலதத்துவமுண்டாகும். அக்காலமானது, யாதொரு காலத்திலியாதொருகிரியை செய்து முடிக்கப்படு மஃதிற்றத்காலமென்றும், யாதொரு காலமியாதொரு வனொலொன்றைச் செய்யவேண்டு மென்று விரும்புத லதுவருங் காலமென்றும், யாதாமொருவனல் யாதா மொரு கன்மந்தொடங்கப்பட்டு முடிவின்மி யிருக்கு மது நிகழ்காலமென்று மூன்றாகும். அதுமுதல்வனது சத்திகளாகிய சனனி, திரோதயித்திரி, ஆரணி யென் பவர்களதிட்டானத்தால் பிருதிவிமுதல் நாதமீளுன தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்து அவற்றிலுண்டான தத்துவங்களை நிறுத்துவித்து அவைதோற்றிய முறையே யொடுக்குவிக்கும்.

காலவாதி வினா.

காலமானதேகமாய், விபுவாய், பிரவாகானதி காரியங்கட்டுகெல்லா மேதுவாயிருக்கையானித்தியமா யிருக்கிற காலத்திற் குற்பத்தியாதிகள் சொல்லுவ தென் ?

விடை.

காலத்தினுக்குப் பூர்வாபரவறிவுண்டாகையினு
லல்தநேகமா யறித்தியமுமாகும்.

காலவாதி மதம்.

காலத்தினுக்குண்டாய பூர்வாபரவறிவு சூரிய
கதியாதி யுபாதியினுலன்றிக் காலத்தினுக்கில்லை.

மறுப்பு.

சூரியகதியாதி யுபாதியினுல் வருமெனின் கால
மேயில்லாம்போரும், காலமொன்றையாகி லின்ன
காலத்திலின்னதா மின்ன காலத்திலின்னதாகா தெ
ன்னும் அன்வய வியதிரேகமுங் கூடாது. அன்றியுந்
தினகடிகா திகளுக்குச் சூரியகதியுபாதியல்லது * லவ,
திருடியாதிகட்கில்லை யாகையாற் காலபேத மெளபா
திசமல்ல சுபாவமென்பதே சித்தம்.

காலவாதி மதம்.

கடாதிபதார்த்தங்களிற் பூகபவுடிய விவகார
மொழிந்து வர்த்தமான விவகாரமில்லாதிருக்கை
யால் வர்த்தமான காலமேயில்லை.

* லவமென்பது கணமெட்டிக் கொண்டதனை, திருடி
யென்பது நொடிப்பொழுதினை.

கடவு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

கடநிருமாணத்தில் மிருத்துபிண்டாவத்தை பூத
காலமாம், சலங்கொண்டு வருகைக்கு யோக்கியமான
காலம்பவடிய காலமாம், சக்கரத்திலே கபாலாதிய
வவத்தையா யிருக்கிறகாலம் வர்த்தமானகாலமா
மாகலின் காலத்தியமுண்டு, இதனால் சடமேநேகமாகி
னித்திபத்துவங் கூடாது, நித்தியமில்லாததற்கு விபுத்
வமுங் கூடாது, ஆகலின் காலமேநேகமென்பது மந்தித்
தியமென்பதுஞ் சித்தம்.

காலவாதி வினா.

உற்பத்தியாதிகட்குக் காலமேதுவாகாதோ ?

விடை.

காலேற்பத்திக்குக் காலமுண்டெனில் நவத்
தையாம், இல்லையென்ற காலமேபுண்டாகாது. இந்
தக் காலந்தனக்கு வேறுனதத்துவ தாத்துவிகங்க
ளுக்குக்கேது வல்லது தன்னுடைய வுற்பத்திக்குத்
தானே யேதுவல்ல, காலாதிதனால் முதல்வன்
சுயேச்சையினர் காலத்தை யபேட்சியாமலுற்பத்தி
யாக்குவர்.

மாணவகன் வினா.

காலதத்துவத்திற்குப் பின் எந்தத் தத்துவத்
தோன்றும்?

விடை.

மாயையினியதிதத்துவத் தோன்றிக்கன்மவேற்
பாட்டினைச் செய்து, ஒருவர்பண்ணின கன்மபலத்
தினை மற்றொருவர் புசியாமலும், விடயத்தினால் அதிக
பிரவிருத்திவராதபடியும், பிராப்தமான பாபபல
பேரக மலிஷ்டமென்று விடாமலும், பரிபக்குவமான
கன்மபலத்தினை முன்பின்னாகப் புசிக்கவொட்டாம
லும், முதல்வனது சத்தியிரேரணையினால், அரசனாஞ்
ஞையைப்போல நியமனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனது சத்தியேநியதி பண்ணாதோ, நியதி
தத்துவமெனவொன்றை யங்கீகரிப்பது கற்பனா
கௌரவமாகாதோ?

விடை.

முதல்வனது சத்தி நின்மலையாகலின் நியதி *விய
வதான மன்றித்தானே பண்ணுகையிலது முத்தியி
னைச்செய்யும்.

* வியவதானம் - மறைவு.

கந0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

கன்மந்தானே அவ்வவ்வான் மாக்களுக்கு நியம
மாகப் பலத்தைக்கொடாதோ ?

விடை.

கன்மமானது கிருஷியாதிகளைப்பேபாலத் தொழி
லாகையினால் நியாமகம்பண்ணமாட்டாது.

மாணவகன் வினா.

ஒருவன் பண்ணின் கிருஷியாதிபலன்களை யரச
னிருக்கையில் மற்றொருவன் புசிக்கக் காண்கின்ற
தென்னை ?

விடை.

யாகஞ்செய்விக்கிறவன் பண்ணின் கருமபலத்
தினையசமானன் புசிக்கிறது பேபால, ஏனினவன் ஒரு
ழில்செய்தவனுடைய பலத்தைப்பிடிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

ஏனினவனுமேவல் செய்தவனுமின்றியொருவன்
தனதென்று பண்ணின் கிருஷியாதி பலத்தினை மற்ற
ொருவன் புசிக்கக் காண்பானேன் ?

பாசவிலக்கணம்.

கங்க

விடை.

அதுசன் மாந்தர சம்பந்தமல்லது வாராதாகையி
னால் முதல்வனது சத்தியுங் காலமும் கன்மமு
மன்றி நியதிதத்துவமென்பது ஆன்மாக்களுடைய
போகவேற்பாடுண்டாக வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

நியதிதத்துவத்திற்குப்பின் எந்தத்தத்துவமுண்
டாதல் வேண்டும்?

விடை.

கலாதத்துவமானது பிறகுண்டாகியாணவத்தைச்
சிறிது நீக்கியான்மஞானவியாபார சத்தியை விளங்
கப்பண்ணும்.

மாணவகன் வினா.

சித்ரூபனாயிருக்கிற வான்மாவைக் கலாதத்துவ
மேபிரகாசிப்பிக்க வேண்டுமென்ப தென்னை?

விடை.

ஆன்மாக்களநாதியே யாணவத்தினால் ஞானக்
கிரியைகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கையாலந்த வாணவத்

கநஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தைக்கலையினற்சிறிதுநீக்கவேண்டும், நீக்காதிருக்கில்
விஷயகிராகியமில்லாமற் சூனியமாய்விடும்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்தினு லான்மாக்களுக்குள்ள வா
ண்வமல முழுதினையு மொருங்கே நீக்கப்படாதோ ?

விடை.

ஆன்மாக்களின் கன்மானுகுணங் கேவலாவத்
தையினுனிருக்கிற வான்மாவைப் பாசிமுடின குளத்
திற் கல்விட்டெறிந்தபோ தந்தக்கல் வீழ்ந்த விடம்
பாசி நீங்குவதுபோல, கலையினுலே யேகதேசமான
வாணவத்தைநீக்கி முதல்வன் ஞானக்கிரியைகளைப்
பிரகாசிப்பிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்தை யதிட்டித்துக்கொண் டா
ண்வத்தைச் சிறிது நீக்குவானேன் ? முதல்வன்சத்தி
தானே நீக்கலாகாதோ ?

விடை.

முதல்வனது சத்திபரிசுத்தா லஞ்ஞான முழு
வதுநீங்கிவிடு மதற்கு மலபரிபாகமாகாம லஞ்ஞான

கேவலனாயிருக்கையிலே பராசத்திக்குப் பரிசயோக்
கியமல்லாதது கொண்டு குருவானவ னித்திரை பண்
ணுகிற சீடனைத் தான் பரிசியாமற் றண்டினுற்றட்டி
யெழுப்புமாறுபோல, முதல்வன் பரிக்கிரகசத்தியா
கிற கலாதத்துவத்தினாலே தானேசிறிது அஞ்ஞா
னத்தை நீக்குவன்; இக்கலாதிதத்துவங்கள் விபுஷா
யிருக்கிற வான்மாவை லிங்கசரீரமாய் ஆவரித்தலா
லிதுவேபுமான்களுக்கு முதல்பந்தம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்திற்குப் பின்னுந்தத்துவமெது ?

விடை.

வித்தியாதத்துவமான தான்மாக்களுடைய போ
கார்த்தமாகத் தனக்குமேலான கலாதத்துவத்தினும்
ரோன்மி யான்மஞானத்திற்கு விடய தரிசனத்தைப்
பண்ணுவிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

விடயதரிசனத்திற் கான்மஞானமே யமையா
தோ ? வித்தியாதத்துவம் வேண்டுமென்பதென்னை ?

விடை.

ஆன்மஞானமானது சுத்தசைதன்ய மாகையால் சிவாபிமுகமாவதொழிந்து விடயாபிமுகமாகாது. வித் தைகலக்கப் பட்டாலல்லது ஆன்மசிற்சத்திவிடயாபி முகமாகாதாகையால், கலையினாலறியுந் தன்மையுடைய த்தாய்புத்தி சொரூபமாயிருக்கிற விடயத்தையுடைய வான்மாக்களுக்கு விடயதரிசனத்திலே யாதோன்று தவியது அதுவித்தை.

மாணவகன் வினா.

விடயதரிசனத்திற் புத்தியொன்றே காரணமா காதோ?

விடை.

புத்தியுமான்மாவிலே கிரகிக்கப் படுகையால்கட குட்டியம்போல சடமே, புத்தி யான்மானினுக்குக்கிரா கியமாகையினாற் சட்சகரணமாக வருவங்கள் கிரகிக் குமாறுபோல, இந்தப்புத்தியையுங் கிரகிக்கிறதற்கு வித்தையேகாரணம், தேர்கரி பரிகாலாடுன்கிற நிய மமாகக்கிரமத்திற் சட்சராதினுவாரா தரிசிக்கப்பட் டெப் புத்தியினாலே புருடனானவனந்த விடயத்தைக் கிரகிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

விடயங்களைக் கிரகிப்பதற்குப் புத்திஞானமென்
கையாற்புத்தியேகாரணமாகாதோ?

விடை.

கண்ணாதி விரந்திரியங்களைப் போலன்றிப்புத்தி
யாதிகூணத்திரயங்களுள்மனதுசம்சயத்தையும், அக
ங்கார மபிமானத்தையும், புத்தி நிச்சயத்தையும்,
பண்ணுகையால், பதார்த்ததரிசனத்திற் சூரியாவ
லோகனம்போல் விடயதரிசனத்தி லிவைகள் வித்
தைக்குச் சககாரியாயிருக்கும். ஆகலின்கலையானது
ஆணவத்தைச்சிறிது நீக்கிஞானக் கிரியைகளைப் பிர
காசிப்பிக்க விர்த வித்தைகலுஷிதம்பண்ணி விடய
தரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும், இந்தவித்தை யான்
மாக்களுக்கிரண்டாவதுபந்தம்.

வித்தையான தான்மாவினது ஞானசத்திக்கு
வியஞ்சகமாகும், புத்திமனத்துடன் கூடியவிரந்திரியங்
கட்கு வெளிவிடயங்களைத் தெரிவிக்கும், ஆன்மாவிற்
குமனங்கலந்த விரந்திரியங்களால் வெளிவிடயங்களை
க்கிரகிக்கும்போது புத்திகருவியாகும், உள்விடயங்
களைக் கிரகிக்கும்போது வித்தைகருவியாகும், ஆகலி

கநகூ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஞன்மாவிற்குவித்தை யந்தரங்க மானகருவி, புத்தி
பகிர்ங்கமானகருவி.

மாணவகன் வினா.

வித்யா தத்துவத்திற்குப் பின் எந்தத்தத்துவந்
தோன்று நிற்கும் ?

விடை.

வித்தியா தத்துவத்தி லராகதத்துவந்தோன்றி
யான்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடாகப் பிரகிருதியி
னின் றும் பிறந்த சுகதுக்கானுபவங்களை மேலும்புசி
க்கையின்பொருட் டிச்சையைப்பண்ணாநிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

மாயைமயக்குமாதலாலதுவே யராகமாகாதோ
வேறு அராகமெற்றுக்கு ?

விடை.

மாயைநேரிட மயக்காது, அராகத்தையுண்டாக்
கியதன்வழியாய் மயக்கும், இந்தவராகம் பக்தான்
மாக்களுக்கு விடயவிச்சையைக் கொடுக்கும். முத்
தான்மாக்களுக் குண்டாக்கமாட்டாது.

மாணவகன் வினா.

அவைவராக்கிய மென்னும் புத்திதருமமே அராக
மென்று கொள்ளப்படாதோ ?

விடை.

புத்திவிடய வடிவாய்ச் சுகாதிருபமாய்ப் போக்
கியமென்று சொல்லியிருப்பதாலதற்குப் போகத்தி
லபிலாவைக் கொடுக்க வல்லமையிலலை.

மாணவகன் வினா.

விடயகுணமே அராகமாகாதோ ?

விடை.

புட்பம், சந்தனம், மாதர்முதலான விடயஞ்
சமீபித்த மாத்திரத்தில் யாவார்க்கு மராகமுண்டாக
வேண்டுமப்போது விரகதரில்லாமற்போவர்.

மாணவகன் வினா.

அராகதத்துவ மென்றொன்று தோன்றிவிடய
விச்சையைப்பண்ண வேண்டுமோ ? ஆன்மாவிச்சா
ஞானக்கிரியாவானாகையா லந்தவிச்சைதானே போ
தாதோ ?

கடவுள் சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

சாக்கிரத்திலந்த விச்சாநூனக்கிரியைக ளிருக் கையினாலும், விருப்பமில்லாத புருடனுக்குப் போக மில்லாமலிருப்பதினாலும், சக்தனானபுருடனுக் கசுத் தபோகங்களைப் புசிக்கையிலமைவு பெறாமலிருக்கை யினாலும் போக்தாவிற்கு இந்த வராகதத்துவமுண்டு பண்ணும்.

மாணவகன் வினா.

சத்தாதி சர்வவிடயங்களுந் திரிசுணத்மகமாக விருக்கையினுலவ்வக் குணச்சிரயனா யிருக்கிற புரு டனுக்கந்தந்த விடயசௌந்தரியத்தினுலே பிரவிருத் திவரும். மூலராக மெற்றுக்கு?

விடை.

விடயசௌந்தரியமே அராகத்திற்குக் காரணமா கில் விருப்பில்லாதவ னில்லையாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மநிஷ்டமறிய வெப்போதுமராகமிருக்கில் புக்தபோகத்திலும் இச்சையினையே செய்து கொண் டிருக்குமாகையா லப்போது ஆசையற்றவனே யில் லாமற்போகாதோ?

விடை.

அராகமானது * வாசநாத்மாவென்று, பிரத்யக் காத்த்மாவென்று மிரண்டுவிதமாயிருக்கும், வாசநாத்மாவானது ஆன்மஞான சம்பந்தியாயிருக்கும், பிரத்யக் காத்த்மாவானது புத்தியை யடைந்து விடயங்களைப்பற்றி யிருக்கும், ஆணவதர்மமாகிய போகாதிசப்தங்களுடைய பரிவாகத்தில் விஷயவைவராக்கியம்வந்து விடயத்தியாகம்பண்ண பிரத்யக் காத்த்மாவாகியவராகம்போம், அதெவ்வாறெனில், கண்ணிருந்தும் உருவமாகிய பதார்த்தமில்லாதபோது சண்ணப்பிரயோசனம்போல, இந்தப்புத்தி சம்பந்தமானவராகம்போகவே விடயசௌந்தரியங்க ளுண்டாகியுமுருவமுள்ள பதார்த்தங்களுண்டா யிருக்கையிலுங்கண்ணில்லாதபோது கிரகிக்கப் படாததுபோல விடயகிரகணங்கூடாது, அப்போது ஆசையற்றவனென்னும் பெயருமில்லாது போகத்திலிச்சையுள்ளவனுமல்லாமல் முத்தனுமல்லாமல் முழுட்சுவென்

* வாசநாத்மா-அப்பியாசரூபமாக விருந்துகொண்டிருப்பது. பிரத்யக் காத்த்மா - அறிவுரூபமாக விருந்துகொண்டிருப்பது.

கச0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கிற வவத்தையுடையவனு மல்லாமற்போம். ஆகில்
அராகமுண்டாகையினு லவனுமராகத்துடனே கூடின
வனே. அந்த வாசநாத்மாவாகியவராகம் மேட்
சத்திலே யிச்சைபண்ணி யதினாலே சத்திநிபாத
முண்டாகச் சாம்சித்தருக்குத் தெய்வபாவனையினு
லும், வைநயிகருக்குத் தீட்சையினுலும், சிவபாவ
னையினுலும், அராகநிச்சேஷமாய்ப்போம், அப்போ
தாசையற்ற வக்கணத்திற் சிவராகமுண்டாகி மேர்
காதிக்குக்காரணமான வாணவமலத்தை நீக்கிச்
சச்சிதானந்த சிவசாட்சாத்காரத்தைப் பண்ணுவிக்
கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவானவன் ஞானசொருப டென்பது
கூடும், கிரியையாவது முடக்குதல், நீட்டுதல், சுற்று
தலாகையினாலிது அசரீரியாகிய வான்மாவினுக்கெங்
கனம் பொருந்தும்? இச்சை யராகதரும மன்றி யா
ன்மதருமமென்ப தெவ்வாறு?

விடை.

ஆன்மா ஞானசொருபியாகையால் ஞாத்வஞ்
சுபாவம், கர்த்திருத்துவமுண்டானபோதே யிச்சை

யென்பது சித்தம். இந்தவிச்சாநூனக்கிரியைகள் ஆன்மசொருபமல்ல, சிற்சத்தியினுடைய சொருபமேயாம், இவைகளுக்கு மனோபுத்தியகங்காரமான கரணங்களவியஞ்சகங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதிதத்துவங்கள் பின்னக்கிரியைக ளாகையாலேகீகாலத்திற் கூட்டமாக வொருவியாபாரத்தைப்பண்ணுவ தெங்நனங்கூடும்?

விடை.

எண்ணையுந்திரியு மக்கினியுங் கூடினசமுதாயத்திற்றீபம்பேபால,கலாதி பிரகிருதியில் வித்தையுங் கூடின சமுதாயத்திற் புருடதத்துவ மென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதைக் கஞ்சகத்தானமாய்ச் செய்து கொண்டு அதனால் விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்குமில்லாத புருடனென்கிற நாமத்தைப் புருடதத்துவ சம்யோகத்தினுற் பெற்றுப் * பொதுமையிளிப்பன.

* பொதுமை - சாதாரணம். சாதாரணமாவது பிரதிவிஷய மிச்சையின்றிப் புத்தியாதி காலாக்கினிருத்திர பூர்வபரியந்தமுண்டான போகங்களைப் புசிக்கச் சமர்த்தனாய் நிற்பது.

கசஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதியே புருடதத்துவத்திற்குக் காரணமாகி
விடும், பிரகிருதியில் வித்தியாசம்பந்தம் வேண்டு
வானேன்?

விடை.

பிரகிருத வித்தியாசம்பந்தமில்லாதபேர்து பிர
ளயாகலனாகி மிசுராத்நுவவர்த்தியேயாய் பிரகிருத
போகத்தைப் புசிக்கமாட்டான். ஆகையால் பிராகி
ருதவித்தியாசம்பந்தம் வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவே புருடனென்பதை விட்டுப் புருடதத்
துவமென்று வேறே யொன்று சொல்லுவானேன்?

விடை.

அங்ஙனமாயின் தத்துவம் முப்பத்தா நென்
கிற சங்கியைகூடாது, வித்தியாகலாசோதனையிற்
புருடதத்துவ சோதனையு மில்லையாம், கஞ்சகத்தான
மாக விர்தப் புருடதத்துவமென்றொன்று ஆன்மா
வையாவரித்துப் பரிசேதித்துக்கொண்டு சஞ்சரி
யாதபோது விபுவாயிருக்கிற வான்மாவிற்குப்

போக்குவருத்து கூடாது; ஆகலின் புருடத்தவமவ
சியமங்கிகாரம்.

கலாதிகளுக்குருவமாதி.

உருவமாவது ஆன்மாவின் ரூக்குமவுடலாம்.
சொருபமாவது ஆன்மாவின் கிச்சாநூனக்கிரியைக
ளாயறிவித்து நின்றல். சுபாவமாவது மேற்சுத்ததத்
துவங்களைக் கூட்டியும், கீழ்ச்சுத்ததத்துவங்களைக்
கூட்டியும் பயன்கொள்ளுதலாற் சுத்தமாடென்று
நிற்பது. குணமாவது போகத்தைத்துய்க்கும் பாக்
கியங்களாகை, வியாத்தியாவது அசுத்தமாயை யள
வாகக் காரியப்பட்டு நின்றல். வியாபகமாவது அஞ்
ஞானமெவ்வளவுண் டவ்வளவும் பேர்வழங்க நின்றல்,
விசேடமாவது சாத்துவிதாதி குணங்கள் நிறைவு
பொருந்துதல், நிறமாவது அறிவு மயியாமையு
மொத்துநின்றல், தரிசனமாவது இவற்றைச் சட
மெனக்காண்பது, சுத்தியாவது சுத்தியிலேதானடங்கி
நின்றல்.

மாணவகன் வினா.

பின்னர் *பிரகிருதியின் தோற்ற மெவ்வாறுவிரி
யும்?

* இந்தப்பிரகிருதிதான் மாயையென்று பெயர்பெற்று
வித்தியாதத்துவங்களுள் ஏழாவதாகிநிற்கும்.

விடை.

ஸ்ரீகண்டபரமேசுரனுடைய சத்தியினாற் சோபி
னையான கலையில் மேலுண்டாங் குணதிபிருதிவியந்த
மானதத்துவங்களுக்குக் காரணரூபமான மூலப்பிர
கிருதி கலையிலுந் தூலமாகத்தோன்றிமகானென்றும்,
அவியத்தமென்றும் பெயராய்ச் சாத்துவித இராசத
தாமதங்களென்று மூன்று குணங்களையும் பெறும்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

குணங்கள் மூன்றுந் தம்முளொத்த நிலைபிர
கிருதியென்று சொல்லப்படும், குணங்களுக்குப் பிர
கிருதி காரணமென்னில் தனக்குத்தான் காரண
மென்றங்கீகரிப்ப தெங்ஙனம்?

*விடை.

குணங்களேசதனமும், அநேகமுமான காரி
யங்களாகையினுலது காரணத்தையுடைய தென்பது
நிச்சயம். அதுவே பிரகிருதி.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

ஞானப்பிரகாசமும் கிரியையும் சாத்துவிகராச
சங்களென்கிற குணங்களுடைய சொரூபமாகையா

* சேசுவரசாங்கியனுக்கு மிது விடை.

லும், பிரகிருதியும் ஞானக்கிரியா பிரகாசசொரூப
மாயிருக்கையினுற் குணசொரூபமே பிரகிருதி,
மாயை கலை வித்தைகளு மிவ்வாறே ஞானக்கிரியாப்
பிரகாச சொரூபமாகையா லவைகளுங் குண விய
திரி க்தங்களல்ல குணத்மகமே யன்றோ.

விடை.

மாயாதி பிரகிருதியந்தங்களானவைகளுக்கு ஞா
னக்கிரியா பிரகாசத்துவம் சுபாவசித்தமே, காரண
மாகிய மாயையினுடைய ஞானக்கிரியா பிரகாசத்து
வம் அக்காரியமாகிய கலையிலையுண்டாய் அந்தக்
காரியமாகிய கலாபிரகிருதிக்கு அவ்வாறே யுண்டாய்
அக்காரியமாகிய சாத்துவிகாதி குணங்கட்குமவ்
வாறே யுண்டானது. ஆகையால் மாயை கலை பிரகிருதி
களுக்கு ஞானக்கிரியா பிரகாசத்துவம் சுபாவவசித்
தம். சாத்விகாதி குணங்களு மக்காரியமாகையினுலே
ஞானக்கிரியா பிரகாசமுண்டானதேயாம்.

நிரீச்சுரன் வினா.

இராசதகுணத்தினுற் பிரபஞ்சோற்பத்தியும்,
சாத்தவிககுணத்தினுல்திதியும், தாமசகுணத்தினுல் உப
சங்காரமுமுண்டாகும். இதற்கு முதல்வன இருட்டி
யாதிகளைப் பண்ணுவாரென்று சொல்லுவதேதன்?

கசுகா சித்தாந்தவசுனபூஷணம்.

விடை.

குணங்களேசேதனமு மநேகமுமாகையால் காரியமே. காரியத்தைக் காரணத்தாலுண்டாக்குகிறதற்குச் சேதனாபேட்சைவேண்டும், இந்தக் குணங்கள் வேறு குணங்களிலே கன்மாதிகளையடையுமெனில் அவைகளுங் காரியரூபமாகையால்வற்றிற்கு மொரு காரணத்தை யபேட்சிக்க வேண்டும், அப்போதனவத்தைவரும், அதன்மையுஞ் சடமானயாவுஞ் சித்திரே ரணையின்மிக் காரியநடத்தாவாகையால் கலையிலென்றுங் பிரகிருதியை யுத்பாதித்துப் பிரகிருதியினின்றுங் குணமுதலான சூட்சுமசிருட்டியாதிகளை யுண்டாக்குகிறதற்கு முதல்வன்வேண்டும், மாயாகாரியங்களெல்லா மாயானினூபூதமாக விருப்பதுபோல, பிரகிருதி காரியங்களெல்லாம் பிரகிருதியினூபூதங்களாயிருக்கும், மாயையென்ற சத்தத்தால் மாயாதோபாகமாகிய கலானினூபூதமாக பிரகிருதி பரியந்தத்துவங்களெல்லா மிருக்கும். அப்படியே பிரகிருதியேதோபாகமாகிய குணானினூபூதமாகவே புத்தியாதிபிருதியியந்தமாய் தத்துவங்களெல்லா மிருக்கும், சர்வஞ்ஞான முதல்வனுடைய சத்தி பரிசமாதீதத்

கிற் பிரகிருதியிற் சாத்துவிக தாம்ச இராசசமூன் று
குணங்களுண்டாக வவற்றைப் பிரமவிண்டு உருத்திர
ரதிட்டித்து நின்று கிருட்டிதிதி சங்காரத்தைப் பண்
ணுவார்கள்.

மாணவகன் வினா.

இனிச கித்தமும், புத்தியும்* காரியப்படுமா
தெவ்வணம்?

விடை.

குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச் சிந்திக்கப்
பட்ட மூலப்பகுதி அக்குணதத்துவத்தைக் தோற்று
வித்தலை யன்றி விபரீதவுணர்வை யுடைத்தாகிய
அவிசைசரினாய் முதலவ ளுணையாற் றேற்றுவிக்
கும், அதன்பின் புத்தியானது குணத்தாயப் பிரி
விறகுமேல காமசத்தையும் இராசதந்தையுமடக்கிக்
கொண்டு சத்வகுண மேலிட்ட விஷயங்களை நிச்சரிப்
பகாரவுண்டாம், அந்நபாவநுபமம், விபவராயரூப
முமாக விருவணநபமம், பாவமானது விடயப்பகுத்
தறிவுகளைப் பண்ணுநபமம், விபவராயமானது
விடய நிச்சயத்தைப்பண்ணும்.

* குணங்களின் சமயமு ள்ந்நகுணைச்சலும கித்தமும்
புத்தியுமாம்.

கசஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொன்ன புத்திதத்துவத்தி னின் றுக்
தோன்றுந் தத்துவமியாது ?

விடை.

புத்தி தத்துவத்தினின்று மனத்திற்குமூலமான
வகங்காரந் தோன்றி யானென தென்கிறதற்கு மூல
மாகப் பிரதிபுருஷ நியதமாய் குலதனவித்யாதிகளினு
லெனக்குச் சமானமில்லை யென்றும், யானென்று
மெனதென்று மபிமானஞ் செய்துகொண்டு மோட்ச
பரியந்த மான்மாவை நீங்காது நிற்பதுமாய் சரீரத்
துவ பிராணதிவாபுக்களைச்சேட்டிப்பதுமாயிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

இக்காரணங்கட்குப் புத்திதத்துவமொன்றே
யமையாதோ ? வேறகங்கார தத்வமொன்று கொள்
வானேன் ?

விடை.

புத்தியானது ஞானத்மாவாயிதுஇவ்வாறென்று
பதார்த்தங்களைப் பிரத்தியேக பேதமாகப் பரிச்
சேதத்தைப் பண்ணி ஒன்றை நிச்சயிப்பது, அகங்கார

மானது அவன் அவன், நான் நான் என்பதாகவேக
ரூபமாயிருக்கும். அன்றியுங் கிரியாரூபமாகப்பாகிய
விடயங்களைக் கிரகிப்பதா யிருக்குமாயைவாலிரண்டு
மொன்றன்று.

மாணவகன் வினா.

அங்ஙனமாகில் அகங்காரமென்கிற சப்தமொன்
றேயாகையால் சர்வான்மாக்களுக்குஞ் சாதாரண
மாக அகங்காரமென்பது ஒன்றேயமையாதோ பிரதி
புருடநியமமென்ன?

விடை.

சர்வபதார்த்தங்களிலுமிது இதுவென்கிறஞான
மொன்றாகையாலும், அநாதப் பதார்த்தங்களெல்லா
மொன்றாகமற் பிரத்தியட்சபேதமாகக் காண்கையி
னாலும், சும்பங் சும்பமென்கிற ஞானமுண்டாயிருக்
கவும், எல்லாக்கும்பழு மொன்றாகக் காணப்படா
வாதலினாலும், அவ்வாறே யகங்காரம் பிரத்யாத்ம
நியமமாகையினால் ஒருவனான் போகிறேனென்றும்,
ஒருவனான் பார்க்கிறேனென்றும், யுக்தியுண்டாகை
யிற் பேதமேயாகவேண்டும். அல்லது இரண்டுபேர்
கூட்டும் போகிறேனென்றாவது பார்க்கிறேனென்று

கடு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வது ஒருபுத்தியாக வேண்டும். அவ்வாறுகாதிருக்கையினுற் பிரத்யாத்ம நியதமே விருக்கவேண்டும், அன்றியும் அகங்கார மொன்றையானு லொருவனுன் தேவதத்தனென்கிறபோது தேவதத்தநாமமில்லாத மற்றொருவன் நானுந் தேவதத்தனுமாமென்று சொல்லவேண்டிவரும் அங்ஙனமில்லாததால் அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமே.

மாணவகன் வினா.

இவ்வகங்காரத்ததுவ மெத்தனை வகைப்படும்?

விடை.

தாமதகுணமிகுதியைப் பொருந்திய பூகாதி யாங்காரமெனவும், இராசதகுண மிகுதியைப் பொருந்திய வைகரியாங்காரமெனவும், சாத்துவிசகுண மிகுதியைப் பொருந்திய தைசதவாங்கார மெனவு டுன்றும்.

மாணவகன் வினா.

அகங்கார தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுபவை யாவை?

விடை.

தைசதவாங்காரத்தில் மனமானது தோன்மிப் புத்தியகங்காரத்திற்கு முன்னேதானொரு வஸ்துவைப்பற்றிச் சங்கற்பவிகற்பம் பண்ணிக்கொண்டு சம்சயரூபமாகி நிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

புத்தியகங்காரங்களென்று இரண்டு தத்துவமிருக்க மனதென்றொரு தத்துவத்தைச் சொல்லுவானென் ?

விடை.

சங்கற்பவிகற்பமானது புத்தியினாலும், அகங்காரத்தினாலுமாகாது. புத்தி நிச்சயிப்பது ஆகையினாலும், அகங்காரங் கிரகிக்கிறதாகையினாலும், இச்சங்கற்பரூபமான ஞான மனதின லுண்டானதே. கண்ணினாலே காணப்பட்ட பதார்த்தத்தைப்பற்றிப் புத்தி கோசரமாகப் பண்ணுவதியாதொன்று அது மனது, பற்றினவிடயத்தினையே புத்தி நிச்சயிப்பதன்மிப் பிரதக்காகப்பண்ணுமாகில், மனதானது ஒரு கடத்தைப் பற்றினபோது புத்தி படத்தை நிச்சயம் பண்ணவேண்டும். மற்றும் அலகாடி முதலானவை

கருட சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யுள்ள தேகத்திற் கோ சத்தத்திற்கு அர்த்தமென்
றறிந்து பலகாலும் காணப்பட்டிருக்கிற தேகத்தைக்
கண்டவிடத்திலே யிதழும் கோ சத்தத்திற்குப் பொ
ருளென்கிறதற் கேது யாதோ வதுமனது.

மாணவகன் வினா.

மனமகத்தாகி லேககாலத்தி லெல்லாவற்றை
யும் பற்றியறியவேண்டும். அங்ஙனமின்றி யொவ்
வொன்றாகப் பதார்த்தங்களைக் கிரமத்திற்பற்றி யறி
கையினால் மனது அனுபவென்னப்படாதோ?

விடை.

கர்மங்குணமாகக் கிரமத்தில் ஞானமுண்டாகும்.

மாணவகன் வினா.

அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்டவனாகையா
னும், சரமக்கிரியை யபேட்சயுடையவனாகையானும்,
சித்ரூபமாகிய வான்மாவிற்குக் கிரமத்தில் ஞானமுண்
டாடுமென்பதென்னை?

விடை.

தன்னால் வியாப்தமான மாத்திரமே யற்பதிரவி
யத்தைக் கிரகிக்கும், தீபமானது பதார்த்தத்தைத்

தெரிவிக்கிறபோது அதினுடைய பிரகாசமெவ்வளவு வியாபரிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவே கிரகிக்கப்படும். சூரியகிரணத்தி லவ்வாறன்று, அதுமகத்தாகையினால் மகத்துப் பதார்த்தங்களுங் கிரகிக்கப்படும். அவ்வாறே மனது மகத்தாகையினு மகத்துப்பதார்த்தங்களையும் கிரகிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

மனது அற்பபதார்த்தங்களைக் கிரகிக்கிறபடியால்துவணு வெனப்படாதோ?

விடை.

மகத்தாகிய சூரியப்பிரகாசத்தி லற்பமூங் கிரகிக்கப்படுகையானும், அற்பமாகிய தீப்பிரகாசத்தினால் மகத்துக்கிரகிக்கப்படா திருக்கையானும் மனது மகத்தேயாமணுவன்று.

மாணவகன் வினா.

மனதுமகங்காரமும் புத்தியு மிவைமூன்றுங்கூடியர்த்த நிச்சயத்தைப் பண்ணு மெனப்படாதோ?

விடை.

மனமானது முதலிற்பற்றிச் சந்தேககான்மாவாயிருக்கையினாலும், அகங்காரமானது அபிமான

கருசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாகக் கிரகிக்கிறதினாலும், புத்தி நிச்சயிக்கையினால்
மது சரியன்று.

மாணவகன் வினா.

ஞானமானது தொடர்ச்சியா யிருக்கையினால்
புத்தி யெல்லாவற்றையும் பற்றி யிருப்பதெங்ஙனம்?

விடை.

புத்திசடமாகையினால் புத்தி முதலான கரணங்
களிலெல்லாஞ் சிற்சத்தியே யனுவர்த்தித்திருப்பது
ஆதலின், மனதானது உள்ளும்வெளியுஞ் சஞ்சரிப்ப
தாய், கண்ணாதிதுவாரங்களினால் வெளிவிஷயங்களைப்
பற்றி யுள்ளே சங்கற்பத்தையும் பண்ணிநிற்கும்.
அந்தமனது பற்றியதையே அகங்காரங் கிரகிக்கும்,
அகங்காரங் கிரகித்ததையே புத்தி நிச்சயிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

அந்தக்கரணங்கட் குருவமாதி யெவை?

விடை.

மனத்திற்குருவம் பற்றுதல், புத்திக்குருவ
நிச்சயித்தல், அங்காரத்திற்குருவமெழுப்புதல், சித்
தத்திற்குருவஞ் சிந்தித்தல், சொரூபமாவது மனங்

குரங்கின்றொழில், புத்திபித்தன்றொழில், ஆங்கார
மாணையின்றொழில், சித்தம் பாம்பின்றொழில். சுபா
வமாவது எரிகொள்ளி காற்றாடி பம்பரம்போல
விரைவிற்பற்றி நிச்சயித்தெழுந்து சிந்தித்தலாம்.
சுணமாவது மனம் பிரதானமாகப் பற்றினதைப்
புத்தி நிச்சயித்தலும், ஆங்காரங் கொண்டெழுந்
திருத்தலும், சித்தம் சிந்தித்தலுமாம். விசேடமா
வது ஆன்மாவினிச்சை செல்லுமுன்னே கரணங்கள்
முந்திச்செல்வது. வியாத்தியாவது ஆன்மதத்துவ
மளவுஞ் செல்லுகை, வியாபகமாவது ஆன்மபேதத்
தெல்லுமளவுஞ் செல்வதாம். நிறமாவது தன்றன்
றொழிலிற் பேதியாததாம். தரிசனமாவது சடமெ
னக்காண்டல். சுத்தியாவது தானுப்பற்றி நிச்சயித்
தெழுந்திருந்து சிந்திப்பது செய்யாதெனவறிவது.

மாணவகன் வினா.

மனதினுக்குக் காரணமாயிருக்கிற வந்தத் தை
சதவாங்காரத்தில் மற்றுந்தோன்றுவ யாவை?

விடை.

அத்தைசதவாங்காரத்தில் ஞானேந்திரியங்களா
கிய சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்
க்ஷராணமைந்துந் தோன்றும்.

கடுக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

ஆகாயத்திலுண்டான சத்தத்தை யறிவிக்கிற சுரோத்திரம் ஆகாயாத்மகமே, துவக்காதிகளு மவ்வாறே, ஆகவின் பஞ்சபூதங்களிலும் பஞ்சேந்திரியங்களுண்டாகிப் பஞ்சவிஷயங்களை யு மறிவிக்கு மென்னப்போகாதோ?

மாணவகன் வினா.

பூதங்களிற் பஞ்சேந்திரியங்களு முண்டாகிப் பஞ்சேந்திரியங்களுங் கூடாதிகளைப்போ லுருவுள்ளனவாம். அவ்வாறாகில் ஒவ்வொரு இந்திரியம் வேறு இந்திரியங்களினுற் கிரகிக்கவேண்டும். உருவமுள்ளன வாகையாற் றனித்தனி யிருப்பு வேண்டும், வேறு மூர்த்தியினாலவரிக்கப் படுகையினால் மூர்த்திமானாயிருக்கிற வஸ்துவிற்குக் கிரகணம் வாராமல் படிசுத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வஸ்துவைச் சுகியாதே யிருக்கவேண்டும். சட்சவானது தண்ணீருள்ளிருக்கிற பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்கிறபோது சலத்திற் பிரவேசமான மாத்திரத்தில் தேஜசுக்குச் சலம் விருத்த திரவிய மாகையால் சாந்தமாய்ப் போய் பதார்த்த கிரகணங் கூடாதாக வேண்டும்,

தேசோபூதத்தில் உண்டானதாய் மூர்த்தமாகிற்
காணப்படாது. அதனா லகங்காரத்திலுண்டாய் அ
மூர்த்தமாயிருக்குமென்ற லப்போதுகவருக்குள்ளே
யிருக்கிற பதார்த்தைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்னி
லங்ஙனமன்று, சுவரானது நின்மலவஸ்தின்மித்தாமத
வஸ்துவாய் நடையைத் தகைகையினுற் கிரகியாது
காணப்படுகிற வஸ்துவிற்கும் காண்பிக்கிற இந்திரி
யங்கட்கும் ஏகசாதியாக வேண்டுமென்றுசொன்னது
சித்தாந்தமன்று. தேஜோ திரவியமல்லாதிருக்கிற
குடத்தையடைந்த கிரியையுங் கடசாதியும் சட்சு
விற்கு விஷயமாகையினால் அறிவிக்கத்தக்கது. அறி
விக்கிறதற்கு ஏகசாதியுமில்லை இதனால் சட்சுதேசோ
ரூப மென்கிறதற்கும் உருவமொன்றை கிரகிக்கிற
தற்கும் ஆனியில்லை யெங்ஙனமெனின்? தாமதாங்
காரத்தில் உற்பன்னமான உருவதன்மாதிரா காரிய
மான அக்கினிக்குத் தேசசு உண்டாயிருக்கையினால்
தைசசு ஆங்காரத்தினால் நேரே யுற்பனமான சட்
சாதியிந்திரியங்கட்குத் தேஜோரூபமுண்டென்கிறது
சந்தேகமில்லை. சட்சானது தனக்குக்கிடத்த வஸ்
துவையொழிய கிரகியாதாகையால் சுவர்முதலான
மறைவினாலே யிருக்கிறதைக் கிரகியாதென்கிறது

கடுஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சொல்லாமலேற்படும், இவ்வாறிந்திரியங்களெல்லா
பிராப்தமான வஸ்துக்களையே கிரகிக்கும். இங்ஙனமே
கன்மேந்திரியமைந்து பிராசதவாங்காரத்தி லுண்
டாம்.

மாணவகன் வினா.

ஞானேந்திரியங்களின் விஷய சம்பந்தங்க
ளெவை?

விடை.

சுரோத்திராதிக ளேந்திற்கு முறையே சத்த பரிச
ரூப ரச கந்த மைந்தும் பொருந்தும், சுரோத்திரமா
வது காதையிடமாக்கொண்டு சத்தத்தைக்கேட்பது.
வாக்கானது தேகத்தை யிடமாக்கொண்டு சீதேதாஷ
ணங்களை யறிவது, சட்சுவானது கண்ணையிடமாகக்
கொண்டு உருவங்களை யறிவது, சிங்குவையானது
நாவையிடமாக்கொண்டு சுவையாதிகளைக் கிரகிப்
பது, கிராணமானது நாசியிடமாக்கொண்டு கந்
தத்தை யறிவது.

மாணவகன் வினா.

தேகவுறுப்புக்களான காதுமுதலானவைகட்கு
வேறாக அந்தந்த அவயவங்க ளிருப்பதாகச் சுரோ

த்திராதியாக வேறு ஐந்து தத்துவங்கள் சொல்லுவானேன் ?

விடை.

அந்தந்த வவயவங்களிருந்துங் குருடனூமையன் செவிடன் முதலானவர்க ளுண்டாகையினு லவை யுண்டு.

மாணவகன் வினா.

சத்தத்தைச் சுரோத்திரம்போய்க் கிரகிக்குமோ அல்லது தன்னை வந்தடைந்த சத்தத்தைச் சுரோத்திரங் கிரகிக்குமோ ?

நையாயிகள் விடை.

சத்தந் திக்ஞகனிலிருந்துவிக்கிறபெரிய அலைசின்ன அலைபொலிப் பெரிசையாதி சத்தங்கள் ஓரினமாயிருக்கிற உத்தரோத்தர சத்தங்களை யுற்பாதித்தூப் பூர்வா பூர்வசத்தங்கள் நகிக்க, அந்திய சத்தமானது சுரோத்திரத்தை யடுத்துப்போது, அலைகள் சுரோத்திரங்கிரகிக்கும். உயர்ந்தவிடத்தில் சத்தமும் இவ்வாறே, கதம்ப முருளியாயமாக கடைசிசத்தமானது சுரோத்திர சம்பந்தமானபோது கிரகிக்கும்.

கசு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

பூர்வா பூர்வசத்தம் உத்தரோத்த சத்தத்தைச் சனிப்பிக்குமாகில், பேரியாதி சத்தத்திற் கிவ்வள வென முடிவில்லையாம், ஆகையால் வில்லினின்றும் விடப்பட்டபாணம்போல வேகசந்தானத்திலே தன் னை வந்தடைந்த சத்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகித் தும்.

மாணவகன் வினா.

ஞானேந்திரியங்களி னுருவமாதி யெவை ?

விடை.

ஞானேந்திரியங்கட்கு உருவமாவது சத்த பரிசு ரூப ரசகந்தமென்னுமையும் ஆகாயம் வாயு அக் கினி அப்பு பிருதிவிகளோடேகூடப் பொருந்தியிருப் பது. சொரூபமாவது இவ்விந்திரியங்களுடன் கூடியறிதற்கறிவிக்கும் தானமாய்நிற்றல். சுபாவமாவது இவையையும் நிமிடமாத்திரத்திலே ஆன்மாவொற் றித் தறியும்படி விகற்பித்து நிற்றல். விசேடமாவது முன்பு குறித்தவற்றைக்கொண்டே காணப்படாத வற்றையுங் கண்டதுபோலறிவிப்பது. குணமாவது இச்சை செல்லுமிடமாகை. வியாத்தியாவது தனக்

குச்செல்லுமெல்லே யளவுமாம். வியாபகமாவது தன்னுடம்பைவிட்டு நீங்காது வாஸ்துகள் சத்தாதி கள்செல்லுமிட மெல்லாஞ் செல்வதாம். நிறமாவது அவற்றின்றன்மையறிதல். காட்சியாவது ஞானேந் திரியமென்றும் மாயையிற்றரப்பட்ட தத்துவமாத லாலிவை சடமென்று மறிதல். சுத்தியாவது இவை பான்மாவறிதற்குக் கருவியன்றித் தாமயியாதென்று அறிந்து நீங்குதல்.

மாணவகன் வினா.

கன்மேந்திரியங்களு மவைகளின் வியாபாரமு மெங்ஙனம்?

விடை.

வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமென வைந்துங்கள்மேந்திரியங்கள். இவற்றினுக்கு முறையே வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தங் கிரியைகளாம், சுரோத்திரமானது சத்தத்தைக்கேட் கில் வாக்கு ஆகாயமிடமாக நின்று வசனிக்கும், னுவக்கானது பரிசுத்தையியில் பாதம் வாயுவினிட மாய் நின்று கமனத்தைப் பண்ணும், சட்சானது உருவத்தைத் தரிசிக்கில் பாணியாவது தேசசிவிட

மாய் நின்று இதிலேற்றலைச் செய்யும், சிங்குவை யானது இரசத்தைக் கிரகிக்கல்பாயுரு அப்புவினிட மாக நின்று விசர்க்கத்தைப் பண்ணும், கிராகணமா னது கந்தத்தைக் கிரகிக்கில் உபத்தமானது பிருதிவி யினிடமாகநின்று ஆனந்தத்தைப் பண்ணும். ஞான ன்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரியமைந்திருஞ் சகாய மாகவிருக்கும், கன்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங் கட்டுச் சகாயமல்ல. இவையிரண்டும் ஆன்மாவினு டைய கிரியாசத்தி வியாபாரத்திற்கு அபிவிருத்தங் களாம்.

மாணவகன் வினா.

சுத்தமாயையில் வைகரியாதி வாக்கானது தோன்றுமென்று சொல்லியிருக்க, கன்மேந்திரியங் களுள் வாக்கொன்றைச் சொல்வது கற்பனா கவுருவ மாகாதோ?

விடை

அனாதி சித்தமான வக்கரங்களைக் கரத்தினாலெழு தியபோது அந்தக்கரத்திலவ்வக்கர முண்டானதல்ல, அக்கரங்களநாதி சித்தமாகையினு லெழுதுங்கிரியை யந்தவக்கரங்களினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அபி

வியஞ்சகம், அக்கரத்திற்கு அபிவியஞ்சக மென்ன
மல் அக்கர கட்டுப்பாட்டிற்கு அபிவியஞ்சக மென்
றது கட்டுப்பாடான வெழுத்துப்பாஷாபேதத்தினால்
அநேகவிதமாகையால் அக்கரமல்ல, அக்கரமென்பது
அர்த்தந் தெரிவிக்கிறதானால் பஞ்சதன்மாத்திரை
யில் சத்தந்தா னாகாதாவெனின் அது அவியத்த
சத்தம், அது தொனிரூபமொழிய அர்த்தந்தெரிவிக்
கிறதல்ல ஆகையால் வைகரிவாக்கிற்கு அபிவியஞ்சக
விடமாக இந்தக் கன்மேந்திரியவாக்கு சித்தமே, சூக்
சுமாத்ரி வாக்குற்பத்திக்குச் சத்த தன்மாத்திரவியஞ்
சகமே காரணமல்ல விந்துவே காரணம்.

மாணவகன் வினா.

கன்மேந்திரியங்களினுருவமாதியெவை ?

விடை.

கன்மேந்திரியங்களின் உருவமாவது ஆகாயமு
தலாகவழங்குகை. சொரூபமாவது மாயையளவுந்
தொழில்வழங்குகை சுபாவமாவது சூக்ருமத்துந் தூல
ம்போலநின்றல், விசேடமாவதுவான் றொழிலைக்காரண
மாகக் கொள்ளல். வியாத்தியாவது உடலளவு நிறை
தல், வியாபகமாவது மாயையளவுநிறைதல். குணமா

ககச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வதுநிறைவு குறைபெறுதல். நிறமாவதுதொழில். தரிசனமாவது சடமென்றறிதல். சுத்தியாவது பொறியீங்கநீங்குதலாம்.

மாணவகன் வினா.

உட்கரணம் புறக்கரணமுதலான கருவிகட்கும் ஆன்மாவீனுக்குஞ் சம்பந்தமென்னை ?

விடை.

வாக்காதியைந்தும், சோத்திராதியைந்தும் புறக்கருவிகளாம், அந்தக்கரணநான்குமுட்கருவிகளாம், இக்கரணங்கட்கு அராகம், கலை, வித்தை, நியதி, காலமுட்கரணங்களாம். இவற்றிற்கு உட்கரணமுபாதனமாயை, இம்மாயையிடமாக ஆன்மாதிகன்மத்திற்கீடானதைப்புகிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

பூதாதியிற்றேன் றுவனயாவை ? அவற்றின் காரியமெங்ஙனம் ?

விடை.

பூதாதியாங்காரத்திற் சத்தபரிசுரூபரசுகந்தங்களைந்துந்தோன்றும், அச்சந்தாதிகளைந்துமுதல்வனா

லான்மாக்களுக்குப் புசிப்பிலேசினேகிதத்தையுண்டாக்குகிற ஞானேந்திரியங்க னேந்திற்கும் விளங்கத்தக்கவழிவுண்டாம், மனம் புத்தி ஆங்காரம் தன்மாத்திரைகளைந்தும் ஆன்மாக்களுக்குப் புரியட்டகசரீரமாம்.

மாணவகன் வினா.

சுத்தாதிகளினுருவமாதியெவை ?

விடை.

சுத்தாதிகளின் உருவமாவது பூதவழியிற்காண்டல், சொருபமாவது அவ்வானுதி யாலேதன் றன்மை தோற்றப்படுவது. சுபாவமாவது ஓரழிவுமுதல் ஐயறிவளவும் அதுவாய்நிற்பது. விசேடமாவது தன்னெல்லேபுறம்புமேலிட்டிடுநிற்கை. வியாத்தியாவது சோத்திராதிதானமளவு முண்டாகை. வியாபகமாவது அவற்றைக் கூடியே புறத்திலுள்ளவஞ் சென்றறிவிக்கை. குணமாவது புறக்கரணமா யறியுஞ்சுக துக்கங்கட்கு மூலமாகை. நிறமாவது ஓசையாயும் வெம்மைதட்பமாயும் விகற்பமற்ற காட்சியாயும் கந்தமாயுமிருப்பது. தரிசனமாவது இவைபுற மறிவிக்குங் கருவியென்று காண்டல். சுத்தியாவது இவை சடமென்று காண்டலாம்.

கககக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

பூதங்களின் தோற்றமு மவற்றின் குணங்களும்
வைநிற்குமுறைமையு மெங்ஙனம் ?

விடை.

சத்தாதிகளைந்திலுமுறையேசத்தத்திலாகாயமு
ம்,பரிசுத்தில்வாயுவும், உருவத்தில்தேயுவும்,இரசத்தி
லப்புவும், கந்தத்திற்பிருகிவியுமாகவைந்துந் தோன்
றும், சத்தமுதலான குணங்களைந்து மாகாயமுதலான
பூதங்களைந்திலு மொன்றுக்கொன்றங் தேற்றமாய்த்
தொந்தித்துக் கொண்டொபொருத்திற்கும். இங்ஙனம்
வலியையுடைய விடயங்களும் பூதங்களும், தேகமுந்
தேகியுமாயிருக்கிற முறைமைபேரல விடயங்கள் தே
கியும்பூதங்கள் தேகமுமாம்.

பூதங்கள் சீவிக்கும்படி ஆகாயமான தெல்லாப்
பூதங்கட்கு மிடங்கொடுத்து வெளியாயிருக்கும், வ்
யுவானது சலிப்பையுடைத்தாய்ப் பரந்தெல்லாவற்
றையுந்திரட்டிநிற்கும், அக்கினியானது கூடினவற்
றை வெப்பமாக்கிச் சுட்டொன்றிவைக்கும், அப்பு
வான தெக்காலத்துங் குளிர்ந்துநின்று சர்வத்தையு

நெகிழ்ச்சியாக்கும், பிருதிவியானது கடினமாய்த் தாரகமாய்நிற்கும்.

பிருதிவியானது வெண்மை, பொன்மை, செம்மை, கருமை, புகை யிர்த்தவைந்து வர்ணங்களையுமுடைத்தாய் நாத்சூரமாய் லகார பீசாக்கரத்தையும், அப்புவானது வெண்மையாய்ப் பிறைபோன்று வகாரபீசாக்கரத்தையும், அக்கினியானது செம்மையாய் மூன்று கோணமாய் ரகார பீசாக்கரத்தையும், வாயுவானது கருமையாய் அறு கோணமாய் யகாரபீசாக்கரத்தையும், ஆகாயமானது புகையாய் வட்டமாய் அகாரபீசாக்கரத்தையும் பெற்றிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

வாயு ஆகாயம்போல அருவமாயிருத்தலி னிதற்கு நிறஞ்சொல்லுவதெங்ஙனம் ?

விடை.

வாயுவானது பிரத்தியட்சமாகப் பெரியதுமாய்ப் பரிசுத்தையு முடைத்தாகையினுற் கடம்போன்றுருவமுடையதே. கண்களுக்குக் காணாததுகொண்டு அருவமெனல் பொருந்தாது. பிசாசாதி யுருவங்கள்

ககஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

காணப்படாதது கொண்டு அசித்தமல்லாததுபோலவாயுவும் உற்பூதபரிசமும் அனுற்பூதவுருவமுமாயிருக்கும் தவுருவமும் யோகிகளாற் காணப்படுவதாயிருக்கும்.

மாணவன் வினா.

ஆகாயமானது அருவமாயா லதற்குநிறஞ்சொல்வது கூடாது, அன்றியுந் சிலவாகடங்களிற் படிகநிறஞ் சொல்லியிருக்கத் தூமவர்ணங் கூறுவதென் ?

விடை.

ஆகாயமானது நின் மலமாயிடுங் சுருமையாகியும் வாயு சம்யோகத்தினுற் சொல்வததைப்புட்பம் போல்திரத்தபடிக மென்றதுபோல தூமவர்ணஞ்சொல்லப்பெறுகையாற் பொருந்தம்.

பூதாதிகளுக்குருவமாத்ரி

பூகாதிகளுக்குருவமாவதுமுறையேஉரத்துத்தரிக்கும்,ருளிர்துபதஞ்செய்யும்,சுட்டொன்றுவிக்கும்,சலித்துத்திரட்டும்,நிரந்தரமாயிடங்கொடுக்கும், சொருபமாவது சதுரம், பிறை, முக்கோணம், அறுகோணம், வட்டம். சபாலமாவது கிடத்தல், விழ்தல், எழல், நிறைதல், நிற்பல். வியாத்தியாவது அண்டமு

தற் சத்தியளவு. வியாபகமாவது அண்டமுதற்சத்தி யளவு. விசேடமாவது நவரக்தினம், சந்தசமுத்திரம், உதராக்கிரியாகி, எழுபத்திராசிராமனை, நூரோதாதி யாகை. சூனமாவது அனுலாய மனஞ்சை, தண்ணீ ராகை, அமுலாகை, சூறுவளிராகை, வெட்டவெளி யாகை. நிறமாவது பொன்மை, வெண்மை, செம்மை கருமை, புகைமை. தரிசனமாவது உலகம்பஞ்சபூதமெ னக்காண்டல். சுத்தியாவது இவைசடமெனக் காண் டல்.

தத்துவப்பிரசங்கம்.

முன்னே சுத்தமாயையிற் றோன்றுமென்ற வைந்துதத்துவங்களும், அசுத்தமாயையிற்றோன்று மென்ற முப்பத்தொரு தத்துவங்களுமாக முப்பத் தாயிற் சுத்தமாயையி லுதித்தவை சிற்சத்தியின் அகிட்டிசுமாகையாற் சைதன்யமென்று சொல்லப் படும். அசுத்தமாயையிற்றோன்றிய முப்பதுஞ் சட மாம், சித்துடன்கூடி யறிவாகியுமடுத்தாடன் கூடி யறியாமலு நிற்கின்ற வான்மாவென்கிற பெயரை வாய்ந்த புருடதத்துவமொன்று பிரித்தறியக் கூடா தாகையினுற் புருடதத்துவத்தை யான்மாவென்றது பசாரம்.

சிவதத்துவமுதலியவைந்து மவ்விடங்களிற் புலனங்களைச் சேர்ந்த வான்மாக்கட்குச் சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகிருத்தியங்களை விளக்குதற்குச் சாதனங்களாகையா விவ்வைந்திணையுஞ் சுத்தமென்று சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயைக்குக்கீழ் மாயைமுதலிய வேழுஞ் சுத்தமாயு மசுத்தமாயுமிருக்கும். அஃதெக்காரணத்தாலென்னில் ? ஆன்மாவிற்குச் சிவியதறிவை விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாற் சுத்தமென்னப்படும், சூக்குமவுருவ துவாரத்தாலான்மாவிற்குக் குணரூபமாகிய சுகதுக்க மோகங்களை யுண்டாக்குதற்குச் சாதனமாகையால் அசுத்தமென்னப்படும் ஆதலாற் சுத்தாசுத்தமாம்.

பிரகிருதிக்குக் கீழாகிய விருபத்துநாலுஞ் சிவியதறிவையும் விளக்கிச் சிவியது கர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சுகாதினையு முண்டாக்குகையா லசுத்தமாயிற்று.

சுத்தமாயையில் முதல்வன் கொள்ளுந்திருமேனிக் கேதுவாக வந்ததாய் முதல்வனுக்குள்ளதாயிருக்குமாதலால் பிரேரகாண்ட மெனப்பெறும், அஃதெக்காரணத்தாலெனின் ? சுத்த தத்துவங்களி

விருப்பார் கீழுள்ளார் செய்த கன்மத்திற்கிசைய
நாலுவாக்கராலு மவர்களவர்க ளறிவை விளங்கும்படி
நாததத்துவ மூலாதாரத்தை யதிட்டித்துக் கொண்டு
சூக்குமையினையும், விந்து தத்துவநாபியை யதிட்டித்
துக்கொண்டு பைசந்தியினையும், சாதாக்கிய மிதயத்
தையதிட்டித்துக் கொண்டு மத்திமையையும், தன்
செவிக்குக் கேட்பதாயும் பிறர் செவிக்குக் கேட்பதா
யும் இரண்டுவகைப்பட்ட வைகரியில் முந்தினதை
யீச்சுரதத்துவங் கண்டத்தைப் பொருந்தியும், பிந்
தினதைச் சுத்தவித்தை முகத்தைப் பொருந்தியும்
பிரேசிக்கும்.

மிச்சிராத்துவா வாகியவேழு தத்துவத்திற்
பொருந்தப்பட்ட வான்மாவிற்குப் போகத்தைக்
கொடுத்துப் புசிப்பிக்கையால் போககாண்டமென்று
மல்லது போகசயித்துருகாண்ட மென்றும் பெயரா
யிற்று.

அசுத்தாத்துவாவாகிய விருபத்துநாலு மள
விறந்த வான்மாக்களுக்குப் போக்கியமாகிய வத்
துக்களைப் புசிப்பிக்கப்படுதலாற் போக்கிய காண்ட
மெனப்பெயராயிற்று.

கௌஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

முதல்வனது ஆக்கினையால் வந்த அருவமாகிய சிவஞ் சத்தி நாதம் விர்துவும், உருவமாகிய ஈச்சரன் முதலாயின யாவர் தத்துவமெனப் பெயர்பெறும், தத்துவங்கட்குக் காரணமாகிய பிரகிருதிமாயை அசத்தமாயை சுத்தமாயை மூன்றுமடைவே தூலஞ் சூக்தமும் பரமெனப்பெயர்பெற்று நிற்கும்.

தூலமாவது புருடனுக்கு ப்புத்தியாகிய போக்கியத்தை யுண்டாக்குவது, சூக்தமாவது ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கிறதற் கேதுவாய்ப் பிரிக்கப்படாத கலாதிதத்துவங்கட்கும் பிரகிருதிக்குங் கீழுள்ள புவனத்திலிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் அதற்கு மேலுள்ள வான்மாக்களுக்கும் காரணமாயிருக்கிற மாயையாம். பரமாவது வித்தேசர் முதலாயினோர்க்குத் தனுவை யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய் மந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமாய் நித்தியமூமாயிருக்குங்குண்டலியாம்.

சிவமுதலிய தத்துவங்களும் பிரளயகாலமளவு மழியாதிருத்தலாலதற்குக் தத்துவசத்தம் பொருந்தும், மந்திரங்களிடத்துஞ் சதாசிவமூர்த்தியிடத்

தத் தத்துவசத்தம் பொருந்தும், நிட்களமாகிய சிவமும், சகளநிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்தியும், சகளமாகிய மகேசுரமூர்த்தியும், ஆன்மவர்க்கங்களும், பாசங்களுமாக விவையெல்லா மழியாமலுண்மையானவத்துக்களா யிருக்கையால் தத்துவசத்தஞ் சொல்லப்பெறும், அன்றியுந் தத்துவமென்றதற்குக்குப் பொருணித்தியம், தோற்றமுமீறுமுடைய விவற்றிற்குத் தத்துவமென்ற தெவ்வாறெனில்பஞ்சபூதலயத்துடனே தேவர்கட்கு நாசமுண்டா யிருக்கவும் அமரரென்றழைத்தாற்போலும், தாத்வீகமாகிய சரீராதிகளைப்போல வுடனே நாசமின்றிப் பிரளய பரியந்தமும் நிற்பதாகையால் தாத்வீகத்தை யபேட்சித்து முப்பதாறுக்குந் தத்துவமென்று பெயராயிற்று.

இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும் அணுபக்கச் சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களு மவ்வத் தத்துவப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப்பொருள்களையும் தத்துவங்களில் வைத்துக்காணலாம்.

ஆன்மதத்துவமென்ற விருபத்துநாலுங் காரணமாகிய பிரகிருதியிலெங்கும், அல்தாவது சத்தத்

கௌசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்

திலே பிருதீவியும், இரசத்திலே யப்புவும், உருவத் திலே யக்கினியும், பரிசுத்திலே வாயுவும், சத்தத் திலே யாகாயமும், தாமசாங்காரத்தில் தன்மாத்திரா களும், இராசாதாவாங்காரத்தில் வாக்காதிகளேந்தும், சாத்துவந்தாங்கரத்தில் சோத்திராதிகளேந்தும் மன மும், புத்தியில் மூவகையகங்காரமும், குணவடிவான வவ்வியத்தத்தில் புத்தியுஞ் சித்தமு மொடுங்கும்.

வித்தியாதத்துவமென்று சொல்லப்பட்டவாறும் மாயையிலொடுங்கும் அஃதாவது அராகம் வித்தை யிலும், அந்தவித்தைகளையிலும், அக்கலையுங் கால மும் நியதியுமாயையிலு மொடுங்கும்.

சுத்தவித்தையீச்சுரஞ் சாதாக்கியமாகமுன்றுஞ் சிவதத்துவமென்னும் விந்துவிலொடுங்கும், இவை மூன்று முதல்வனுக்குக் காரியப்பாட்டாலதிட்டிக் கப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகங்களாகையால் இவற்றை நித்தியமென்பர், பாரிசேடத்தால் விந்துநாதங்களி ரண்டுஞ் சுத்தமுமாய் நித்தியமுமாயழியாம லிருக்கிற குண்டலியிலொடுங்கும், இங்ஙனஞ் சங்காரப்பட்டி ருந்த பின்னர் சிருட்டி காலத்தில் குடினையினின்று

மொடுங்கினமுறையே நாதமுதம் பிருதிவியீருகத்
தோன்றா நிற்கும்.

சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாத சைவ மீரூகிய
புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமய
முமென்று முக்கூற்றுச்சமயதெய்வங்களியாவும் பூத
முதலகத்தமாயா தத்துவமீரூக வொவ்வொருதத்து
வங்களினிலைபெறும், சைவமெனப்படும் தலையாய
அறுவகைச் சமயத்தெய்வமாய்நின்ற வதீகார போக
லய சிவபேதங்கள், சுத்தவித்தை முதலிய வைந்து
தத்துவங்களு ளொவ்வொன்றி னிலைபெறும். சிந்தாந்
தச் சைவத்தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் முப்பத்தாறை
யுகடந்து நிற்கும்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சகாசின், மகேச்
சுரன், உருத்திரன், விண்டு, பிரமனென்றிவர்கள் ஒன்
றிலே யொன்றாகத்தோன்றி முதனான்கு மருவமாக
வும், பின்னான்கு உருவமாகவும், மத்தியது உருவா
ருவமாகவுமிருக்கும். இவ்வொன்பது பேதத்தினையும்
முதல்வனொருவனே, தனக் குருவாதிகளில்லாதிருந்து
மிவ்வுருவங்களை யதிட்டித்துக்கொண்டு உருவன்
போல நடனம்பண்ணுவன், ஒன்றாகவிருந்து பஞ்ச

களாக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கிருத்தியங்களைப்பண்ணுது ஒன்பது பேதமானது சுற்பனா கவுரவமென்னில் ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலராக மூன்றுவகைக்குஞ் சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தமாக தத்துவத்திரயங் கட்டும்விந்து, மோகினி, மானாகவுபாதானத்திரயங் கட்டுங் காரணமாகப் பேதங்கூறப்பட்டது.

அருபத்திற்காலம், திக்கு, ஆகாயமுதலியவ்ருப மாயிருக்கவக்காரிய பேதங்களினுற் பேதமானது போலக் கிருத்திய பேதங்களினுற் பின்னமாகக் கூறப்பட்டது.

மேற்கூறிய கிருத்தியபேதங்க ளுள்ளுந் தாரதம் மியமுண்டு. பரமசிவத்திலாயிரத்தொரு கூறு பராசத்தியாவிர்ப்பவித்து அனுக்கிரகபரையா யிருக்கும், அந்தப்பராசத்தி சுத்தமாயையிலே பதிந்தபோது சாந்தியாதீதகலையுண்டாம். அந்தச் சாந்தியாதீதமானது பராசத்திபரியாயமாம், அந்தப் பராசத்தியிலாயிரத்தொருகூறு சத்தாவத்தரான நிவனுக்கிச்சா ஞானசொருபியான வன்நாபாவசத்தியுண்டாம், அந்தச் சத்தியிலாயிரத்தொருகூறு நாதமூர்த்தி யுண்டாம், நாதத்திலேநின்றமாயிரத்தொருகூறுந் து மூர்த்தியுண்டாம், நாதந் து மூர்த்திகளைச் சிவனுஞ் சத்

தியுமனுப்பிரஷ்டரா யதிட்டித்துநின்று சூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்கோயுண்டாக்குவர். மூர்த்தி மூர்த்தி மான்களுடைய வபேதோபசாரத்தினும் சிவனுக்கு நாதமென்றும், சத்திக்குவிந்து வென்றும் பெயரானது, அந்தச் சத்தியிற்பத்தி லொருகூறு சாதாக்கியமுண்டாம், சிவனந்தமூர்த்தியை அனுப்பி ரஷ்டராய் நின்று சுத்தாத்நுவகிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர், அந்தச் சாதாக்கியத்திற் பத்திலொரு கூறுக மகேச்சரன்றோன்மி யசுத்தமாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர், அவரிடத்தி லாயிரத்தொறுகூறு உருத்திரர்தோன்மிக் சுலையிலே நின்று மூலப்பிரகிருதியை யுதிப்பித்து அதிலேநின்று குணத்திரயாதியான சூக்கும சிருட்டிகளைச்செய்து மகேச்சரருடைய கோடியிலொருகூறு தோன்மின பிரமாவையும், விண்மவையும் சுத்தாத்நுவ சிருட்டித்திகளிலே நியோகித்துத் தாங்காலருத்திரனை யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று அசுத்தாத்நுவப் பிரவியத்தையும்பண்ணுவர்.

மாணவகன் வினா.

இத்தகையதத்துவங்கள் ஆன்மாவைப் பொருந்தினது யாது காரணம்?

கஅ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

உலகாயதன் மதம்.

இரண்டுவினையாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் கன்மத்தால் வரவேண்டுமெதில்லை இந்தச் சரீரத்திற்குண்டாய சுகதுக்கமியல்பேயாம்,

மறுப்பு.

இயல்பென்று சொல்லுவையாகில் அக்கினியு முட்டினமும்போல வெருதன்மையாக விருக்க வேண்டும், அவ்வாறில்லாது சுகதுக்கங்கள் வேறு பட்டிருத்தலினியல் பெனலாகாது, ஒரு ஆன்மாவிற்குச் சுகதுக்கமிரண்டாய் வரவேண்டியதில்லை.

உலகாயதன் மதம்.

ஒருபொருட்கு வரு மிரண்டாய விற்பதன்பங் கருமத்தாற் பொருந்துமென்று கூறின், புனலானது சந்தனமுதலிய நறுநாற்றத்துடன் கூடவும், அனலுடன் கூடவும், அப்புனலெந்த நன்மைதீமை செய்தது, இவை யொருபொருட்கியல்பாதலால் பூதகுண மன்றிக் கன்மமில்லை, தோல்முதலானவை நெருப்பைக்கண்டாற் சுருள்வதும் நீரைக்கூடினா நெகிழ்வதும் பதார்த்தவியல்பே கன்மத்தால் வருவதல்ல,

பாசவிலக்கணம்.

கஅக

மறுப்பு.

இவ்வுவமையாலான்மாக்கட்குச் சுகதுக்கங்களி யற்கையன்று செயற்கையென்றே யேற்படும், நீரா னது தனக்கியல்பாகிய தட்பத்தையொழிந்து மணத் தையும்வெம்மையையும் பொருந்தியதற்கு இரண்டு குணமுண்டாகையால், ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட விருவினையினாலு மவரவருக்குத் தக்க சுகதுக்கப் பலன்களைப் பொருந்தும். பிரஞ்ஞையில்லாத பூதங் களினுடைய காரியமாய் அசேதனமாயிருக்கிற சரீ ரம் நன்மைமீமைகளை யறியாது அத்தச்சரீரத்திற்குப் பொருந்தியசேதனனா யிருக்கிற வான்மாவேயறிந்து புசிப்பன்.

உலகாயதன் மதம்.

இச்சனனத்திலுண்டாகிய வற்சாகத்தால் மிகு தியாகிய தனங்களைச் சேகரித்து அப்பதார்த்தங்களா லுண்டாய போகத்தை யிந்தச்சனனத்திற் புசியா நிற்பர். ஒருகொழிலுஞ் செய்யமாட்டாதவர் தன மின்மையாய்த் துயரத்தை யனுப்பவிப்பார்கள். இங் றுனமின்றிவேறாய் முன் சனனத்திலார்ச்சித்த புண் ணியபாவ முண்டாமாகி விந்தச் சனனத்திலொரு

கஅஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தொழிலுஞ் செய்யாதிருக்கத் திரவியமுண்டாகவே
ண்டும், அப்படியுண்டாகக் கண்டோமில்லை யாகை
யால் மறுமைப்பயனென்ப தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

சுகதுக்கங்கள் வருவதெல்லாம் புண்ணியபாவங்
களின் றொழிலினாலல்லது முயற்சியால்வாராது எங்
ஙனமெனின்? இம்மையிலதிகமாய்ப் பொருளைத்
தேடிச் சுகத்தை யனுபவிக்கவேண்டிப் பொருள்
வருமுயற்சியைச் செய்யுங்காலத்து மடிமைவரும்,
மடிமையைத்தவிர்த்து உற்சாகத்தைப் பண்ணினு
மதனாற்பொருளில்லாமற் போனாலும்போம். பொரு
ளில்லாது அபாயம்வரினும்வரும். யாதொரு முயற்சி
யுஞ் செய்யாதிருப்பவர்கள் சிங்காசனாதிபதியாயிருக்
கவுங் காண்கின்றோம்.

உலகாயதன் மதம்.

முற்செனனத்திற் சரீரத்திலுண்டான புண்ணிய
பாவங்களந்தச் சரீரம்விடும்போது அவையுமொக்
கப்போ மவை யிந்தச்சென்மத்திற் பொருந்துவ
தில்லை.

மறுப்பு.

பொருட்சார்வு உயிர்ச்சார்வென்று சொல்லப்படுகிற வீரண்டைப்பெறுகிறதும், இவற்றை யிழந்து விடுகிறதும், ஒருசகத்தை யனுபவிக்கிறதும், விருத்தாப்பியத்தால் வருகிற துக்கங்களும், மரணமென்று சொல்லப்படுகிறபேறு, இழவு, இன்பம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடாகியவாறு காரியங்களு முற் செனனத்திற் செய்ததிப்போது மாதாவுதரத்திலுண்டாகிய கருப்பையிலான்மாவணுவாகச் சென்று பதிகிறவவதரத்தி லிவையுஞ் சூக்குமமாகச் சென்று கூடிப்பதியும் அந்த முறைமை முதல்வன் விதித்தபடியே யனுபவித்தத் தொலைந்துபோம். இதற்குக் காரண முன்செனனத்தி லார்ச்சித்த புண்ணிய பாவமாம், இவ்விடத்திலந்த வனுபவத்திற்கு மதுவே காரணமாம். இந்தவுடலிலிப்போது செய்கிற கன்மம் வருகிற செனனத்தி லெடுக்கிற தேகத்திலே கூடும்.

உலகாயதன் வினா.

கன்மங்களெல்லா முடலாலுண்டானதெனினி லிந்தவுடலெதனாலுண்டானது ?

கஅச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லிடை.

முன்செனனத்தில் விடப்பட்ட சரீரத்தினின்று
செய்தகன்மமினியேமேலோருடலே யுண்டாக்கும், அநா
தியே வித்தில் மரமு மந்த மரத்தில் விதையும்வந்து
தோன்றுகிறது போன்றொரு தேகத்திற் செய்தகன்
மமொருதேகத்தினே யுண்டாக்கித் தொன்றுதொட்டு
வராதிற்கும்.

உலகாயதன் வினா.

இவ்வுடலிற்புதிக்கிற கன்மமெல்லா முன்புள்ள
*சஞ்சிதத்தகாகில் மேலேக்குக்கன்மமுண்டாகிற வித
மெவ்வாறு ?

* சஞ்சிதமாவது சனனங்கடோறு மநாதியேதொடர்ந்து
தொடர்ந் தாறத்துவாக்களிற் கட்டுப்பட்டனவிறந்து கிடக்கு
மிருவினேகள். பிராரத்துவமாவது அந்தச்சஞ்சிதத்திலே பரிபக்
குவத்தைக்குறித்ததற் கேற்றதனாகரண புவன போகங்களையு
ண்டாக்கிப் புசிப்பிப்பது. ஆகாமியமாவது பிராரத்துவத்துக்
கிசைய வெடுத்ததேகத்தி லதன்பலத்தைப் புசிக்கையில்விரு
ப்பு வெறுப்புக்களாலுண்டாய கன்மமலத்தைக் கூட்டுமுதல்
வனையிழந்த வபராதத்தால் வரும்புண்ணிய பாவங்கள்.

விடை.

முன்செனனத்திற் சுகதுக்கங்களைப் புதிக்கிறவவ தரத்திலுண்டான பிரியாப்பிரியங்க ளிந்தச்சனனத்து ச்சுகதுக்கங்களாய் வந்து பொருந்தும், இப்போது பிராரத்துவம் புதிக்கிறபோது உண்டாகிற விதாகிதங் கள் வருகிறசனனத்திற் கேதுவாய்நிற்கும், ஒருகால த்துமன்காமிய மேறாமற் புசிப்புண்டாக மாட்டாது கன்மங்கள்தொன்று தொட்டுவாராதீரும்.

உலகாயதன் வினா.

தொன்று தொட்டு வருமென்றகன்மமொன்றாயி ருக்கப்பிராரத்துவ மாயும், ஆகாமியமாயும் வருமெ ன்றதென்னை ?

விடை.

இந்தப்பூமியி லுண்டான ஷ்ணைவுகளெல்லா மிவ் வருடத்திற்குப் புசிப்புமாய், வருகிற வருடத்திற்கு விதையுமானுற்போல, முன்செனனங்களிலே செய்ய ப்பட்ட கன்மமெல்லாம், இச்சென்மத்திற் கூடிப் புசி த்தற்குப் பிரயோசனப்படப் பிராரத்துவமாய், இப் படி யனுபவிக் கையிலார்ச்சிக்குற பிரியாப்பிரியங்கள் சஞ்சிதத்திற் கட்டுப்பட்டுச் சிலகாலமிருந்து வருகிற சனனத்திற் காகாமியமாய் வரும்.

கஅசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த இதமென்றதெது,
அகிதமென்றதெது?

விடை.

இதாகிதங்களாவன மனவாக்குக் காயத்தினால்
வருவன, இதமான தான்மாக்களுக்கு மனதினான
மைநினைத்தலும், வாக்கினு னல்வசனமுரைத்தலும்,
காயத்தினு னற்காரியங்களைச்செய்தலுமாம். அகித
மானதுமனதினாற்.பொல்லாப்பை நினைத்தலும், வாக்
கினு னிட்டீரஞ்சொல்லலும், காயத்தினால் தீமை
விளைத்தலுமாம்.

பட்டாசாரியன் வினா.

முதல்வ னுன்மாக்களுக் கிதாகிதங்களை யறிந்து
கூட்டுவதென்னபயன்கருதி?

விடை.

சித்தசித்துக்க ளிரண்டினங்குறைவற நிறைந்து
நிற்கின்ற முதல்வ னுன்மாக்களிடத்து வைத்தகிரு
பையினாற் கன்மங்களைக் கூட்டிப்பிப்பிப்பன்.

பாசவிலக்கணம்.

கஅஎ

பட்டாசாரியன் வினா.

அனுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிற முதல்வன்சிலரு
க்குநிக்கிரகமுஞ்செய்வானேன்?

விடை.

தன்மத்தின்வழியிற் பிரியமாயிருந்து புண்ணிய
ங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கு அனுக்கிரகமுங் கொடு
மையான பாலங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கு நிக்கிரக
முஞ்செய்யாநிற்பன்.

பட்டாசாரியன் வினா.

அகிதஞ்செய்தாராக் கண்டித்தல் முதல்வனுக்
குக்கருணையாமா?

விடை.

முதல்வன் செய்கிறநிக்கிரகமு மான்மாக்களளவி
லனுக்கிரகமேபாம், அகிதமான கன்மங்களைச் செய்யு
மான்மாக்களைக் கோபித்தும், அடித்தும், பயப்படப்
பண்ணியு மவ்வகிதமான வினைகளைப்போக்கி மேலு
மகிதங்களைச் செய்யாதபடி நிறுத்திவேதாகமங்களிற
சொன்னமுறைமையி னில்லென்றுகற்பியாநிற்பன்.
தத்தம் முதல்வர்கள் தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கங்

க௮௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

களி னடவாதிருக்கிற் பெற்றதாயுந் தந்யைரு நிட்டுர
ஞ்சொல்லி மலாரினுலடித்து விலங்கையுமிடுவார்கள்.
இதனைவிசாரிக்கிற் பிள்ளைக ணீதியினடந்து இம்மை
யிலுமறுமையிலுஞ் சுகத்தைப்பெற வேண்டுமெனும்
பரிவினாலேயாம், இங்ஙனம் பிதாமாதாக்கள் செய்யு
முறைமையைப்பேரால் முதல்வனான மாக்களிடத்துச்
செய்யு நிக்கிரகமுங் கிருபையின் முறைமையேயாகும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்திற்கீடான பிரபோ
சனங்களை யான்மாக்களுக்கு முதல்வன்கொடுக்க
வேண்டியதில்லை கன்மங்கள் தாமே கொடுக்கும்.

மறுப்பு.

அவரவர்கண்முயன்று செய்த புண்ணியகன்மங்
களும், பாவகன்மங்களு மிவ்விடத்திலுழிந்துபோம்,
ஆகையாலவை யெவ்விடத்திலேவந்து சுகதுக்கங்க
ளைக் கொடுக்கு மென்கிறாய்?

பட்டாசாரியன் மதம்.

வைக்கோல்தழை முதலானவை கழனியைப்
பொருந்திதின்று தமக்கு வடிவுகேடுவந்த பின்புவய

விற்பயிருக்கு நன்மையைக் கொடுத்தாற்போல,
முன்சனனத்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் தொழில்
களாலுண்டாகிய புண்ணியபாவங்களந்தக் காயத்து
டன்றுலங்கெட்டுச் சூக்குமமாக வான்மாவுடன்பொ
ருந்தியிர்த்தச் சனனத்திற் பிரயோசனத்தை யான்மா
விற்குண்டாக்கா நிற்கும்.

மறுப்பு.

ஒருவுணையழைத்துவந்தவனுக் கிட்டவன்னமும்
பாக்குவெற்றிலையும் புசித்தவனுடைய வுதரத்திலே
செறித்துவிட்டாற் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட
பிரயோசனமலமொழிந்து வேயில்லை, ஆகலானீண்
டெடுத்துக்காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களுந்
தாங்கிடந்தவிடத்தேகெட்டாண்டே பயன்றருவன
வாம், விணையவ்வாறன்றி யிவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்
டேகெட்டுமற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின் நீ
சொன்னது திருட்டாந்த விரோதம், நீரிலிட்ட தில
தர்ப்பணமும், அங்கியிலிட்ட ஆச்சியலோமாதியும்,
பாத்திரத்திட்ட வன்னபாநாதிதானமு மிர்தலோகத்
தில்தானேகெடப் பின்னெங்கே பயன்கொள்ள
விசாரித்தாய், உனக்குவந்த பயன் சடமாகலின் அவ்

கக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடத்திற்றொடராத முதல்வனையறிந்து கூட்ட
வேண்டும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மாக்கள்செய்த தானதன்மங்களின் பயன்க
ளவரவர்கள் புத்தியிற் சூக்குமவுருவமாக வடைந்
திருந்தவரவர்க்கேற்ற பலன்களைக்கொடா நிற்கும்.

மறுப்பு.

புண்ணியத்தாலடையும் பெரிய சுவர்க்கமும்,
பாவத்தாற் பொருநதுநரகமும், அவ்விரண்டினும்
பொருந்தும் பூமியுமாயி விம்முன்று முன்புத்தியை
யடையி னவை யப்புத்தியிற்கிடக்க விடமெங்கே?
உன்சொல் சொன்மாத்திரையன்றிப் பொருள்படாது
தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம், தானம் பெற்
றவர், தானம் வாங்குபவரிவ்விடத்திலேயே யழிந்து
போகக்கண்டோம். ஆகலினிந்தக் கன்மங்களுக்குத்
தக்க பிரயோசனங்களை யறிந்து தருவிப்பானொரு
முதல்வன் வேண்டும், ஆன்மாபாசசம்பந்தியாகையி
னாலும், முதல்வன் சுற்பித்ததொழில்களைச் செய்கிற
வனாகையாலுந்தானறிந்து கூடமாட்டான். முதல்
வனே கூட்டிப்புசிப்பிக்க வேண்டும், ஒருகுற்றமில்

லாதவனாய், எப்போதுமொரு முதன்மையாயிருந்
துள்ள முதல்வனமக்குக் கற்பித்த தொழில்களைநாந்
செய்யுமிடத்துக் கன்மங்களாலுண்டாகிய வேற்றக்
குறைவுகளைத் திருவுள்ளத்தடைத்துக் கன்மமென்
கிற வியாதிதீரும்படி நம்மையுங் கன்மத்தையுங் கூட்
டிப்புசிப்பிப்பன்.

மீமாஞ்சகன் மதம்.

இருவினை சடமாகலினவை சென்றனையமாட்டா
வாயினும், உயிர்கள் சேதனமாகலினவையே யவற்
ரின் பயனையறிந்து நுகரும்.

மறுப்பு.

புனமும், தனுவும், காணமும், காலமும்,
அவற்றாலனுபவிக்கும் விடயங்களும், அவ்விடயங்
களை வரையறுத்துப் புசிப்பிக்கு நியதியும், இவற்றின்
நொழிலும், அத்தொழிலினுற்பலனும், இவ்வாறெண்
விதமான கரணங்களைக்கொண்டு சிவனான்மாக்களைக்
கன்மஞ்செய்விப்பதுஞ் செய்த கன்மங்களைப் புசிப்
பித்தலுமாம், இவைசடமாகலான் ஆன்மாவைச்
சென்று தாமே பொருந்தமாட்டா ஆன்மாவுந்தனக்

ககூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கெனச்செயவில்லாதபடியால் கன்மங்களைக் கூட்டிக்
காரியப்படுத்தவுமாட்டான். எண்ணிறந்த ஞானத்
தையுடைய முதல்வனுக்கினு சத்தியால் தனுவாதி
களையுமான்மாவையுந் கூட்டிப்போகங்களைப் புசிப்
பித்துத் தொலைப்பித்து மோட்சத்தையடைவிப்
பான்.

மாணவகன் வினா.

இங்கனஞ்சொல்லிவந்த புண்ணியபாவ மிரண்
டிற்பசுபுண்ணியமாவ தென்ன?

விடை.

எப்போது மேரொழுங்காய்நடக்கையும், பத்
தியும், கிருபையும், ஆசாமும், எல்லோரிடத்துமுப
சாமும், ஐக்கியமும், சாத்துவிகருணமும், தவசம்,
நற்குணமும், அடியார்வணக்கமும், சத்தியமும், துற
வும், அடக்கமும், பூசிக்கையு மிவைமுதலிய தன்மங்
களைச் செய்வானாகிற் புண்ணியமாய் முடியும். இவற்
றின் மாறாவனபாவமாய் முடியும்.

மாணவகன் வினா.

முன்சொல்லிய பசுபுண்ணியங்கள் மனம்வாக்
குக் காயங்களாலுண்டாயின் சிவபுண்ணியமுண்டாம்
விதமெவ்வண்ணம்?

விடை.

மனமானது முதல்வனுடைய திருவடியையறினை
க்க, வாயானது தோத்திரங்களைச் செய்ய மந்திரங்க
ளைச்செபிக்க, காயமானது திருப்பள்ளித்தாமங்
கொண்டு விரும்பிய தெய்வத்தைப்பூசிக்க, தாமக்
ருரோத முதலானவைகளைத்தவிர்த்து நன்மையுட
னாகுமுன முறைமையெல்லாஞ் செய்வானாகில் முன்
னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய
முதல்வனை அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்றச்செயலை
யேற்றுக்கொண்டு பயனுதவுவன்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

வேதங்களிற்கூறிய பிரமாரத்யரான தேவர்களை
யருச்சிக்க வவரவர்களைமுத்தியைக் கொடுப்பர் பா
மேச்சுரனை கொடுப்பனென்பது வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

நால்வகை யோனியு ளொருயோனிவாய்ப்பட்
டுப் பிறப்பனயாவை யவையெல்லாஞ் சீவர்க்கம்.
அவ்வாறு பிறத்தலல்லாதது யாது அதுபதிப்பொரு
ளென்னு மிதுவொன்றே யேனைச்செயல்களால்வேற்
றுமையறிய நிற்பதாகலின், மற்றத்தெய்வங்களெல்

லாங் கன்மத்துக்கீடாகச் சுகதுக்கங்களை யனுபவித்
துச் சன்னமரணங்களை யுடைத்தாய் மேலும் புண்
ணியபாவங்களைப் பண்ணுகிற்கும். அநாதியேயிக்
குற்றங்களை யுடைய தேவர்கள் தங்களை வழிப்பட்ட
வர்களின் பக்குவாபக்குவங்களை யறிந்து சன்னமர
ணங்களைப் போக்கமாட்டார். இங்ஙனஞ் சொல்லப்
பட்ட குற்றங்களெல்லாந் தனக்கிஷ வா த் முதல்வ
னொருவனே வினைவயத்தஞ் சலின்மியாவர் யாதொரு
தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளினும் அவ்வவ்
தேவரிடமாகின்று அவர்கட்கவை யறிந்து கூட்ட
வல்லுநனாவன். அன்மியும் பசு, பார்ப்பார், தாய்
தந்தை முதலாயினுரை இம்மைக்கண் வழிப்பட்
டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கண் பயன்றருங் கட
வுள்ளேறென்பது எல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமை
யின் இங்குமவ்வாறுதலமையும். தம்மை வழிப்பட்
டார்க்கு அவ்வவர் தேவரே யெதிர் தோன்றி
நின்றுபயன் கொடுத்தாடுவையும், ஆண்டாண்டு கே
ட்கப்படுதலின் அவருமதற்கு வல்லுநர்போலுமெ
னின் மலையேவெண்டுவதில்லை, அரசன் அமைச்சர் முத
லாயினர் மாட்டுநின்று பிறர்க்களிக்குமாறு போல
முதல்வனே தன்னுணையத் தன்னேவல் வழிநிற்கு

அவ்வவ் கடவுளர்மாட்டுவைத்துப் பயன்கொடுப்பன்
 அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்தொடக்கிற்பட்டுப்
 பரதந்திரராய் நிற்குங்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன்கொ
 டுக்குமாறில்லையாம் ஆகையாலெவ்வழிப்பட்ட தே
 வர்களை வழிபடினுமதைக்கண்டுபயன் கொடுப்பவன்
 முதல்வனையாகையால் அந்த முதல்வனுடைய பா
 தார விந்தங்களிலே பத்தி பண்ணுகிறதே சிறப்பு
 டைய தருமம், முதல்வனை பிரதானமாகவும், பிர
 மாதி தேவர்கள் அங்கமாகவு முதல்வனுஞ்ஞாயற்
 செளராதி பூசைபண்ணுகிறோ மென்று பண்ணாமல்
 முதல்வன் பரதத்துவனைன்பதை மறந்து தத்தம்
 பூசைபண்ணுந் தேவனையே பரதத்துவமென்று விசா
 ரித்துப்பண்ணில் பண்ணும்பூசையின்பலம் விபரீத
 மாம். முதல்வன்விருப்பும்வெறுப்புமொன்றுமில்லாத
 வனாயினுந்தானருளிய வேதாகமத்தின்படி பூசை
 யைச்செய்வோர் பத்தியைத் தரித்தனன், அதனாற்
 பத்தர்கள்வேண்டிய போகமோட்சங்களைக் கொடுப்
 பவனாதலால் முதல்வன் பூசனையே செய்தல் வேண்
 டும்.

மாணவகன் வினா.

வாக்கு மனாதிகோசரமாகிய முதல்வன் திரு
 மேனிகொண்டருளிய வழியுஞ் சத்ததத்துவபுவனத்

கககக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தினன் தி யீண்டுவைகுதலின்மையின் அவனையீண்
மள்ளாரகண்டு பூசிக்கும் விதமெங்ஙனம்?

விடை.

அசைவற்று நிற்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமா
னென்றும், அசைவுடனே கூடியிருக்கிற மயேச்சுர
னென்றும் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவுடிகளிலு
முதல்வனெழுந்தருளியிருந்து பூசைகொண்டு அநா
தியே தன்னிடத்து நிலைபெற்று நிற்கின்ற வான்மாக்க
ளுக்கனுக்கிரகத்தைச் செய்வன், இருதயகமலத்து
மனதை வயம்பண்ணிச் சிவசத்தியால் விளக்கப்
பட்ட சிற்சத்தியாய மனதினற்றியானம் பண்ணாமற்
றியானம் பண்ணிலது ஞானபூசையாம், அன்றியுஞ்
சிவாகமவாக்கியங்கொண்டு திரிபதார்த்த விவேகம்
பண்ணிப் பசுபாசபதார்த்தத்தினின்றும் விலட்சண
மாகத்தியான நிமித்தமறிதலும் நிறைந்தபூசையாத
லாற் பத்தியுடன்மினந்தோறுங் கிரியாபூசை, யோக
பூசை, ஞான பூசைகளினான் முதல்வனைப் பூசனைப்
பண்ணல்வேண்டும், முதல்வனிடத்துப் பத்தியாற்
பண்ணும் பாவமும் புண்ணியமேயாம், முதல்வனி
டத்திற் பத்தியில்லாமற்பண்ணும் புண்ணியமுடி

பாசவிலக்கணம்.

குகள்

பாவமேயாம், எங்ஙனமெனின்? பிரமாவினது புத்
திரன் றக்கன் றிண்டு முதலியாருடன் புண்ணிய சொரு
பமான வேள்வியினைச் செய்ய, பாவம் விளைந்தது. சண்
டேசநாயனார் தந்தையின்றுளை யெறிதலாயபாவஞ்
செய்யப் புண்ணியம் விளைந்தது. ஆகலி னித்திருட்
டாந்தத்தால் முதல்வனையுத்தேசித்தே சருவ கன்மங்
களையும் புத்திமான்கள் செய்திருவினைகளையுந் தொ
லைப்பர்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

இருவினைக்கிடாக வெடுத்த பஞ்சபூதமயமான
தூலவுடல்விட்டு நீங்கினாலங்குஞ்சரீரமியாது?

விடை.

கலைமுதலிய வசாதாரணமாகிய தத்துவங்கண்
முப்பதுமான்மாக்கடோறுந் தனித்தனியாய்ச் சிரு
ட்டி தொடங்கிச் சங்காரமளவு மலைதாமே நின்றங்
கங்குள்ள சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கு முதல்வ
னாக்கினுசத்தியானது செலுத்தவான்மாக்கள் புண்
ணியகன்மத்துக் கிடாகப் பூசாரமென்னுந் தனுவை
யெடுத்துச் சுவர்க்கப்பலன்களைப் புசித்தும், பாவ
பலத்துக்கிடாய பூதமென்னுந் தனுவையெடுத்து நர

கக௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கமுதலியவாதைகளைப் புசித்துந் தொலைந்தவாறே
குற்றமில்லாத வான்மா புரியட்டகதேகியாய்ச் சுக்
கில சோணிதங்களுடன் கூடிப் பூகபரிணாமமாகிய
சரீரத்தைக்கன்மானு குணமாக முதல்வனதாக்கினை
யாலந்தப்புரியட்டகமே யோனிகடோறு மததற்கே
ற்ற சரீரத்தையெடாநிற்கும்.

பட்டாசாரியன் வினா.

பூதனாசரீரம் போனவழி யாதனாசரீரத்தைப்
பற்றுதற்கும், யாதனாசரீரம்போனவழிப் பூதனா
சரீரத்தைப் பற்றுதற்குங் காலன்டையில்லையோ?

விடை.

இந்தத்தேகம்விட்டவுடனே சொர்க்கநரகங்க
ளிற்போகாமற் கன்மத்துக்கீடாக மீண்டுமொரு
யோனியிலேவந்து சனிக்கினுஞ் சனிக்கும், ஒருயோ
னியிலுஞ்சென்று பொருந்தாமல் மிகுந்தபாவத்தினு
ற் கல்லுப்போற்கிடந்து பாவத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட
காலங்க ளெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலைந்தாற்
கொடிய நரகங்களில்விழுந்துமிகுந்த துயரத்தையனு
பவியாநிற்கும், அவ்வாறனுபவிக்கிற கன்மந்தொலைந்
தவாறே மீண்டுங் கன்மத்துக்கீடானவொரு தேகத்
தை யெடுத்துக்கொள்ளா நிற்கும்.

சிரீடாபிரமவாதி மதம்.

குட முடைந்தவழி குடாக்காய மகாகாயத்துடன் கூடுமாறு போல வுடனீங்கியவழி யுயிர் பிரமத்துடன் கூடுமென்னுஞ்சுருதிபற்றி யிறந்தவயிர் மீளப்பிறப்ப தில்லை.

மறுப்பு.

கண் செவிமுதலிய வுறுப்புக்களையுடைய விவ்வு டம்பு கெட்டவழிதனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக் காலந்தொடங்கிச் சங்கார காலமளவு நிலைபெற் றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலிய வாய்க்காரியப்பட வுயிரானது வப்பூதசாரமுதலிய வுடம்பின்கண் பொருந்தி, ஐறக்கநிரயங்களிற் சென் றனுபவித்துப் பின்னர் நன்னினைகண் கண்டவற்றைக் களுக்காணுங் காலத்து மறந்தறிவு வேறுபட்டாற் போல, முன்னைக் கண்செவி கெட்டவாறு முன்னதே தோற்றவாதேனாகிவின்படர்ந்தவாறு மாண்டனுபவித் தவாறுமாகிய வினோரன்னவற்றை மறந்தறிவு வேறுபட்டு, முன்னுடம் பிறக்குங்கா லடுத்த வினை கட்டுங்கதி நிமித்தம்பற்றி யுயிரவாவுமாறு மனஞ் செலுத்தலான் அக்கதிக்கண் சேறற்கேதுவாயெஞ்சி நின்றபுண்ணியபாவ சேடத்தாற் சூக்குமமாத்திரை

யாய்ச்சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கமைந்தவக்
கருளின்கட்படும். கண் செவிகெட்டவழி யுள்ளதே
தோற்றவதனோடு விண்படர்தற்குப் பாம்பு *தோலு
ரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேரலும்,
யோகிகள் தம்முடம்புநீங்கிப்பரமாகாயத்திற்சென்று
மீடலு மாகிய விவ்வுவமானங்கள் மிக்குவழங்குதற்
கண் இவற்றிற்குமாறாக, குடாகாயங்குடமுடைந்த
வழியாகாயத்துடன் கூடுமாறுபோல்வதோர் கூத்தா
ட்டமென்று கூறுதல் பொருந்தாது.

உலகாயதன் வினா.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வான்மாகன்மத்திற்
கீடாகமாறிப்பிறந்து வருமெனிலக்கன்ம முண்டெ
னலெங்கே காணப்படும்?

விடை.

சனனங்கடோறு மார்ச்சித்து வரத்தக்க விதாகி
தங்களாகி, முன் செனனத்திற்செய்த விதாகிதங்கள்
இந்தச் சனனத்திற்குச் சுகதுக்கங்களை யுண்டாக்குவ
தாய் மீளவுமிந்தச் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கிற விடத்

* பாம்புதுலவுடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கும், நனவு
அறிவு வேறுபடுமாற்றிற்கும், குடாகாயம் குக்குமவுடம்பு
போமாற்றிற்கு முதாரணம்.

திலே பிரியாப்பிரியங்களினும் அவற்றாலுண்டாய சுக
துக்கக்களாலும் இந்த முன்றையிலே கன்மமென்
பதொன்றுண்டென்று ஆராய்ந்தறியத் தக்கவர்க
ளுக்கு அறியப்படுவதுமாய் அநாதியேயான்மாவிற
குண்டாகிய மலத்திரயங்களிலே யொன்றாய் ஆண
வம்பேபால வந்தக்கன்மமெழும் அநாதியென்னும்
படி தோற்றுவித்துக் காரியமென்றேபரை யுடைத்
தாயிருக்கும்.

உலகாயதன் வினா.

இம்மையிலே செய்த கன்மமில்மையிலேயே
யனுபவமரகி அழிந்துபோவதைக் கண்டிருந்து முன்
புள்ளதெனச்சொல்ல வேண்டியதென் ?

விடை.

புண்ணியபாப சொருபமான கன்மந்தொன்று
தொட்டுவருகையினாலே பிரவாகநாதி, மனோவாக்
குக் காயனியாபாரங்களினுற் சனிக்கையால் * ஆதி,
சுகதுக்கபோகங்களினுற் புண்ணியபாவங்க ணசிக்
கும், மலங்களுக்குக் காரணமாகவிருக்கிற ஆணவ

* அநாதி ஆகியிரண்டுமொரு பதார்த்தத்தினுக்குக் கூறு
வது விருத்தமெனின்? சமுதாயாத்மநா அனாதியும், பிரத்தி
யேக யரியாவசநானேக ஆகியுமென்கையால் விரோதமில்லை.

௨௦௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மலத்தைப்பொருந்தி மாயையிலுண்டான தனுசரண
புவனபாகங்களையு மான்மாக்களையுங் கூட்டிப்
பிணிப்பதாய்த் தானொன்றுயிருந்து ஆன்மாக்கள்
தோறும் பொருந்திவருகிற முனைப்பினால் வெகு
விதங்களான முறைமைகளை யுடைத்தாய்த் தனக்
கெனவொரு சொருபமற்றுத் தத்துவங்களைப் பொ
ருத்தி நின்று முதல்வனாக்கினயால் ஏறக்குறையாம
னின்று காரியப்படும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

சுன்மத்திற்கீடாக யோனிமாறாமல் தாவரங்கள்
தாவரமாயும், சங்கமங்கள் சங்கமமாயுந் சலிக்கும்,
தெய்வசரீர் மரமானிடசரீரமாகாது, மானிடசரீர்
தெய்வ சரீரமாகாது.

மறுப்பு.

இவ்வுலகத்தில் மனிதராற்செய்யப்பட்ட புண்
ணியத்தாலுண்டான சுகத்தின் மிகுதியை யவ்விடத்
துத் தேவலோகத்திலுண்டாய் போகத்தைத் தேவர்
களாயிருந்து புசிப்பரா? அல்லது உம் மனிதரா
யிருந்து புசிப்பரா? தேவலோகத்துப் பிரயோசனங்
களை மனிதர்களாயிருந்து புசிப்பரெனின் அது

பூலோகமாதல் வேண்டும், மானிடதேகத்தைவிட்டுத் தேவர்களாயாண்டுள்ள பைசுக்களைப் புசிப்பவரெனின் அச்சுக்கெல்லா மழிந்து போம், தேவர்களாயிருந்து பிரயோசனங்களைப் புசித்தவர்களிவ்விடத்திற்குநீரும்பொழுது மானிடராப்பிறப்ப தொழிந்து தேவர்களாப் பிறப்பவோ? மயிர்க்குட்டிப் புழுவின் பழையவடிவதானே வேட்டுவாவிமாகப் பிறவாகிற் கும், இதுபோன்று கன்மங்கட்டோகி வெண்பத்து நான்கு. தூறியிடுவானிகளுமொரு யோனியாயச் சுமாறிப் பிறக்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அச்சொன்றே பிழிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்ப தன்மி யல்கழிந்து வேறுதோன்றவ தன்றாகலின் அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதலமையாத்.

மறப்பு.

கௌதமன் மனைவி யகலியை கல்லாயினள், மா யன் மச்சியம், கூர்மம், வராகம், நாரகிங்கம், வாம னம், இராமன், பரசுராமன், பலபத்திரன், கிருட்டினன் ஆயினன். ஒரு சிலந்தி செக்கட்டேசாழனாய்ப் பிறந் தது. ஒரேலி மாபலிச்சுக்கிரவர்த்தியாயிற்று,

உ0ச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அகலியை முதலியோர்களங்ஙன மாறியது சாப
வருள்களானாவதன்மிக் கன்மமாத்திரையா னாயதன்
றாகலின் அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடற்
பொருந்தாது.

மறுப்பு.

எவ்வாறாயினு மான்மாக்கள் செய்யுங்கன்மங்
கட்கு முதல்வன் சாட்சியென்று முன்னஞ்சொன்
னோம், கீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தாலு முரு
மாரி வந்தது அம்முதல்வனாலாகையா லெல்லாவு
ருக்களுங் கன்மத்திற்கிடாக முதல்வன் விதியினால்
மாறிப்பிறக்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அங்ஙனமாயின் நோக்கிறை நோக்கி நிற்கு
முயிர்மற்றோரச்சினைப் பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்
லும்.

விடை.

எண்ணிறந்திருக்கிற வந்தந்த யோனிகடோறு
மதற்குத்தக்க வுலகங்கடோறும், கன்மஞ்சடமாகை
யினாலே யின்னானின்ன கன்மஞ்செய்தா னென்றும்,

இவனுக்கின்னயோனி பென்றும், இன்னவுலகத்தி
ருப்பனென்றும், இன்னகர்லங் கூட்டவேண்டுமென்
றும் முறைபிறழாமற்றானே யறிந்து கூட்டமாட்
டாது. ஆன்மாவங் கூட்டக் கூடுமெதொழிந்து தானாக
வறிந்து கூடமாட்டாது. ஆகலின் மாயை வினைகளைக்
காரியபடுத்தி யுயிர்க்குச் சேர்த்துவான் முதல்வனே
பென்பது பரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமை
யின் ஆஃதுயிர்முதலியவற்றின் செயலன்மையால்முத
ல்வன்செய்தவச்சை முதல்வன் வினைக்கேற்பமாற்று
தற்க ணுசங்கை யின்று.

பட்டாசாரியன் வினா.

ஆன்மாக்கள் மாறிப்பிறப்பதற்குத் தேகங்க
ளெந்தஐபாதானத்தினின்றும் வரும் ?

விடை.

சூக்குமமாயிருக்கிற மாயையினின்றும் தேகங்
ளெல்லாமுண்டாகா நிற்றும்.

பட்டாசாரியன் வினா.

மாயையினின்றும் தேகங்களைல்லா முண்டா
கில் எல்லாமொரேவிதமாக விருத்தல் வேண்டு
மன்றோ ?

உலக சித்தாந்தவசனபூஷணம்

லிடை.

வேறுவேறு உருவங்களாகத் தோன்றும், ஆரம்
விரசங்கிலி முதலிய வரபரணங்கள் பொன்னிலே
நின்று முண்டானாற்போலே மாயையிலே நின்று
மெண்ணிறந்த வடிவுகளெல்லாந் தோன்றாநிற்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

பொன்னிலே நின்றும் பணிகளுண்டானாற்
போல மாயையினின்றும் வடிவுகளுண்டாய்விடத்து
முதல்வன் வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

பொன்னிலேநின்றும் பணிகளெல்லா மொரு
தட்டானுண்டா மாறுபோல மாயையினின்றும்
வடிவுகளெல்லா முதல்வனொருவனா ளுண்டாகும்.

புத்தன் மதம்.

சூக்குமத்தினின்றும் வடிவுதோன்றுமிடத்து
அச்சுக்குமங்கெட்டுத் தூலந்தோன்றும், மீளவும்
அவ்வடிவுகள் சூக்குமத்திற் றோன்றுமாறில்லை.

மறுப்பு. *

சூக்குமமாகிய மாயைகெட்டுத் தூலமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சந்தோன்றாது மண்டேகவாசனையைப் போலச் சூக்குமதேகத்தில் தூலதேகங்கள் பண்ணி வைத்திருப்பதுமில்லை. வடவிருட்சமானது நெடுங்காலஞ்சென்று பட்டும் அதன்மேலாகிய வீழ்திலே விருட்சமுண்டாவதுபோல முதல்வனுடைய சொருசத்தியுண்டாகவே யதினாற் சூக்குமதேகத்தினின்றும் தூலதேகமுண்டாம்.

புத்தன் மதம்.

இங்ஙனம் தோன்றுமிடத்துச் சூக்குமத்தினின்றும் தூலங்கன்மத்துக் கிடாகத் தானே தோன்று முதல்வன் வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள் தனக்கு முதன்மையாகிய வித்தின்கண்ணே தோன்றியெழு

*இதனால், பிரளயத்திலே பிருதிலியாதி பூதங்களுஞ் சூக்ருமரூபமாக மாயையிலேயிருந்து சிருட்டிகாலத்திலே அவ்வவைகளே தூலரூபமாமென்னும் பாஞ்சராத்திர மதமு மறுக்கப்பட்டது.

உ0அ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தல்பேரல வினைக்கேற்ப முதல்வனானையால் தூல
வுடம்புகனக்கு முதலாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றுந்
தோன்றும்.

புத்தன் மதம்.

மரமழிந்தவழி யதற்கு முதலானவித்து முட
னழியாநிற்கும், அதுபேரல தூலவுடம்பு கெட்டவழி
யதற்கு முதலாய சூக்குமவுடம்பு மழிதற்பாலதாம்.

மறுப்பு.

சூக்குமத்திற்குநாலந் தோன்றுமாத்திரைக்கொரு
புடை யொப்புமையல்லாதுமுற்றுமைமயன்மைபான்
சந்திரனுக்குளவாய பதினாறுகலைகளிற் காரணமாய
வொருகலையழியாது நிற்கும், மற்றக்கலைகடோன்று
தலுமொடுங்குதலு மாகுகலின் மரந்தோன்றுதல்
வித்தையின்னி யமையாதவாறுபேரல, தூலவுடம்பு
தோன்றுதலுந் தனக்கொருமுதலில்வழிகூடாதென்
னுமருத்தாபத்தியா லிஃதுண்டென்பதறியப்படும்.

புத்தன் வினா.

இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்பிற்கு மூலம்
வேறுளதோ அல்லதூஉம் சந்திரனுக்குக் காரணகாரி
யம் பலவாறானுற்பேரல மாயாகாரிய காரணமும்
பலவாதல் வேண்டுமோ?

விடை.

பஞ்சபூத பரிணாமமான தூலவுடம்பிற்கு முதற் காரணம் புரியட்டகதேக மான சூக்குமவுடம்பு, அதற்கு முதற்காரணமூலப்பகுதி, அதற்கு முதற்கா ரணமோகினி, அதுவேபுரமமுதற்காரண மெனப்ப டும், இதற்கு மேலாயகுண்டலி யென்னுஞ் சுத்த மாயை இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய்நிற்கும்.

புத்தன் வினா.

இங்ங்னமுதல்வன் சரீரங்களைப் மான்மாக்களை யுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்த லென்பபயனைக் கருதி? காரியப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பயனென்னை?

விடை.

சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களை முதல்வன் பண்ணு கிறது அருளிநிலென்று கூறியபடி, அந்தவருளானது பூமியிலும், நரகத்திலும், சுவர்க்கத்திலும், கர்மானு குணமாகப் பொருந்துகிற வான்மாக்களுக்குத் தே கத்தையும், மனமுதலாய கரணங்களையும், புலனங் களையும், போகங்களையும் இவையெல்லாங் கூடுவதா கப்பண்ணி யநாதி மலமாகிய ஆணவம், மாயை, கா மியமென்னு மான்ம வியாதிகளைச் சுகதுக்கங்களாகிய

உக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

அவுடதத்தைப் புசிப்பித்துப் போக்கி முன்னடைந்த
அதோமார்க்கத்தை யொழித்து ஊர்த்துவமாயிருக்
கிற ஞானமார்க்கத்தினைப் பிரகாசிப்பித்துத் தனது
சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பர்.

நிருபணம்.

பிரலாகவநாதியும், உற்பத்தி நாசமுடையதும்,
அவ்வியாபகமும், சத்தம், சடமும், அமூர்த்தமும்,
பரதந்திரமும், விசத்திரமும், போகநிமித்தமும்,
குணரூபமும், மாயையிலிருப்பதும், ஆன்மாக்களு
டைய நாநாவிதபோக பதார்த்த சம்பத்திற்கு
நிமித்தகாரணமுமாகிய கன்மமும் பாசமாம்.

திரோதானமலம்.

சித்தாந்தம்.

ஆணவமல நசிக்குமாறு பதியி னருட்சத்தி
யந்த வாணவமலத்துடன்கூடித் திரோபவித்துநின்று
காரியப்படுத்தலின் மூலமலமென வுபசரிக்கப்பட்
டு, திரோதமாய் நின்று காரியப்படுத்தி மலபாகம்
வருந்தின வருளானது அவர்களிடத்துக் கிருபை
சனித்துப் பதியையா டிரண்டறப்பொருந்து முறைமை
யை யுண்டாக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கிறதற்குத் திரோத சத்தியெயான்றே போதாதோ? ஆணவமலமொன்று விரும்புவதென்? சடமானது சித்தாயிருக்கிற வான் மாவை யெங்ஙனந்தடுக்கும்?

விடை.

ஆன்மாவிற்கு மாணவமலத்திற்கு மநாதி சம் யோகமாகையா லந்த மலத்தினது சத்தியானது ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம். இதன்றியும்சடம் சடத்தினுற்பாதிக்கப்படுகிறதொழிய வசடத்தினுற் பாதிக்கப்படாது. முதல்வனுன்மாக்களுக்குப் பாதகமல்ல, அங்ஙனமே முதல்வன் சமவேதையான வாதிசத்தியு மான்மாவிற்குப் பாதகமல்ல, ஆகலின் சித்தானது சடத்தினுலேயே பாதிக்கப்படும்.

மாணவகன் வினா.

சடமசடமென விரண்டிண்டாக வசடமாயுள்ள வான்மாவை யசடமாயிருக்கிற வான்மாந்தரம்பாதிக்கப்படுமென்னலாகாதோ?

விடை.

பாதகமாயிருக்கிற வான்மாவிற்கு நாசம்வரும். ஆஃதெனினில் ஆன்மாவிற்கு யாதொன்று பாதக மகாமகோபத்தாய், டாக்ஸ்

௨௧௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மதனுடைய நாசமேழுத்தி, அந்தப்பாதக நாசமல்
லாதேபாது முத்தியில்லை. ஆகலின் ஆன்மசிற்சத்தி
பாதகம் சடமாகிய வாணவசத்தியே 'யென்றங்கி
கரிக்கவேண்டும்,

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவிற்கும் ஆணவமலத்திற்கு மநாதிசம்
பந்தமாக வாணவமலத்தினு லான்மசத்தியாவரிக்கப்
படாதோ? அப்பிரகாசமாப்பண்ணப்பட்டதோ?
ஆன்மாவு மான்மசிற்சத்தியு மபின்னரூபமானபடியா
லான்மசிற்சத்தியாவரிக்கப்பட்டதெனல் போகாது.
விபுவாகையா லப்பிரகாசம் பண்ணுமெனில் பிரகா
சத்திற்கு அப்பிரகாசமானபோது நாசமேயாம்,
பின்னையாணவமலமான்ம சிற்சத்தியை யென்னபண்
ணிற்று?

மறுப்பு.

சிற்சத்தி விபுவாகையினு லாவரணமுங் கூடாது,
நித்தியப்பிரகாசமாகையினு லப்பிரகாசங் கூடாது.
அக்கனியின்சத்தி மணிமந்திர அவுடதங்குளினுற்றடுக்
கப்பட்டுக் கொப்புளமா திகிரியைகளைப் பண்ணமாட்
டாததுபோல ஆன்மசிற்சத்தியு மாணவமலசத்தியி
னுற்றடுக்கப்பட்டு நித்தியப் பிரகாசியாயிருந்து சுவ

நிட்டையாயிருப்பதொழிய இச்சாளுனக்கிரியைகளாகிற காரியப்பிரவிருத்தியைப் பண்ணமாட்டாமல் நிற்கும், ஆகையாலாவமலசத்தியானது ஆன்மசிற்சத்தியை யிச்சாளுனக்கிரியாகாரியப் பிரவர்த்திகளைப் பண்ணுமற்றதெக்கும்.

மாயேயமலம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தால் விழுங்கப்பட்ட ஞானங்கிரியைகளை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டும், தாஞ்செய்த வினைகளை யனுபவித்தொழிக்கும் பொருட்டும், இன்றியமையாத தனு கரண புவனபோகங்கள் காரியப்படுமவசரத்து முற்கூறிய அசுத்தமாயாகரணத்தினின்று சிவசத்திகள் அவற்றைத் தோற்றுவிக்கவவற்றுடன் பொருந்தி நடத்தப்பட்ட சுத்தமாயையின்மீரட்சியாகிய சுத்ததத்துவங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

இங்ஙனங்கூறிப்போந்த பஞ்சமலங்களுடனான் மாபொருந்திச் சகலாவத்தை யுறுமாறெங்ஙனம்?

விடை.

ஆன்மாவை யனுசம்பந்தமாகிய ஆணவமலமும் ஆன்மாக்களமீவையிக்குமாயையும், ஆன்மாக்கள்தொழில்களைச் செய்கையிலுண்டான கன்மமும்,

உகசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாயையின்காரியமாகிய மாயேயமலமும், ஆன்மாக்களறிவைமயக்குந் திரோதாயியுமாகப் பஞ்சமலக்களையும் பொருந்திநின்று பேரக்குவரவை யுடைத்தாயிருக்கின்ற சனனமாணங்களை யடைந்து இப்பூமிமுதல்மூன்று லோகங்களிற் கொள்ளிவட்டமெனவுங் காற்றாடியெனவுமுழுந்து முதல்வனுடைய திருவாணையால் கன்மானுகுணமாக மேல்கீழ்நடுவில் பொருந்தாநிற்கும்.

மாணவகன் விஞ்.

மேற்சொன்ன ஆணவம், மாயை, கன்மம், இந்த மூன்றுமான்மாவை யடைந்து நிற்குமியல் பெங்ஙனம்?

விடை.

நெல்லுக்குண்டாய முளைபோல ஆணவமும், தவிடுபோலமாயையும், உமிழ்போலக்காமியமு மடைவேபொருந்தும். அல்லது உம் செம்பிற்குண்டாய களிம்புபோல ஆணவம், சிவப்புப்போலமாயை, நாற்றம்போல கன்மமாம்.

மாணவகன் விஞ்.

இதுகாறுங்கூறிய கீம்மலங்களின் றெகையெவ்வாறு?

லிடை.

மலமைந்தால்வரும் அவத்தைசாக்கிராதி பதி
னெட்டு, கோசமைந்து, ஆதாரமாறு, போகமண்ட
லமூன்று, அத்துவாக்களாறு, மந்திரம்பதினென்று,
பதமெண்பத்தொன்று, அக்கரமைம்பத்தொன்று,
புவனமிருதூற்றிருபத்துநான்கு, தத்துவந் தொண்
னூற்றாறு, கலையைந்து இவைமுதலான பிறவும்பாச
மென்று வேதாகமஞ்சொல்லு மிவற்றின் விரிவை
மேல் வந்தவிடத்திற்குண்க.

பாசவ்லக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சத்தசத்திலக்கணம்.

மாணவகன் வினா.

பதி பசு பாச மூன்று பொருளையு மறிவதிறாது ?

லிடை.

நிலைபெற்ற ஞானமாகிய முதல்வனுக்கு அநித்
தங்களான சடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறி

உகக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யவேண்டியதில்லை. அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கறிவென்பதில்லை. இவ்விரண்டு மித்தன்மையாயின், அவ்விடத்திவற்றைத் தன்னுணர்வு செலுத்திப் பகுத்தறிய முயிர்கள் சத்தும் *அசத்தும்மன்றியே சத சத்தாதல் வேண்டும்.

சிவாத்துவிதசைவர் மதம்.

சத்தாகிய முதல்வனே அசத்தாகிய பாசீமனைத் திணையு மறிவன்.

மறுப்பு.

சத்தாகிய முதல்வன் வியாபகனாகலால் எவற்றிணையுமொருங்கேயறிந்து நிற்பனன்றி யேகதேசமாயொன்றைப் பகுத்தறியுமாறில்லை.

* “அசத்தென்பது சத்துக்குமறுதலை யன்மையால் பொதுவியல்புபற்றி யசத்தெனப்படுமாயினும், சிறப்பியல்புபற்றிய சத்தாதல்செல்லாமையிற் சிறப்பியல்புநோக்கும் வழியவைசத்தாதற்கிழுக்கின்று. காரியப்பிரபஞ்சம் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமெனவறியவராது நிலைபெறுவதுபோலத்தோன்றி விராயக்கெட்டெனவந்து போதற்சிறப்புடைமைபற்றி அசத்தென்றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பது தானே போதரும்.”

சிவாத்துவிதசைவர் மதம்.

முதல்வன் வியாபகனாயினு முயிரின்பொருட்டு
அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று
அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடும்.

மறுப்பு.

இரவிமுன்னிருள்போலச் சத்தின்முன் அசத்து
முனைந்து நில்லாமையின் சத்தினிடமாய்நின்று அங்
ஙன மறியுமென்பது கூடாது.

சிவசங்கராந்தவாதி மதம்.

விகாரமீன்றி நிற்குமானம் சந்திதியிலசத்தாகிய
கருவியே சத்தாகிய முதல்வனைச் சிவகரணமாய் நின்
றறியும்.

மறுப்பு.

சத்தின்முன் அசத்துமுனைந்து நில்லாதாகையா
லும், பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய்
நிற்பதஸ்ஸறித் தனக்கேகாரமில்லாதாகலானும், அ
சத்துசத்தை யறியுமென்பது கூடாது. எனவே பாரி
சேடவளவையால் இவ்விரண்டினுக்கும் வேறாகி
யெஞ்சிநின்ற பசுவாகிய வான்மாவவ்விரண்டினையும்
பகுத்தறியும். தான் சத்துமன்று அசத்துமன்று. சத்
தோடுகூடின் சத்தாகியும் அசத்தோடுகூடின் அசத்தா

உகஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கியும் விளங்குமதனால் ஆன்மாசதசத்தென்னப்படும்.
அங்நனமாயினும் சத்தைப்போலத் தோன்றியு நில்
லாது மலருடன்கூடி மணந்தோன்றினுற்போலத்
தேகத்துடன்கூடி யான்மாதோன்றும்.

நின்மலரித்த ஞானசொருபியாகிய முதல்வனி
டத்தே அறிந்தியவஞ்ஞானமாகிய ஆணவாதிபாசங்
கள் பொருந்தா. ஆணவ மாயை கன்மமென்னு
மலங்களுல்லா மான்மாவினிடத்தே பொருந்திடும்.
முதல்வனைப்போல் அநாதியே முதல்வனுக்கு வேறு
கச்சடமாகிய கேவலத்திற்சடம்போலும், பலசத்தி
யோக சத்தாவத்தையில் சிந்துருபமாகவும், நிற்ப
துண்டாகையால் சித்தசித்தென்னும் விவகாரத்தை
யுடைய வான்மாக்களும் அசத்தாகிய ஆணவமாயை
கன்மங்களுமுள்ளன. ஆழும் நீளம் அகலமாகிய
சமுத்திரசல வாகாசப்பிரதமாகிய ஆகாசமும்,
அதிற்சலமும், சலந்தைக்கலந்து நிற்கு முப்புப்
போலப் பதியும் பசுவும் பாசமுமநாதியே நிற்கும்.
சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற்கலந்து நிற்கிற வுப்
பில்லாததுபோல, முதல்வன் விபுலாயிருந்து முதல்
வனிடத்தில் பசுபாசங்குவினின்றும் அந்தப் பசுபாச
தர்மங்கள் முதல்வனிடத்திற் பொருந்தாதென்று
வேதாகமங்கள் விளம்பும்,

ஆன்மா வொருவரறிவிக்கவறியும் தொழிந்து
தானாகவொன்றையு மறியாதிருக்கையானும், ஒரு
காலத்தினு மறித்தியமின்றி நித்தியமாய் நிலைபெற்று
நிற்கையானும், ஆணவமலத்தினாலநாதியே பந்திக்கப்
பட்ட வறிவென்றும், மலசம்பந்தமாயிருக்கையினு
லும் தூலசித்துஞ் சத்துமாம். முதல்வனநாதியே நிற்
கிறமுறைமையழியாததுமாய்மலாசிதமுமாயிருக்கிற
சுத்தஞானமே தனக்குச் சொரூபமாய் நிற்பன். அன்
றியுமனாதியே யான்மாக்களுக்குள்ள பாசபந்தங்ஙளை
யெல்லா முன்சொன்ன முறைமையில் கன்மம் புசித்
துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்தபின்பு தன்னு
டைய காருண்ணியத்தினாலே விடுவியா நிற்பன். ஆக
வின் அதிருக்கும சித்துஞ் சத்துமாம்.

சந்தசந்திலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தசகாரிய விலக்கணம்.

சித்தாந்த முறை.

சித்தாந்தத்திற்குப் பொருத்துவதாகும் ஆகமத்
தினை யுள்ளபடியாய்ச் சித்தாந்த நீதியில் விளங்கச்

உஉ0 சித்தாந்தவசன்பூஷணம்.

சொல்லப்பட்ட தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்
துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்ம
சுத்தி, பரரூபம், பரதரிசனம், பரயோகம், பரபோக
மென்னும் பத்தவதரமும் தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்.

பிருதிவிமுதல் நாதமீருன முப்பத்தாறு தத்து
வங்கள் தனுவும், கரணமும், புவனமும், பேசுகமும்,
செயலும், பிரேரகமுமாய்நின்ற பெருவடிவைத்
தனக்கு வேறுகக்காணுமவதரம்.

தத்துவதரிசனம்.

பிருதிவிமுதல் நாதமீருன முப்பத்தாறு தத்து
வங்களை சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலங்களின் கா
ரியமென்றும், சடபதார்த்தங்களென்றும், தன்னாலே
யறியப்பட்டன வென்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக்
காணுமவதரம்.

தத்துவசுத்தி.

பிருதிவிமுதல் நாதமீருன முப்பத்தாறு தத்து
வங்களினது விகற்பமாசிய சட்டறிவுகளிற்றூனில்லா
மல் தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலைத்
தண்ணீரென்று கண்டவுடன் கானலென்றறிந்த
விடத்துத் திரும்ப விரும்பாதது போலவும், சொப்

பனத்தில் யானையேறி மாலை சூடக்கண்டவன் விழித்
தவிடத்தது மெய்யாகக்காணாமல் பொய்பாகக்கண்
டதுபாலவும், தன்னறிவில் கண்டு நீங்கித் தான
சைவின்றி யன்னியனொயங்கு நிறைவாய் நித்தியமர
யமிவாயுள்ள முறைமையை பறிந்து நின்றவவதரம்.

ஆன்மநூபம்.

தேசிகமூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரகத்தினால்
தன்னையுந் தன்னிடத்திலே பந்தமாயிருக்கிற தத்
துவ விவசூரங்களை யு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல்
சகசமாய் மறைந்து நின்றவாணவ மலத்தினையு நீங்
கித் தானறியுமுறைமையும் அவனுடைய ஞானமறி
வுக்கறிவாநின் னுபகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறி
வில் விளங்கக்காணாமவதரம்.

ஆன்மநரிசனம்.

ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல்
தத்துவாதத்திகங்களை யெனதென்றும், பசுஞானத்
தினை யாடுவென்றும் நின்ற வசத்திய பேராதநீங்கிப்
பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்பேராதங்கழன்று நின்ற
வவதரம்.

ஆன்மசுத்தி.

தனக்கெனச் செய்தியில்லாத வான்மா தன்னு
டைய சுட்டறிவு எவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற்கெட்

உஉஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தெ தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வனுக்கிரகத்தி
னாலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தன்னுடைய
செய்தியெல்லா மனுக்கிரகத்தினது செய்தியாய்த்
தன்னை யந்தஞானமடக்கின முறைமையும், தானந்த
ஞானத்திலே யடங்கினமுறைமையும், எவ்விடத்தி
லுந்தோன்றாமல் பெத்தத்தினாலேதேகமே தானாயுந்
தானே தேகமாகியுநின்ற முறைமையோல் முதல்
வனே தானாயுநின்ற வவதாம்.

பரநுபம்.

சடசித்துக்களாகிய தாபரசங்கமங்களுளெல்
லாந்தான் வேறறநின்று பெருமைபொருந்தி யிருக்
கப்பட்ட காருண்ணிய சத்தியேதனக்குத்திருமேனி
யாகி ஆணவமலஞ் சகசமாயிருக்கப்பட்ட வான்மாக்க
ள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைந்து தனதிச்
சாஞானக்கிரியையின் செய்தியாகிய மாயாதத்துவங்
களினால் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும் மல
பாகவொழிவிலே யிர்தத்தத்துவங்கள் லேறும்படிக்
குச் சத்திரிபாதத்தை வினைவித்துச் !சத்திரிபாதத்
தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்ற
மானிடச்சட்டை சாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான்
வேறற நிற்கிறமுறைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்

மாக்களுக்கெல்லா மறிவிற்கறிவாயிருக்கிற முதல்வனையென்று பிரதிக்கினை யேது திருட்டாந்தங்களினாலே மயக்கவிகற்பமறத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நின்றவவதரம்.

பரதரிசனம்.

ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லெனதென்றும் யானென்றும் நின்ற 'வசத்திய போத நீங்கத் தேசிகமூர்த்தியினுடைய' அனுக்கிரக ஞானம் பிறகாசினுநின்ற வவதரம் முதல்வனுடைய பாதம். தன்னையுணர்த்தும் பகுதிபாகத் தாக்குவ தான விடயபோகங்களை யவனவளதுவாய் நோக்கு மிடமெல்லாமவனுடைய அனுக்கிரகத்தையே கண்ட னுபவிக்குமவதரம் முதல்வனுடைய திருமுகம். அந்த வனுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்றாமல் பாவசப் படுமவதரம் முதல்வனுடைய திருமுடியா மென்றறி ந்து, இந்தவுண்மையினைச் சந்தேக விகற்பமற வுள் ளபடி விசாரித்தறிந்து, இவைல்லாமற் சத்தியமா யுள்ளபொருள் வேறேயுமொன்றில்லை யென்று தெ ளிந்து எனதியானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவி முதல் நாதமீறாகச் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையி லும் பொருந்தாமல் இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுற்றனக்

உஉச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

குள்ள சகசநிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல், இந்தக் கேவல சகல பிரண்டு நீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம் பிரமஞானத்திலும் பொருந்தாமல் தேசிகமூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லாமடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மவனதனுக்கிரகஞானசத்தியினுடைய செய்தியாய் அறிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவிற்பந் தோன்றாமலேகதேச வியாபாரமாகிய தனுசுரணாதி யிற்பமேதோன்ற அந்த விற்பங்களையே மெய்யென்றனுபவித்து நின்றமுறை மைபாலத் தனுசுரணாதி யிற்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பூரணவிற்பத்தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தினனுக்கிரக ஞானத்தினை மெவ்விடத்திலுந் கண்டனுபவிக்கு மவதரம்.

பரயோகம்.

சடசித்துக்களிரண்டினு நின்றவிளங்குவதாகிய இதாதிதங்களுக் கேற்றசத்தாதி விடயங்களிலே பெந்தவிடயங்கள்வந்து தாக்கினாலும், அந்தவிடயங்களை யெதிரிட்டிப்பார்த்து, இது மாயாகாரியமானதனுசுரண புவனபோகங்களினது விசுற்பமென்று மிந்த விடயங்களினின்றும் விளங்குவதாகிய இதாதிதங்கள்

கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெனச் சற்றுஞ் செய்தியில்லாத சட்ருபமாகையினாலே தானாகச் செய்திடவறியாது. அந்தவிடயங்கனையதுவது வாகப் புசிக்குமான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூரணனாய் விவாயிருந்தாலும் தானாகவொன்றையு மறிதற்கறிவிலலை யென்னுமுறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து, அந்த ஆன்மாவின்து அறிவுக்கறிவாய் கின்று இத்தனிடய போகங்களை விடைவிடாமற் பாகமறிந்துணர்த்தி நிற் கிறதிருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து, அந்தவருவினது நிறைவெல்லாம் தனது வடிவாதவுடைய பூரணனின் பமெனக்கண்டித்தக் குருமர்த்தமா யெழுந்தருளி மா ணிடச்சட்டை தரித்து வந்துபரிசுதித்த வனுக்கிரக த்தை யுள்ளபடி தரிசித்து, இவ்விடத்தினே வந்தபொ ருத்தப்பட்ட சத்தா திவிடயங்களை யெல்லாமற் தனது க்கிரகத்தினாலே பொருந்திப் பார்த்து, இந்தவிடய போகங்களின் வழித்தாய்த் திவிடையைச் சொல்லிக்கி றதுமனதுக்கிரகமாகிய திருவருள் காலை, இந்தநன்மை திமைகளை யறியும்படிக்குப் புரிப்பாடுவந்த சட்டயபே தங்களு மய்வனுக்கிரகமாகிய வருளதாசினயென் றுள்ளபடி தரிசித்து, இந்த முறைமையையென்பிச் சித்தாகிய வான்மவர்க்கத்திறமும் சட்டமாகிய பாச

உஉசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சாலங்களுக்குமொன்றை யொன்றறியவு மொன்றை
யொன்று பொருந்தவு மொருசற்றுஞ் செயலில்லை
யென்னு முறைமையுள்ளபடி தரிசித்து அந்தப்
பொருளோடி சைவதாகிய வவதரம்.

பரபோசம்.

எத்தகைய தொழில்களைச் செய்தாலும் தற்
செயலெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லனுக்கிரகமாகிய
வருணிறைவிலே வேறறநிற்கில் அந்தவருளுக்கு
முதன்மையாகிய நேய மவனதறிவு பூரணமெல்லாந்
தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவுபூரணத்திற்
கெல்லாமுயிராய் இவனதறிவு தொழிலாகிய விந்தி
ரிய போகங்களாய் வரும் புசிப்புந் தொழிலுந்தனது
புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும்
நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத்
தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாகவே காட்டி
இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமா
கவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரண
மாகவும் வேறறத்தோன்றி நின்று தனதின்ப நிறை
வெல்லா மிவனதனுபோக பூரணத்தை யமிழ்த்தி
நிற்குமவதரம்.

தரகாரியவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அவதீதையிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

ஆன்மா வந்தக்கரணங்களாகிய மனம்புத்தியகங்
காரஞ்சித்தமென்னு நான்கனுளொன் றன்றாயினும்,
நுண்ணுணர் வின்மையின் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய
வமைச்சருடன் கூடிநின்று தன் றொழிநடாத்து மர
சன்போல, சகசமலத்தினு ணுணர்வின்மிக் கஞ்சுகம்
போலுங்கலா திகளாற் பொதுவகையா ணுணர்வு நிகழி
னுஞ்சிறப்பு வகையா ணுணருமாறு தனக்குச்சூழ்ச்
சித்துணையாகிய அவ்வந்தக் கரணங்களுடன் கூடி
நின்று சாக் கிரமுதலிய வைந்தவத்தைபுடைத்தாம்.

மாணவகன் வினா.

இருளிலகப்பட்ட கண் விளக்குடன் கூடியவழி
விடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தை
படுமாமில்லை, அதுபோல மலத்தகப்பட்ட வயிர்களுவி
களுடன் சந்தித்தவழி யொருதன்மைத்தாயறிதலே

உஉஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யமவின்றி வெவ்வேறவத்தைப் படுமாறு யாக்ங்
னம் ?

விடை.

அரசன் தேர்பரிகரிகாலால்களுடன் பவனிவந்
துதன்மாளிகையிற் புகும்போது அந்தந்த வாயில்க
ளிலனுப்புமவர்களை யனுப்பிக் காவலாகப்பரிகராரை
யும் வைத்து அந்தப்புரத்தி லன்யரில்லாமற்றுனே
தனது மனைவியுடன் சனித்திருப்பதுபோல, ஆன்மா
வானவன் மனதைத்தேராகவும், பிரானுநிவாயுக்களை
த்தேரின் குதிரைகளாகவும், புத்தியை "மந்திரியாக
வும், ஆங்காரத்தைச் சாரதியாகவும், ஞானேந்திரிய
கன்மேந்திரியங்களைப் பதாதிசனாகவுங் கூட்டிக்கொ
ண்டு பாகேந்திரியங்களைப் பெற்றுமீண்டு புருவமத்
யம், கண்டம், இருதயம், நாபியென்னுந்தானங்கடோ
றும் நீங்குந் தத்துவங்களை நீங்கத் தேகத்திற்குப்
பிராணவாயு காவலாகி நிற்க குஹ்யதானமாகிய சுவா
திட்டானத்திலே மாயையுடன் ஆதிதாவத்தையை
யடைவன்.

கீழாலவத்தை.

இது கேவலாவத்தையின் காரியம். ஆன்மா சாக்
கிரத்தானமாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தும்

போது கருவிகள் முப்பத்தைந்து அவையாவன
சோத்திராதியைந்து வாக்கராதியைந்து, சத்தாதியைந்
து, வசனாதியைந்து, வாயுக்கள் பத்து, அந்தக்கரணங்க
ணுக்கு, ஆன்மா வென்று.

நுதலிற்றொடங்கித் தாலுமுலத்தளவுஞ் சாக்
கிரத்தானமாகையாலும், தைசதவரங் காரத்திற்குத்
தானஞ்சோத்திராதிகளின் றுனமாகையாலும், வைக
ரியாங்காரத்திற்குத்தானந் தாலுமுலத்தந்த முதடு
களாகையாலும், ஞானேந்திரியங்களுங் கன்மேந்திரி
யங்களுமிந்த வாங்காரங்களிலே தோன்றுகையா
லும், அவை சீவிக்குமிடத் தாகாயமிடமாகையா
லுங்கருவி முப்பத்தைந்தாயின.

ஆன்மா கண்டத்திற் சொப்பனு வத்தையுறும்
போது கருவிகளிருபத்தைந்து, அவையாவன சத்தா
தியைந்து, வசனாதியைந்து, வாயுக்கள் பத்து, அந்தக்
கரணங்கணுக்கு, ஆன்மாவென்று.

கண்டந் தொடங்கி யிதயமளவுஞ் சொப்பனு
வத்தையாகையாலும், அதில் கண்டத்திற்குக் கீழ்
இதயத்திற்குமேல் பாதியளவாக மனதிற்குத் தான
மாகையாலும், மனம் வசனமுதலியவற்றிற் குபா

உரு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தானமாகையாலும், நின்றபாதி தொடங்கி யிதயத் தளவு புத்திக்குத் தானமாகையாலும், புத்தியிலேயே பூதாதியாங்காரந் தோன்றுகையாலும், அந்த வாங்காரம் சத்தமுதலானவற்றிற்கும்வாயுவொன்பதிற்கு முபாதானமாகையாலும், இவை வாயுவிடமாகச் சீவிக்கையாலுங்கருவி யிருபத்தைந்தாயின.

ஆனமா விருதயத்திற் சுழுத்தி யவத்தையுறும் போது கருவிகண் மூன்று. அவையாவன சித்தமொன்று பிராணவாயுவொன்று ஆன்மாவொன்று.

இதயந்தொடங்கி நாபிக்குமேல் சுழுத்திதானமாகையாலும், சித்தநினைவிற் குபாதானமாகையாலும், நினைவெழுந்திருக்கவேண்டிய வவதரம் அக்கினியெழுப்ப வேண்டுமாகையாலும், அக்கினிக்குத் தானமிதயமாகையாலுங்கருவி மூன்றாயிற்று.

ஆன்மாநாபியிற்றுரியாவத்தையுறுதற்குத் தானம், கருவிகளிரண்டு அவையாவான பிராணவாயுவொன்று, ஆன்மாவொன்று.

நாபித்துரியத்தானமாகையாலும், நாபிக்குக் கீழ்பிராணவாயு வியங்காதாகையாலும், மேலியங்குவதாமப்புவை யொழித்தெழுந்திரா தாகையாலும்,

அந்தவப்புவிற்ருத்தான நாயியாகையாலுங் கருவியி ரண்டாயிற்று.

ஆன்மாமூலாதாரத்தில் துரியாதீதவவத்தைபு றும்போது கருவியொன்று. அதாவது புருடனென் றுமே.

கருவிகரணதிகளொன்றுமின்றி யொன்றையறி யாமற் பிருதிவித்தானமாகிய மூலாதாரத்தே அவி யத்தனக்கிடப்பதினாற் கருவியொன்றுமிற்று.

மத்தியாவத்தை.

இதுசகலாவத்தையின்காரியம், அதீதத்திற்குச் சிவதத்துவமொன்றும், துரியத்திற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமிரண்டும், சுழுத்திக்குச் சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம், சாதாக்கியதத்துவமூன்றும், சொப் பனத்திற்குச் சிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் சாதாக் கியதத்துவம் ஈச்சுரதத்துவம் நாலும், சாக்கிரத்திற் குச் சத்ததத்துவமென்று முதல்வனாகும்.

சுத்தவித்தை நீங்கினவவசரஞ் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், ஈச்சுரநீங்கினவவசரம் சாக்கிரத்திற் சொ ப்பனம், சாதாக்கியநீங்கின வவசரம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சத்திநீங்கினவவசரம் சாக்கிரத்திற்றுரியம்,

உருஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சிவநீங்கினவவசரம் சாக்கிராதீதம். இந்தச் சத்தத்தத்
துவங்களைந்தும் அருண்மேலீட்டி லொன்றொன்றாக
நீங்கும்.

ஆன்மாவெல்லாக்கருவி கரணுகளுடனேகூடி
னெவல்லாவற்றையு மறிசிற சாக்கிராவத்தையிற்று
னே பஞ்சாவக்தையப் பொருத்தி நிற்பன். யாதா
மொருவனோரிடத்தொரு பொருளைக்கொடுத்துக் கல
ங்கி யவ்விடத்து மூர்ச்சித்திருந்தல் சாக்கிரத்திலதீ
தம், அக்கமூர்ச்சைசிறித்சுற்றே பிராணவாயுவியங்குத
ல் சாக்கிரத்திற்றுரியம், அப்பொருளை யெவ்விடத்து
வைத்தோமோ வென்றையப்படுகை சாக்கிரத்திற்
சுழுத்தி, அப்பொருளை யின்னவிடத்தென் றையுற்றி
டிற சாக்கிரத்திற்றொப்பனம், அப்பொருளைக் கண்
டெடுத்தல் சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம்.

முதல்வனிடத்திரண்டற வைக்கியத்தைப் பொ
ருந்த சிவன்முத்தத்தன்மையை யடைந்திருக்கிற
ஞாதாக்களுஞ் சன்னமாணந்தைப் போக்குகையின்
பொருட்டும், முதல்வனது காருண்யத்தினுனெற்றித்
தானத்திற் சாக்கிராவத்தையி னிற்கையிற்றானே
மோட்சத்தையடைதல் காரணமாக வாசாரியனுப

தேசித்த குறிப்படியேநின்று பஞ்சாவத்தையும்
பொருந்திச் சமாதியிலிருப்பார்கள்.

நின்மலாவத்தை.

இது சுத்தாவத்தையின் காரியம். சமலாவத்தை
யாகிய மத்திபாவத்தைச் சாக்கிராதியெனவும், நின்
மலாவத்தைச் சாக்கிராதியெனவுங்கூடிய விருவிதமா
னவவத்தையினின் முறைமையை விசாரிக்கில், முந்தி
னது மலசகிதமாய் ஆன்மாக்களுக்கும் சன்னத்தை
யுண்டாக்கும், பிந்தினது சன்னமரணங்களிற் செலுத்
தாமல் மோட்சத்தை யடைவிக்கும், அவையாவன
ஆன்மாவானவன் புறக்கரணமட்கரணமாகிய விரண்
டினுங் கூடியிருக்கிற தன்னையறிவது நின்மலசாக்கி
ரம், அந்தப்புறக்கரணத்தை விட்டு உட்கரண வியாபா
ரத்துடன் கூடித் தன்னையறிவது நின்மலசொப்பனம்
அந்தவுட்கரணத்தின் வியாபாரத்தைவிட்டுப் போ
கங்களின் விருப்புமின்றி நிச்சலமானதுடன் கூடி
யிருப்பது நின்மலசமுத்தி, அந்தமனத்தையும் விட்
டுச் சித்தாகிய ஞானத்துடன் கூடியிருப்பது நின்மல
துரியம், அதற்குமேலாய் நிரஞ்சனமாய் சுவசமவே
தியத்துக் கெட்டாத ஞானரூபமாகிய முதல்வனு
டனைக்கியம் பண்ணியிருப்பது நின்மலதுரியாதீதம்.

உருச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

இவைகளொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கு முறைமை சற்குருவுபதேசத்தால் விளங்கும் யோக சமாதிசாதாரணமாதலான் மேலான ஞானமடைதற்குத்தாழ்ந்த யோகசமாதியைப் பொருந்தினவர்களந்த சனனம்விட்டுப் பின்பொருசனனத்தை யெடுத்து ஞானசாரியனால் ஞானத்தையடைந்து நிராதார சமாதியைப்புகிந்து பரமானமோட்சத்தையுடைவர்.

யோகசமாதியாவது யோகபலத்தாற் சாக்கிரதானத்திற்குள் காணப்பட்ட விருத்திகளெல்லாமற் றதின்வழி செல்லாமற் பிரத்தியாகாரத்தாற்றிற்கும் புதல் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், அங்ஙனமிருக்கவு மனதானது வேறொன்றினுஞ் செல்லாமற் பூரணையினிறுத்தல் சொப்பனம். இத்தாரணையினிடமாக நின்று தியானஞ்செய்வது சுழுத்தி. சமாதியிற்றற் சொரூப தரிசனந்தோன்றுவது துரியம், அது கேவலமயி வேமயமாயிருத்தல், இந்த ஞானத்திற்கு மேலாய முதல்வனைத் தரிசித்திருப்பது துரியாதீதம்.

காரணவத்தை.

ஆன்மாவானவன் கேவலமுதலியமுன்றவத்தை களையும் பொருந்துவன். ஆன்மாவியாபாரமின்றி

மறைப்புண்டு கிடத்தல் அதாவது சங்கரகாலத்தி
லான்மாவினுடைய விச்சாருணக்கிரியைகள் விளங்
காமல் மலமேலீட்டினால் மறைப்புண்டு மைக்குழும்
பின்கண் விழுந்த மாணிக்கமான தொளிநீங்கினாற்
பேரல விளங்காதிருக்கை. முதல்வன்றனது சிற்சத்
தியால் மாயாகாரியமாகிய கலைமுதலிய கருவிகளைத்
தோற்றுவித்துக் கருவிகளை யான்மாக்கட்குக் காரி
யப்படுத்திப் போகங்களைப் புரிப்பிக்கை சகலாவத்
தை. தீக்கையினால் மலங்கணிக்கீமற் செனன மெ
டுப்பதுமின்றி முன்போலச் சுத்தனாயிருக்கை சுத்
தாவத்தை.

கேவலாவத்தை.

மேற்கூறிப்போந்த முன்றவத்தை யுறுதற்கு
ரியவான்மா அறிவுமுன்னில்லாதவனும், உடம்புமுன்
னில்லாதவனும், தோற்றக்கேடு முன்னில்லாதவ
னும், புத்திருணமெட்டினையு முன் பொருந்தாதவ
னும், கலாதிபயிலீவாடு முன்சேர்தலில்லாதவனும்,
செயல்கள் முன்னில்லாதவனும், இச்சைமுன் னில்லா
தவனும், தனக்கெனவொரு சுதந்தர முன்னில்லாத
வனும், போகத்தின்முன் கொள்கையில்லாதவனும்,
வியாபகத்தை முன்னுடையவனுமாகிய விப்பத்துக்

உருகா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

காரியங்களுமுடையவனாய் ஆணவமலத்தினோடு மாத்திரமே கட்டி நிற்பன்.

சுகலாவத்தை.

மேற்கூறிப்போந்த கேவலத்தைப் பொருந்திய வான்மாவிரும்பிக் கூறுதற்கேதுவாகிய நால்வகை வாக்குகளா னிகழும்பிவினையும், உருவினைக்கோடலும், தோற்றக்கேடுகளிற் பட்டுமுலுதலும், குணங்களைப் பொருந்துதலும், போக்கியகாண்டமாகிய கலாதிசையச்சேர்தலும், தொழில்களுடைத்தூதலும், இச்சையுடைத்தூதலும், சத்தாதிசியங்களின் மேற்கொண்டுசெய்தலும், போகநுகர்தலும், ஏகதேசியாதலுமாகிய இப்பத்துக் காரியங்களு முடையனாய்ச் சீவித்துநிற்பது சுகலாவத்தை.

சுத்தாவத்தை.

புண்ணியபாவங்களுடைய பலமானது திரண்டு ஏககாலத்திற் சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவுமீதிபாயுள்ள சர்வகன்ம பஞ்ஞவமு மலபரிபாகமுமானபொழுது முதல்வனுடைய திரோதானசக்தியானது மலங்களைச்செலுத்தி வந்தது ஏககாலத்திற் சமமரகவந்த விரோதியாகிய பலத்தைப் புசிப்பிக்கப்

உணர்த்துமுறையிலக்கணம். உருள

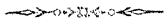
படாதாகையால் திரோதானத்தை யொழித்துக் கிருபையாக ஆன்மாவினிடத்தின்பொருந்த அக்காலத்தில் கிருபையினால் முதல்வன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிப் பஞ்சகலாசோதனையைப் பண்ணி ஞானயோகத்தைக்கூட்டி அந்த ஞானயோகத்தினை லநாதியே பொருந்தியிருந்த வானவமாயை சன்மமென்னு மலத்திரயத்தையுமொழித்து அந்த மலங்களின்பொருந்தின கிஞ்சிஞ்சுருத்தையு மீமகதேசத்தையுமொழிந்து ஆன்மநாயகனாகிய முதல்வனுடனிறண்டறக்கலந்து வாழ்வது சுத்தாவத்தை.

அவத்தையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உணர்த்துமுறையிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

இத்திரியங்களு மந்தக்கரணங்களு மற்றுமுண்டான தத்துவங்களும் பிரபஞ்சவிடயங்களை யான்மாவைக்கொண்டறியாநிற்கும். அத்தத்துவங்கள் ஆன்

உருஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாலைக் கொண் டறிகிறோமென்று தெரிந்துகொள்ளாது. அதுபோல வான்மாக்கள் சடசித்துக்களனைத்திலுந் நீங்காமனிற்கிறமுதல்வனுடைய வருளாலறிந்து புசியாநிற்க அவனாலறிந்து புசிக்கிறோ மென்கிற முறைமையினை யான்மாக்க ளறிகிறதில்லை. சர்வஞ்ஞானமுதல்வன்றானே ஆன்மாக்கள் முன்புசெய்த கன்மத்திற்குத்தக்க சுகதுக்கங்களை யறிந்து முறைபிறழாமற் கூட்டிப்பிசிப்பிப்பான்.

அவிகாரவாதி மதம்.

அறிவித்தற்பொருட்டு முதல்வனை வேண்டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கு அறிவுக் ளெவர்க்கு மொருபெற்றியவாதலின்மி யேற்றத்தாழ்வாய் நிகழ்தற்குக் காரணம் கன்மமெனக் கொள்ள வேண்டுதலின் அதுவேயடையும் வேறுமோ ரறிவிப்பாணைக் கொள்ளுதல் கூடாது.

மறுப்பு.

பங்கயத்தி னலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றிச்சூரியனும், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் நடட்டல்நீர்கால்யாத்தல் காத்தல் இம்முறையாற்றரப்படும் உழுவுமுதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி

உணர்த்துமுறையிலக்கணம். ௨௩௯

வினோநிலமுக் காரணமாதல் கண்டாம், அவைபேரல
அவ்வக்கன்மம் பக்குவமாதலும்பயன்றருதலும் வே
றொருமுதல்வ னின்றியமையாது.

சாங்கிய மதம்.

முதல்வனொருவ னறிவிக்க வேண்டியதில்லைகள்
மத்திற் கீடாகவான்மாவே யறிவன்.

மறுப்பு.

அறியுந்தன்மையையுடைய வுயிர் சீத்தமுதலிய
விடயங்கனி டொருவிடயத்தைச் சோத்திரமுதலிய
விந்திரியங்களி லோரிந்திரியத்தா லுணர்வதாலும்,
உணர்ந்த சத்தமுதலிய விடயங்களை மலத்தோடுத
மோசுணமருவ நினைவறுதலானும், அறிந்தவன்போ
திக்கவறிதலானும், அறிந்துவருகிற தன்னுடையவுண்
மையைத் தானறியமாட்டாமையானும், ஆன்மா தா
னே யறியத்தக்க வறிவைபுடையவனல்லன் முதல்வ
னறிவிக்க வறியானிற்பன்.

பரிணாமவாதி வினா.

சரீரிகட்கே கர்த்தருத்தவம் காணப்படுகலாற்
சரீரமில்லாத முதல்வனெவ்வாறு நின்று ஆன்மாக்க
களுக்கறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பன் ?

உசு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

புவனங்க ளிருநூற்றிருபத்து நாலுநூல ரூபமாகவும், எண்பத்துநான்கு நூறுபிரபையோனிகளுமவயவங்களாகவும், மகத்தாகப்பிரகாசிக்கு மிச்சாநூனக்கிரியைக ளந்தக்காணங்களாகவும், கொண்டெண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்கு விடயஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துச் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குப் பஞ்சமூர்த்திகளை யதிட்டித்து நடனம்பண்ணுவன் முதல்வன். அன்றியுமான்மா வந்தக்கரணமூலமாகப் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பொருந்தி யிந்திரியார்த்த சம்போகத்தினுற் சத்தாதிவிடயங்களை யறிந்துகிரகிக்கும் போகத்தையுங் கொடுத்து யோனி மாறிப்பிறக்கும் படி செய்து சகலாவதத்தையில் கன்மவொப்பை நோக்கிப் பூர்வமுள்ள அஞ்ஞானத்தை யொழித்து ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துப் பரமோட்சத்தையுங்கொடுப்பன் சர்வோத்திருட்டனாகிய முதல்வன்.

ஆன்மதத்துவத்தாலும், தாந்துனிகப் பொருள்களாலும், அறிவிசை செயல்களை விளக்குவனவாய்கலைமுதலியன வற்றாலும், கன்மத்தை யேறாது குறையாது விடுத்தும்கிவதித்தனைத்தாலும், உடம்பாலும், பிரமாணங்களினாலும், நூல்கட்குக் காரணமாகியநால்

உணர்த்துமுறையிலக்கணம். உசக

வகை வாக்குகளாலும், தன்னுண்மையான கேவலத்
தை விசாரித்தும் பார்க்கில் அனாபியுமாய்த் தானாக
வொன்றையு மறியமாட்டாமல் நிற்கையாலும், இவை
யனைத்தையும் கொண்டு கூட்டி யருளாலறிவிப்பாடு
ருசேதனன் வேறுவேண்டப்படுவான்.

பரிணாமவாதி வினா.

இங்ஙனா நறிவிக்கிறதும் அறிவிக்க வறிகிறது
மெல்லாமந்த முதல்வன் தானேயாயிருக்கவொரான்
மாவுண்டென்றதெனனை ?

விடை.

இந்திரியங்களாலும், அந்தக் கரணங்களாலும்,
விடயங்களாலும், சுத்ததத்தவங்களாலும், வித்தியா
தத்துவங்களாலும், புண்ணியபாவங்களாலும், பூதங்
களாலும், அளவைப் பிரமாணங்களாலும், சாத்திரங்
களாலும், அவன் அவன் அவராலு மறிவிக்கவேண்டு
வதின்றி யனாபமாய்நின்று பிரபஞ்சத்தை யெலாந்த
ன்னுடைய கிரியாசத்தியினை னுண்டாக்கி, அந்தப்பிர
பஞ்சத்திற் றேறாமல் விச்சுவாதிகையை அந்தமுதல்
வனை சர்வவன்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய் அவர
வர் கன்மத்துக் கீடாகப்பிரபஞ்ச விடயத்தையறி
வித்துநிற்பவ். ஆகவே அறிவிக்கிற முதல் ஆன்மாவல்ல
அறிவிக்கவறிகிறமுதலான்மா.

உசு2 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மீமாஞ்சகன் மதம்.

இவ்வா றுன்மாக்களிடத்தி லந்தர்யாமியாய்
நின்று பலவிதமாகப் பிரேரிக்கையால் முதல்வன்
விகாரியாவன்.

மறுப்பு.

விகாரமாவது மாயாசம்பந்த மாகையால் முதல்
வன் மாயையைப் பொருந்தான். மாயைச் சடமாகை
யால் பிரகாசத்தினிடத்தி லந்தகாரநில்லாதது போ
லநிந்திய வியாபகசத்ருபியான முதல்வனிடத்தில்மா
யைபொருந்தாது. ஆகையால் முதல்வ னிர்விகாரியே.
ஆகி லான்மாக்களறிவைப் பிரகாசிப்ப தெவ்வாறெ
னில், தேகேந்திரியாதிகளையுடைய ஆன்மாக்களுக்
கெல்லா மலகம்மபரிபாகாஹு குணமாகவறிவானது
ஆயக்காந்த சந்நிதியிலேயிருப்பிற்குச் சேட்டடையுண்
டானதுபோல முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே பிர
காசிக்கும்.

மானவகன் வினா.

முதல்வனுடைய வருட்சத்திதானே யனுக்கிர
கத்தை யுண்டாக்கு மென்னி லவ்விருவருந் தம்முட்
பேதமோ வபேதமோ ?

விடை.

சத்தியானது முதல்வனுக்கியற்கை குணமெனப் படுங்கருணையாதலால் முதல்வனுஞ் சத்தியுங்குண குணிமுறைமையாம், அக்குணங் குணியைவிட்டு நீங் காமையின் கண்ணுக்குப் புறவிருளைக் கிரணத்தா லோட்டிப் பிரகாசத்தைச் செய்கின்ற ஞாயிற்றுக் கொளிப்போல, உயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத்தீருவருளா னீக்கியனுகிரகஞ் செய்கின்ற விறைவனுக்கவ்வரு குணமேம்படுதலினபேதமேயாம்.

உணர்ந்துமுறையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீக்கையிலக்கணம்.

சகலருக்கு ஆசாரியன்பாசத்தைச் சேதிக்கை யின்பொருட்டுச் செய்யுந் *தீக்கைகள் பலவிதமாம். அவையாவன மீளுனது சினைப்பார்த்து மாத்திரத்

* தீ-(அருளை) கொடுப்பது; சை - (மருளை) கெடுப்பது.

உசச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தி லதனைப் பேதித்துத் தன்னைப்போலாக்குமாறு போல, ஆசாரியன் உண்மைப்பொருளில் சித்தத்தை வைத்துத்திவ்வியமான நயனத்தினுற்பார்த்து அவன் கட்டுப்பட்ட பந்தங்களைச்சோதிக்குமது நயனதீர்க்கை.

கோழிபோல் ஆசாரியன்றனது வலதுகையிற் சிவவத்தங்கற்பித்துச் சோதிரூபமாகத் தியானம் பண்ணி மாணவகன்றலை தொடங்கிச் சர்ணங்கமும் பரிசித்துப்பின்னாலே விடுவது பரிசுதீர்க்கை.

ஆமையைப்போலாசாரியன்றனது முதலாகிய வுண்மைப்பொருளிற் சித்தத்தையைத்துப் பரமான சோதியுடன் கூடித்தியானித்துச் சங்கிதாஈரியாவிடு திக்குச் செய்யுமாறுபோல மந்திரக்கிரியா பாவனைக ளுடன் வழுவின்றி ரெல்லாவற்றையுமுள்பபடி யழி ந்துசோகம் பாவனைபண்ணி யிந்த வைக்கியத்தினுற் பாசத்தைச் சேதிப்பது மானததீர்க்கை.

வருணாசிரமஞ்ஞமமாகப் பஞ்சாக்கரத்தை யுபதே சம்பண்ணுவது வாசுதீர்க்கை.

ஆசாரிய னாடி சந்தானமார்த்தத்தினால் மாணக் கனுடைய விதயகமலத்திற் பிரிவினித்தவ்விதயக மலத்தினடுவே வீந்துரூபமான வான்மாலைச் சுழு

முனைநாடியிற் பிரமரந்திரமளவாகக்கொண்டு சென்
றுசிவனிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்துகை சாத்திர
தீக்கை.

ஓமசம்பந்தமாகப் பண்ணுவது அலுத்திரிதீக்
கை இது ஞானவதியென்றும், கிரியாவதியென்று
மிருவகைப்படும், தீவிரத்தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தினி
பாதத்தையுடைய மாணவகனது தேசத்திற் பிரவே
சித்து நாபிகுண்டலத்திலே சிவாக்கினி முகங்கண்டு
ஓம்பூர்வாகமாகச் சடத்துவசத்தியைப் பண்ணுவது
ஞானதீக்கை.

விதிவழி குண்டலமண்டலமிட்டு வடக்குமண்ட
பத்தைப் பதினாறுக்குப் பதினாறு சூத்திரமேற்றி,
நூற்றுப்பத்தொன்பது பதமாக்கி, நடுவொன்பது
பதத்தில் மண்டலேசரபூசைக்கு வேதிகையும், இதற்
குமேற்குங்கிழக்கும் இட்டலிங்கபூசைக்கு வேதிகை
யுங்குண்டமும், குண்டத்திற்கு வடக்கே கும்பத்
தினுக்கு வேதிகையும், அதற்குமேற்கே யாசாரிய
ரபிடேகத்திற்குக் கும்பந்தாபிக்க வேதிகையும்,
அதற்குமேற்கே பஞ்சோவதி, பஞ்சத்துவக்குப் பல்
லவம்வைக்கவும், ஆகவேதிகை ஐந்திற்கும் குண்ட
லத்திற்குப்பதம் ஐம்பத்தினு.மற்ற வீருபத்தேழி

உச்சு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லாசாரியரிருக்கவும், சீடனிருக்கவும், தாலீபாகம் பண்ணவும், பஞ்சகவ்வியந்தரபிக்கவு டெனவறிக. இதனைச்சூழச் சஞ்சாரபதமொன்று மதனைச்சூழ்ந்து கும்பமுதலியதாபிக்கவும்செய்து முடிப்பது கிரியா தீக்கை.

இக்கிரியாதீக்கை நிர்பீசமெனவும், சபீசமென வுமிரண்டுவகைப்படும், மூன்றுவயதிற்குடேல் பதி னூறு வயதளவாகிய பாலருக்கும், கன்மமுள்ளபடியனுட்டிகமாட்டாத, மிகவு மறிலில்லாதவர்கட்கும், எழுபதுவயதிற்கு மேற்பட்ட விருத்தருக்கும், மாதருக்கும், போகத்தில் மிகவும் விருப்பத்தை வைத்த வரசர்கட்கும், வியாதியினால் வருத்தமுறுமவர்களுக்கும் இவர்கட்கெல்லாம் சரீராரந்த மனுட்டிக்கத்தக்க தானகன்மங்களனைத்தையுந் தீட்சாகாலத்தில் ஆசாரியர் நிறைவேற்றினதாகச்செய்வது நிர்ப்பீசதீக்கை.

அக்காலத்தில் ஆசாரியன் குண்டலத்திலக்கினியினந்தியாதி சண்டேசுராரந்தமான எட்டுக்கணங்களையும் பூசித்துச் சுவாகாரந்தமாகத் தர்ப்பணமந்திர தீபனங்களை யொவ்வொருக்காலோமம்பண்ணிச் சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தாலேந்நூறு ஆகுதிபண்ணிப் பூரணகுதிகொடுத்து முடித்து இவர்

கள் சமயாபாசத்தை யிந்த யாகதேவதைகளனைவரும் சாட்சியாகச் சமயாசாரயுக்திசெய்தல்வேண்டும்.

இத்தீட்சைசமயாசாரத்துடன்கூடின சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் செய்வது. சமயிக்குப் புனன்மூழ்கித் தர்ப்பணஞ்செய்து தாதமார்க்கஞ்செய்வது. புத்திரனுக்கதுவுஞ்செய்துசிவபூசையுமக்கினிகாரிய முதலாயினவும்புத்திரமார்க்கமுஞ்செய்வது. சமயிக்குப்பூசா தியிலதிகாரமில்லாதபடியாலும், புத்திரனுக்குத் தீக்கைபிரதிட்டைமுதலிய கன்மஞ்செய்தற்கதிகாரமில்லாதபடியாலும்மந்தத் தீக்கை நிரதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர்பெறும்.

தேகாதிபிரபஞ்சத்தைக் கான்றசோறெனக்கருதி மிகவும் வீரத்தராகியபக்குவர்க்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதத்தையும் பிராரத்துவத்தையும், ஆகாமியகன்மங்களைபுந்தீக்கையிற் சோதனைபண்ணிக் கிரியை முடிந்தவாறே சரீரபந்தமானவுடனே மோட்சத்தை யடைவது சத்தியநிருவாணதீக்கை யெனப்பெறும்.

நிகழ்காலத்துப்பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின் பொருட்டுவைத்து ஆசாரமனுட்டிக்கமாட்டாத வாலீசர்முதலாயினர்க்குத் தீட்சையிற்சத்திபண்ணி யாகாமியமேறாதபடி தியானபூசைமுதலிய

உச௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கன்மங்களைப்பண்ணி பெடுத்த சரீரத்திற்கமைத்த பிராரத்தகன்மம் புசித்துத் தொலைத்தவாறே சரீர பாதம்வந்து மேட்சத்தையடைவது அசத்தியநிரு வாணதீக்கை பெனப்பெறும்.

ஆசாரியனிடத்தில் ஆதமங்களை யோதியதனுண்மைப்பொருளை யறிந்து சமயாசாரங்களை வழுவற வனுட்டி யென்றாசாரியன் சண்டைசுரன் சன்னிதியிற் கற்றித்தபடி நடவாநின்ற வுக்கமே க்தமராகிய மாணாக்கர்க்குச் செய்யுந்தீக்கை சபீசமுனப்பெறும்.

ஆசாரியனுவான்சமயாசார கன்மமாத்நிர நிறுத்தியேனையவற்றைச்சுத்தி செய்தொழித்த இவரை முறைமையான் நித்தியநைமித்திய காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாக லின் இது சாதாரதீக்கையெனவும், பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டால் சாதகர் கருமாசாரியருமென் றிருவகைப்படுவர் இச் சபீசதீக்கையிருவகைப்படும்.

நிருவாணதீக்கையிலாசாரியன் மாணாக்கற்குப் பாவகன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல்வைத்துச் சிகாச்சேதமுமின்றிப் பதப்

பிராப்தியாகிய புவனங்களில் யோசனைசெய்யும் தீக்
கை உலோகதருமணி. *

மோட்சகரமியாகிய மாணக்கற்கு ஆசாரியன்
புண்ணியபாவமாகிய விரண்டினையு நாஸ்திதமாயிருக்
கிற சஞ்சிதகன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்து விதிவழிச்
செய்யப்பட்டுச் சிகரமந்திரத்தினு லேழுபிரகார மபி
மந்திரிஞ்சுப்பட்டதுமாய் ஞானசத்திரூபமாயிருக்கிற
கத்திரிசையைக்கொண்டு பிரமரந்திரத்திற்கு மேல்
பன்னிரண்டங்கு லமுடைய சிகையில் சுத்திவியாபினி
சமணை யுன்மணையெனக்கூறிய சுத்திகன் நாலுக்கு
மேல் சுவம்வியாபித்து நிற்கையாலையிட்டங்குலம்
ஸிட்டான்மரத்தனாக்கு மூலபாசமாயவர்கள் ஞானக்
கிரியைகளைத் திரேரதானஞ்செய்யுந்திரேரதானசத்தி
சொரூபமாயிருக்கிறமேனாலங்குலமுடைய சிகையை
யத்திரத்தாமேல் சேதிக்குமது சிவதருமணி.

இங்ஙனங்கூறிய நிர்ப்பீசதீக்கையி லுண்டாகிய
நிரதிகாரை சமயவிசேடத்திலடங்கும், சபீசதீக்கை
யிலுண்டாகிய சாதிகாரை நிருவாணதீக்கையிலும்
ஆபிடேகத்திலு மடங்கும்.

* உலோகதருமணி பவுதிகதீக்கையெனவும், சிவதரு
மணி நமிட்டிகதீக்கையெனவும் பெயர் பெறும்.

உரு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

முதல்வன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று, மந்திரங்கள், பதங்கள், வன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகளென்று சொல்லப்பட்டிகிற அறுவகைப்படும் அத்துவாக்கள் முறையே யொன்றிலென்றடங்க இறுதியினின்ற கலைதிரோதான சத்தியினும், அத்திரோதான சத்திசிவத்தினுமடங்குமாறு ணர்ந்தவ்வாறடக்கி, நிர்பீசஞ் சபீசமெனத் தனித்தனி யிருவகைப்படுமென, மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதிகிரியாவதியென்னு மிரண்டனுளொருதீக்கையால் உத்தமத்திலுத்தமர்முதலிய வம்மூவர்க்கு மறுவகையத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக்கெடுத்து எவ்விடத்தும் வியாபகமாய் விளங்குகிற சிவம்பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக்கொடுத்துப் பிறவியை யொழிப்பான் இம்மந்திராத்துவாமுதலிய வைந்தும் நிவர்த்திமுதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும் வருமாறு:-

நிவர்த்திகலைக் கெல்லை மூலாதாரந்தொடங்கியுந்திக்குமே லெண்விரலளவு, மண்டலம் அக்கினி, ஆதார மூலாதாரமுஞ் சுவாதிட்டானமும், அக்கரம் அகரம், பிரகாசம் சொரிதழற் கொழுந்து, மலம் மாயை, அவத்தைசாக்கிரம், மாத்தினைமூன்று, மந்

திரம் இருதயமும் சத்தியோசாதமும், பதம் ஓம் நமோமுதல் மாநேதவரந்தமாக விருபத்தெட்டு, வன்னம் கூதகாரம், புவனம் காலாக்கினிமுதல் வீரபத்திரர்கள் முடிவாகிய நூற்றெட்டு, தத்துவம் பிருதிவி தெய்வம்பிரமன், தெரழிற்சிருட்டி.

பிரதிட்டாகலைக்கெல்லை இருதயந்தொடங்கிக் கண்டத்தளவு, மண்டலம் ஆதித்தன், ஆதாரம்மணி பூரகம், அக்கரம் உகரம், பிரகாசம் அக்கினியுமாதித் தனுங்குடியனுபால, மலம்கன்டம், அவத்தை சொப்பனம், மாத்திரையிரண்டு, மந்திரம் சிரசும் ளாமதேவமும், பதம்மகேச்சுரமுத லருபினி முடிவாக விருபத்தொன்று, வன்னம் ௨௦ முதல் ௮௦ அந்த மிருபத்துநாலு, புவனம் அமரேசர்முதல் சிகண்டி முடிவாகிய வைம்பத்தாறு, தத்துவம் பிருதிவி நீங்கலாக வான்மகத்துவமிருபத்து மூன்று, தெய்வம் வீண்டு, தெரழிந்திதி.

வித்தியாகலைக்கெல்லை கண்டத்திற்கு மேல் தாலு மூலத்தளவு நாலங்குலம், மண்டலம் ஆதித்தன், ஆதாரமனாகதம், அக்கரம் மகரம், பிரகாசம் மின், மலம்மாயேயம், அவத்தை சுழுத்தி, மாத்திரை

உருஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யொன்று, மந்திரம்சிகையு மகோரமும், பதம்வியாபி
முதல் தியானகாரிய முடிவாகிய விருபது, வன்னம்
ஐம் முதல் ஐம் அந்தமாகிய வேழு, புவனம் தியான
முதல் வரமமுடிவாகிய விருபத்தீதழு, தத்துவம்
வித்தியாதத்துவமேழும், தெய்வம் உருத்திரன், தொ
ழில் சங்காரம்.

சாந்திகலைக்கெல்லை தாலுமுலத்திற்குமேல் புரு
வமத்தியத்தளவு நாலங்குலம், மண்டலம் சோமன்,
ஆதாரம்விசுத்தி, அக்கரம்விந்து, பிரகாசம்விளக்கொ
ளி, மலம் திரோதாரி, அவத்தை துரியம், மாத்திரை
யரை, மந்திரம் கவசமுத் தற்புருடமும். பதம்சித்
தியநிரோபகினிமுதல் வியோபவியாபினி முடிவாய
பதினொன்று, வன்னம் ஐம் முதல் ஐம் அந்தமாக
முன்று, புவனம் ஐமி முதல் சதாசிவமுடிவாகிய பதி
னெட்டு, தத்துவம் சத்தவித்தை பீச்சுரஞ் சாதாக்கி
யம், தெய்வம் மகேச்சரம், தொழில்திரோபவம்.

சாந்தியாதீதகலைக்கெல்லை புருவமத்தியத்திற்கு
மேல் மூன்றங்குலம், மண்டலம் சோமன், ஆதாரம்
ஆக்கினை, அக்கரம்நாதம், பிரகாசம்வாளொளி, மலம்
ஆணவம், அவத்தை துரியாதீதம், மாத்திரைகால்,

சாதனவிலக்கணம்.

உருங்

மந்திரம் நேத்திரமும் அத்திரமும் ஈசானமும், பதம்
பிரணவம், வன்னம் கூ முதல் கூ அந்தம்பதினாறு,
புவனம் நிவர்த்திமுதல் சமனந்தமுடிவாகிய பதி
னைந்து, தத்துவம் சத்தியும் சிவமும், தெய்வம் சதா
சிவம், தொழில் அனுக்கிரகம்.

தீக்ஷையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சாதனவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

மோட்சத்திற்குச் சாதனமாவனசரியை, கிரியை
யோகம், ஞானமெனநான்காம். இவைகளை முறையே
சந்மார்க்கம், சகமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், தா
சமார்க்க மெனப்படும்.

மாணவகன் வினா.

சரியையாதிகளின் சொரூபம்யாது?

உருச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

சரியைதேசகத்தினையும், கிரியை இந்திரியங்களை யும், யோகங்கரணங்களையும், ஞானம் ஆத்மாவாகிய தன்னையுஞ் சிவார்ப்பிதஞ் செய்தலாம்.

மாயாவாதி வினா.

மோட்சசாதனம் சாதன சதுட்டயங்களாகவும் சரியையர்த்திகளைக் கூறியதென்னை?

விடை.

சாதனசதுட்டயம் சரியையர்த்திகட்குக் கீழ்ப் போந்தனவாம்.

மாயாவாதி வினா.

அங்ஙனமாயின் வேதங்கள் சாதனசதுட்டயங் களைச் சாதனங்களாகக் கூறுவதென்ன?

விடை.

நித்தியாநித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்திரார் த்த பலபோகவிராகம், சமாதிசுட்க சம்பத்தி, முழுட் சுத்துவமிந்த நான்கு சாதனங்களுையடையின் பொது வாகவொருவனுக்குத் தெய்வவழிபாடுண்டாம். மீறிய உத்தமபரிபாகிக்கு முடிவாகப் பிரபத்தமாகத்தகு ந்த சிவோபாசனையினது பேதமாக வெளிப்படுஞ்

சரியையாதிகளின் முன்னர் மேற்படி சதுட்டயம் ஒருகன்னிகையினது கல்யாணத்திற்குப் பூர்வநடத்திய தேகபோஷணைபோல்வதாம். சரியையாதிகள் அந்தக் கன்னிகையினது கல்யாணந்தொடங்கி நடத்துங்கர்ப்பாதானம், பும்சவனமுதலிய சடங்குகள் போல்வனவாம். கணவனைக் கூடுதற்குமுன்னும் அவனைக் கூடியதற்குப் பின்னும் ஒருகன்னிகையின் றன்மையை விசாரிப்பதனோடுதானே ஒருபக்குவியினது சாதனசதுட்டயங்களையும், சரியையாதிகளையு முறையேவிசாரிக்க வேளியாம்.

மாணவகன் வினா.

சரியையாதிகளின் வழிபாடெங்ஙனம்?

விடை.

புறத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய உருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படும். புறத்தொழில் அகத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவருவத்திருமேனியைநோக்கிச் செய்யும் வழிபாடுகிரியை யெனப்படும். அகத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடுயோகமெனப்படும். புறத்தொழில் அகத்

உருக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தொழிலிரண்டு மின்மி யறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே உருவம் அருவருவம் அருவம் என்னுமுத்திறமேனிகடந்த முதல்வனிடத்துச் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படும்.

சரியை (நாதமார்க்கம்.)

முதல்வனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கோயிலினுள் திருவெகட்டும், திருமெழுக்கட்டும், திருப்பள்ளித் தாமங்களெடுத்துத், மாலை இண்டைமுதலிய கண்ணிகளும் முதல்வன் றிருமேனியிலமைத்தும், முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாயிர்த்தியினை வாயாறலாழ்த்தியும், திருவிளக்கேற்றியும், திருநந்தனவனமமைத்தும், அடியரைக்காரணின் அடியேனாற்செய்யத்தக்க பணியாடுதன்றருள வேண்டுமென்றுவணங்கி, அவரருளிச்செய்யும் பணிகிடைக்களைச் செய்தலுமாம். இச்சரியைத் தொழிலினை யனுட்டித்தோர் சாலோகமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

கிரியை (புத்திரமார்க்கம்.)

புதிதாகிய வாசனைபொருந்திய பொதிகளும், நூபதிபதிருமஞ்சனமமுது முதலியவெல்லாம் தேடிவைத்துக்கொண்டு, இவகைச்சுத்திகளைப் பண்ணி, ஆசனமூர்த்தி மூலங்களாலே மூர்த்திமானாகிய முதல்

வனைச் சோதியுருவாப்பாவித்து ஆவாகனம் பண்ணி
நிருமலமாகிய மெய்யன்பினால்ருச்சனைசெய்து விருப்
பத்துடன்றுதித்து வழிபாடியற்றி நித்தியாக்கினி
காரியமும் பண்ணிக் கிரியை யனுட்டித்தோர் சாயீப
மாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

யோகம் (சகமார்க்கம்.)

விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி
யுகவாச நிகவாசமாகிய வாய்விரண்டினையுந் தம்பித்
துச் சுழுமுனைமார்க்கத்திலே மனோவியாபாரமின் றிச்
சலனமற்றுத் திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுத
லான ஆறுதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தினை யறிந்து
அந்தவாதாரங்களின் தேவதைகளைத் தியானித்து
அவ்வாறுதாரங்களினு மசபை சிவசொருபமாய்நிற்கு
முறைமை யுணர்ந்து மூலாதாரந்தொடங்கி விராய
கர் முதலாயுள்ள தேவர்களைப்பொருந்திப் பிரமரந்
திரமளவு மசபையுடனே சென்று விரிந்த சந்திரமண்
டலமுகத்தினடியுண்டாகிய அமுதத்தினைத் தன்னு
டைய தேகமுழுவது நிற்பத்'தக்கி எல்லாப்பிரகாச
முங்கூடி நிறைந்த சோதிசொருபமாகத் தியானித்
தல் முதலியவற்றால் வினைகள்செடுதற்கு வழியாகிய
வியமரியமமுதலிய வட்டாங்க யோகத்தினை யனுட்
டித்தோர் சாருபமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

௨௫௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஞானம் (சன்மார்க்கம்)

சுகலமான கலைஞானங்களும், புராணங்களும், வேதாகமங்களிலுள்ள கருமகாண்டங்களும், மற்றச் சாத்திரங்களும், ஏனைச்சமயநூல்கள் பலவுமாராய்ந்து பலவழிப்படுகின்ற, பொருண்முழுவதும் கீழேனக் கொண்டுகழித்து, மேலான பதிபசுபாசமாகிய மூன்றுபொருள்களையுந் தடத்த லட்சணத்தில் வைத்து வகுத்துணர்த்தி அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பசுபாசங்கட்கு மேலாதலினது விளங்கச் சொரூபலட்சணத்திலவைத்துணர்த்தலாகிய நல்வழிக்கே துவான ஞானகாண்டத்தினை ஒதல் கேட்டல்களுடன் சிந்தித்து ஞானுருஞானேனாயமாகிய பகுப்பின்மீ யத்துவிதமா யகண்டாகாநித்திய வியாபக சச்சிதாநந்தப் பிழப்பாகி நிறைந்து நிற்கின்ற முதல்வனோடு கலக்குந்தன்மைத்தாகிய ஞானத்தினை யனுட்டித் தோர் சாயுச்சியமாகிய பாமுத்தியினைப் பெறுவர்.

மாணவகன் வினா.

ஆச்சன்மார்க்கத்திற்குமித்த கேட்டலாது ஞானங்களெவை?

விடை.

கேட்டல்.

தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்திதிமாத்திரையானே சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட் பித்தலோடு தோன்றுமாசிரியன் சந்திதிமாத்திரையானே மாணுக்கன்மாட்டுமுந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவுவிளங்கித் தோன்றும். அதுதோன்றவே முதல்வன்க்குப் பதியும் ஆன்மாவாகிய பசுவும் பிரபஞ்சமாகியபாசமும் ஆகிய முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே தோன்றும், அனுவேசாரண்டமாம்படி நேரியனாயும், அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாயு நின்றலால் உயிர்க்குயிராதலுமெங்கு நின்றலுமவையொன்றிலொன்று வியாபகவியாப்பியங்க ளாமாறு நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றும்.

சிந்தித்தல்.

பக்குவமுதிர்ச்சியா னுலாஞ்சத்தினிபாதமேவப் பெற்றோர்க்கு அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதவின்றி முதிர்ந்து முறுக வினையும், அப்போது தம்மாசிரிய ராதல், தம்முடனொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின்

உசு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மூத்தோருளொருவராதல், சிந்திப்பிக்கப் பெறுமந்
நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கிதுழந்து
முன்னொடுபின் மலைவற வேறு திட்டாந்தமுதலிய
வற்றாற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்கண்வேட்கைமிக்
குடையராகப் பெற்றார், இவ்வுலகின்கண் விருப்பு
வெறுப்பின்றிச் சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு
ஓடும் பெர்ன்னுமொக்கவே நோக்குவதாய் மற்றொ
ன்றிற் பற்றொன்றின்மிச் சீவன்முத்தரோடொத்துப்
பேரறிவாய முதல்வனுஞ் சிற்றறிவாய தாமும் ஞா
யிற்றிடுனொளியுங் கண்ணொளியும்போ லத்துவித
மாய் நின்றலால் ஆண்டுதாமுளதாதலையிப்பெறுது
முதல்வன்றோற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிர்வி
சுற்பஞ் சலிகற்பமென்னு மிரண்டிற் குமிடைநிலத்தே
நிற்பார்.

தேளிதல்.

ஆசிரியன்மிருவருளா லறியாமையு மறிதலு
மாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கித் தன்னறிவின்
கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கீகட்டு முறையிற் கேட்
டுச் சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்துப் பின் பன்புசெய்து
அதைக்கரணங்களிற் சேராதடங்கி நிற்கப்பெறுவார்
க்குப் பிரிதலில்லாத முதல்வனியல்பு கேட்டகாலத்

துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்
றித் தெளிந்தபின்னிலை யிரண்டுமின்றி நேரியனும்
பரியனுமாய்தோர் முறைமைபற்றி யெவற்றினு
மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு
தோன்றும்.

நிட்டை.

வியாபகமாகிய வுயிரவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலு
மேகதேசப்பட்டுச் சேற்குக்காரண மங்கனஞ்செ
ன்று அவ்வப்பயனுகரச் செய்யுமிருவினையே
யாகலின், அத்தனை யிரண்டினையுஞ் சிவபுண்ணிய மிகு
திப்பாட்டால் ஞானநாலேதல் முதல் சிந்தித்தலீற
கிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்ததெளிதலுணர்
வெனப்படும் அரத்தானறுக்கப்பெற்றோர்க்குக் கார
ணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமிநரகம் சுவர்க்கத்
திற் செல்லுதலாகிய வேகதேசச் செலவு மின்றா
யொழியும். அஃதொழியவே யவர்கரணங்களின்வயத்
தாதலின்றி மேலங்கனந் தோன்றிய விறைவனது
வியாபகத்தைத்தலைப்பட்டு ஞாயிறெவ்விடத்தெழி
னுமதனாலே தமக்காவததோர் பயனின்மை தெரித்
தவராய் ஒருவாற்றாணுகுறைவின்மையை யடைந்து
இம்மையே. சீவன்முத்தராகி மாசநீங்கியவழி யாடை
யினதுவெண்மை யாடைமுழுதும் விளங்கினுற்போல

உகூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

இங்குளிவாங்குங்கலம் போ லுழல்வதாகிய வீவ்வு
டம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்திரிலையில் தமது வியா
பகமெங்கணுமறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோ
டொத்துநிற்பர்.

மாணவகன் வினா.

இஞ்ஞானங்களை யடைதற்கேதுவாகிய வுபாய
ஞானங்களுமுண்டோ?

விடை.

ஐவகை ஞானவேள்விகளுள், அலற்றுள் பொ
ழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகைக் கெழுந்திருந்து சிந்தனை
முதலாகப்பூசை, அக்கினிகாரியம், துரியசந்திபரியந்த
மாக மோக்தப்பிரகாரங்களிலே அந்தந்த வருணா
சிரமத்திற்கு வேறறக்கிரியையையேற்றக் குறைவ
றப்பண்ணுவது கன்மயக்கியம்.

சாந்திராயணம், கிருச்சிரமம், மாசோபவாசம்,
அஷ்டமிபாதி விரதங்களினாலே தேகத்தினைத் தபிக்
கிறது தபோயக்கியம்.

வருணாசிரமானுகுணமான மந்திரத்தினை வாசக
மாகவும், இரகசியமாகவும், மானசமாகவுஞ்சபிப்பது
சபயக்கியம்.

இருதயாதிதானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்தி களைப் பலகாலுந்தியானிப்பது தியானயக்கியம்.

இந்நான்கு மொன்றக்கொன்று அதிகபலன்க ளைக் கொடுப்பதாய்ப் பரமேலாகத்திலே மகாபோகங் களைப் புசிப்பித்துக் காலவினுதியிலே புனர்சன்னத் தினை புண்டாக்கும்.

ஞானசாத் திரங்களை முன்னொடுப்பின்மலேவற ஆசா ரியனிடத்திலே படித்தல், படித்தபடி யொருவற்குப் படிப்பித்தல், பதிபசுபாசமென்னு மூன்றுபொரு ளுக்குள்ளே பதி ஞானனந்த சொரூபி யாகையா லதனை மனமுதலான கரணங்களைநீக்கிப் பாவிக்கும் படி யாசிரியனிடத்திலே கேட்டல், கேட்டபடி போ தித்தல், பாசஞ்சடமுமலமுமாகையினாலும், பசு ஆம் மல சம்பந்தமாகையினாலு மோரிழுக்குமல்லாமல் சுபாவநின்மலமாய நித்தியானந்த மயமாயுள்ள பரம் பொருளை யான்மாவிலே பாவிக்கை ஞானயக்கியம்.

மாணவகன் வினா.

உண்மைநிட்டையொருகால் மயங்கில் மேலோ ருபாயநிட்டை எங்ஙனம் ?

விடை.

பஞ்சாட்சாதரிசனமாகிய வைந்தெழுத்தருணி லையொருபாயநிட்டையாம்.

உசுசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

உபாயநிட்டை.

முதல்வனுடைய திருநாமமாகிய நமசிவாய வென்ற வைந்தக்கரத்தில் நகாரத்திற்பிரோத சத்தியும், மகாரத்தின் மலமும், சிகாரத்திற்சிவமும், வகாரத்திலருளும், யகாரத்திலான்மாவு நிற்கும். இவையென்று முதலினும், சிவமுன்னாக வுச்சரிக்கும்போது திரோதமு மலமு மொருபாலும், அருளுஞ்சிவமு மொருபாலு முன்னும்பின்னுஞ்சூழ்ந்துநிற்கீ நடுநின்றது ஆன்மா. இவ்வான்மா அந்தவருளமிலித்தா லதனாலறிந்து மற்றமல மறைத்தாலதனால் டாறைப்புண்டு இங்ஙனமிரண்டுடன்கூடி யொன்றுபட்டவ்வதுவாய் நின்றாலுந்தானொரு முதலாய்வருகிற தநாதியேயுடையது. அங்ஙனமிருக்கவும் மவ்வாகியமலமும், நவ்வாகிய திரோதசத்தியு மேலிட்டு நிற்கையாலே, வவ்வாகிய வருளிலுஞ் சிவ்வாகிய சிவத்திலுமானையற்றுச் சன்னமரணத்திலே நின்றமுந்தும். அந்தமலத்தின் கௌரவ நீங்கியருளிலே யாசையுடையவர்களுக்குப் பஞ்சாக்கர வுச்சரிப்புவேண்டும்.

இம்முறையினைப்பறிந்து சகளநிட்கள சதாசிவமூர்த்திக்கு யகாரமிலிங்கம், வகாரநாணம், சிகாரமேற்பதுமம், மகாரங்கண்டம், நகாரங்கீழ்ப்பதுமம்.

நகரஞ்சத்தியோசாதம், மகாரம்வாமம், சிகாரம
கோரம், வகாரந்தற்புருடம், யகாரம் மீசானவத்திர
மாகத்திருமேனியாகவும், சகளமூர்த்திக்கு நகாரம்
பதம், மகாரம்வயிறு, சிகாரந்தோள்கள், வகாரமுகம்,
யகாரந்திருமுடியாகத் திருமேனியாகவுமான முறை
மையினையுமறிந்து, பஞ்சாக்கரத்திலே கரநியாசம்,
அங்கநியாசங்களைப் பண்ணி, யதாவது கனிட்டாதி யங்
குட்டாந்தமான கரங்களிலே யகார, வகார, சிகார,
மகார, நகாரங்களைச் சங்காரநியாசம்பண்ணி, பதமு
தறலையுள்ள வங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களை
யடைவே நியாசம்பண்ணி, இருதயமுதலிய தானங்
களிலே சடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே
பிரணவத்தை நியசித்து, சூரியகோடி பிரபைபேபான்
ஆன்மாவின்னு இதயகமலத்திலே பஞ்சாக்கரமே
வடிவான முதல்வனை யெட்டங்குல வுயரத்தினையுந்
தனக்கு வேண்டினதொரு நிறத்தினையுமுடையசிவலி
ங்கமாகக் கற்பித்து, ஐந்தெழுத்தாற் பூசைபண்ணிக்
குண்டலியெனப் பெயரையுடைய நாபித்தானத்தே
யிருக்கிற நாடி யட்டகோணமுமாய்ப் பாம்பானது
மண்டலமாகப் பேழைசெய்திருக்கிறதனைக் குண்ட
மாகப் பாலித் ததனாலே ஞானாக்கினிநின்று சொரி

உகாசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கின்றதாகப் பாவித்தந்த ஞானவனலைச் சுமுனைநாடியிலே மேலேகொண்டுபோய் பிரமரந்தரத்திலே வைத்து அந்தவனற்பொறியோடு மேகோபவிக்கிறதாகப்பாவித்து, அதனாலேதான் சுத்தனாய்க் கீழேயிறங்கி நாயியிலக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து, அந்தநாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விந்துதானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்ததாரையாகப் பெருகுகிறதை மனதாகிற பார்த்திரத்திலே வாங்கியிடைபிங்கலைகளாகிற சுருக்கு சுருவங்களாலேயஞ்செழுத்தை யுச்சரித் தோமஞ்செடுத்து கருவிகரணைகளை விட்டுச்சென்று கூடுதற்கரிதாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தித் தன்னுடைய வாதினமின்மி யருளின்வழியேநின்று சரற்காலத்துச் சந்திரப்பிரபைபோலத் தியானித்து, நாடோலுந் தனக்கியன்ற மந்திரசெய்ஞ்செய்து, ஒருக்காலுங் காணப்படாதிருக்கிற இராகு கேதுக்களுபராகத்தால் சந்திராதித்தர் மாட்டுக்காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யானிதனையறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னுமறிவுக்கு விடயமாய்த் தோன்றுமேனைப் பசுபாசங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருளவ்வுச்சரிப்பிலான்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

மாணவகன் வினா.

இந்நிட்டை பிரிந்தகாலத்தில் ஞானிகட்கு புறப் பூசையில் விருப்பமுண்டாக வேண்டுமோ ?

விடை.

உட்பூசையொழிந்து புறத்திலுமுதல்வனை ய்ருச் சிக்கவேண்டில் சாத்துதலுக்குரித்தாகிய பூவவாய் ந்தமரத்தின்கீ முதிர்ந்த புட்பங்களையும், திருமஞ் சன முதலானவற்றையுங் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு சிவபெருமானை ஞானத்தினாலே முதல் இருதயக் கல்வியிலே பூவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர்த்திமா ணைப் புறத்திலே கண்ணிகலிங்கத்திலேயாதல், ஆசாரி யர்கொடுத்த வாணலிங்கத்திலேயாதல் பூசைபண்ணி இந்தப்பூசையைப் பண்ணுகிறபோது குறைவாலு மந்திரக்கிரியாபாவனாத் திரவியங்களினுடைய நின்ற வாலும், வைகல்யத்தாலுண்டான புண்ணியபாவங் கட்கு நமக்கெனப்போகாது முதல்வன் கூட்டின கர ணங்களையும் கொடுத்த திரவியங்களையும் கொண்டே வினபடியே செய்தோமென்று பணியறநின்று, பதி யாகிய முதல்வனை எண்ணிறந்தகாலம் அபியாமலி ருந்து ஆசாரியருபதேசத்தினாலே முதல்வன் பதி யென்று நாமடிமையென்று மறிந்தபின்பு உள்ளும் புறம்பென்னும லெவ்வீடத்து முதல்வனுக் கடிமைத் தொழில் செய்தலே வழகியவடியார் தொழில்.

உகாஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

இறைவனகம் புறமென்னும் பிறிவின்றி யுலகத் தார்க்குச் சிறிதந் தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாய் நிற்கும் விரகிற்றீப்போலவும், மந்ததாமலபாகமுடையாருக்கு ஒருவாற்றற்றோன்றியுந்தோன்றாது மறைந்துடனாய் நிற்கும் பாவில் நெய்ப்போலவும், மந்தமலபாக முடையார்க்குய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய்நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும், தீவிரமலபாக முடையார்க்கு இனிதுவிளங்கித் தோன்றினும் பிறித்தறியப்படாதுடனாய் நிற்கு மெள்ளி டெண்ணெய்ப்போலவும் யாண்டுமுளஞ்ஞலான் மேற் கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டும் வந்தித்து வழிபடினு மனுக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம், அங்ஙனமாயினு மான்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையில்வாறு வழிபடுதல் ஒருதலையானவேண்டும். இறைவனுள்ளே விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப்பற்றறத்துடைத்தற்கும், தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல உயிரைத் தன் வண்ணமாக்கி இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும், படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம் படி அத்துவிதவியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்

தோன்றுதலாகிய தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுது மிவனதாச்செய்தற்கு முரிமையுடைய விசேடவியைபுடைத்து ஆகலான் புறப்பூசையி லகப் பூசை விசேடமுடைத்து.

சங்காரந்தவாதி வினா.

ஆன்மாக்க ளந்தப் பதியைக்கூழி மிடத்துத் திருவடிஞானமாகிய பதிஞானத்தா லடையலாமோ, மனமுதலியவற்றா லடையலாமோ ?

விடை.

இந்திரிய வியாபாரஞானமும், வாசகவாச்சிய ஞானமும், புத்திவிருத்தி ஞானமும் பதியினை யெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டாதாகையாலும், அந்தப் பதியினுடையசொருபமானதுபிரசித்தியானசயம்பிரகாச ஞானமாகையாலும், இந்தவான்மாவும், யான் என்பு முதலியவறுப்புகளாற்கூடிய தேகமோ, இந்திரியக் கூட்டமோவென்னுங் குற்றமகலவென்னுடைய சொருபத்தினை யறிகிறேனில்லை யென்னுஞ் சந்தேகந் தீரும்படிக்குப் பதிதனது ஞானசத்தியை யான்மாவின்னிடத்திலே பிரகாசிப்பித்து அதனாலான்ம சொருபத்தினையுந் தரிசிப்பிப்பராகையாலும் முதல்வனைப்பதி ஞானத்தினாலேயே யணையவேண்டும்.

உஎ௦ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

உலகத்திற் பதார்த்தங்கட்கெல்லாங் காட்டாய்
நிற்கிற் கண்ணனது தன்னையு மறியமாட்டாது, அன்
றியும் அது தனக்குக் காரணமாய்நின்று சீவிப்பிக்கிற
கரணங்களையுமீதென்று அறியமாட்டாது, அவைக
ளுக்குக் காட்டாய்நிற்கிற கரணங்களுநாமே யெல்
லாவற்றிற்குங் காட்டாய் நிற்கிறோமென்னுந் தன்
மையு மறியமாட்டாத அந்தக்கரணங்களுந், தமக்கு
மேலுமாய்ப் பிராணனுமாயிருக்கிற வான்மாவையு
மறியமாட்டா, இந்தக் கருணிகரணதிகளைக் கொண்
டுணர்வாகிய சுகதுக்க மோகங்களைப் புதிக்கிறோ
மென்னு முணர்வையு மான்மாவறியமாட்டாது, அந்த
வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமாயுயிர்க்குயிராய் நின்
றுணர்த்து முதல்வனையு முணரமாட்டாது, ஆதலாலி
வைகளிப்படி யொன்றுக்கொன்று நூனவிருத்தியு
மதிக விருத்தியுமாய்க் காரியப்படுமுறைமையறிந்து
எல்லாவற்றிற்கு மேலாயெல்லாவற்றையும் வியா
பித்திருக்கிற முதல்வன் பக்குவான்மாக்களுக்குத்
தற்சொருபத்தினைக்காட்டி ஆன்மபேதத்தினையுந்
தரிசிப்பித்து அந்த முதல்வன் கரணங்களிடத்தினும்
அனுப்பிரட்டனாய் வியாபித்து அவைகளாற்றான் கா
ணப்படாமலதற்கு வேறாய் நிற்பன். இப்படி முதல்

வன் வியாபித்து நிற்கு முறைமையை ஆன்மாவினிடத்திலே கண்டு மயக்கவிகற்பமின்றி முதல்வனுடைய திருவடியை எப்பொழுது நினைந்திருக்கில் பாசங்களை விட்டு நீங்கும், நீங்காது கலந்திடினுஞ் சிவபாவனையைவிடாதுசெய்து முதல்வனை யவன்றிருவடி ஞானத்தரற் சேறலேபொருத்த முடைத்து.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்று நிற்குஞ் சாதகர்களுந் கனுக்கிரகஞ்செய்ய முறைமை யென்னம்?

விடை.

குருவினருளாலறிவதோர் குடியின்க ணுறைந்துநின்றனுகொண்டு பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்க யெண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய பிரமமுதலியவற்றின் திப்பியமகளிருமதி விசித்திரமாகிய மாடமானிகையு முதலிய போக்கிய பொருட்சிறப்புகளா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினிபுவனமுதல் அனாசிருதபுவன மிறுகிய வெவ்வகைப்பட்டபுவனமும், இகற்குமுன்ன ணுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக்கொண்டருவருத்துவிட்டு அறுவகையத்துவாவுட்பட்ட மூவ

உளஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங்காணப்
படாமையான் பித்திகை வடிவங்காண்பார்க்குக் கா
ணப்படாததா யதன்கண்மறைந்த சித்திரவடிவம்
போல முழுப்பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்ட
காட்சிசலியாதிருக்கப்பெறின் மேலொடு கீழிலானாகி
யுங் குறித்தறிவதொரு ரூணமிலானாகியும், தன்னை
யொருவர்க்கு முணர்த்தர்க்கரியானாகியும், ஒன்று
மில்லாகியும், பிரபஞ்சத்திற் கிலக்கணமான ஞான
சொருபமாண்டினிது விளங்கத்தோன்றும், தோன்
றவே வறியார்க்கு நிதிவாய்ந்துழி யப்பெருங்காதன்
மீதுறும், அதுமீதுறவே யவ்வன்பின் வழியே யெவ்
விடத்து மறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்ப் புருந்துயி
ரின்கண் விளங்கித்தோன்றுமந்த ஞானத்திற்கு முத
லாகிய ஞேயம்.

மாயாவாதி வினா.

சிவபரங்களைச்சுருதிகளி லொன்றென் றேதுயி
ருக்களிரண்டாகக் கூறுவானேன் ?

விடை.

உடம்பேநானென்றும், அதுநீங்கிய வழிபிரமநா
னென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றவுயிரா
வது சுட்டுணர்வுட்பட்ட வப்பாசமுமன்று, சுட்டுணர்

விறந்துநின்ற வப் பதிப்பொருளுமன்று. இரண்டற்
கும் வேறெனக்கண்டு வேறாய பாசத்தினை மேற்கு.
றிய வாற்றுகொருவி, ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயி
னும் வியாப்பிய வியாபகபாவகத்தாற்கண்டுணியும்
ஞாயிற்றி னுணியும்போல வேற்றுமை செலுத்தோ
ன்றாகவாறு ஒற்றித்து நின்றற்குரியதனது தொண்டி
னையும், இறைவன் கலப்பினையு நோக்கிநின்று, கரு
டோகம்பாவனை* யொருவன் செய்யப்பெறுமாயின்,
அக்கருடனம்மாந்திரிகனுக்கு வேறுதலின்மி யத்து
விதமாய்த் தோன்றி விடத்தைநீக்கித் தெளிவுசெய்யு
மாறுபோல முதல்வனுமிவனில் வேறுதலின்மி யத்து

* “கருடன் ஆகிபெளதிகம், ஆகிதைவிகம், ஆகியான்
மிகமெனமூவகைப்படும். உலகத்திற்காணப்படுங்கருடன்பெள
திககருடன், அதற்குத்தெய்வமான மந்திரந்தைவிககருடன்,
அம்மந்திர மிடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பவன் கொடுப்ப
தாயிய சத்தி ஆன்மிககருட னெனப்படும். இம்மூன்றனு
ளீண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கத்தெய்வமாய் மாந்திரி
கனுள்ளத்தி லதுபோல்வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்
படு மந்திரரூபமாகிய வரலிதைவிககருடனை. அதனைப்பாவித்த
லாவது நாடோறும்பயின்று வந்தபயிற்சி விசேடத்தாலம்மந்தி
ரரூபமே தானானவன்னிய பாவனைசெய்து தன்னறிவதன்
வயத்ததாம்படி யுறைந்துநின்றல்.”

உஎச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தஞாகச்
செய்வன்

மாணவகன் வினா.

மேற்சாதனங்களாற் பெறப்படும் பெத்த நீக்கு
மாறெங்கனம்?

விடை.

பதினானத்தாற் காணப்பட்ட விதைவன்பெத்த
நிலையிலுடனாய் நிற்பினும், வேறுகாணப்படு மாறின்
நி யான்மாவேயா யொற்றுமைபட்டு ஆன்மாவின்
வழியின்ற முறைமைபோல, ஈண்டான்மாவும் முதல்
வனோடுடனாய் நின்றநிலையினுந் தானெனவேறு காணப்
படாதவாறு அவனோடுடாற் றுரைப்பற்றியவ்விதைப்
பணியின் வழவாறு நிற்கப்பெறின்மனவனமேகனாகி
நின்றலால் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலினவ்
விதைவனுமிவன் செய்யுமிதாகிதங்க ளெல்லாம் யான்
செய்யுமிதாகிதங்க ளெனவுடனாய் நின்றேற்றுக் கொ
ள்ளுவன். முதல்வன் பணியினின்றலா மெத்திரியங்
களின் வசமாய்நிற்கும் பாதந்திரிய மொழிதலின்,
அவ்விதைவனுமிவனுக்கின்ப துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு
பிறர்செய்யு மிதாகிதங்க ளெல்லா மெனக்குநுகர்ச்
சியாமாறுசெய்தனவேயாமெனவுடனாய்நின்றேற்றுக்

கொள்வன். இவ்விருதிதத்தானு முறையே யிவன் செய்யுமிதாதிதங்க ளிவனுக்குப் பணியாய்முடியும். இவனுக் இதாதிதஞ்செய்தார் மாட்டு அவ்வித மதிதங் கள் அவ்வளவின்னி மிகுதிபடுதற்கு முறையே, னு ணைக்காரணமாலியையும். இங்ஙன மார்ச்சிப்புறுகர்ச் சியு பிவனைப் பந்தியாதொழியவே யேனைய சஞ்சித வினைமுடியையுமாண வமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்று பிவனைப் பந்திக்க மாட்டாவாய் விண்டுடாழியும்.

பாதினாரு தருமத்தினைப் பண்ணினேன், ஒருத் தனுக்குபகாரம் பண்ணினேன், அபகாரம்பண்ணி னேன், பிறனொனக்குபகாரம் பண்ணினார்கள், அபகா ரம்பண்ணினார்கள் என்றுதனக்கும் பிறருக்குஞ்சுவத ந்திரமுண்டாகவும், வீடு மாடு பெண்டுபிள்ளைகள் முத லான பொருள்களை முதல்வ னென்னிடத்திற் கூட்டி னானென் றெண்ணாமல், என்னுடைய தேகேகந்திரி யார்த்தக்கரண விருத்தினான மிவைகளை யெனக்கள் னியமென்றுணராமல், யானேயென்னு நினைவும், வக் கிரமாகிய மாயாசன்னிய ஞானத்தினைச் சிவஞானமா கிற வக்கினியினாலே காச்சியந்தக் கோட்டத்தைத் தீர்த்துந்தான் முதல்வனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும் போது முதல்வன் றன்னுடைய வானந்தசொருபத்

உளகூ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தினை யிவனுக்களித்துப் பந்தத்திலே முதல்வனைத்
தெரியாம லான்மாமுன்னாக நின்றதுபோல, ஆன்மா
வினைமறைத்து முதல்வனை முன்னாகநிற்பன். இவ்
வாறு முதல்வன் முன்னாகநிற்கவே புண்ணிய பாவங்
களிவனைக் கிட்டாம ளிவனுக்கு இதாஃதஞ்செய்த
வரிடத்திலே வினாந்துபோய்நிற்கும். யான் செய்தே
னென்பதாதி யான நினைவையுடையவர்க்கு முதல்வ
னிடத்தில் பிரகாசிப்பதின்மீ யவர்கள் பண்ணின புண்
ணியபாவங்களுக் கேற்ற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்
கும், புசிக்குமிடத்து மேலும்புண்ணிய பாவங்களைப்
பண்ணுவீக்கும். இவ்வாறாகில் யானெனதென்பதொ
ழிவ தெவ்வாறென்னில் மாயாகரணங்களைப் பொரு
ந்தியறிகிற சிற்றறிவன்மீப் பெரிதாகிய சிவஞானம்
பிரகாசிக்கிலல்லது பிரமாதிகளுக்கும் யானெனதெ
ன்னு மகங்கார மமகாரங்களைங்கா,

மாணவகன் வினா.

சோத்திராதி யிந்திரியங்க ளுந்தக்கரணவிர்த்தி
யான வென்னுடைய வறிவைப் பற்றினின்றென்வழித்
தாகாமல் தன்வழித்தாக விழுக்கையா லெவ்வாறு
விடயங்களைநீக்குவது ?

விடை.

இந்திரியங்களை யான்மாவீனுக்குக் காரணங்க
களாக்கூட்டின முதல்வனுடைய வாஞ்ஞாசத்தி
வழித்தாகக் கூடினபொழுது கூட்டியும், பிரிந்தபொ
ழுது பிரிந்து மெக்காலமு நிற்கையாலிந்திரியங்களை
யுடைமையாகவும், தன்னையடிமையாகவு முடையவன்
முதல்வனெனவுமறிந்து, அவனுடைய பாதத்தினை
வணங்கி யிந்தவிடயங்களிலே யடியேன்கருத்துசெல்
லாமலிருத்த வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டவன
ருளினுலே யிந்திரியங்களுடைய சத்தியைக்கெடுத்து
முதல்வன்வழித்தாய் தானிணையாமனிற்க விந்திரியத்
தின் வலிது முதல்வ வழித்தாய் தானிணையாமனிற்க
விந்திரியத்தின் வலியைக்கெடுத்துத் தன்வலி கெடா
மலிருக்கும்போதும் பிரபலபிராரத்தத்தினால் * விட
யத்தினுடைய விச்சையானதுமேலிட்டுவரி லிவ்வாறு
வருவது முதல்வனுடைய பிரேரகமே நம்மான்மீறப்
போகாது. அவனைவலின்படி செய்கிறோமென்று

* பிராரத்தமானது தீவிரம், மந்தம், சுப்தமெனமூவித
மாம். சிவதருமபாராயணஞய் நடக்கிறவனுக்குச் சுப்த
மில்லை, சிவஞானிக்கு மந்தமில்லை, தீவிரம்யாருக்கு நீங்காது.
ஆகலின், தீவிரபிராரத்தமே பிரபல பிராரத்தமாம்.

உள அ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வெள்ளத்திற் கோரைப்புல்போல விடயத்தைக்கூடி
னும் ஆகாமியகன்மமான துண்டாகா தாகையால்
மோட்சத்துக்குரித்தா யிவ்விடத்துச் சனனத்தினை
யெடுக்கத் திரும்பி வாரார்கள்.

அவிகாரவாதி வினா.

இங்ஙனஞ் சிலரை முதல்வனிரட்சித்தானெனிற்
பட்சவாதி யாகானே ?

விடை.

நீளனக்குண்ணின்று செய்கின்றயாகவி னென்
னற்செய்யப்படு மிதா கிதமெல்லா நீசெய்யுஞ் செய
லேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்கின்றாஞ்
செய்கின்றயாகவின் பிறராலெனக்குவரு மிதா கிதங்
களு நீசெய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங்
ஙன மவனருளாயல்லாது ஒன்றனையும் கருதாராய்த்
தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு, அஞ்ஞான
கன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா யொழிந்து விடுமாக
வின், அத்தன்மையவாகிய மெய்யுணர்வா லடைக்க
லம் புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து
பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி, யிரைநுகரப்
பெறுதுக்கிடக்கும் பாம்பு யாதாநு மோரிலக்குவந்து
வாய்ந்தவிடத்துச் சும்மாயிராதுபோல, அவரிடத்

துண்டாயுமவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்த
வாகாமிய வினை யவருக்கு மிகாகிதங்களை மிகவார்
பிறருளாய் வழியவ்வியைபுபற்றி யான் மெய்வித
மகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கடபாலதாச
லின், அதலையவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யுமவ்
விதமகிதங்களை மிகுவித்துத் துகர்வித்தொழிதலுஞ்
செய்வானிதுபற்றி முதல்வன் சனமூடையவனுவா
னல்லன்.

மாணவகன் வினா.

பிரபஞ்சவியாபாரங்களை விட்டு நீங்கிய சிவ தபச
களைப்பண்ணின் சன்னநீங்காதோ ?

விடை.

சிவஞானமில்லாதபேர் புண்ணிய பூமிகளிலே
சஞ்சரித்தும், புண்ணிய தீர்த்தங்களையாடிப் பிரயா
சைப்பட்டு, வனத்திலே சாகமுலபலங்களைப் புகித்
துஞ் சஞ்சரித்தும், மலைமுழுஞ்சிலே புகுந்தும், ஸ்தி
ராசனத்திலே யிருந்தும், அப்பிரயாசவசத்தினுற் பசி
தாச முதலிய வடக்கியும், நெடிகாகிய பலயுகங்
கள் மாணமில்லாதிருந்தும் காலாந்தரத்திலே சன்ன
த்தில்வந்து தோன்றுவார்கள். பதியினது சிற்சத்தி
பதிதலையாய்ந்தபேர் மடந்தையருடைய வெல்லா

உஅ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வவயங்கனையுந் தோயந்திருக்கவு முதல்வனுடைய
குஞ்சிதபாதமாகிய வருட்சத்தியையும் பிரியாத
வணக்கத்துடனே நின்று முன்சொன்ன தபோயாகங்
களினாற்கூடப்போகாத மோட்சத்தையுங் கூடிச்சிவ
மேயாயிருப்பார்.

மாணவகன் வினா.

ஞானவான்களிந்திரிய வியாபாரங்களுடன் கூடி
பிருக்கையி அவற்றிற் றேயாமனின்ற முறைமை
யெங்ஙனம்?

விடை.

சுடுதற்கேதுவாகிய வக்கினியைத் தம்பனஞ்
செய்ய வல்லா வ்வக்கினியுண் முழுகி யிருப்பினு
மதனாலவரிடத்து குடுண்டாகாதவாறு போலவும்,
கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடத்தினைத் தடுக்க
வல்ல மந்திரங்களையும், மருந்துகளையுமுடையார்
விடத்தினைப்பருகினும் அதனாலவருக்குக் கொலைத்
தொழிலுண்டாகாதவாறுபோலவும், விருப்புவெறுப்
புண்டாவதற்கேதுவாகிய விந்திரியங்களை மேற்
கூறிய முறையினின்று தம் வழிப்படுத்தவல்ல ஞானி
கள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழில்களைச்
செய்தாராயினும் அதனாலவரிடத்து விருப்புவெறு

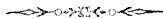
ப்புநிகழ்ந்து மேலைக்குளித்தாதல் செல்லாமையா
 னும், ஏனைப்பிராரத்தனையுந் தற்பணி நீத்தவர்
 மாட்டுத் . தலைக்கடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்
 சத்திகெட்டுப்போய் வரசனைமாத்திரையாய் நின்று
 சிமிதேதாக்கும். அவ்வளவிலேயன்றி வாதனையாற்
 செய்யக்கடவது பிரிநிலையாதலால், பெருங்காய
 மிருந்தொழிந்த பாத்நிரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து
 மணம்விசியும், ஒருகழிக்குபயோகமாதலின்மையும்;
 குயவனாவான் குடத்தைவளையு மளவுஞ் சுழற்றி
 விட்டதிகிரியி லவ்வாதனைகிடந்து தன்னேவகமுள்ள
 வுமதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை
 வளைதற்குபயோக மாதலின்மையும் போலுமாகலா
 னும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற வே
 னைமலவாதனைகளும் அவ்வுடம்புமாயுந் காலத்துவே
 ரொரு பற்றின்மையானதனுடன் மாய்ந்தொழியும்.

சாதனவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஞானவிலக்கணம்.

ஞானவேறு.

ஆசாரியரை பரம்பொருளாகக்கண்டு வழிபடுதல், அடியார்களை நாவ்நேராலும் வணங்குதல், முதல்வனைத் தியானத்திலேகண் டோரையடங்கி யிருத்தல், சரீர மருக்குற்றற்றேபால் நடுங்கல், ப்யம்வந்தாற்போல மயிர்முதிருத்தல், கண்டத்திலீ சீராத் திறங்குதல், தித்தித்திருத்தல், தழுதழுத்தல், புனித்திருத்தல், உண்ணுமளவில் கண்ணீர்மிகவருதல், நடுக்கமுண்டாதல்முதலிய ஞானமுதிப்பதற் கேதுவாம்.

ஞானநாமம்.

கண்ணுக்குக்காட்டான வீரவியோளிபோலவும், நிறங்களைக்கவரும்படி கத்திற் கிரண்டையு மொன்றெனும்படி. பற்றுவிக்கு மாதித்தனைப்போலவும், நடப்பார்க்காதாரம் பூமியானற்போலவும், நான்கு பூதத்திற்கு மாதாரமாகாயமானற்போலவும், உடலிற்கு மின்போலவும், நாவாய்க்குச் சமுத்திரம்போலவும்,

புட்பத்தினை நீர்போலவும், ஞானமான்மாவிற்காதா
ரமாம்.

ஞானநிலை.

உயிரகலக் கூடி யறியுங்கருவி நீங்குமென்றும்.
அறிவிப்பான் வசமாகத் தன் செயனுமொழியு மென்
றும் விலகி, அறிவிற்போது பேதற்குகவிட்டு அதி
தத்திற் சேராமலும், நவிலையினிதங்காமலும் பலகாற்
திறாவின்கக் கண்ணாடியைவிளக்க மொளி மிகுதியா
மாறுபோலச் சிவஞானந்தோன்றும்.

ஞானவளர்ச்சி.

ஞானத்தினிப்பாசியான் மறைப்புண்டா லதனை
யொருகன்வெந்தவிடத்தே யப்பாவி நீங்குமாறு
போலவும், அங்கிவி விளங்காத நேரத்து வாயுவை
யுண்டாக்குமாறுபோலவும் புடவையை யழுக்கற
வெற்றுமதுபோலவும், தூற்பொருளைப் பலகாலு
நவிலுவது போலவும் அருவிலையுதைந்து நிற்க ஞா
னம்வளரும்.

ஞானபேதம்.

பாசஞானம், பசுஞானம், பதிஞானமெனமுன்
றும். பாசஞானமாவது ஆன்மா போகவேதுவான
போது இச்சையாகப்பற்றி யறிதற்குக்கருவியாயறி

உஅச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யுமதனைப் பாசஞான மென்றறிவதாம். எறிகடர் விளக்கிருக்கு மிடத்தினையும் விளக்கென்றற் போலாம். பசுஞானமாவது சிவஞானங்காட்டக் கண்டறிந்தறிவிப்பதாம். அது குருடனுக்குக் கோல்போலாம். பதிஞான நடத்துமளவிற் சிவனெழியப் பிரகாசிக்கமாட்டாது ஆதித்தனுக்குக் கிரணம்போல வென்றுகண்டு சிவனெல்லாவற்றிற்கு முதலென்று காணல்.

ஞானமகிமை.

பாசவிருத்தியி லவ்வஞ்ஞானமும் பாசஞானமாம் அஃதனைகமாம், அவைப் புறச்சமயஞானங்களும், சாத்திரஞானமும், சுருதிஞானமும், புராணஞானமும், சதுர்ட்டிகலாஞானமும், யோகஞானமும், மாயாஞானமும், பேதஞானமும், மாயாவாதஞானமு முதலியவாம். பசுஞானமும் பலவுள அவைவடிவுகளைப்பற்றியும், வடிவறுதிகளைப் பற்றியும், நீரும்நீருமென்றும், நட்சத்திரமு மாநித்தனுமென்றும், கரணங்களென்றும், இரதக்குவிரைகம்போல வென்றும், செம்புபொன்னுமாம்போல வென்றும், சிவமேயெல்லாந்தானே யென்றும், உப்பும நீருபோலவென்றும், இரும்பு மெரியும்போலவென்றும், எரியுநீரும்

போலவென்றும் சொல்லுமதர*மெல்லாம் ஆன்ம
போதஞ் சேட்டித்தலா லவையெல்லாம் பசஞான
மாம். பதிஞானமானது விசாரித்துச் சொல்லவும்
ஆன்மபோதத்தாற் கொள்ளவுமரியது அந்நிலையெங்
கன மென்னினங்ஙனமென்றே கொள்ளத்தக்கது.

ஞானவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஞானிகளிலக்கணம்.

ஞானிகளியல்பு.

பந்தமாகிய சூத்துவாதிகளிலும், செகமாகிய
புத்திர மித்திர களத்திர போகபோக்கியங்களிலும்,
ஆசையற்று, மேலான ஞானமொழியப்பயிற்சி செய்
யாத பரநெறியோரை, அந்நஞானத்தார் நிந்தித்தல்,
வாழ்த்தல், ஊறுபடுத்தல், மனவிரைகளாற் குளிர்பி
செய்தல், சபையோர் முன்னில்லாமல் நீக்குதல்,

*இவ்வுவமானங்களினுண்மை இந்நூலினத்துவிதவிலக்
கணத்தின் நிருபணத்திற்காண்க.

உஅசு சித்தாந்தவசனபுஷணம்.

சபையோர் முறைமையாகக் கொள்ளுதல் முதலியன செய்தால் அவர்செய்தவற்றிற் றுக்கப்படுதல், சுகப் படுதல், செய்யாமலித மகிதமிரண்டுங்கெட்டவராய்ப் பதார்த்தங்களிலே ஓடும் பொன்னுமொக்கக் கொள் வராயிருப்பவரே ஞானிகளாம்.

ஞானிகள் ஞேயத்தழுந்துமுறைமை.

ஞானத்தாலசத்தியத்தினை யசத்தியமென்றறி ந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள முதல்வனைத் தரிசித்த வர்கள் அந்த முதல்வனையே யெவ்விடத்திலுங்கண்டி ருப்பர். வாதுமார்த்தத்தினுற் பிரபஞ்சவிடயங் கள் மேலிட்டரூப மறிவுடையார்கள். அந்த விடயங் களுடன்கூடி நின்று பார்க்கவுண்டானவறிவு வெகு விதமானவறிவு மாயானிதற்பழமா யிருக்கும். அஃ தொழிந்து வைந்தவமாகிய சத்தமாயவிலுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும், வாச்சியமாகிய அத்தமூமா யிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும், அத் தந்தான் பிரமமென்று மயக்கத்தினைநுகிற ஞான நீங்கக்காண்பானுங் காட்டுவதுங்காணப்படுகிற பொ ருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்தறிகிற ஞான மாம். அவைநீங்க இவையெல்லாவற்றிற்கு மப்பாற் பட்டு வாக்குமனை கோசரமாயிருக்கிற சிவஞானமே

ஞானம். ஆகையினால் சிவன்முத்தர்கள் வாதனையா
லும் அபுத்தி பூர்வத்தாலுண்டாகிய பிராரத்தம் புசி
த்துத் துஷ்டமளவுக் கனவிலு நனவிலு மந்தச் சிவத்
தையே தீர்த்துக் கொண்டிருப்பர்.

ஞானிகள் பெருமை.

பகரணஞ் சிவகரணமாகச் சர்க்கரத்திலிருந்து
கொண்டு தானே கரணங்கடந்த வடித்தைப்பிழிந்தா.
ரிவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளின்கி றிட்டடைமேவி
னாரே டீடாப்பச் சிறந்தவரேயாவர். இவர்கள் முற்
பிறவியிற்செய்த சிவபுண்ணியத்தினைச் சொல்லவொ
ண்ணாமையால் இம்மைக்கண்ணுயிர்ப்பற்று நீங்கி
மேலாகிய சிவத்தைப்பொருந்தி பிரண்டறநிற்கை
யாற் சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயாவர். அவர்கள் முடி
யினையணிந்து அரசாட்சிசெய்து அரிவையரோடின
புற்றிருந்திடும், அகப்பற்று நீங்கினவரே யாவர்.
இவ்வகப்பற்றுநீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,
வினைகளேறுதலின் பிறப்பினையடைவர். இவ்வுண்மை
யறிந்தாருண்டுடுத்துப்பூசி முடித்துச் செய்யுத்தொழி
லொப்புமையேபற்றி யவனாயுலகத்தாரோடு வைத்
தெண்ணுதலடாது.

உஅஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஞானிகளுக்குத்தானபலன்.

உலகத்தில் ஞானிகள் குலமில்லாதவராய், மெய் குறைந்தவராய், உலகத்தோர் நெறிதப்பச்செய்தவராய், நற்குணமில்லராய், எல்லாராலு நிந்திக்கப்படு முடலையுடையராய், ஆசைமிகவுடையராய், புறப்பூசை காணப்படாதவராயிருந்தாரானாலும், சிவஞானச் செயலுள்ளையுடையராயிருப்பாராயின், இவர்கட்கு அமுதுசெயப்பண்ணி, திருமேனிக்கு வேண்டுவன கொடுக்கின் அவையெள்ளளவராயினு மகரீமருவளவாய் மிகுத்துக் கீர்த்தியுண்டாகும். பயன்பலிக்கு மென்று வேதாசமங்களுகாக்கும்.

ஞானிகள்வழிபடு முறைமை.

சிலாநந்தத்தை யநந்யானுபவமாகப் பொருந்துவதற்குத் தடையாயுள்ள மூன்று மலங்களையுமொழித்து, மிகுந்த பத்திரினைவாய்ந்த மெய்யன்பருடன் கூடியவர்கள் திருவேடத்தினையுந் திருக்கோயில்களையுபரமேஸ்வரனையென்று ரும்பிட்டு ஆனந்தமேலிட்டால் முதல்வன் புகழைப்பண்ணுடனேபாடிக்கை கொட்டிக் கூத்தாடி, பூலாகமுதல் பிரமலோகபரியந்தமுள்ள ஹெருவருக்கும் பயப்பட்டோம், சர்வர்க்கு மேலானோ மெனக்களித்துத் திருவடியைத்

தலைக்கூடப்பெற்றவரது பெருமைநோக்கி யவர்க்
கடிமைமென வாழ்த்தலுமுடையார் சீவன்முத்தர்.
அடியாரிடத்துப் பத்தியில்லாதேவர் ஆண்டவனிடத்
தும் பத்தியில்லாதவரேயாவர். எல்லாச்சீவர்களிடத்
துந்தையுடையராய்க் தம்மைப்போல் விசாரித்த
பேரே சன்னமாணமாகிய கடலிமீலனின் றுங்கரையே
றவன்புடையராவார். இஃதில்லார், தன்னிடத்து
மன்பில்லாரே. இத்தகையாருடனினங்கின் பிறப்புக்
கேதுவான கலாம் விளைப்பர். ஆகலினிவரை விட்டு
நேசத்துடனே யடியாராயுமவர்க்கேவல் செய்வா
ராயுந் தெரிந்தவர்க்கு வேண்டுகருமமே நமக்கு
வேண்டுகருமமாகச் செய்து அங்ஙனம்செய்யுங்கால்
சுதந்தரமற்று அந்தவடியாரைப்போல முதல்வனு
டைய காருண்யமாகிய ஞானத்தாலே சத்திபத்தினே
தரிசித்து அந்நிலையில நின்று பத்தர்கள் திருக்கூட்
டத்தைத் தண்டம்பண்ணிக் கைமகாட்டிக் கூத்து
மாடித்திரிவர் சீவன்முத்தர்.

ஞானிசான்புசெயு முறைமை.

ஆன்மேபாதத்தா விபாவராலு மறிதற்கரிய
முதல்வன்றனை யறியுநிமித்தமாகத் தன்னுடைய
வடியார்கட்குத் திருவேடமாகிய தனது திருமேனி

உகூ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யைக்கொடுத்து, தன்னையடியார்களறிதற்கீடாக வல
யவர்களிருதயத்திலே யவர்கட்குப் பிராணனாய்
நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தினையும் பிரகாசிப்
பித்து, தனதுகாருண்ணியத்தினாலே யடியார்களி
டத்துக் தான்பொருந்தி நிற்கையாலிந்தத்திருவுருவ
முதல்வனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்பட
மும். நானென்றொருமுதலில் சர்வமுமுதல்வனென்
றேதியானிக்கையாலிவர்கள் முதல்வனென்றேசொல்
லப்படும். ஆசாரியன்றிசிப்பித்தவந்தத் தியானத்
திலேநின்று தத்தமிருதயங்களிலே முதல்வனை யே
கீபாவம் பிறப்பித்துக்கொள்ளுகிற கோட்பாடுகளா
லே முதல்வனாகவே நிற்பர். தாமிப்படிக்கொள்ளுகிற
தியானங்களுந் தியானித்துநிற்கிற தங்களுடையவான்
மபேபாதங்களும் பின்பு சேரவழிந்துகேபாகிற முறை
மைபாலான்மபேபாதஞ் சீவியாமலந்த முதல்வனை
யாய் நின்றுவிடுவர்.

ஞானிகளிடத்து முதல்வனது சாந்தியம்.

திருக்கேசரியுள்ளிருக்குந் திருவுருவத்தினை மு
தல்வனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க்கு அவ்வுரு
வத்தினிடத்திலே சாந்தித்தியம் பண்ணுவன், அந்தத்
திருவுருவத்தினிடத்திற் பஞ்சபிரமசடங்க மந்திரங்க

அத் துவிதமுத்தியிலக்கணம். உகக

எரினூலே யுளனென்று பாலித்தேபர்க்கு மவ்வாறு
மந்திரமுர்த்தியாகச் சாந்தியம் பண்ணுவன், முதல்
வனகண்ட பரிபூரணனென்றதீயாமல் முர்த்தியிலே
தனதிட்டமான விக்கிரகத்தில் மந்திரதீயாசங்களைப்
பண்ணி வழிபடக்காட்டத்திலே வன்னிபால வந்த
மந்திரத்திலே சாந்தியமாவன், பாலானது பசுவி
னுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்னை
யோரிடத்துங் காணப்படாமல் தன்னுடைய சுன்றை
க்கண்டபிராது முலையிலே விம்மியொழுதுவதுபால
ஆறத்துவாவினு முதல்வனிறைந்திருந்தானையாவினு
மந்திரத்து வாவிலே பிரகாசித்து அடியார்கள் வே
ண்டிய கொடுத்தருளுவன்.

ஞானிகளிலக்கண முற்றியு.

உ

சிவமயம்.

அத் துவிதமுத்தியிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

முதல்வன்கழனிற் செல்லுங்கா லதனை யான்மாக்
கள் கெட்டொன்றுமோ, கெடாநொன்றுமோ வெ

உகூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

னக்கடாயினூர்க்குக் கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்
மாக்கெட்டுப் பேராகலானொன்ற மாட்டாது, கெடா
தொன்றுமெனின், கெடாதவழியிருபொருளாய் நிற்
றவின் ஒன்றுமாறில்லையாகலான், அருத்தாபத்தியள
வையானே, உப்புத்தனது கண்டிப்புநீங்கி நீரினொன்
றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங் கெட்டொழிய
வான் மாமுதல்வனிடத் திரண்டறக்கலந்து ஆனந்தத்
தினை யனுபவிப்பதே அத்துவிதமுத்தியாம்.

மாணவரன் வினா.

அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பயனென்னை ?
விடை.

அத்துவிதமாவது பேதப்பொரு ளிரண்டு தம்
முளபேதமாதற்குரிய சம்பந்த விசேடம்.

மாணவரன் வினா.

அபேதமெனின் அது தாதான்மியத்தின்பாற்
படுமன்றோ ?

விடை,

யாதொருபொருள், அவயவ அவயவிகளாயே
னும், குணங்குறிகளாயேனும், வேற்றுமைப்பட்டிரண்
டாய்நிற்பதும், அவ்வழியானே வேறுபட்ட இரு

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். உசுந

பொருளதுவதுவாய் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதுமென
விருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது தாதான்
மியமென்றும், பின்னையது அத்துவித மென்றும்
வழங்கப்படும்.

மாணவகன் வினா.

ஒருபொருள் மற்றொருபொருளாமாறு யாங்ங
னம்?

விடை.

அதனியாகின்ற யெனவும், அதுநானாகின்றே
னெனவும், அதுவதுவாகின்ற தெனவு மூவிடம்பற்றி
நிகழுந்தத்துலமசி முதலியமகாவாக்கியங்களைக்கேட்
டவழி, அதுவென்பதொருபொருள், நீயென்பதொ
ருபொருளாமாகலின், ஒருபொருள் மற்றொருபொ
ருளாமாறு யாங்ஙனமென்னுமையநீக்குதற்கெழுந்து
அத்துவிதமென்ப தொன்றாகலின் அதுவதுவாதற்
கேதுவால் அவ்விரண்டுமுளதாகிய சம்பந்த விசேட
முணர்த்துதலை அத்துவிதமாம்.

ஏகான்மவாதி வினா.

அத்துவிதமெனுஞ் சத்தசுவண மாத்திரத்
தானே அவ்வத்துவிதத்திற் கேகமென்று பொருள்
படாதோ?

உகச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

ஏகமெனப்பொருளாயின் ஏகமேயெனவிளக்கக் கூறவமையும், அவ்வாயின் அத்துவித மெனவுய்த் துணை வைத்தமையானும், ஏகமெனப்பொருள் கொள்ளின் மகாவாக்கியப்பொருள் பயப்பதேதார் விசேடமின்மையானும் அத்துவிதமென்பது ஏகமெனப்பொருள்படா தென்பது தேற்றமென்க.

ஏகான்மவாதி வினா.

வேறுவிதமான வியப்புபற்றி அத்துவிதமென் னுஞ்சொல்லும், ஏகமென்னுஞ் சொல்லுமொரே பொருளைப்பயவாதோ?

விடை.

அத்துவிதமெனுஞ்சொல் இரண்டுபொருள்கூடி யிருக்கு நிலையினையும், ஏகமென்றசொல் ஒருபொருள் தனித்திருக்கு நிலையினையுங்கூறப் போந்தனவேயாம்.

ஏகான்மவாதி வினா.

இங்ஙனமாயின் அத்துவிதமென்ற சொல்லில் வந்துள்ள அகரத்திற்குப் பொருளென்னை?

விடை.

ஏகமெனுஞ்சொல்லின் மேல்வந்த அகரம் அன் மைப்பொருளை விளக்கி ஏகமல்லவென்று அநேக

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௨௯௫

மென்னுஞ் சொற்குப்பொருள்தந்து நிற்பதுபோல,
துவிதமெனுஞ் சொல்லினமேல்வந்த அகரம் அன்
மைப்பொருளை விளக்கத் துவிதமெல்லென்று அத்து
விதமென்னுஞ் சொற்குப்பொருள்தந்து நிற்கும்.

ஏகான்மவாதி வீனா.

அகரத்திற் கு இன்மைப்பொருள் கொண்டு அக்
துவிதமென்ற சொற்கு, இரண்டன்மை யொன்றன்
கண்ணையாமுதலின் ஒன்றெனப்பொருள் கொண்
டாடுவனவே?

விடை.

தானேதன்னை யொன்றெனக் கருதல் வேண்டா
மையின் அங்ஙனங்கருதும் பொருள் வேறொன்றுண்
டென்பது பெறப்படுமாகலானும், எண்ணுப்பெயர்
மேல்வந்த அகரம் அன்மைப்பொருள் மாத்திரைய
யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்மையி, ஏனைச்சொற்
களின் மேல்வந்த அகரம்போல இன்மைப் *பொரு
ளையுணர்த்துதல் வழக்கின்க ணின்மையான் அத்து
விதமென்ற மொழிகாணே பிழிதுகாரணம் வேண்
டாது வேறன்மையுணர்த்தி நிற்குமாகலானும் அவ்
வன்மைப் பொருளை பொருட்குமுடைத்து.

* இதுஐற்பாஞ்சராத்திரியு மறுக்கப்பட்டனன்,

உககா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

துவிதவாதி மதம்.

அத்துவிதமென்ற சொல்லில் அகரத்திற்கு மறு தலையெனப்பொருளாம். ஆகவே இரண்டில்லாத பேரது ஒன்றென்னும் பிரசங்கத்திற்கிடமின்றும். இதனால் அத்துவிதமென்றசொல் இரண்டிணையேதா பித்தவாறாயிற்று. இரண்டின் மறுதலையாகிய வெள்ளும், ஒன்றின் மறுதலையாகியவிரண்டும் பெறப்பட்டவற்றுள், ஒன்றன்மறுதலையாகிய விரண்டென்று கொள்வதுசிதம்.

மறுப்பு.

துவிதத்தின் மறுதலை அத்துவிதமானபடி, ஏகத்தின் மறுதலை அநேகமெனக் கூறவேண்டியவரும், அவ் வனமங்கீகரிப்பா ரொருவருமிவர். அன்றியும் முதல் வனுக்கு உருவத்திருமேனி பொன்றிணையே யொப்பிய நின்மதத்தில், உயிர்களிடத்தில் முதல்வன் கலத்தல்சாலாது. அப்பேரது முதல்வனுடன் சீவர்கள் அத்துவிதமாதலுங் கூடாது. அன்றியும் எண்ணுப்பெயர் மேல்வந்த அகரத்திற்கு மறுதலைப் பொருளில்லையென்பதுந் துண்ணம்.

துவிதவாதி வினா.

முதல்வனுடன் ஆன்மாக்கள் முத்திகாலத்து மாத்திரந்தானே அத்துவிதப்படுவா?

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௨௬௭

விடை.

முதல்வனும் ஆன்மாக்களு மெக்காலத்து மத்து விதமாகவேயிருப்பர். பெத்த முத்தியிரண்டிடத்தினு முதல்வன்றிருவருளையின்றி யான்மாக்கள் தாமாக வெராரு விடயத்தினைப்பொருத்தி யறிந்தனுபவிக்க வும், அனுபவித்துக் கன்மத்துக்கீடான வென்றி னைச்செய்யவு மறியார்கள், ஆன்மாக்கள் தாமாக வென்றினையு. மறியாததுகொண்டு முதல்வனான்மீ ளிலே யாதுதியிலே யத்துவிதமாய் நின்று, ஆன்மாக்கள் கன்மத்திற்கீடாகவெழுந்திருந்த செயல்களையெ ல்லாந்தமது திருவுளத்திலே கண்டு அந்தந்த விடயங் களைக்கூட்டிப் புசிப்பிடுத்துச் சடசித்துக்களிரண்டினும் பூரணமாய்நிற்பன், இவ்வான்மாக்கள் கன்மம்புசித்து த்தொலைந்துவெறொருசரீரமெடுக்குமிடத்தும் முதல் வனின்றித்தாமாக வெடுக்கமாட்டா, அகரவயிர் மற் றையவக்கங்களுக்கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக் கங்களைக்காரியப் படுத்தினுற்போல, முதல்வனும் ஆன்மாக்களுக்கும் பிராணனாய் நின்று காரியப்படுத் துவன். ஆகலின் முதல்வனையின்றி யொருகாலத்து மான்மாக்கள் வேறறநின்று தாமாகவறியத்தக்க இட மில்லையாம்.

உக௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

துவிதவாதி வினா.

முதல்வனென்னெனத் தம்பிரிவறநீறெற்று நின்று
னுகெல்லாருங் காணவேண்டுமன்றோ, அவ்வாறு
காணப்படாதிருப்பானேன்?

விடை.

குருடர்கட் காதித்தன் காணுகவாறு போன்று,
சிவஞானமாகிய திருஷ்டியிலலாத பேர்கட்டு முதல்
வன் ஞானப்பிரகாச சொரூபமாக விந்நூங்காணப்
படான், சேற்றிலையுண்டான தாமதாபூசிகையான
தலர்தற்குப் பக்குவமானபோது ஆகித்தியனலர்
வித்தாற்போன்று மலபரிபாகத்தினைப் பொருந்தின
ஆன்மாக்களுமாகேகவனாகிய முதல்வன் சிவஞானமா
கிய திருஷ்டிபைக் கொடுக்கதின லான்மஞானப்பிர
காசத்திற்கு வேறற விதிபுப் பிரகாசமாக வேறுகத்
தோன்றுவன்.

உலகாயதன் மதம்.

அத்துவிதமுக்கி பொன்றுண்டென்பதெக்கால
த்துமில்லை, இம்மையிலே பதினாறுவயதனைப் பொரு
ந்தி, அழகினையும் வாய்ந்து வினக்குமாதர் தம்முடன்
புதிதாகக்கூடி அம்மாகரை கினைத்துத் தம்முடன்
ஊடுவதானால் அவருடல் தீர்ப்பது பொருட்டாகத்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். உசுக

தளர்தலு மவரடிகளிலே வீழ்ந்து வருந்தலுமாகிய தவத்தினின்றின்பு அந்த மகளிருடன் தன்னறிவு கெட்டுக் கூடுவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

மகளிர் பால்மிக்க விருப்பம், செயற்கை மண நீங்கினால் அசுத்த மிஞ்சியாலாகையை விடத்தக்க பொருளாம், இத்தமலமுத்திராதிகள் முத்தலானவை கசிந்து மிகவுந்தூர்க்கந்தத்தினை யுடைத்தாகிய பொல்லாக்காய் மூலாகையால், இம்மல முத்திராதிகளிலென்ன பெறுதற்கு விருப்பமுண்டாகிவரும், துவக்கு, உதிரம், மாமிரம், மெதை, அசுதி, மச்சை, கக்கிலம் இவற்றினை மெடுத்தக்கொண்ட ஆர்க்கந்தமாகிய காயம், ஊத்தையுடன் கிருமித்தொள் கோழையிரலிவைகளாற்பொங்கிதுணாக் க முத்திரப்பாண்ட மாதலால் அப்படிப்பட்ட காயத்தினையுடைய மகளிராகிய மலத்தொகுதியால் முத்தியென்றது மித்தையாம்.

சுவத்திராந்திசன் மதம்.

நாற்பத்து மூன்றாகவெண்ணப் பட்டிருக்கிற பஞ்சகந்தங்களை நோக்கும் * குற்றவிரென்றும், இவை நேராகக்கெட்டு வீட்டின்பத்தினையடையுமென்பதே முத்தியாம்.

* பஞ்சகந்தங்களின் விரிவினை - ச - வது பக்கத்திற்காண்க.

மறுப்பு.

கந்தமைந்துங்கெட்டால் முத்தியிற்செல்வார்யாரொன்றுழிச்செல்வா ரொருவருமில்லை, முத்திபெறுவாரில்லையாயின் முத்தியின்பம் யாவருக்கு, கந்தங்களைத்திற்றோன்றும் அமினிற்சென்று கூறின் மனத்தாலயியுமறியு கெடாதுருக்குமாயின், அவ்விடத்திலும் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னுங் கந்தங்களைத்த முண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாக்கிக் கிலைசத்தினைபுந் தருமாதலானது முத்தியாகாது.

போகாசாரன் மதம்.

கணபங்கமான வறியுதானே யுடல்முதலியனவாக வாதனையால் அருவமுருவமாதலாலும், உலகம் அறிவாற்பரிணமிக்கபடியாலும், பிரபஞ்சங்களிற்றோன்றவன விழித்தாற் பொய்யாம்பேபால வெங்குமறியேயுற்றதெனத் தேறுகில முத்தியாம்.

மறுப்பு.

உள்ளிருக்குமறியு கணத்திற்கெட்டழியவாதனையிலெவ்வாறு நிற்கும், அது நின்றதாயினும், அருவாகியவறியு உலகமாவதெவ்வாறு, உள்ளே நித்தியமாய் நின்றவறியு வெளியேருபமானபோ தழிந்து

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௧

போமோ, அக்ஷனம் வருத்தமுடைய அறிவிற்கு
வாதனையென்பதொன்று காரணமாமோ வாகாதாத
லாலிந்தமருட்சிநிலை முத்தியாகாது.

மாத்துமிசன் மதம்.

மெய்வாய் கண்முக்குச் செவியாகிய அவயவங்
களிலே போதமெழுக்காண்டலால், அவயவந்தானே
போதமாம், அவ்வயவ மில்லாத கல் ஊரமுதலிய
வற்றுக் கழிவின் லையாகவே யவையெல்லாங்கெடும்.
இந்த நிலையறிதலே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அவயவங்க ளறிவிற்குத்தானமாய் நின்றலன்றி
அவயவமறிவைக்கண்டறியமாட்டாது, கடத்தினையும்
படத்தினையு முன்னையவயவங்கள் கண்டால் அவை
கலைவனைந்த குயவனையும், நெய்த தந்துவாயனையும்
விசாரித்துரைமாட்டாவாம். ஆதலால் அவயவமிடமா
கக்காணுமறிவு வேறுபட்டோரிருப்பதினால் அவயவ
மறிவிற்குத்தானங்களல்லதறிவாகா தாகையினாலு
முத்தியாகாது,

வைபாடிசன் மதம்.

மஞ்சளஞ் சுண்ணாம்புங் கூடிச் சிவப்பென்ப
தொன்றாகப்பேதித்தாற்போலப்பிரபஞ்சமாகியஉருக்

௩௦௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

களினவயவமு முட்போதமாகிய ஞானமுங் கூடின
போதறிவு பொருந்திக் தோன்றும் இவ்வுண்மை
காண்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

தெரியத்தக்கவிரபஞ்சமும், தெரியாதாகிய போத
மும்புறம்பு முன்னுமாகும், போதம் அருவம், உலக
முருவம் இரண்டு மெய்நனங்கலந்து நிற்கு மாகவி
னது முத்தியாகாது.

நிசண்டவாதி மதம். *

அட்டகுண முதலாயுள்ள மூன்றுவீகக்குணங்
களையும் விடுகிறதே முத்தியாம், அதாவது ஞான
வாணிபம், தரிசனவாணிபம், வேதநீயம், சீமாதீயம்,
ஆயுஷ்பம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமென்ற கு
ணங்களெட்டும், பசி, தாகம், பயம், செற்றம், உளகை,
மோகம், சிந்தனை, பழிப்பு, நோய், நசிப்பு, வேர்வை,
கேதம், மதம், அதிசயம், புசிப்பு, பிறப்பு, உறக்க
மென்கிற குணங்கள் பதின்மூன்று அர்ச்சுகம், இந்தி,
ஆரம், சோகம், சுருச்சை, பயமென்ற குணமாகும்,
ஆகவிங்நனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தொரு குண
முதலான மூளகைக்குணங்களையும் விட்டுப் பூர்வத்தி

* இதுவே ஆருகதன்மதமுமாம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௩

ஊண்டாய கன்மங்களைப்புகித்துத் தொலைந்து பொன்னெயில் வட்டத்தடையேவு முத்தியாம்.

மறுப்பு.

குணங்களை விட்டவிடந் தலமாகா தென்பதாலும், பூர்வகன்ம நிச்சயித்துப் புகிக்கைக்கு இவ்விடத்தில் ஆன்மாவிற்குத் தனக்கென வேராயில்லாத படியாலும், கன்மத்தினைத் தொலைப்புகித்துப் பொன்னெயில் வட்டத்தினை யடைவேவாமென்று கருதுவது பூரணமானது சமுத்திரத்தினீர் வற்றினபின்புமீன் தின்னக்கடவேவாமென்று கருதியது போலுமாகலின் முத்தியாகாது.

ஆசீவகன் மதம்.*

பிருத்தி அப்புத்தேயு வாயுவெண்ணுமிவைநாலும் பூகவணுங்கள், உயிராவது அருவாயிவற்றிவிடுகூடி நிற்பதொன்றாக வைந்தனுவாம், அவ்வணுக்களைநிற்ப்பிருத்தி அப்புத்தேயு வாயுவாகிய நாலணுவுமறிவற்றிருக்கும், உயிராகியவனு அறிவுற்றதாய் நாற்பூதத்தோடுக்கூடி னுண்ணிபதாய்த் தொட்டுந் தீண்டியுங்கலந்து மயிந்துந் செல்லாநிற்கும், அணுவுக்கன்னியமாகிய புண்ணிப்பாவங்கள் கூட அதனுக்குத்

* உலகாயதன் முதல் ஆசீவகனீராயுள்ளவர் அவைதீகர்.

தக்கதான அமிஷ உடற்கூட்டத்தாலுண்டாம். அம் முறைமையிலே புண்ணியத்தாலே முத்திரெழியமிந்து அதன் வழியிலே கூடுமென்றத்தத் தன்ம பரமேட்டியமிந்து மண்ணிடைவந்து கூடிய நெடியே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

கர்த்தா பூமியிலே வந்தவனாகில் அவன் கர்த்தாவல்லவாம், உயிர்தானாகத்திரைமுதுகளினும் நுண்ணியாயொட்டியுந் தீண்டியும் பொருந்திக்கலந்து மறியுமாகில் துயிலுமிடக்கமியாமலிருப்பானென், கரணங்கணிக் குகையாடுவனின், அந்தக்கரண நீங்க உயிரின் றலைமை கெடுமோ, பூதங்கள் பிரிந்தனவோ, பிரியில் உயிர் தொட்டுத்தீண்டிய உடல் நிற்கப்படுகிவானேனெனில், வாயுகூட்டமென்பாய். அதுவுமுடலையல்லையிரைக்கூட்டாது, அல்லாமலும் வாயுநிற்குமியில்லையாம், கன்மங்கூட்டுமெனில் கன்மமலமாதலால் அமியமாட்டாது இவ்வகை முத்தியாகாதாம்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அவரவர் சூத்திரமுறைமையிலே சந்தியவனுடனான சாஸ்த்திரிசெபமுதலியவந்தி வாழுமாமற் செய்வவே நன்மையினை யெப்பொழுதுங் கைவிடார், இச்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௫

சாகன்மமாகிய வைசுவதேவ பவி கரணாதிகளும், தட்சணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீய முதலிய அக்கினிகளுஞ் செய்யத் தான் விரும்பிலுதியாதவை யெல்லாமெய்தலாம், சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச் செய்யுமிடத்துப்பொருளை மிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்யின் முத்தியுண்டாம்.

மறுப்பு.

நித்தியகன்மமுகலிய கன்மங்களை ஞானங்கூடி நின்றலானே யழிவில்லாமையினைப் பொருந்தின வீட்டின்பத்தினைப் பொருந்தலாமெனின், கன்மங்கள் செய்யுமிடத்துத் தீரணியார்ச்சிதம் வேண்டுமெனயாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம். அவ்வாசை முதலியனவுண்டாகவே யான்மாபாசஞானமாய் நிற்கும், அந் தப்பாசஞானத்தினால் மோட்சஞ் சித்தியாதா, ஒரு வன்பொருளைத் தேடி யதனாலுண்டாயபயனை யதிலே நின்று புசித்தந்தப் பொருண்மாளவே மீளவும் பொருள் தேடிதற்கு முயல்கின்ற வதனையொப்ப ஆகுதி செய்கையினாலே யவ்வாகுதி சென்ற புண்ணியத்தால் மிக்க சுவர்க்கலோகங்களைப் பொருந்தி யப்புண்ணியந்தொலையுமளவும் புசித்துத்தொடைய மீளவும் புண்ணியகன்மஞ்செய்ய நினைக்கின்ற செயலாய்முடியும் இச்செயல் முத்தியாகாது.

௩௦௬ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பிரபாகரன் மதம்.

அரிதாகச்செய்யப்பட்ட கன்மத்தின் முடிவிலே ஞானமென்ப தொன்றுண்டாய் அந்தக் கன்மத்திலே யறிவுகூடி நின்று தொழிற்பட்டந்தக் கன்மமும் ஞான முங்கெட்டு ஆன்மா மண்போலவுங் கல்போலவுங் கிடக்கிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

கன்ம மறுமைப்பயனைத்தருமென்று வேதஞ் சொல்ல வந்தக் கன்மங்கெட்டு அந்தத் கன்மத்தா லுண்டாய ஞானமுங்கெட்டுக் கல்போற் கிடக்கின் அவ்விடத்துப் பேறில்லாமையால் முத்தியாகாது.

நையாயிகன் மதம்.

வேதமேமதய்வம், பிரத்தியட்ச வனுமானதி யைக்கொண்டறிவதே யறிவாம். கிரியாஞானச் சம வாய முத்தியாம்.

மறுப்பு.

நூலினாலும் பொருளினாலும் இசைதல் கூடும் டத்து, உரைக்குதாலுங் கருதுவானும் நூற்பொரு ளும் அவ்வழியின்றூர்கூடியொன்றாய்க் கரைந்து விடு மோ, அன்றியும் தவமுஞானமுங்கூடுமோ, ஆகலின் கொள்கை முத்தியாகாது.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௭

சுத்தப்பிரமவாதி மதம்.

பிரபஞ்சமாகச் சொல்லப்பட்டபொருள் சத்தத் தாலொழிய வேறில்லை, அச்சத்தமில்லா வளவிலே இதின் மயக்கமும் வருமாதலாற் சத்தமே உல்கு மாம், சுத்தப்பொருள் வேறுண்டென்னில் அப்பொருளுஞ் சத்தமாகச்சொல்ல வேண்டுதலாற் பொருளென்பது பொய்யாம். பூ மா வெனவிரண்டு சொன்னின்றனைகபொருட்பெறும், பூவென்றது பூமிக்கும், மலருக்கும், பொலிவுக்கு மிவைபோன்ற பிறவுக்கு மாம், மாவென்ற சொற்கருமை, பெருமை, கிறம், விலங்கு, வண்டு, மாமரம், கிருமி முதலியவைக்காம், அங்ஙனம் பேதித்த பொருட்பேரெல்லாஞ் சத்தமே, அதுவன்றி வேறுபட்ட பொருளுளவெனின் வேறுபட்ட பொருளும் நெல்லின்வேறுபட்டபொருள் பொரியென்னுஞ் சொற்பெற்றார்போலச் சத்தந்தானே பொருளுமாம் இச்சத்தத்தினுண்மை யறிவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

சத்தமே முத்தியாகில் வேதநூற்பொருளு மில்லை, இதுவென வரைந்தபொருளுஞ் சொல்லையெனின், சொல்லழிந்து பொருளாய்ப் பொருளழிந்து சொல்

௩௦௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லாமாகிற் பாலழிந்து தயிர்மோரானால் மீளவலை
பாலாமோ, நெல்லும்பொரியானால் பொரியென்னுஞ்
சொல் நெல்லென்னுஞ் சொல்லாமோ, நெல்லாகப்
பாவிக்கலாமோ, அரியென்றொருசொல் குரங்கிற்
சூந் திருமாலிற்கும் பெயரானற் குரங்கைத் திருமா
லாக எண்ணலாமோ, ஆகையாற்சத்தமுத்தியாகாது.

மீமாங்கிசன் மதம்.

வேதோபவேதமார்க்கங்களினும் ஆராயும்பொ
ருள் விசாரிக்கின் அநேகபேதமாகத் தேதீன்றும்.
அப்பொருள்களைப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்றொவ்
வாது நானாவிதமாபென்று விசாரித்துஞானமாகின்ற
இவ்வாராய்ச்சி விடாதிருக்கவே விசாரிப்பவன் பிரம
விட்டுணு உருத்திரரி லொருவனாவன், இதுவே முத்
தியாம்.

மறுப்பு.

விடுநெய்யாவது அந்தப்பொருளோ, அல்ல
திந்தப்பொருளோவென் றாராயுஞ் சந்தேகமும் முத்
தியாகாது.

பாற்கரியன் மதம்.

பாபிரபந்தானே பிரபஞ்சமும், ஆன்மாவுமாய்
நின்று காரியப்படுகிறவிடத்து, ஆன்மாகன்மத்தை

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௯

யனுட்டித்து ஞானமுண்டானவாறே பிரமத்துட
னேகடி ழான்மாவழிந்து பேசுகிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பரப்பிரமம் சடமானபிரபஞ்ச மாகாதபடியா
லும், சிற்றறிவோடுங்கூடிய ஆன்மாவாகாதபடியா
லும், முத்தியிலான்மா கெட்டுப்போமென்றதாற்
பெறுவானில்லாமையா னுமது முத்தியாகாது.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

மூலமென்றும், விகிற்றியென்றும், புரியட்டக
மென்று மூன்றுபேதமாய் விளங்கும் பிரகிருதி, தூல
மென்றும், சூக்குமமென்றும், பரமென்று மூன்று
விதமாக விவையெல்லாம் சூத்தனாய்புருடன் சந்நிதி
யிலே சேட்டடைப்படும். என்பேராலவெளிற் பால
னானவனை மாதாவறிவிக்குந்தன்மைபேராலவறிவித்து
நிற்குமென்றுகண்டு புருடன்வசமாவது முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பிரகிருதிபேதத்தறிவில்லையாம், அதனைப் புரு
டன்கூடி யறிவிக்குமென்பது, குருடன்முதுகிலே
முடவனிருந்து அவின் காலுந் தன்கண்ணுமாக நடக்
குமுறைமை யொக்கும். இப்படி யறியும்புருடனும்
அறியாப்பிரகிருதியுங்கூடி யறிதலென்பது முத்தியா
காது.

நக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வைசேடிகன் மதம்.

புருடனையும் பிரகிருதியையும் கூட்டும் நியதியென்பதொன்று நடுவேநின்று நடத்தும், அந்நியமப் பிரித்தானே உலகமுமுயிருமாம், இவ்வாறு புரட்சியினைச்செய்யுநியதிபிரமத்தியல்பாமென்றுற்றறிவது முத்தியாம்.

மறுப்பு.

புருடனையும் புருடன்பின்னே பிரகிருதியையும் செலுத்துநியதியோ, பிரமமென்று சொல்லுமாயோ, எதுபொரு ளெது பொருளல்ல விச்சந்தேகமுத்தியாகாது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

பரமபுருடன் பிரபஞ்சசிருஷ்டி காலத்திலுமாயா சொருபியாய்த் தன்வழிமயங்கும் ஆன்மாக்களுமாய் அவ்வான்மாக்களைப் பந்திக்கும் தத்துவசாலங்களுந் தானேயாய் நிலைபெற்று, அம்மாயையாலே ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து மீளவுநீக்குவன் மாயனாகையால், அவனாலன்றி மாயைநீங்காதென விசாரித்து மற்றொருதெய்வத்தினை நினையாமற் பரமபுருடனையேவணங்கி வழிபாடுசெய்யவே அந்தப் பந்தமாகிய மாயைநீங்கும், அம்மாயைநீங்கவே பரமபுருடன் விரசையாற்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௧௧

மினிடத்ததாகிய நன்னீராலே ஆன்மாவைச் சுத்தமாக்கி ஷ்வருண்டத்திலே வைப்பன் அதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

மாயையானது சடமாகையால் ஆன்மாக்களாகாது, ஆன்மாக்கள் இச்சாருநக்கிரியைகளையுடையனவாகையால் சடமாகியமாயையாகா, புருடோத்தமன் ஞானசொருபியெனக்கூறின், சடமாகியமாயையும்சுத்தாசுத்தமாகியஆன்மாவுமாகிநில்லான், மாயையும் ஆன்மாவுக்கடிப் புருடோத்தமனாகமாட்டா, முதல்வன் சம்பூரணனாகையால் சர்வமுந்தானாகித்தோன்றுவனல்லது சடமு மான்மாவுமாய்ப் பிரிந்துநில்லான், பிரகிருதியொன்றில் மேருவின் முடியில் நின்றவைகுண்டம் பிரகிருதித்தனவமாய்ச் சடமாய் ஒருகாலத்தழியும். இது சாரூபபதமுத்தியேயன்றி நித்தியசாயுச்சிய முத்தியாகாது.

மாயாவாதி மதம்.

ஆன்மாவாகிப் பிரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளினுண்டாகிய பிறவித்தொந்தனை நீங்குநிமித்தம், ஆகாயத்திலே மேகமானது தோன்றி யந்தவரகாயத்தை மறைக்க வதனுண்டாகிய விருளா

௩௧௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

னது நீங்குநிமித்தமாக வந்தவாகாயத்திலே நின்று
தோன்றியந்த மேகங்களைநீக்கி யாகாயத்தை நின்மல
மாக்கின வாயுவைப்போல, இந்தப்பிரமத்திலே நின்
றும் விவேகஞானமானது தோன்றியந்தப் பிரமத்
திற்குண்டாகிய மறைப்புக் ளெல்லாவற்றையும், ஒரு
வீட்டையொருந்த நெரு வைக்கோலாகவும், ஒவ்
வொருமரமாகவும் பிரதிதினம் பிடுங்கிப்போட்டபின்
அந்தவீடுடன்கிற சொரூபமில்லாது போன்தன்மை
போலவும், புடவையை யொவ்வோ ரிழைபாக வாங்
கில், புடவையென்கிற தன்மை போன்றபோலவும்,
பிரபஞ்சமாகிய பெய்யையும் பிருதிவி முதலாகக்
கண்டு இதுநானல்ல விதுநானல்ல வென்று நியதிபண்
ணிப் பிரதிதின நீங்கிக்கொண்டு, உபாதிகணித்தின
விடத்திந்த வறிவானது அந்தப்பிரமந்தானேயாய்த்
தன்னிடத்திலே தற்சொரூபத்தைத் தானே தரிசித்
துத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய விற்பத்தைத்தானே
யனுபவிப்ப நிதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

விவேகஞானம் பிரமத்திற்குமுதலே யுள்ளதா
யின் அதுநிற்கையிலே பிரமத்திற்கு நடுவேமயக்கம்
வராது, விவேகஞானம் நடுவே யோரவதரத்தில்வந்த

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். நுகந

தென்னின் முன்பில்லாதது பின்பேபாரவதரத்தி லுண்
டாகாது, முன்பில்லாதது பின் புண்டாமென்னில்
ஆகாயத்திலே யொருபூவுண் டென்கிறதென்கொக்கு
மானகயாலது முத்தியாகாது.

சிவாத்துவிதி மதம்.

அக்கினியினின்றும் பலபொறிகளும் புகையுந்
தோன்றினுற் போல, அநாதியாயிருக்கிற சிவந்தா
னே பிரபஞ்சகாரணமாச் சடசத்தியாயிருக்கிறமாயை.
மாமூலையகளையும், ஆன்மாக்களையும், பருத்துத்தன்னி
டத்தினின்றும் தோற்றுவித்து அந்தமாயையினுலே
பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச் சராசரபேதமான எண்
பத்துநான்கு தூறுபிரபேத யோனிக டோறுநின்று
விளையாடிப்பெத்த நீக்கின முத்தியின்கண் கன்மசமத்
துவமும் சத்திரிபாகமுமுண்டானவளளிற்சற்குருவை
யடைந்து சாம்பனிதீட்சை பெற்றுக் குருபதேசத்தா
லே செகத்தடங்கலையுஞ் சிவமாகவறிந்து பேறுமிழ
வும் பெறுவாணும் ஈவொணும் வேறில்லை யென்றுகரு
திச்சீவனே சிவன்சிவனே சீவனென்று பேதாபேதங்
கொண்டிருக்கையே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

சித்தாயிருக்கிற சிவனிடத்திலே ஆன்மாக்கள்
தோன்றிற் கடாதிகளைப்போன்று மூர்த்தமாயழியும்,

நகசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பேறுமிழவும்பேறுவானுமீவானும்வேழில்லையெனில்
ஆசிரியனையடைந்துபெற்ற மோட்சத்தாலொரு பிர
யோசனமு மில்லையாகலினது முத்தியாகாது.

* ஈசுவரைக்கியவாதி மதம்.

பதியொருவன், பசுக்களெண்ணிறந்தன, பாசமா
னது புண்ணியம் பாவம் மாயையென மூன்றுவகை,
சுத்தமான ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திற்கீடாக மா
யாவுடலுண்டாம், அவ்வுடலாலே மீளக்கன்மீழுண்
டாம், இவ்வாறு மாறிமாறிப் பிறந்துவருங்கால் முகி
லாலே மறைக்கப்பட்ட ஆதித்தனைப்போல ஆன்மாக்கள்
புண்ணிய பாவங்களாலே பிறந்திறந்து திரியும்.
இருவினையும் ஒருமுகூர்த்தத்தில் புசிப்பிக்குங்காலத்
தாதல், கன்மந்தொலைத்த காலத்தாதல் குருவடிவெ
டித்துக்கொண்டு வந்துமாயா காரியத்தைநீக்க ஆன்
மாகத்தனய் நீருநீருஞ்சேருந்தன்மைபோல, சிவனறி
வுமான்மவறிவுஞ் சேரமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

மாயாபடலங் கூடுவதன்முன் ஆன்மா சுத்தஞ
னால் அறிவையறியா திருப்பானேன், அறியாமையா

* மேற்கொன்ன ஈசுவரைக்கிய வாதமும், பாடாணவாத
மும் சிவாத்துவிதமாம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௧௫

லேயெனின், அந்தவழியாமையே வரணவமலம். அன்
றியும் ஆன்மாவின் கர்வநியுமறிவு, முதலவனமறித்
து நிறகு மறிவு ஆதலாலாண்டு மொன்றாகாமலீரண்
டாக நிற்குமாகலி னது முத்தியாகாது.

பாடானவாதி மதம்.

அஞ்ஞானிகளா யிருக்கிற வரன்மாக்களெல்லா
வவத்தைதாளுநீங்கி யதீதத்திலே யழுநதிக்கிடக்குந்
தன்மைபேரல், அவ்விடத்துச் சுடடிக்காண்கைக்கு
ஒருகயத்தியு மில்லையாய்ச் சுததுக்கங்கனி னுடை
யவனுபேராகங்களு மில்லையா யிருக்கிறதே முத்தி
யாம்.

மறுப்பு.

அங்ஙனமாயின் முட்டையில், சிணையில், கருப்பத்
தில், மரத்தில, விடத்தில், முர்ச்சையில், மரணத்தில்
பொருந்தினயாரும முத்தியடைந்கவ ரேயாவர். இம்
முத்தி யடைகைக்கோ ராசிரியனும் வேண்டுவதில்லை,
இதுகேவலத் துபரமல்லது முத்தியாகாது.

, ஐக்கியவாதி மதம்

பிரகாரத்தினை யுடைய ரூரியனை மேகமறைத்
தாற்போல் அழிவாயிருக்கிற வான்மாவை மாயாகா
ரியங்கள் மறைக்கச்செனன மரணப்பட்டுவருகையில்

நகசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சத்திரிபாதமுண்டாக முதல்வன் ஆசாரியனாகவெழுந்தருளிவந்து தீட்சிக்கத் தண்ணீருந் தண்ணீருமைக்கியமானதுபோல முதல்வனறிவும் ஆன்மவழிவுமைக்கியப்பட்டு நிற்பதேமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மா வறிவேயா யிருக்கில் வேறேறாறிவோ டேசென்று கூடவேண்டுமெ தில்லை. முதல்வன் சர்வஞ்ஞன், பரிபூரணன், நின்மலன், பதி. ஆன்மாயிஞ் சிஞ்ஞன் ஏகதேசி, மலசகிதன், பசு ஆகையால் இருவரையு மொருதன்மை யாகக்கொள்ளல்கூடாது. அநாதியிலே வேறாயிருந்த முதலிரண்டுங்கலந்த காலத்தொன்றழியும் இதுமுத்தியாகாது.

பேதவாதி மதம்.

செம்பான திரதக்ஞுளிகையினாலே காளிதங்கெட்டுப் பொன்னுன தன்மைபோல, முதல்வனுடைய வருளினாலே யான்மாவிற்கு மலமானது கெட்டுப்பெறுவானும் பேறுமாக விருப்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பதிபசுபாசங்கண் மூன்றுநித்தியமென்று வேதங்கள் சொல்லவாணவமலங் கெடுதல் முத்தியாகாது.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். நுகள

* சிவசமவாதி மதம்.

மூன்றுமுதலுக்குள்ளே முந்தினபதியினுடைய மிகுந்தவழியாயிருக்கிற ஞானமானது, ஒன்றுமறியாமற்கிடக்கிற பச்சைநிறத்தினையுடைய சிறிய புழுவினைவந் தெடுத்தாக்கொண்ட வேட்டுவாளியினைப் போல ஞானமறியாதவான்மாவை வந்தெடுத்துக்கொள்ளும், புழுவானதந்த வேட்டுவாளியினை நனைந்திருந்து அந்த வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபமாண்போல, ஆன்மாவும்ந்த முதல்வனைத்தியானம்பண்ணியந்த முதல்வனுடைய சொரூபமாகி, வேட்டுவாளியான புழு வந்த வேட்டுவாளி செய்யுந் தொழிலைச்செய்து அதனுடைய சொரூபமுநீங்காது அதனுடைய கூட்டத்தோடுங் கூடியிருந்த தன்மை போல, இந்தவான்மாவுமுதல்வனுடைய பஞ்சகிருத்தியங்களும், சர்வஞ்ஞியத்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறுபெற்று, முன்னமே யித்தகையவழிவுந் தொழிலு நீங்காமலிருக்கிற முத்தர் கூட்டத்தோடுங் கூடி நிற்குமிதுவே முத்தியாம்.

* பேச்சுவாதம், சிவசமவாதம் இரண்டும் சிவாத்துவித பேதமாம்.

நகஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்

மறப்பு.

முன்னமே திருவருளைப்பெற்றவர்கள் முத்தியைப்பெற்றிருக்கிற தவத்தினையுடைய பெரியோர்களுடைய கூட்டத்திலே சேரினிது சாலோக முத்தியாம். சாயுச்சியமுத்தியாயின் ஆன்மாக்களைப் பொருந்தின மலங்களை நீக்கின முதல்வனுடனே யான்மா கூடினவிடத்துப் பிரியாமலொன்று பட்டிருக்கவேண்டும், முத்தர்களுடன் கூடியிருப்ப ரென்றதனால் இவர்கட்கு மொருசரீரமுண்டாயிருக்க வேண்டும். அப்போது சீவன்முத்தராவர், சீவதொந்தனைவிட்டுப் போய் பரமுத்தியினைப்பெற்றவிடத்துச் சரீரதொந்தனை நீங்காமலிருக்குமாயினது முத்தியாகாது.

சங்கிராந்தவாதி மதம்.

ஆன்மாவானது விளக்குப்போல நிற்கும், அவ்வான்மாவின் சுந்தியிலே அந்தக்கரணங்கள் இந்திரியாதிகளை யறிந்து புசியாநிற்கும், முதல்வன் சிந்திதனாய் நிற்பன், ஆன்மாவின் மலநீங்கவருங்காலங்கண்ணாடியினொளிக்குள்ளே யுருவந்தோன்றிநாற்போல முதல்வனுருவம் வெளிப்படும், வெளிப்படினான்மாமுதல்வனாய்விடுவ னிதுவே முத்தியாம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். நகசு

மறுப்பு.

ஆன்மாவின் சந்தியிலே கரணங்கள் செயற்பட அவததை, மறப்பு, நினைப்பு, சுகம், துக்கம் வருமோ, எல்லாமொருக்கா லொருங்கியில் ஒன்றாயிந்ததொன்றாயுமோ, கண்ணாடியிற்றோன்று நிழல் போலச் சத்தான்மாயிடத்திலே சிவன் பொருந்தினால் உருக்காட்டினார் வேறே யுண்டாகவேண்டும், புகுகரணஞ் சிவகரணமாயிற்பாரு சிவமாக வேண்டுமோ கலின்றுமுத்திபாகாது.

† ஈசரவலிவகாரி மதம்.

பலதுளைக்குடத்திலேற்றிய தீபம்போல ஆன்மாவெங்கு மறிவாயிற்கும், அப்படி நிற்குமாயினும் அவ்வப்பொறிகளளவாய் அவ்வவற்றைக் கூடியறிந்துசெல்லும் இந்த ஆன்மாவுக்கு மலபாகமும் சத்திநிபாதமு முண்டாக இருளுக்கு விளக்கேந்திக்காணவேண்டுவாரைப்போல, ஞானவிளக்கினை முதல்வனருளாலேபெற்றுப் பொருளினாலே யவாவற்று மிகவோடி வெம்மையிற்றிரிந்தா னெருவன் மடநிழல்

* சங்கிராந்தவாதமும், ஈசரவலிகாரவாதமும் மிச்சிரவாதமாம்.

௩௨௦ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கண்டாறுவதுபோலத் திருவடிநிழலிலே யாறுவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மா விந்திரியவழியா யறியுமாயின் ஆன்மா வறிவற்றதாம், அருளைக்கொண்டு முதல்வனை யறிவ னென்றால் ஆன்மாவே முதலாம், மரம்தன்னை வைத் தவனை யறிந்தனையாது வெட்டினவனை யறிந்து தள்ளாது அசேதனமாம், அங்ஙனமே முதல்வன் அசேதனனாக ஆன்மாசேதனனாக வேண்டுமாகுமினிது முத்தியாகாது.

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி.

புவனம் யாவஞ்சத்திவடிவாம் அதுவொழிந்து அவ்வுடலோடு கூடியவறியும் ஆன்மாவின் நிவாகக்காணப்படாது சர்வமுஞ் சிவனறிவேயாம். ஆகவே உயிர் சிவமும், உடல்சத்தியுமாம். ஆன்மா வுண்டெனவும் ஆன்மாவைப்பற்றிய பாசமுண்டெனவும் வேறாகக் காணப்படுவதில்லை. எவ்வுயிரு மெவ்வுடனுஞ் சத்தி சிவமேயென்று சொல்வதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

எல்லாம் சிவமுஞ்சத்தியுமாயின் பாசமென்று நீங்குவதுமில்லை, ஆனந்தத்தையடைவாருமில்லை, நன்

அத் துவி தமுத்தியிலக்கணம். ௩௨௧

மையை யறிவாருமில்லை, சிவனே யிவையெல்லாமா யிறந்து பின்னுண்டாக வேண்டும். முத்தியும் நரகமும் ஈதத்திக்கும் சிவநெறியா யிதுமாய்வாத் முத்தியாம்.

சைவவாதி மதம்

அறிவாய் நின்றறிபும் ஆன்மாவானது கேவலத்திலுற்றபோது, ஒன்றும் விகற்பித்தறிவற்றிருக்கும். கேவலத்திலெங்ஙன நின்ற ஆன்மாவிற்குக் கலாதிகள் விளக்குதலின்பான பண்டம்போல வந்துகூட, அவற்றோடுங்கூடி வினைப பயன் றுய்த்துத் திரியாகிற்கும். அநதக்காலத்திலே புண்ணிய பாவந்துலையொப்பாய் மலபாகமுண்டாகவே, சிவன்குருவடிவாய் வந்துஅறிவிக்கவறிந்து ஆன்மாவஞ் சிவனும் பிறிவற்று, ஆன்மாவஞ் சிவனுமென் றிரண்டற்று எல்லாவற்றோடும் பேதமற்றிருப்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அறியாமைகுணமாகில் அறியமாட்டான், அறிவு குணமாகி லறிவற்றிரான்.† தரிசனத்தில் ஆன்மாவின்

* நிமித்தகாரண பரிணாமநாசமும் சைவவாதமும் வாய்விதந்தார்த்தபேதமாம்.

௩௨௨ சித்தாந்தவசன பூஷணம்.

றிவுஞ் சிவனறிவுங்கூடி யொன்றுமென்றால் அஃதி
ரண்டு மோரறிவென்பது மாயாவாதிமதம். அறியுமறி
வும், அவ்வறிவு அறிவிக்கவறியும் ஆன்மாவும் ஓரறி
வன்று. போதமற நீங்குங்கலப்பை யறியாமற் கூறு
வது முத்தியாகாது.

நிபுடணம்.

ஆன்மாவிற்கு அறிதற்குரிய வுண்மைஞானம்
பிறந்து மலநீங்கிச் சிவஞானத்தினைப் பொருந்தின
போதே சிவப்பிரகாசமுண்டாகிச் சிவன்முத்தனாவன்.
ஆன்மாவிற்குச் சகசமாயிருக்கிற ஆணவமலம், அவிழ்
தத்தினாலே தடைப்பட்ட விடமானது தான்கெடா
மல் தனது சத்திகெட்டுநின்ற முறைமை போன்றும்,
அச்சினிப் பிரகாசத்தின் முன்னர் தான்கெடாமற்
கெட்டுநிற்கிற அந்தகாரம் போன்றும், தன்னுடைய
நித்தியத்துவங் கெடாமல் ஆன்மாவை மறைக்கிற
சத்திகள்கெட்டு, ஆன்மா தேகத்துடனே கூடித்திரி
யுமளவு முண்டாகிப் பின்பொரு தேகம்வந்து கூடா
தபடியத்தேகத்துடனே மாய்ந்துபோம்.

அரிசியுடன் சகசமாய்நின்ற முனை தவிடு உமி
மூன்றுங்கெட அரிசிகேடின்றி நிலைபெறும். அவ்வ
ரிசி முன்போல வேறொருநெல் தோன்றற்குக்காரண

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௨௩

மாகாது, அதுபோல அநாதியே உயிர்களோடு :சகச
மாய் நின்றுமல மாயை கன்மங்கள் முத்திலையி னீங்
கும். அங்ஙன நீங்கினும் பெத்தரிடத்துக் காணப்படு
தலால் அவைத் தியமாம்.

பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்தினு முதல்வன் திரு
வருளையின்றி ஆன்மாக்கள் தாமதக .வொருவிடயத்தி
னைப் பொருதியறிதனுபவிக்கவும், அனுபவித்துக்
கன்மத்திற்கிடான வொன்றைச் செய்பவமறியார்கள்.
ஆன்மாக்கள் தாமதக வொன்றையு மறியாததுகொ
ண்டு முதல்வன் ஆன்மாவிலே யநாதியிலே அத்துவித
மாய் நின்று ஆன்மாக்கள கன்மத்திற் கிடாகவெழுந்
திருந்த செயல்களை யெல்லாந்தனது திருவுளத்திலே
கண்டு அநதநத விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்துச்
சுடசித்துக்க ளிரண்டினும் பூரணமாய் நிற்பன். இவ்
வான்மாக்கள் கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து வேறொ
ருசரீரமெடுக்குமிடத்து முதல்வனன்றித் தாமதக
வெடுக்கமாட்டா. அகரவுயிர் மற்றவக்கரங்களுக்கெல்
லாம் பிராணனுய்ந்நின்று அக்கரங்களைக் காரியப்படு
த்திறைபோல முதல்வனையின்றி யொரு காலத்து
மான்மா வேறு ந்ந்நுதானாக வறியத்தக்க விடமில்லை
யாம.

௩௨௪ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஒளியென்னும் பொதுமையால் கதிரொளி கண்
னொளிபிரண்டு மொத்தான ரு மாயினும் வியஞ்ச
கத்தை யிவ்வியமையாததாய் அதுவதுவால் முந்திக்
காணுங் கண்ணுனிக்கும், அதுபோலத் தனக்கென
வியஞ்சம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லா
வறிவினையு மொருங்கேவிளக்கி உற்குங் கதிரொளிக்
குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாபிணற்போல, சித்
தாகிய ஆன்மா பரமான்மா வீரண்டி-நாகும் வேற்
றுமை பெரிது முண்மையால், அவ்வுரு ஓர் ஒருநா
தம்முள் கூடியவழிபும் அத்துவிதமாய் நீற்றலைய
ன்றி யொன்றாய்ப் போமாறில்ல, காந்தமானது
விகாரமில்லாமல் நின்றே யிரும்பைவலிக்கும், அது
போல முதல்வனும் விகற்ப நின்றியே யுபிரைத்தன்
வழிப்படுத்துந்ற்பன் ஒருப யிரும்பினாக் கெடுத்த
லின்றித்தன் வண்ணமாக்கித் தன்வண்ண மாக் குதற்கு
ரித்தாகாது, இருமபுரன் னுடன் தோன்றி உற்குங்கறை
மாத்திரங் கெடச்செய்யும், அதுபோல முதல்வனு
முயினாத் தன்வண்ணமாகச்செய்து தன் வண்ணமாக்
குதற் குரித்தாசாது அவ்வுயிரின்கண் ணுடன்றே ருந்
நீற்குமலமாத்திரங் கெடச்செய்யும், நீரோடுசேர்
ந்தவுப்புத் தன்கவைமுழுவது மநீர்க்காக்கித் தன்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௨௫

னோடொப்பச் சமஞ்செய்துநிற்கும். அதுபோலஊயி
ரைச்சேர்ந்த முதல்வனுந் தனக்குரிய ஸ்ணகுணங்க
ளையு ம்வுயிரினகட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்
செய்து நிற்பன். இரதக்குளிகை செம்பையுருக்குத்
தன்னெடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச் செய்தும்
பொன்னியல்பைக் கட்டாது தன்னுடங்கி நிறகு
மாறு போல முதல்வன் உயிரை யவ்வாறெல்லாவு
செய்து அதனியல்பு சிறிதுந்நோன்றி தறிவித்துக்
குமா ளுதனதுவியாபகத்து ளடக்கிற்கும். கருப்பரு
சாறு தேன பால் கனி யமுதுமுதலியவைப் பொரு
ளெல்லா மொன்றாகக் கலந்தவழியுனதாகிய சுவை
யிவ்விபல்பிற் றெனப் பிரித்தறியவாராமை போல
முதல்வனு முயிரின்கண் கலந்தவழி, இவ்விபல்பிற்
றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்தசொருபியாய்திற்
பன். இங்ஙன நிற்பதுவே வேதாகம சம்மதமாக
விளங்குஞ் சத்தாத்துவித சத்தாந்த வைதிக சைவ
முத்தியாம். உபம் ! :

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம் முடிந்து.

அதுபான்மும்மை நாயன்மாரு ளொருவராகிய
வாயிலார் நாயனார் பரம்பரையில் வந்தவரும், சுத்

௩௨௬ சித்தாந்தவசன பூஷணம்.

தாத்துவித சித்தாந்த அவதிக ரைவ பிரவர்த்தகாசாரி
யரும், ' மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான்களி
லொருவரும், சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபை
அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டா
வதானம் - பூவை - கலியாணசந்தரமுதலியாரியற்றிய

சித்தாந்தவசன பூஷணம்

சம்பூரணம்.

மெய்கண்டதேசிகர் மெல்லடிவாழ்ந்த

சிவஞானமுனிவார் திருஊடவாழ்க.

கி -
சி வ ம ய ம்.
அசத்திசேர்தநம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கசு	ந	காரணத்தினின்றும்	காரணத்தினின்றும்
சுக	கடு	விஞ்ஞானந்த	விஞ்ஞானந்த
கூக	கூக	காரணத்திசு	காரணத்திசு
கூக	கூக	டைந்தாரக்குரியார்	டைந்தாரக்குரியார்
கூக	கூக	சாதனைகளால்	சாதனைகளால்
கூக	உ	செயலாற்	செயலாற்
கூக	கசு	அநயந்தா	அத்யந்தா
ககந	கந	ஆவதரித்த	ஆவரித்த
ககசு	கக	ஆன்மாவியற்கை	ஆன்மாவிற்கியற்கை
கஉக	கசு	ணிககவாதி	கணிககவாதி
கஉஉ	கஉ	விருந்து	விருந்து
ககூ	கூ	தாகையினால்	தாகையினால்
ககூ	சு	பதார்த்தத்தை	பதார்த்தத்தை
ககூ	க	எல்லா	எல்லாம்
ககூ	கசு	முருள	முருள
ககூ	சு	யனுப	யனுப
ககூ	க	தந்தை	தந்தை
ககூ	க	செயலில்லாத	செயலில்லாத
ககூ	உக	நிற்கு	நிற்கும்
உ-00	கூ	மீளலு	மீளலு

பகம்	புதி	பிழை	திருத்தம்
உ(உ	உ	சீர்மமானிட	சீர்மமானிட
உக()	கஅ	வருந்தின	வருத்தின
உஉஅ	ச	காலால்கள்	காலான்கள்
உஉஎ	உ	றண்டற	ரண்டற
உசஅ	க	அனுட்டிக	அனுட்டிக
உச	கஉ	மரத்தஞக்கு	மரத்தஞக்கு
உரு()	ந	சொல்லப்பட்டுகிற	சொல்லப்பட்டுகிற
உருக	க	ளாமதேவ	வாமதே
உருக	கக	வாயாற	வாயாற
உருஅ	கச	பிழப்பாகி	பிழம்பாகி
உசுக	கக	தமக்காவதேதார்	தமக்காவதேதார்
உசுக	ந	ஒன்றக்கொன்று	ஒன்றக்கொன்று
உசுச	உ	நாணம்	நாணம்
உசுரு	உ	யகாரம்மீசான	யகாரம்மீசான
உசுஎ	கச	நிறை	நிறை
உஎஎ	கஉ	முதல்வ	முதல்வன்
உஅ()	க	வவயங்க	வவயங்க
”	அ	யிருக்கையி	யிருக்கையில்
உஅரு	கரு	குளிர்சி	குளிர்ச்சு
உஅஎ	எ	வதித்தைப்	வதித்தைப்
உஅஅ	கஎ	யுபர	யும்பர
நகச	கஎ	மறுப்பு	மறுப்பு
நகக	ந	மறப்பு	மறைப்பு